

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ

Bangkok Fashion Center

นายอภิภัทร เจนพิทักษ์พงศ์
รหัส 43020048

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้อยู่ในส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต

ภาควิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2547 - 2548

วฟ.
๑1๔๗๔
25๔๗-๒๕๔๘

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....61148
วัน,เดือน,ปี.....12 ก.ค. 2549

b. 115๑13๕1
i.....

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาตรี สถาปัตยกรรมศาสตร์
บัณฑิต

(รศ. กุลธร เลื่อนขวี)

คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. สมชาย ศรีสมพงษ์

อ.วณัสสุดา ไชยมนตรี

อ.จุฑาทิพย์ เตชะจำเริญ

อ. พงศ์สันต์ สุวรรณะชญ

ประธานกรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการและเลขานุการ

(อาจารย์พิเศษ ใตวิทยสกุล)

อาจารย์ที่ปรึกษา

หัวข้อวิทยานิพนธ์   ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ
 (BANGKOK FASHION CENTER)
 ชื่อนักศึกษา   นายอภิภัทร เจนพิทักษ์พงศ์
 คณะ   สถาปัตยกรรมศาสตร์
 ภาควิชา   สถาปัตยกรรม
 ปีการศึกษา   2547-2548

บทคัดย่อ

ข้อปัญหา

ปัจจุบันประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านเครื่องแต่งกาย เช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ อิตาลี อเมริกาและญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญในการออกแบบเครื่องแต่งกายมาก ส่วนประเทศไทยนั้นเป็นได้เพียงแหล่งผลิตและส่งออกเครื่องแต่งกายเท่านั้น และยังขาดการตื่นตัวทางด้าน การออกแบบซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญซึ่งจะมีผลต่อความเคลื่อนไหวของวงการแฟชั่นเครื่องแต่งกายทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ในประเทศนั้นการนำเสนอผลงานทางด้านเครื่องแต่งกายของนักออกแบบทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติปัจจุบันเริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น สังเกตได้จากมีแนวโน้มการจัดแสดงงานที่บ่อยครั้งขึ้นมีการจัดประกวดงานออกแบบเครื่องแต่งกายมากขึ้น รวมทั้งทางรัฐบาลได้มีโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่นโดยจะมีการส่งเสริมให้กรุงเทพเป็นมหานครแห่งแฟชั่น แต่การจัดแสดงงานดังกล่าวในปัจจุบันยังไม่มีสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางสำหรับรองรับโดยตรง ต้องไปจัดแสดงตามศูนย์การค้าหรือโรงแรมขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั่วไป ในขณะที่ประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านเครื่องแต่งกายต่างๆมีสถานที่รองรับกิจกรรมทางด้านนี้โดยตรง

การจัดตั้งศูนย์รวมแฟชั่นกรุงเทพ เพื่อเป็นศูนย์กลางแหล่งแฟชั่นที่สมบูรณ์แบบในประเทศไทยจะช่วยสร้างความก้าวหน้าและตื่นตัวทางด้านวงการออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกายและพัฒนาบุคลากรภายในประเทศให้เกิดความก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้มีการยกระดับการผลิตเครื่องแต่งกายและเผยแพร่ศิลปะผ้าไทยและศักยภาพในการออกแบบของนักออกแบบไทยให้เปิดสู่สายตาต่างชาติ ซึ่งจะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงจากฝีมือคนไทยออกไปขายยังตลาดโลกได้ อีกทั้งยังเป็น การส่งเสริมธุรกิจทางด้านแฟชั่นและอุตสาหกรรมสิ่งทอให้ก้าวหน้า

วัตถุประสงค์ของการศึกษาโครงการ

ออกแบบอาคารทางสถาปัตยกรรม ที่มีประโยชน์ใช้สอยหลักในส่วนของโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ ซึ่งจะมีรูปแบบการใช้งานที่หลากหลายมาอยู่รวมกันตลอดจนแนวความคิดเฉพาะที่แตกต่างจากโครงการอื่นๆโดยทั่วไป ให้เกิดประโยชน์ใช้สอยที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้อาคาร โดยทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่จะกำหนดแนวทางการออกแบบให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

วิธีการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การเก็บและรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาเกี่ยวกับโครงการนี้ ได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องในการออกแบบ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลเหล่านั้นมาวิเคราะห์ กระทำการศึกษาในขั้นตอนต่อไป ซึ่งแหล่งข้อมูลเหล่านั้นได้แก่

1. หนังสือ วารสาร บทความที่เกี่ยวข้องกับวงการแฟชั่นเครื่องแต่งกาย เช่น นิตยสารแฟชั่นต่าง ๆ
2. การสอบถามผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องทางด้านการออกแบบ-ตัดเย็บ และ การเดินแบบ
3. สถาบันหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ-ตัดเย็บ และ การเดินแบบ

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูล

ในขั้นตอนนี้จะทำการวิเคราะห์เป็นหมวดต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้

1. ทำการศึกษาโครงการพอสังเขป และศึกษาผู้ที่เข้ามาใช้ในโครงการว่ามีจำนวนผู้เข้ามาใช้โครงการเท่าไร ตลอดจนพฤติกรรมของผู้ที่เข้ามาใช้โครงการ
2. ศึกษาตัวอย่างที่เป็นอาคารประเภทเดียวกันหรือใกล้เคียง
3. ศึกษาองค์ประกอบของโครงการ และลักษณะเฉพาะตัวขององค์ประกอบ
4. ศึกษาที่ตั้งโครงการที่เหมาะสม
5. ศึกษาระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ เช่น ระบบปรับอากาศ , ระบบบำบัดน้ำเสีย เป็นต้น
6. ศึกษาแนวทางในการออกแบบอาคารศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ

ขั้นตอนที่ 3 การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอข้อมูลนั้น จะทำออกมาในรูปแบบการนำเสนอเป็นลักษณะเฉพาะทางกายภาพของตัวโครงการคือ เสนอรูปแบบของอาคารศูนย์แพชชั่นกรุงเทพว่าควรมีลักษณะเป็นอย่างไรจากข้อมูลที่ได้ศึกษามา

สรุปการวิจัย จากการศึกษาวิจัย สามารถสรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ประเทศไทยยังขาดอาคารที่มีลักษณะเฉพาะทาง ไม่มีตัวอย่างที่มองเห็นภาพที่ชัดเจน ซึ่งถือว่าเป็นสิ่งใหม่
2. การจัดวางระบบของโครงการ จะเป็นไปในลักษณะรัฐบาลเป็นผู้ดำเนินการ โดยให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นผู้รับผิดชอบ มีเงินทุนสนับสนุนทั้งจากภาครัฐและเอกชน โดยโครงการจะเป็นตัวกลางเชื่อมประสานงานกับภาครัฐและเอกชน ในด้านการให้ข้อมูลข่าวสาร ให้การศึกษา รวมทั้งการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อเป็นการส่งเสริมให้การออกแบบแพชชั่นมีคุณภาพและก้าวหน้ามากขึ้น
3. รูปแบบการจัดแสดงการเดินแบบและการส่งเสริมทางด้าน การออกแบบแพชชั่นในประเทศไทยยังขาดสถานที่รองรับกิจกรรมทางด้านนี้โดยเฉพาะมีความล้าหลัง ไม่สามารถกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นของผู้เข้าชมได้

ข้อเสนอแนะ

1. การออกแบบอาคารศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ จำเป็นต้องมีการศึกษาถึงพฤติกรรมผู้ใช้อาคาร ,แนวทางสัญจรสามารถแยกได้อย่างชัดเจน รวมทั้งการศึกษาถึงสิ่งที่น่าสนใจจัดแสดงอย่างละเอียด เพราะเป็นสิ่งที่ไม่คุ้นเคย และมีผลกระทบต่อ การออกแบบ
2. ควรมีการแยกแนวทางการสัญจรให้ชัดเจน ระหว่างเส้นทางสัญจรหลักกับส่วนสนับสนุนโครงการพกร้านค้าต่างๆ เพื่อให้สามารถรับรองการใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. รูปแบบของอาคารสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความทันสมัย ช่วยส่งเสริมให้เกิดรูปลักษณ์ทางสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ ๆ ที่แสดงออกถึงความเป็นเมืองและย่านธุรกิจ ตอบสนองความต้องการ และประโยชน์ใช้สอยได้อย่างลงตัว
4. จัดสวนพักผ่อนโดยทั่วไป เนื่องจากต้องคำนึงถึงด้วยว่าอาคารนี้จำเป็นต้องเป็นอาคารที่บริการชุมชนได้อย่างเต็มที่ ใช้ที่ว่างที่เหลือจัดเป็นพื้นที่ทำกิจกรรมนอกประสงค์และเป็นสถานที่พักผ่อนสำหรับชุมชนบริเวณนี้

5. แนวความคิดในการวางผังอาคารดำเนินตามลักษณะเส้นทางสัญจรของผู้คนที่มีอยู่เดิม เพื่อไม่ทำให้วิถีประเพณีของผู้สัญจรละแวกนี้เปลี่ยนแปลง

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยปัจจัยและองค์ประกอบต่างๆ มากมาย อันเนื่องจากผู้ที่ให้ความช่วยเหลือในหลายๆ ด้านด้วยกัน ผู้จัดทำจึงขอขอบพระคุณแต่ผู้ที่ให้อุปการคุณ รวมทั้งความช่วยเหลือต่างๆ ดังกล่าวมา ณ ที่นี้

- คุณพ่อ และคุณแม่ ผู้มีพระคุณอันใหญ่หลวงตลอดมาและตลอดไป
- ครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ช่วยอบรมสั่งสอนในสิ่งที่ดีงามและมีคุณประโยชน์ตั้งแต่เล็กจนโต
- อาจารย์พิเศษ ไสววิทยาสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาผู้ที่เสียสละเวลาอันมีค่า คำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่างๆ และกำลังใจในการทำงานอย่างเต็มที่ตลอดมา
- อาจารย์สุพจน์ และอาจารย์ใจ สำหรับคำปรึกษา ข้อเสนอแนะต่างๆ
- คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์ทุกท่าน สำหรับความช่วยเหลือ การแนะนำ ข้อเสนอแนะ ตลอดจนขั้นตอนต่างๆ ในการทำวิทยานิพนธ์
- อาจารย์คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จจล. ทุกท่านที่ช่วยให้ความรู้ อบรมปมนิสัยตลอด 5 ปีที่ผ่านมา และเป็นแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคต
- เจ้าหน้าที่โครงการที่ช่วยเหลือด้านข้อมูลต่างๆ
- พี่หนึ่ง , พี่วราวุธ , เพื่อนไอ้ต , น้องก้อง , น้องตึก , น้องเต๋า , น้องม่อน , น้องแตง พี่ๆ น้องๆ รหัส 48 , 49 ทุกคนสำหรับการช่วยเหลือตลอดมา
- พี่มาร วจ. สำหรับสี่ล้อที่สวงาม
- เพื่อนๆ สน. หญิง ยืน บรู๊ค วุฒิ และน้องๆ สน. สำหรับการช่วยเหลือที่สำคัญมากในนาทีสุดท้าย
- เพื่อนพี่ วุฒิ , เพื่อนเป้ , เพื่อนจา , น้องแมน , น้องธิ , น้องเจน , และน้องปลอยในการช่วยทำหุ่นจำลอง
- เพื่อนๆ รุ่นปี 43 ทุกคน ที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกันมาตลอด 5 ปี ช่วยแนะนำให้รู้จักความจริงในชีวิต และสอนให้รู้จักการอยู่และทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี รวมทั้งทุกช่วงเวลาที่น่าจดจำทั้งหลาย บรรยากาศดีๆ หลังสตูดิโอ 5 และขอบพระคุณทุกๆ ท่านที่ไม่ได้กล่าวถึงที่ก่อให้เกิดความสำเร็จของวิทยานิพนธ์นี้

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นาย อธิภัทร เจนพิทักษ์พงศ์

15 มีนาคม 2548

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก - 1
กิตติกรรมประกาศ	ข - 1
สารบัญ	ค - 1
สารบัญภาพประกอบ	ง - 1
สารบัญตาราง	จ - 1
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของโครงการ	1 - 3
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	1 - 4
1.3 ประโยชน์ของการศึกษา	1 - 5
1.4 ขอบเขตของการศึกษา	1 - 5
1.5 องค์ประกอบของโครงการ	1 - 6
1.6 แหล่งข้อมูลและเอกสารอ้างอิง	1 - 10
บทที่ 2 ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการ	
2.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการ	
2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ	2 - 1
2.1.2 เจ้าของโครงการและหน่วยงานที่สนับสนุน	2 - 2
2.1.3 งบประมาณการดำเนินงานของโครงการ	2 - 2
2.2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ	
2.2.1 หน้าที่บริหารงานของโครงการ	2 - 3
2.2.2 อัตรากำลังในส่วนต่างๆ ของโครงการ	2 - 4
2.3 รายละเอียดโครงการส่วนจัดแสดงแฟชั่นในปัจจุบัน	
2.3.1 การจัดแสดงแฟชั่นในปัจจุบัน	2 - 6
2.3.2 รูปแบบการนำเสนอแฟชั่น	2 - 8
2.3.3 สถานที่จัดงาน Fashion Show ของไทยในปัจจุบัน	2 - 7
2.3.4 รูปแบบการจัดแสดง Fashion Show และการใช้พื้นที่	2 - 11
2.3.5 สรุปรายละเอียดและพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงนิทรรศการ	2 - 19

2.4 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้เข้าใช้โครงการ

2.4.1 ประเภทของผู้เข้าใช้โครงการ	2 - 31
2.4.2 การคาดคะเนปริมาณของผู้เข้าใช้โครงการ	2 - 32
2.4.3 พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ	2 - 36

บทที่ 3 กรณีศึกษาอาคารตัวอย่าง

3.1 อาคารตัวอย่างภายในประเทศ	3 - 1
3.2 อาคารตัวอย่างในต่างประเทศ	3 - 20

หัวข้อที่ทำการศึกษาจากอาคารตัวอย่าง

- ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
- ศึกษาการวางผังบริเวณ
- ศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรม
- ศึกษาการออกแบบประโยชน์ใช้สอย
- ศึกษาระบบเทคโนโลยีอาคาร

บทที่ 4 การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

4.1 การกำหนดและศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ	
4.1.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ	4 - 1
4.1.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ	4 - 7
4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบ	4 - 17
4.3 วิธีคิดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ	4 - 33
4.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ	4 - 46

บทที่ 5 การวิเคราะห์เลือกที่ตั้งโครงการ

5.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ	5 - 1
5.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ	5 - 2
5.3 การวิเคราะห์รายละเอียดและข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ	5 - 10
5.4 สรุปรายละเอียดของที่ตั้งโครงการ	5 - 21

บทที่ 6 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกแบบ

6.1 การศึกษาระบบต่างๆที่เกี่ยวข้อง

1) ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง	6 - 1
2) ระบบปรับอากาศ	6 - 2
3) ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร	6 - 3
4) ระบบป้องกันเสียงรบกวน	6 - 5
5) ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย	6 - 6
6) ระบบป้องกันอัคคีภัย	6 - 7
7) ระบบรักษาความปลอดภัย	6 - 7
8) ระบบกำจัดขยะ	6 - 8
9) ระบบสื่อสาร	6 - 9
10) ระบบการขนส่งในอาคาร	6 - 9

บทที่ 7 แนวความคิดในการออกแบบ

7.1 การวางผังบริเวณ	
- การจัดวาง Zoning	7 - 1
- การกำหนดแนวแกนของโครงการ	7 - 4
- การแบ่งแนวทางสัญจรของผู้ใช้โครงการ	7 - 5
- การออกแบบสวนนิทรรศการ	7 - 6
7.2 การออกแบบ Mass , Form ของอาคาร	7 - 6
7.3 การเลือกใช้โครงสร้าง	7 - 7
7.4 การเลือกใช้วัสดุ	7 - 8
7.5 การเลือกใช้สี	7 - 9
7.6 การเลือกใช้สีเส้น	7 - 10

บทที่ 8 สรุปผลการออกแบบ

บรรณานุกรม

ภาคผนวก

- กฎหมายและเทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับโครงการ

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า	
ภาพ 1.1	แผนแนวทางการพัฒนาดังแต่อดีตถึงปัจจุบัน	1 - 2
ภาพ 1.2	แผนแนวทางการพัฒนาที่วางไว้ในอนาคต	1 - 3
ภาพ 2.1	แผนผังโครงสร้างบริหารงานของโครงการ	2 - 3
ภาพ 2.2	นางแบบในงานแฟชั่นโชว์ต่างๆ	2 - 7
ภาพ 2-3	งาน Bangkok Fashion Week2004	2 - 7
ภาพ 2-4	การเดินแบบในงาน Bangkok Fashion Week2004	2 - 8
ภาพ 2-5	ภาพรูปแบบเวที	2 - 12
ภาพ 2-6	เวทีเดินแบบในรูปแบบต่างๆแล้วแต่ concept ของงาน	2 - 12
ภาพ 2-7	งานประกวด Young Thai Brands Contest 2003 ที่ศูนย์การค้าเซ็นทรัล ลาดพร้าว	2 - 12
ภาพ 2-8	ห้องการจัดแสดงมีการยึดหุ่นตัวสูง	2 - 13
ภาพ 2-9	ภาพการใช้แสงในการแสดงแบบ	2 - 14
ภาพ 2-10	แสงจากด้านล่างหรือไฟขึ้น	2 - 15
ภาพ 2-11	แสงจากด้านบน	2 - 15
ภาพ 2-12	แสงจากด้านหน้า 45 องศา	2 - 15
ภาพ 2-13	แสงจากด้านหน้า 90 องศา	2 - 15
ภาพ 2-14	แสงจากด้านหลัง 90 องศา	2 - 16
ภาพ 2-15	แสงจากด้านหลัง 45 องศาจากด้านบน	2 - 16
ภาพ 2-16	แสงจากด้านข้าง	2 - 16
ภาพ 2-17	แสงจากด้านข้างและด้านบน	2 - 16
ภาพ 2-18	การจัดระบบเสียง	2 - 17
ภาพ 2-19	Display Board และ Electric Board	2 - 21
ภาพ 2-20	วัตถุซึ่งอาจเป็นของจริงโดยใช้นุ่นจำลอง	2 - 21
ภาพ 2-21	แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 1	2 - 25
ภาพ 2-22	แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 2	2 - 26
ภาพ 2-23	แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 3	2 - 26
ภาพ 2-24	แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 4	2 - 27
ภาพ 2-25	แผนผังแสดงพฤติกรรมของกลุ่มผู้เข้าชมที่มาใช้บริการ	2 - 38
ภาพ 2-26	แผนผังแสดงพฤติกรรมของผู้ที่มาติดต่อกับทางโครงการ	2 - 40

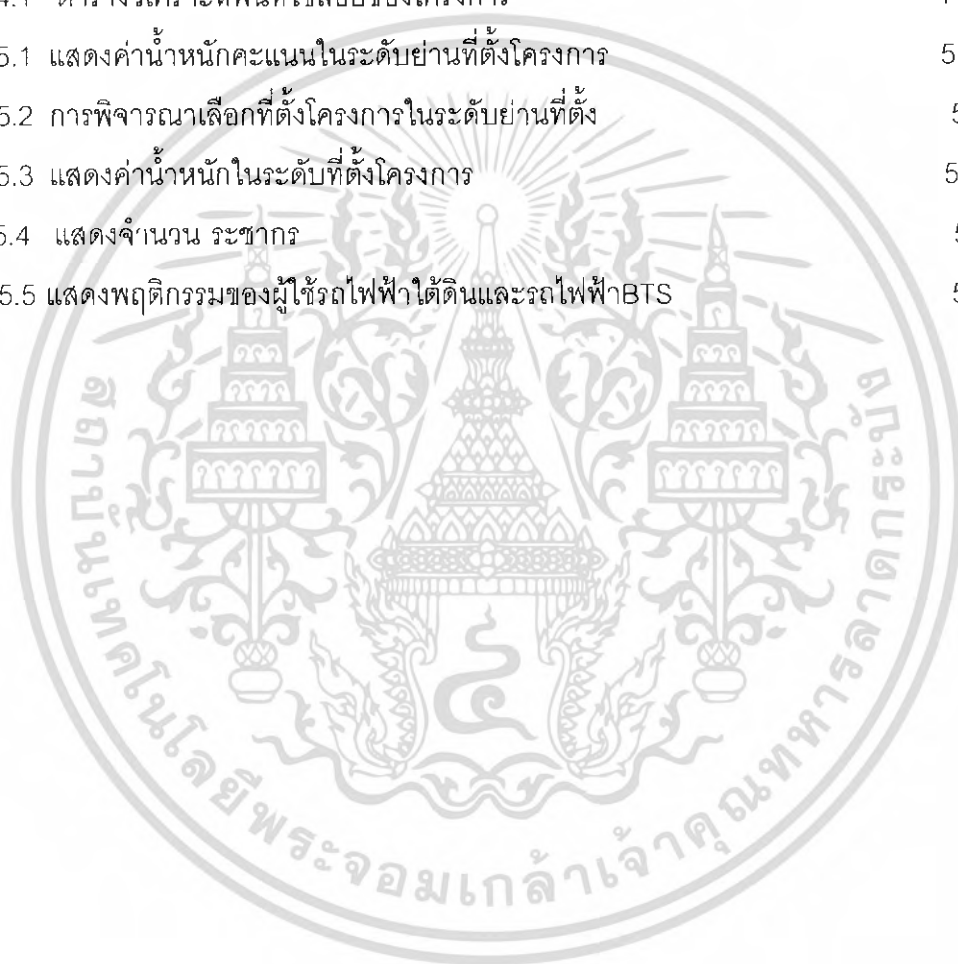
ภาพ 2-27	แผนผังแสดงพฤติกรรมของวัตถุที่นำมาจัดแสดง	2 - 41
ภาพ 3-1	ทัศนียภาพศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์	3 - 2
ภาพ 3-2	โครงถักสำเร็จรูปเป็นทางเข้า	3 - 5
ภาพ 3-3	หลังคาขายคาแผ่กว้างสะท้อนลักษณะของหลังคาไทย	3 - 5
ภาพ 3-4	ส่วนประกอบในศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์	3 - 8
ภาพ 3-5	ทัศนียภาพของโครงการ	3 - 9
ภาพ 3-6	การจัด Plenary hall เป็นแบบการจัดแสดงสินค้า และการจัดแบบการประชุม	3 - 9
ภาพ 3-7	meeting room 1-4 โซน B	3 - 10
ภาพ 3-8	ห้องจัดแสดงสินค้า (Exhibition Hall) โซน C ชั้น1 และ2	3 - 10
ภาพ 3-9	งาน BANGKOK FASHION WEEK	3 - 11
ภาพ 3-10	แสดงผังบริเวณโครงการ	3 - 14
ภาพ 3-11	แสดงผังอาคาร EXHIBITION HALL ชั้นล่าง	3 - 14
ภาพ 3-12	แสดงผังห้องจัดเลี้ยง และห้องประชุมของอาคาร CONVENTION CENTER	3 - 15
ภาพ 3-13	แสดงผัง CONVENTION CENTER ชั้น2	3 - 15
ภาพ 3-14	แสดงผัง CONVENTION CENTER ชั้นล่าง	3 - 16
ภาพ 3-15	แสดงผังพื้นที่ส่วน ARENA ชั้น3	3 - 16
ภาพ 3-16	แสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ	3 - 17
ภาพ 3-17	แสดงทัศนียภาพส่วนต่างๆ ของโครงการ	3 - 17
ภาพ 3-18	แสดงงานระบบต่างๆของโครงการ	3 - 19
ภาพ 4-1	ห้องเรียนตัดเย็บและออกแบบ	4 - 2
ภาพ 4-2	ภาพห้องสมุด	4 - 2
ภาพ 4-3	ห้องจัดแสดง FASHION SHOW	4 - 3
ภาพ 4-4	Retail Shop	4 - 3
ภาพ 4-5	ร้านขายอุปกรณ์ในการเรียนตัดเย็บ	4 - 4
ภาพ 4-6	ภาพการจัดแสดงงานที่เกี่ยวกับแฟชั่นโชว์	4 - 4
ภาพ 5-1	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าทองหล่อ	5 - 10
ภาพ 5-2	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าทองหล่อ	5 - 11
ภาพ 5-3	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต	5 - 13
ภาพ 5-4	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต	5 - 14

ภาพ 5-5	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก	5 - 16
ภาพ 5-6	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก	5 - 17
ภาพ 5-7	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าวัดโศกมองไปทางแยกโศกจะเห็นที่ตั้งโครงการ ทางด้านซ้ายมือ	5 - 25
ภาพ 5-8	ทัศนียภาพจาก pedestrian bridge ของสถานีรถไฟฟ้าวัดโศกมองบริเวณห้วมุมแยกโศก	5 - 25
ภาพ 5-9	ทัศนียภาพจากบริเวณแยกโศกมองไปทางที่ตั้งโครงการ	5 - 25
ภาพ 5-10	ทัศนียภาพมุมมองจากฝั่งตรงข้าม site	5 - 26
ภาพ 5-11	ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก	5 - 26
ภาพ 5-12	ทัศนียภาพจากทางลงสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก	5 - 26

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	ความถี่ของสถานที่จัดงาน Fashion Show	2 - 8
ตารางที่ 2.2	ข้อมูลการจัดห้องแสดงแฟชั่นโชว์	2 - 8
ตารางที่ 4.1	ตารางวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยของโครงการ	4 - 18
ตารางที่ 5.1	แสดงค่าน้ำหนักคะแนนในระดับย่านที่ตั้งโครงการ	5 - 5
ตารางที่ 5.2	การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้ง	5 - 9
ตารางที่ 5.3	แสดงค่าน้ำหนักในระดับที่ตั้งโครงการ	5 - 19
ตารางที่ 5.4	แสดงจำนวน รัชกาล	5 - 27
ตารางที่ 5.5	แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้รถไฟฟ้าใต้ดินและรถไฟฟ้าBTS	5 - 35

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

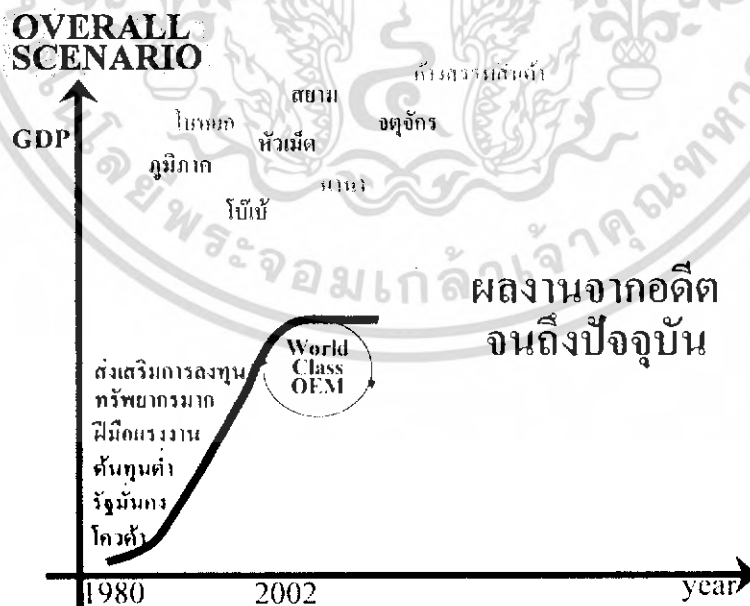
เนื่องจากกระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่จะมุ่งส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางธุรกิจแฟชั่น และได้มอบหมายให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ จัดการเสวนาเรื่อง “ ทำอย่างไรให้ไทยเป็นศูนย์กลางแฟชั่นของภูมิภาค ” เมื่อ วันที่ 26-27 มกราคม 2545 ณ จังหวัดกาญจนบุรี ร่วมกับผู้แทนจากสมาคมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอ และ เครื่องนุ่งห่มทุกสมาคม และ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทยได้นำเสนอ โครงการ ประเทศไทย : ศูนย์กลางแฟชั่นของภูมิภาค ที่ประชุมเห็นชอบในแนวคิดดังกล่าว และมอบหมายให้ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นแกนกลางในการเตรียมการในการจัดทำโครงการเสนอต่อรัฐบาล เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์

วันพฤหัสบดีที่ 28 มีนาคม 2545 สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ภาคเอกชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้นำโครงการดังกล่าวหารือกับ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และคณะผู้บริหารของกระทรวงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งที่ประชุมได้มีมติเห็นชอบกับยุทธศาสตร์การให้ไทยเป็นศูนย์กลางแฟชั่นของภูมิภาค (Tropical Fashion Center) และมอบหมายให้สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นแกนหลักในการดำเนินงานร่วมกับภาคเอกชนในการจัดทำยุทธศาสตร์ เพื่อยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในเชิงโครงสร้างการผลิตทั้งระบบ

ต่อจากนั้น สถาบันฯ ได้ประชุมร่วมกับนายกสมาคมที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้ง 10 สมาคมประชุมหารือเพื่อเตรียมความพร้อมในการดำเนินการตลอดจนหลักการในดำเนินงาน โดยมีนายสถาพร กวิตานนท์ ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านยุทธศาสตร์อุตสาหกรรม เป็นประธานในที่ประชุมเมื่อวันอังคารที่ 30 เมษายน 2545 และ วันจันทร์ที่ 13 พฤษภาคม 2545 ที่ประชุมเห็นชอบในหลักการเบื้องต้น และมอบหมายให้สถาบันฯ ดำเนินการจัดทำโครงการโดยละเอียด นำเสนอต่อกระทรวงอุตสาหกรรมเพื่อพิจารณา เมื่อวันที่ 5 มิถุนายน 2545

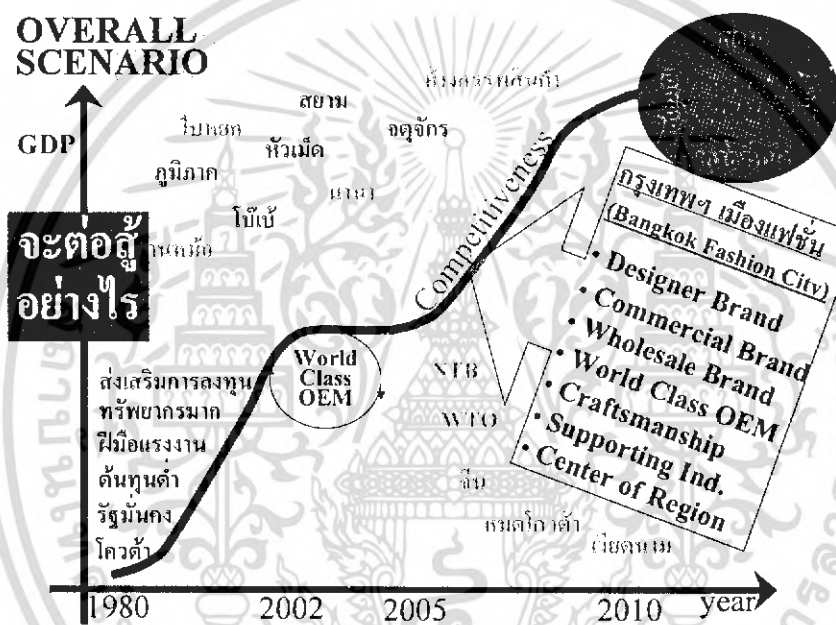
อย่างไรก็ดี เพื่อให้การเสนอแผนพัฒนาขีดความสามารถและการพัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่น ซึ่งได้แก่ อุตสาหกรรมสิ่งทอ อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเครื่องหนังและรองเท้า ดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งระบบ สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอได้หารือและวางแผนการดำเนินการ **โครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น** ร่วมกับสถาบันและสมาคมที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 อุตสาหกรรม และได้วางขอบเขตงานและแนวทางการพัฒนาร่วมกัน และนำเสนอหลักการซึ่งคณะกรรมการเพิ่มขีดความสามารถแห่งชาติ พิจารณาเห็นชอบ เมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2545

ปัจจุบันประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านเครื่องแต่งกาย เช่น ฝรั่งเศส อังกฤษ อิตาลี อเมริกาและญี่ปุ่น เป็นต้นนั้นได้ให้ความสำคัญในการออกแบบเครื่องแต่งกายมาก ส่วนประเทศไทยนั้นเป็นได้เพียงแหล่งผลิตและส่งออกเครื่องแต่งกายเท่านั้นและยังขาดการตื่นตัวทางด้านนการออกแบบซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญซึ่งจะมีผลต่อความเคลื่อนไหวของวงการแฟชั่นเครื่องแต่งกายทั้งในปัจจุบันและอนาคต เพื่อก่อให้เกิดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก ถึงแม้ว่าประเทศเหล่านี้จะมีต้นทุนค่าแรงใกล้เคียงหรือสูงกว่าไทยก็ตาม ประเทศเหล่านี้ได้แก่ ประเทศจีน ประเทศไต้หวัน แม้แต่สหรัฐอเมริกา และ เบลเยียม แสดงให้เห็นได้ชัดเจนว่า การพัฒนาการออกแบบและการตลาด ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ไม่น้อยไปกว่าการปรับปรุงประสิทธิภาพการผลิต

ภาพ1-1 แผนแนวทางการพัฒนาดังแต่อดีต-ปัจจุบัน
จาก โครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น : 20 /11 /47

ดังนั้น การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางแฟชั่นภูมิภาค โดยส่งเสริมการสร้างตราสินค้า พัฒนาการออกแบบ ปรับกลยุทธ์การตลาดเชิงรุก จะเป็นแนวทางสำคัญในการผลักดันให้เกิดการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกสินค้าแฟชั่น ทั้งในด้านมูลค่า และคุณค่าของสินค้า โดยมีความเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ และอุตสาหกรรมเครื่องหนังและรองเท้า ที่ควรจะมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพ 1-2 แผนแนวทางการพัฒนาที่วางไว้ในอนาคต จาก โครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น : 20 /11 /47

โดยเบื้องต้นการแต่งกายของมนุษย์เกิดขึ้นเพื่อปกปิดร่างกายกันความร้อนหนาวแต่ในปัจจุบันมนุษย์เราได้พัฒนารูปแบบของการแต่งกายโดยพิจารณา ด้านความสวยงาม ความเหมาะสมกับสภาพสังคมที่ตนอยู่นั้น การแต่งกายจึงเป็นสิ่งที่แสดงออกถึงวัฒนธรรมของสังคมนั้นๆและยังบ่งชี้ถึงกระแสของสังคม ซึ่งถือเป็นเรื่องราวที่ต้องตระหนักเพราะประเทศไทยปัจจุบันได้รับวัฒนธรรมของต่างชาติเข้ามามากมาย ทำให้การใช้แฟชั่นในประเทศไทยยังไม่เหมาะสมเท่าที่ควร การเผยแพร่ความรู้ในด้านนี้แก่ประชาชนจึงเป็นสิ่งจำเป็น

ในประเทศนั้นการนำเสนอผลงานทางด้านเครื่องแต่งกายของนักออกแบบทั้งชาวไทยและต่างชาติปัจจุบันเริ่มได้รับความสนใจมากขึ้น สังเกตได้จากมีแนวโน้มการจัดแสดงงานที่บ่อยครั้งขึ้น มีการจัดประกวดงานออกแบบเครื่องแต่งกายมากขึ้น รวมทั้งทางรัฐบาลได้มีโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่นโดยจะ

มีการส่งเสริมให้กรุงเทพเป็นมหานครแห่งแฟชั่น แต่การจัดแสดงงานดังกล่าวในปัจจุบันยังไม่มีสถานที่ที่เป็นศูนย์กลางสำหรับรองรับโดยตรง ต้องไปจัดแสดงตามศูนย์การค้าหรือโรงแรม ส่วนแหล่งค้าขายเครื่องแต่งกายนั้นก็แบ่งแยกไปตามวัยของผู้สวมใส่ เช่นย่านสยามแควร์เป็นแหล่งแฟชั่นของวัยรุ่น ย่านสุขุมวิทเป็นแหล่งของผู้ใหญ่ผู้ทำงานแล้ว ย่านประตูน้ำและโบ๊เบ๊เป็นแหล่งขายเสื้อผ้าสำเร็จรูปทั่วไป ในขณะที่ประเทศที่เป็นผู้นำทางด้านเครื่องแต่งกายต่างๆมีสถานที่รองรับกิจกรรมทางด้านนี้โดยตรง

การจัดตั้งศูนย์รวมแฟชั่นกรุงเทพเพื่อเป็นศูนย์กลางแหล่งแฟชั่นที่สมบูรณ์แบบในประเทศไทย จะช่วยสร้างความก้าวหน้าและตื่นตัวทางด้านวงการออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกาย และ พัฒนาศักยภาพภายในประเทศให้เกิดความก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้มีการยกระดับการผลิตเครื่องแต่งกายและเผยแพร่ศิลปะผ้าไทยและศักยภาพในการออกแบบของนักออกแบบไทยให้เปิดสู่สายตาต่างชาติ ซึ่งจะทำให้ผลิตสินค้าที่มีชื่อเสียงจากฝีมือคนไทยออกไปขายยังตลาดโลกได้ อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมธุรกิจทางด้านแฟชั่นและอุตสาหกรรมสิ่งทอให้ก้าวหน้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เป็นแหล่งให้ความรู้ข่าวสารและข้อมูลทางด้านแฟชั่นแก่ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และบุคคลทั่วไปเพื่อ เสริมสร้าง ความรู้
2. เป็นแหล่งพัฒนาและยกระดับการออกแบบเครื่องแต่งกายไทย และ บุคลากรใน อุตสาหกรรมแฟชั่นให้มีความสามารถ มีคุณภาพ และพร้อมในการปรับตัวต่อสถานการณ์ การค้าที่เปลี่ยนแปลงไป
3. เป็นแหล่งสร้างกิจกรรมและส่งเสริมการแสดงผลงานด้านแฟชั่น เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้า การผลิต และ พัฒนาอุตสาหกรรมแฟชั่นในภูมิภาคเอเชีย แปซิฟิกในอีก 3 ปีข้างหน้าและเข้าสู่ระดับโลกในอนาคต
4. เป็นแหล่งผลิตบุคลากรธุรกิจแฟชั่นดีไซเนอร์ที่มีคุณภาพทัดเทียมกับต่างชาติ
5. เป็นสถานที่จัดแสดงงานผลงานของนักออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกายทั้งชาวไทยและต่างชาติ
6. เป็นศูนย์กลางที่มีผลต่อการกำหนดทิศทาง (TREND) ของแฟชั่นไทย
7. เป็นแหล่งรวมสินค้าประเภทแฟชั่นชั้นนำของเมืองไทย

1.3 ประโยชน์ของการศึกษา

1. ทำให้เกิดการแสวงหาแนวทางการออกแบบสถาปัตยกรรมที่มีความเหมาะสมกับบริบทของกรุงเทพมหานคร
2. ทำให้ทราบถึงการออกแบบอาคารสาธารณะกลางเมือง และศึกษาพฤติกรรมของประชาชน ในเมือง
3. ทำให้ทราบถึงการศึกษอาคารที่มีองค์ประกอบหลายอย่างรวมกันและสามารถใช้สอยได้อย่างลงตัว
4. ทำให้ทราบถึงระบบโครงสร้างต่างๆเพื่อเลือกใช้ได้อย่างเหมาะสม และผสมเทคโนโลยีสมัยใหม่ได้อย่างลงตัวในการใช้งานของอาคารประเภทนี้
5. ทำให้ทราบถึงการเลือกสรรระบบอุปกรณ์ประกอบอาคาร ที่ส่งเสริมการใช้สอยอาคารให้มีความสมบูรณ์และเหมาะสม

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาโครงการจะครอบคลุมตั้งแต่การรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลจนถึงการดำเนินการออกแบบ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นของโครงการ
2. ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ
3. ศึกษาประวัติศาสตร์การแต่งกายไทย
4. ศึกษาการออกแบบอาคารที่ผสมผสานกันของประโยชน์ใช้สอยและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบแต่ละชนิดของโครงการ ซึ่งมีความแตกต่างกัน
5. ศึกษาระบบแสงสีเสียงที่มีผลกับบรรยากาศในการแสดงแพชั่นโชว์
6. ศึกษาเกี่ยวกับระบบในการออกแบบ การจัดแสดง
7. ศึกษาพฤติกรรมและความต้องการของผู้ใช้อาคารแต่ละประเภท
8. ศึกษาที่ตั้งและสภาพแวดล้อมของโครงการ

1.5 องค์ประกอบของโครงการ

การศึกษานี้มีขอบเขตรวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นพื้นฐาน ในการออกแบบโครงการ ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ ซึ่งจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลักของโครงการดังนี้

1.สำนักงาน

เป็นส่วนบริหารโครงการ โดยจะแยกออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ สำนักงานที่ควบคุมการบริหารในส่วนศูนย์แฟชั่น กับ ส่วนของสำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมสถาบันการออกแบบ

2. ส่วนให้การศึกษาด้านการออกแบบแฟชั่น

เป็นสถาบันที่สอนศาสตร์ที่เกี่ยวกับด้านแฟชั่นโดยเฉพาะ โดยเปิดสอนในหลักสูตรการออกแบบ การค้า การส่งออก การแต่งกาย โดยทุกหลักสูตรจะมีการสอบวัดผล สำหรับผู้ที่ผ่านหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตร จากทางสถาบันตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจะมีส่วนประกอบเป็นส่วนของห้องเรียน ห้องเรียนตัดเย็บ ห้องบรรยาย ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์

3.ส่วนการจัดแสดง (MULTI – PURPOSE HALL)

เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง การโฆษณา ฯลฯ มีลักษณะเป็น MULTI – PURPOSE HALL ซึ่งจะมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และส่วนประกอบอื่นๆตามความสมบูรณ์ของกิจกรรม

4. ส่วนของศูนย์แฟชั่น

ลักษณะเป็น SHOPPING CENTER ที่ประกอบด้วยร้านค้าย่อย RETAIL SHOP ที่มีการกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ส่วนของร้านค้า โรงกิจกรรม ศูนย์อาหารที่มีลักษณะการให้บริการเป็นในรูปแบบอาหารนานาชาติ (INTERNATIONAL CUISINE)

5. ส่วนของร้านขายอุปกรณ์

เป็นส่วนให้บริการจำหน่ายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านการเรียน อุปกรณ์การตัดเย็บ รวมถึงหนังสือ และสินค้าอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

6. ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

เป็นส่วนจัดแสดงและเผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายและเครื่องประดับร่วมสมัยทั่วโลก โดยจะเป็นส่วนจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว ที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงแฟชั่นโชว์

โครงการ ศูนย์รวมแฟชั่นกรุงเทพ มีองค์ประกอบพอจะสรุปได้ดังนี้

องค์ประกอบหลัก

1. ส่วนสำนักงานกลางดูแลบริหารโครงการ

- 1.1) HALL AND WAITING AREA
- 1.2) ส่วนบริหาร
- 1.3) ส่วนธุรการ
- 1.4) ส่วนการตลาด
- 1.5) ส่วนการบุคคล
- 1.6) ส่วนประชาสัมพันธ์

2. ส่วนส่งเสริมเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมเครื่องแต่งกาย

2.1) ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

- ประชาสัมพันธ์และขายบัตร
- ส่วนจัดนิทรรศการถาวร
- ส่วนจัดนิทรรศการชั่วคราว
- ส่วนจัดนิทรรศการกลางแจ้ง
- ห้องซ่อมบำรุงและเก็บอุปกรณ์

2.2) ส่วนห้องสมุด

- พื้นที่นั่งอ่านหนังสือ
- ที่เก็บหนังสือ
- ส่วนทำงานของเจ้าหน้าที่
- พื้นที่ถ่ายเอกสาร
- ห้องสมุดอิเล็กทรอนิกส์และส่วนบริการคอมพิวเตอร์

3. ส่วนสถาบันการสอนการออกแบบแฟชั่น

3.1) ห้องเรียน

- ห้องเรียนตัดเย็บ (WORK SHOP)
- ห้องบรรยาย (LECTURE ROOM)
- ห้องพักอาจารย์

3.2) ส่วนร้านหนังสือและจำหน่ายอุปกรณ์การเรียนอุปกรณ์การตัดเย็บและสินค้าอื่นๆ

ที่เกี่ยวข้อง

- 3.3) ห้องคอมพิวเตอร์
- 3.4) ส่วนห้องประชุมสัมมนา
- 3.5) ห้องเก็บของ

องค์ประกอบสนับสนุนโครงการ

4. ส่วนการจัดแสดง(MULTI --PURPOSE HALL)

- 4.1) เวทีและฉากหลัง
- 4.2) พื้นที่ชมการแสดง
- 4.3) ห้องพัก MODEL
- 4.4) ห้องแต่งตัวและห้องน้ำ
- 4.5) ห้องควบคุม
- 4.6) ห้องเก็บอุปกรณ์
- 4.7) ส่วนขายบัตรและประชาสัมพันธ์

5. ส่วนของศูนย์แฟชั่น(SHOPPING CENTER)

- 5.1) ส่วนของร้านค้าให้เช่า (RETAIL SHOP)
- 5.2) ส่วนของศูนย์อาหาร (FOOD CENTER)
- 5.3) HALL

6. ส่วนบริการ

- 6.1) ส่วน LOADING AREA
- 6.2) LOADING OFFICE
- 6.3) ห้องเครื่องต่างๆ
- 6.4) ห้องเก็บสินค้า
- 6.5) ห้องพักพนักงาน
- 6.6) ส่วนรักษาความปลอดภัย
- 6.7) ที่จอดรถ

1.6 แหล่งข้อมูลและเอกสารอ้างอิง

1.6.1) เก็บรวบรวมข้อมูล

-ข้อมูลชั้นปฐมภูมิ(PRIMARY SOURCE) โดยการสอบถาม สัมภาษณ์บุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ใน วงการแฟชั่น

-ข้อมูลชั้นทุติยภูมิ(SECONDARY SOURCE) เป็นการเก็บข้อมูลที่มีอยู่ในรูปเอกสารสถิติต่างๆ และเอกสารต่างๆ

1.6.2)วิเคราะห์ข้อมูล

-นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดส่วนประกอบต่างๆในโครงการ

1.6.3)แหล่งข้อมูล

-กระทรวงอุตสาหกรรม

-โครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น

-สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

-สมาคมนักออกแบบไทย

-นิตยสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับแฟชั่นและการออกแบบ เช่น cut & saw textile lip

	ที่มาแหล่งข้อมูล
การจัดเดินแบบ	สถานที่แสดงแบบ โรงแรม ศูนย์การค้า บริษัทที่รับจัดงาน นิตยสารแฟชั่น อินเทอร์เน็ต วิทยานิพนธ์ศูนย์ศิลปะการ แต่งกาย วิทยานิพนธ์ศูนย์ศิลปะผ้า สัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทรับจัดงาน บรรณาธิการหนังสือแฟชั่น MODEL ฯลฯ
ส่วนร้านค้าย่อย	หนังสือการวิจัยศูนย์การค้า อินเทอร์เน็ต
การจัดแสดงนิทรรศการ	พิพิธภัณฑ์ต่างๆ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต
ศูนย์ข้อมูลกลุ่มเป้าหมายที่คาดว่าจะเข้ามาใช้โครงการ เจ้าหน้าที่และบุคลากรในโครงการ	จากสถิติและการวิเคราะห์สถานที่แสดงแบบเสื้อผ้า ศูนย์การค้า และพิพิธภัณฑ์ต่างๆ
อุปกรณ์อาคารที่เกี่ยวข้องเนื่อง	หนังสือวิศวกรรมงานระบบ ห้องสมุด อินเทอร์เน็ต
ที่ตั้งโครงการ แผนที่	กรมการผังเมือง อินเทอร์เน็ต

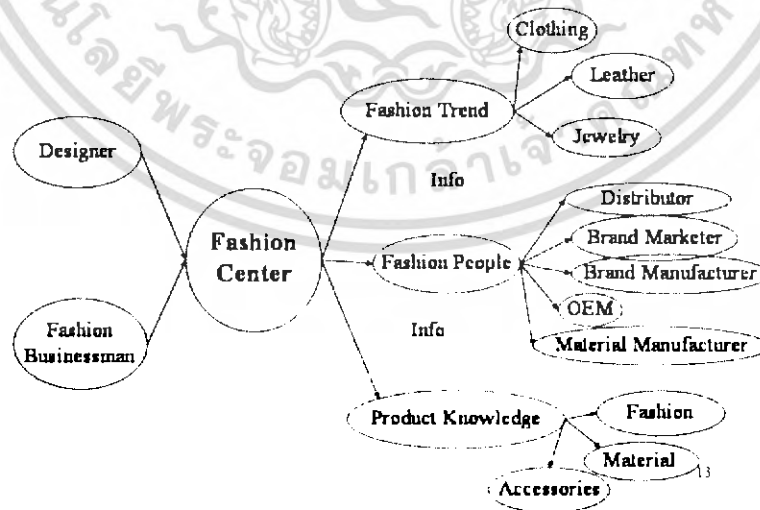
บทที่ 2

ข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับโครงการ

2.1 ความเป็นไปได้ในการจัดตั้งโครงการ

2.1.1 ข้อมูลทั่วไปของโครงการ

โครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพฯ (Bangkok Fashion Center) จัดตั้งขึ้นในลักษณะขององค์กรเพื่อสาธารณะประโยชน์ โดยได้รับการสนับสนุนและปัจจัยด้านต่างๆ ทั้งจากภาครัฐและเอกชน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาวงการแฟชั่น และการออกแบบแก่บุคคลทั่วไป ก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนทางวิชาการ การออกแบบ การจัดอบรมสัมมนาให้ความรู้ทั้งทางด้านวิชาการ และ ศิลปะในการออกแบบที่ถูกตลอดจนการจัดกิจกรรมที่ช่วยส่งเสริมและสร้างความก้าวหน้าและตื่นตัวทางด้านวงการออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกาย และ พัฒนาศักยภาพภายในประเทศให้เกิดความก้าวหน้า ซึ่งจะส่งผลให้มีการยกระดับการผลิตเครื่องแต่งกาย เผยแพร่ศิลปะผ้าไทย และ แสดงศักยภาพในการออกแบบของนักออกแบบไทยให้เปิดสู่สายตาต่างชาติ ซึ่งจะทำให้ผลิตสินค้าที่มีชื่อเสียงจากฝีมือคนไทยออกไปขายยังตลาดโลกได้อีกทั้งยกเป็นการส่งเสริมธุรกิจทางด้านแฟชั่นอุตสาหกรรมสิ่งทอให้ก้าวหน้าร่วมกับองค์กรอื่นๆ

2.1.2 เจ้าของโครงการและหน่วยงานที่สนับสนุน

โครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ (Bangkok Fashion Center) อยู่ในความดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้โครงการกรุงเทพฯเมืองแฟชั่น ซึ่งมีองค์กรต่างๆเช่น สมาคมผู้ผลิตและออกแบบแฟชั่นเครื่องแต่งกาย สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ ฯลฯ โดยมีจุดมุ่งหมายในการที่จะร่วมกันช่วยพัฒนาและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันให้วงการแฟชั่นของไทยบังเกิดความสำเร็จก้าวหน้าสามารถทัดเทียมกับสากล ด้วยความรู้ความชำนาญในแต่ละสาขา ตามวัตถุประสงค์หลักของโครงการ เพื่อเผยแพร่ศักยภาพและผลงานของนักออกแบบไทยให้เป็นที่ยอมรับในสังคมของประเทศและต่างประเทศ อันจะจรรโลงไว้ซึ่งเอกลักษณ์ ขนบธรรมเนียมและประเพณี ตลอดจนวัฒนธรรมอันดีงาม และส่งเสริมกิจกรรมต่างๆ ที่พึงจะเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวมของประเทศ

2.1.3 งบประมาณการดำเนินงานของโครงการ

งบประมาณการดำเนินงานของโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ (Bangkok Fashion Center) นั้น จะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและเอกชน ทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

1. งบลงทุน (Capital Fund) ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานในระยะแรก เพื่อสามารถจัดตั้งโครงการได้บรรลุเป้าหมาย เช่น ค่าอาคารสถานที่ ค่าออกแบบ ค่าก่อสร้าง ค่าออกแบบตกแต่งภายใน เป็นต้น ซึ่งงบประมาณเหล่านี้จะได้มาจาก

- งบประมาณประจำปีของรัฐบาล อันเป็นงบประมาณหลัก เนื่องจากรัฐบาลเป็นเจ้าของโครงการ
- เงินช่วยเหลือจากเอกชน (ในรูปของการบริจาค และไปรโมตสินค้า)
- งบประมาณสนับสนุนจากกองทุน สมาคม องค์กร และหน่วยงานต่างๆ ทั้งในและต่างประเทศ

2. งบดำเนินการ (Operation Fund) ได้แก่ งบประมาณค่าใช้จ่ายในการดำเนินการในแขนงต่างๆ เพื่อการบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์ของโครงการ เช่น เงินเดือนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ค่าใช้สอย ตลอดจนค่าจัดซื้ออุปกรณ์ และค่าบริการต่างๆ ซึ่งงบประมาณเหล่านี้จะได้มาจาก

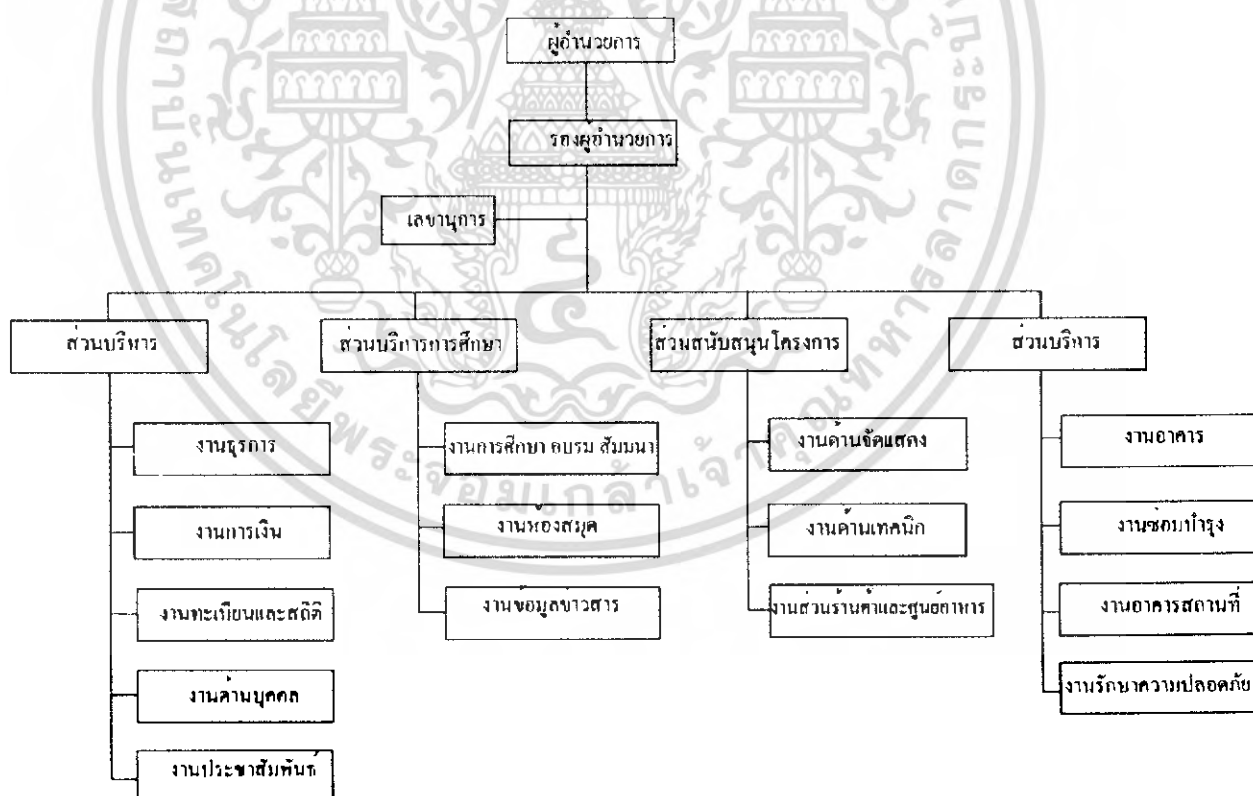
- เงินบริจาคของเอกชน และมูลนิธิต่างๆ (Private Gift) ซึ่งจะบริจาคในรูปแบบของเงินหรืออุปกรณ์ต่างๆ
- รายได้จากค่าบำรุงต่างๆ เช่น ค่าสมาชิกโครงการ ค่าใช้บริการห้องสมุด ค่าบำรุงการศึกษา

- ค่าธรรมเนียมการเข้าชมและการใช้บริการสถานที่ (Admission)
- ผลประโยชน์จากการค้า (Retail Shop) ได้แก่ รายได้จากร้านขายของที่ระลึก ร้านอาหาร ร้านขายของแบรนด์เนม ร้านขายหนังสือ ร้านขายอุปกรณ์การเรียน เป็นต้น
- ทุนช่วยเหลือ ซึ่งเป็นทุนที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นเป็นงบประมาณของประเทศ

2.2 โครงสร้างการบริหารงานของโครงการ

2.2.1 หน้าที่บริหารงานของโครงการ

ผังโครงการสามารถแบ่งออกเป็น 4 ฝ่ายหลักๆ ดังนี้

2-1 ภาพแผนผังโครงสร้างการบริหารงานของโครงการ

2.2.2 อัตรากำลังในส่วนต่างๆ ของโครงการ

ในการจัดแบ่งส่วนงานของโครงการสามารถจัดแบ่งกลุ่มบุคลากรและเจ้าหน้าที่ภายในโครงการออกได้เป็น 3 ฝ่ายดังนี้

1. ฝ่ายบริหาร
2. ฝ่ายวิชาการ
3. ฝ่ายจัดแสดง

1. ฝ่ายบริหาร

- **เจ้าหน้าที่ระดับสูง**
 ทำการตรวจสอบ อนุมัติ ปรับปรุงโครงการภายในทั้งหมด ประกอบด้วย
  - ผู้อำนวยการ   ทำงานบริหารโครงการให้เป็นไปตามนโยบาย
 รับผิดชอบงานบริหารทั้งหมด   1   อัตรา
  - เลขานุการ   ผู้ช่วยผู้อำนวยการ รวบรวมจัดการสถิติผลงาน
 จัดทำรายงานการประชุม   1   อัตรา
- **ฝ่ายบริหาร**
 มีรองผู้จัดการเป็นผู้ควบคุมการทำงานของแต่ละแผนกต่างๆ
 ที่อยู่ในการรับผิดชอบ   1   อัตรา
- **ฝ่ายธุรการ**
  - หัวหน้าฝ่ายธุรการ   หน้าที่ควบคุมการทำงาน   1   อัตรา
  - เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ   ทำงานดูแลฝ่ายสถิติด้านทะเบียน   2   อัตรา
  - เจ้าหน้าที่ด้านการเงิน
 และการบัญชี   ทำหน้าที่ตรวจสอบการเงินและบัญชีรายรับ
 รายจ่าย   2   อัตรา
  - เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคาร
 และ สถานที่   ทำงานฝ่ายอาคารสถานที่ ควบคุมระบบต่างๆ
 ทำหน้าที่   1   อัตรา
  - พนักงานเดินเอกสาร   ทำหน้าที่เดินเอกสารต่างๆ   2   อัตรา
- **ฝ่ายการตลาด**
  - หัวหน้าฝ่ายการตลาด   หน้าที่ควบคุมการทำงาน   1   อัตรา
  - เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด   ทำงานฝ่ายการตลาดดูแลกิจกรรมต่างๆ
 ประสานงานติดต่อกับหน่วยงานภายนอก   1   อัตรา
- **ฝ่ายบุคคล**
  - หัวหน้าฝ่ายบุคคล   หน้าที่ควบคุมการทำงาน   1   อัตรา

- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล   ทำหน้าที่ประกาศรับพนักงานและควบคุม
อัตรากำลังคนในการทำงาน   1   อัตรา

- ฝ่ายประชาสัมพันธ์

- หัวหน้าฝ่ายประชาสัมพันธ์   หน้าที่ควบคุมการทำงาน   1   อัตรา
- ประชาสัมพันธ์โครงการ   ประชาสัมพันธ์โครงการ และให้ข้อมูล   2   อัตรา
- เจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์   ดูแลงานสื่อประชาสัมพันธ์   2   อัตรา

2. ฝ่ายวิชาการ มีผู้อำนวยการสถาบันการศึกษาทำหน้าที่ควบคุมการทำงานของแต่ละฝ่ายภายใน ส่วนของสถาบัน

- หัวหน้าฝ่าย

	ทำหน้าที่ดูแลบริหารและควบคุมการทำงาน ของแต่ละฝ่าย	1	อัตรา
- แผนกห้องสมุด	หน้าที่ดูแลและควบคุมห้องสมุด	6	อัตรา
- แผนกกิจกรรม	หน้าที่ดูแลกิจกรรมต่างๆของโครงการการแสดง แฟชั่นโชว์ทั้งภายในและกลางแจ้ง	2	อัตรา
- อาจารย์	ทำหน้าที่ทำการสอนวิชาต่างๆภายในสถาบัน	10	อัตรา
- แผนกเอกสาร	จัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอน	2	อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายโสตฯ	ทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับอุปกรณ์ประจำ ห้องเรียนและห้องสัมมนา	2	อัตรา
- แผนกคอมพิวเตอร์	ดูแลห้องคอมพิวเตอร์	3	อัตรา
- ร้านขายอุปกรณ์	ขายอุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน	2	อัตรา

3. ฝ่ายจัดแสดง

- ฝ่ายออกแบบ

- หัวหน้าฝ่ายเทคนิค   ทำหน้าที่ดูแลบริหารและควบคุม
การทำงานฝ่าย   1   อัตรา
- พนักงานออกแบบ
นิทรรศการ   ทำหน้าที่ออกแบบและจัดรูปแบบ
ภาพรวมของงานให้ตรงตามConcept   2   อัตรา
- พนักงานออกแบบฉาก   ทำหน้าที่ออกแบบฉากและเวที   2   อัตรา
- พนักงานฝ่ายศิลป์   ทำงานร่วมกับพนักงานออกแบบ
ฉากและเวทีในการออกแบบโฆษณา   2   อัตรา

- ฝ่ายกำกับเวที

- หัวหน้าฝ่ายกำกับเวที	ทำหน้าที่ดูแลบริหารและควบคุมการทำงานทั้งหมดบนเวที	1	อัตรา
- เจ้าหน้าที่กำกับเวที	ทำหน้าที่ควบคุมการแสดงบนเวทีให้เป็นไปตาม Concept	2	อัตรา
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายศิลปกรรม	ดูแลจัดรูปแบบเวทีและฉากให้เป็นไปตาม Concept	2	อัตรา

- ฝ่ายเทคนิค

- หัวหน้าฝ่ายเทคนิคบนเวที	ทำหน้าที่ควบคุมแสง สี เสียงบนเวที	2	อัตรา
- เจ้าหน้าที่เทคนิค	ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยในการควบคุมแสง สี เสียง บนเวที	2	อัตรา

สรุปจำนวนบุคลากรในโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ

1. ฝ่ายบริหาร	20	คน
2. ฝ่ายวิชาการ	32	คน
3. ฝ่ายจัดแสดง	18	คน
รวมบุคลากรในโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ	70	คน

2.3 รายละเอียดโครงการส่วนจัดแสดงแพชชั่นในปัจจุบัน

2.3.1 ความเคลื่อนไหวของวงการแพชชั่นไทยในปัจจุบัน

ในประเทศที่เป็นผู้นำด้านวงกาแพชชั่นนั้น ปัจจุบันได้กลายเป็นกลุ่มธุรกิจที่สำคัญ ส่วนเมืองไทยนั้นเน้นการผลิตเพื่อส่งออกเป็นหลัก การออกแบบแพชชั่นจึงกลายเป็นเรื่องของคนกลุ่มหนึ่งเท่านั้น เนื่องจากยังไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลเท่าที่ควร และประเทศไทยยังมีข้อเสียเปรียบตรงที่ประเทศไทยมีเพียง 3 ฤดู ซึ่งแตกต่างจากเมืองแพชชั่นอื่นที่มี 4 ฤดูกาลอย่างชัดเจนคือ Spring Summer Autumn และ Winter ซึ่งส่งผลให้การทำเสื้อผ้ามีการเปลี่ยนแปลง

2-2 นางแบบในงานแฟชั่นโชว์งานต่างๆ

ในประเทศไทยมีบริษัทที่ผลิตเสื้อผ้า Brand Name อยู่ไม่มากนักชายเฉพาะในประเทศ ได้แก่ JASPAL , FLY NOW , GREYHOUND , SENADA , CHAPS , NAGARA FOR JIM TOMSON ฯลฯ ซึ่งเป็นบริษัทคนไทยที่ออกแบบโดย DESIGNER เป็นคนไทยซึ่งมีการออกแบบแนวอนุรักษ์เน้นผ้าไทยเช่นผ้าไหมซึ่งมีราคาค่อนข้างสูงจึงมีกลุ่มลูกค้าจำนวนน้อยและยังไม่สามารถเจาะตลาดโลกได้

นอกจากนี้ยังมีกลุ่ม Young Designer ซึ่งเริ่มเข้ามามีบทบาทในวงการ คนกลุ่มนี้จะต้องการนำเสนอแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกายที่เข้าคืดขึ้นโดยเน้นการสร้างความปลอดภัยใหม่ มีการลงทุนตัดเย็บเองแล้วให้สื่อต่างๆ เช่น ดารา นักร้อง นิตยสาร เป็นสื่อช่วยนำเสนอซึ่งบางที่อาจได้รับผลตอบแทนเป็นที่น่าพอใจหรืออาจไม่ได้เลย

2-3 งาน Bangkok Fashion Week 2004

Bangkok Fashion Week เป็นการจัดแสดง Fashion Show ผลงานของนักออกแบบเมืองไทยซึ่งนับเป็นปรากฏการณ์ที่น่าจับตามองเพราะถูกจัดขึ้นโดย ELLE เป็นผู้จัดขึ้น โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างกระแสผลิตภัณฑ์นวงการ Fashion Designer เมืองไทยให้ก้าวสู่มาตรฐานสากล

2.3.2 รูปแบบการนำเสนอแฟชั่น

การนำเสนอแฟชั่นนั้น ในปัจจุบันไม่มีรูปแบบที่ตายตัวมีการคิดวิธีการนำเสนอรูปแบบใหม่ๆมากขึ้นโดยมีการประยุกต์ ศิลปะ เข้ามาใช้ในการนำเสนอด้วยไม่ว่าจะเป็นด้าน เวที แสง เสียง Media Effect ต่างๆ หรือลักษณะการเดินของนางแบบ เช่น เดินคู่กัน หรือ ละครกึ่งโชว์ซึ่งขึ้นอยู่กับแนวความคิดของนักออกแบบที่ต้องการนำเสนออะไร การนำเสนอแฟชั่นในปัจจุบันในลักษณะดังกล่าวจึงเป็นรูปแบบและพัฒนาการใหม่ที่สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ชมได้เป็นอย่างดี

2.3.3 สถานที่จัดงาน Fashion Show ของไทยในปัจจุบัน

ประเทศไทยในสมัยก่อน สินค้าแฟชั่นมักจะเป็นสินค้า Band Name จากต่างชาติซึ่งมีราคาสูงกลุ่มลูกค้าจึงเป็นกลุ่มไฮโซที่มีกำลังซื้อสูง ต้องการความหรูหราในสังคม จึงนิยมจัดงาน Fashion Show ตามโรงแรม แต่ในปัจจุบันนิยมจัดตามศูนย์การค้า เช่น Empoorium เซ็นทรัลชิดลม สยาม เกสพลาซ่า เป็นต้น เพราะมีจุดประสงค์เพื่อการค้า โดยการเลือกสถานที่จะขึ้นอยู่กับลักษณะสินค้า และกลุ่มเป้าหมายของผู้ซื้อเป็นหลัก ส่วนการจัดตามโรงแรมก็ยังคงมีอยู่โดยอาจมีจุดมุ่งหมายเพื่อธุรกิจหรือการกุศลเป็นส่วนใหญ่

2-4 การเดินแบบในงาน Bangkok Fashion Week 2004

แต่การจัดงานตามสถานที่ดังกล่าวค่อนข้างจะมีปัญหาเนื่องจากทางโรงแรมและศูนย์การค้า นั้นไม่ได้ออกแบบมาเพื่อรองรับงานระบบต่างๆ การติดตั้งระบบมีเดีย การติดตั้งไฟจึงทำงานได้

ตาราง 2.1 ความถี่ของสถานที่จัดงาน Fashion Show ตามสถานที่ดังกล่าว

สถานที่	จำนวนครั้ง
โรงแรมฮิลตัน	1
โรงแรมสยามอินเตอร์	1
โรงแรมแชงกรีล่า	2
โรงแรมแกรนด์ไฮแอทเอราวัณ	2
โรงแรมโอเรียนเต็ล	5
โรงแรมรีเจนท์	10
โรงแรมดุสิต	10-15
ศูนย์การค้าเซ็นทรัลลาดพร้าว	10-15
ศูนย์การค้าเซ็นทรัลชิดลม	5-6
ศูนย์การค้า Emporium	30

ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการจัดงาน Fashion Show กันมากขึ้น โดยนิยมจัดงาน Fashion Show กันในศูนย์การค้ามากขึ้น แสดงให้เห็นการมุ่งใจทางการตลาดโดยใช้งาน Fashion Show เพื่อการค้า เป็นส่วนใหญ่เป็นการจัดงานเพื่อการค้ามากกว่าวัตถุประสงค์อื่น

ตาราง 2.2 ข้อมูลการจัดห้องแสดงแฟชั่นโชว์

	แลนด์มาร์ค	โอเรียนเต็ล	ฮิลตัน	ดุสิตธานี
ชื่อห้อง	balloom	grand balloom	เล็ควนาลัย	นภาลัย
ขนาด (ม.)	24.4X41X5.7	17.25X30.9X6.4	22.5X29X5	33X34X5.10
พื้นที่ (ตรม.)	1000.4	533	625	978
ความจุคน	300	250-300	300	300
ราคาบัตร	500-1,000	500-5,000	500-2,500	1000-5,000
ราคาอาหาร/หัว	350	350-400	330	300-400
ราคาค่าห้อง	รวมในราคา อาหาร	72,000	100,000	-
Backstage	แคบมาก	ไม่มี	ไม่มี	แคบมาก
ความสูงฝ้าเพดาน	5.70	6.40	5.00	5.10
พื้นที่ foyer	250	250	300	365

ข้อมูลในการรับจัดงาน Fashion Show ธรรมเนียมตั้งแต่รับงาน

- ส่ง account executive ไปหาลูกค้า
- คุยกับลูกค้าเรื่องแนวความคิดและงบประมาณการลงทุน
- คิดรูปแบบเวที และลักษณะการโชว์ให้เข้ากับสไตล์เสื้อผ้า
- เลือกนายแบบนางแบบ สถานที่จัด ไฟ แสง เสียง

จำนวนบุคลากรในบริษัท

- account executive 2 คน
- creative 3 คน
- นักบัญชี 2 คน
- ฝ่ายหัวหน้าบริหาร 2 คน

ในบริษัทจะไม่มีช่างต่างๆอยู่เลย โดยจะจ้าง Freelance หมดไม่ว่าจะเป็นด้าน จัดไฟ เสียง

ฯลฯ

ลักษณะการจัด Fashion Show

ส่วนมากมักจะจัดในรูปการกุศล โดยสมาคมต่างๆร่วมกับห้องเสื้อออกค่าใช้จ่ายร่วมกัน การจำหน่ายบัตรทางสมาคมจะเป็นผู้รับผิดชอบ รายได้ที่ได้รับจะเข้าสมาคม ทางห้องเสื้อจะได้โปรโมทและขายหลังโชว์จบ

ราคาบัตร

ขึ้นอยู่กับการ Set เมนู อาหารและค่าเช่าสถานที่ ราคาเริ่มที่ 500-5,000 บาท

ค่าตอบแทนในการรับจัดงานแต่ละครั้ง

คิด 15 % ของค่าใช้จ่ายทั้งหมด ตกประมาณ 200,000-500,000 บาท ขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ประกอบฉาก

ส่วนประกอบของห้องจัดงาน

ห้อง Back stage ห้องแต่งหน้า ทำผม ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้า ห้องพักผ่อนและห้องที่ใช้อธิบาย Concept ของงาน ลักษณะของห้องที่ดีควรเป็นห้องที่ตกแต่งไว้เรียบร้อยแล้วต่อการตกแต่งให้เข้ากับ Concept ของงานได้ง่าย มีเพดานสูงและมีทางเดินด้านบนเพื่อ Service งานระบบต่างๆ

2.3.4 รูปแบบการจัดแสดง Fashion Show และการใช้พื้นที่

รูปแบบการจัดแสดง Fashion Show สามารถแบ่งเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. House Show เป็นการจัดเดินแบบเป็นกลุ่มเล็กๆ เป้าหมายเพื่อการขายเป็นหลักซึ่งผู้ที่เข้ามาชมจะเป็นผู้ที่ต้องการซื้อส่วนตัวจนถึง Fashion Show Agency นายแบบและนางแบบจะเดินในลักษณะช้าๆ เนิบๆ เพื่อโชว์สินค้าโดยจะมีเบอร์ติดอยู่ที่ชุดพร้อมกับมีใบสั่งซื้อติดแจกให้ด้วย
2. Seminar ลักษณะคล้ายๆ House Show แต่เป็นไปในด้านการศึกษามากกว่าการค้า โดยจะมี Designer คอยให้คำแนะนำแนวความคิดและเทคนิควิธี กลุ่มเป้าหมายจึงเป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษาผู้มีความสนใจ
3. Collection Show เมื่อ Designer ออกแบบเสื้อผ้ามาในแต่ Collection ก็จะทำกาเดินแบบโชว์โดยเชิญผู้ที่สนใจเข้าร่วมชม
4. Show ปัจจุบันนิยมมากในต่างประเทศ การแสดงมีลักษณะคล้ายๆกับ Collection Show ในแต่ละครั้งจะมีการแสดงประกอบด้วย เพื่อสร้างสีสันให้การเดินแบบและช่วยสะท้อนแนวความคิดของ Designer ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

(ที่มา : วิทยานิพนธ์ศูนย์เผยแพร่ศิลปปะผ้าไทย ปี 2541 มหาวิทยาลัยศิลปากร จากการสัมภาษณ์คุณ สมชาย แก้วทอง จาก Kai Boutique)

ระยะการมองเห็นและการรับฟังที่ดี

ระยะในการมองเห็นเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการแสดง Fashion Show เพราะผู้ชมต้องการเห็นรายละเอียดของชุดที่แสดง โดยปกติระยะที่ไกลสุดสำหรับการมองเห็นคือ 75 ฟุต (22.85 เมตร) และระยะไกลสุดในการรับฟังที่ดีโดยไม่ต้องใช้เครื่องขยายเสียง คือ 100-125 ฟุต (38.09 เมตร)

(ที่มา : วิทยานิพนธ์สถาบันสอนออกแบบแฟชั่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

รูปแบบเวที

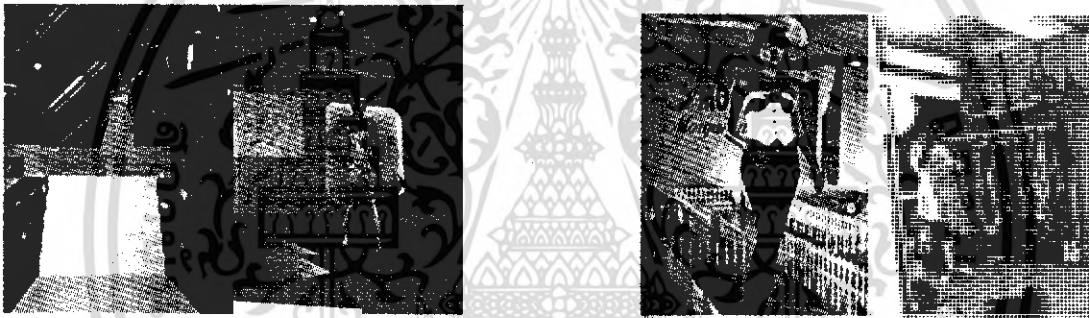
รูปแบบการจัดเวที Fashion Show นี้ไม่มีลักษณะตายตัวแน่นอน การออกแบบเวทีขึ้นอยู่กับ รูปแบบและ Concept ของงานว่าต้องการงานให้งานออกมาในรูปแบบใด

ในส่วนของรูปแบบหลักของเวทีมีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

2-5 ภาพรูปแบบเวที

ส่วนแบบอื่นๆจะมีการดัดแปลงไปจาก 3 ลักษณะข้างต้น มีการตกแต่งเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความ
ความต้องการที่แตกต่างกันออกไป ในบางครั้งจะมีการใช้ media เข้าร่วมด้วย เช่น การฉายวิดีโอ
การฉายสไลด์

2-6 เวทีเดินแบบในรูปแบบต่างๆขึ้นอยู่กับ concept ของงาน

ในการจัดแสดงเสื้อผ้าจริงๆเพียงอย่างเดียว ไม่เน้นการแสดงด้านอื่นๆจึงทำให้รูปแบบเวที
จัดขึ้นในรูปแบบเรียบง่าย ไม่มีการตกแต่งประดับประดามากนักยกย่อง เช่น การจัดแพชั่นโชว์แบบ In
House

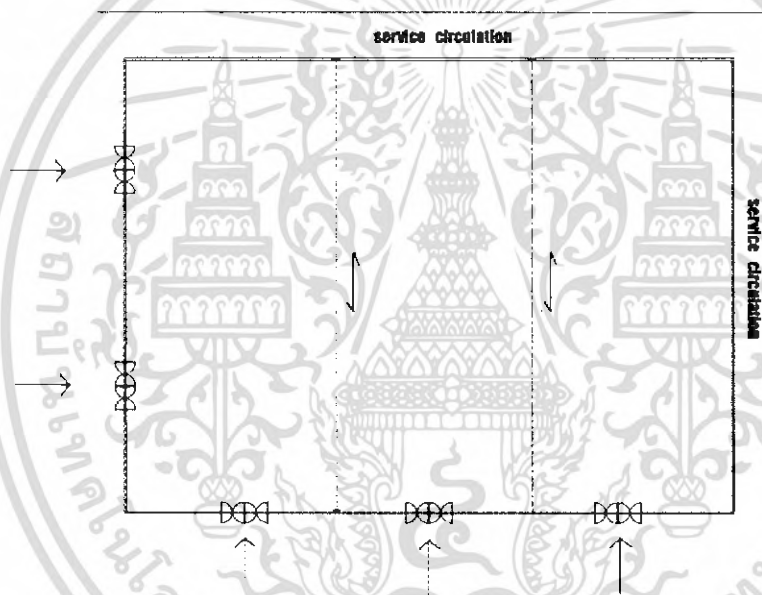
2-7 งานประกวด Young Thai Brands Contest 2003 ที่ศูนย์การค้าเซ็นทรัลลาดพร้าว

การกำหนดขนาดและปริมาตรของห้องแสดง

ในปัจจุบันการออกแบบห้องแสดง มักจะใช้วิธีการออกแบบ Space ให้สามารถยืดหยุ่นได้
มาก ขนาดความสูงของห้อง มีผลต่อสัดส่วนของห้องแสดงงานมาก ระดับของฝ้าเพดานและลักษณะ
ของฝ้าเพดานยังเป็นกำหนดบรรยากาศของห้องแสดงงานด้วย แสงสว่างต่างๆ สำหรับห้องแสดง ทั้ง

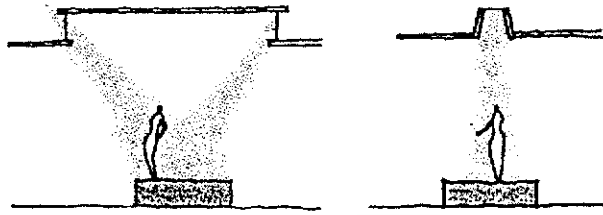
ระบบแสงธรรมชาติ และแสงประดิษฐ์ การให้แสงจากทางด้านหน้าในมุม 45 องศาและมีการใช้ไฟในทางอื่นช่วยลบเงาที่เกิดขึ้นบริเวณคอ

Cat walk ที่ใช้ในการเดินแพชั่นโชว์ขนาดมาตรฐาน 2 ขนาดคือ 1.80 X 2.40 เมตร และ 1.20 X 2.40 เมตร โดยทั้งสองขนาด จะปรับระดับความสูงได้ในระดับต่าง คือ 0.6 0.8 1.00 และ 1.20 เมตร ส่วนที่นอกเหนือจากเวทีขนาดมาตรฐานนั้นมักจะเป็นการสั่งทำเวทีพิเศษตาม Concept งานซึ่งจะได้รูปแบบที่แปลกให้ออกไป แต่จะมีต้นทุนค่อนข้างสูง

2-8 ภาพห้องการจัดแสดงมีการยืดหยุ่นตัวสูง

ห้องจัดแสดงแพชั่นโชว์ในโครงการควรมีการยืดหยุ่นตัวสูงสามารถกันแบ่งเป็นห้องปรับเปลี่ยนขนาดได้หลากหลายไปตามความเหมาะสมกับรูปแบบและวัตถุประสงค์การจัดงานมีการเตรียมพื้นที่สำหรับการติดตั้งไฟเพดานและเทคนิคประกอบอื่นๆ เช่น Laser Projection ซึ่งมีจำนวนมาก มีทางเดินสามารถขึ้นไป Service ได้ มีการเตรียมพื้นที่สำหรับส่วนอื่นๆ เช่น การแสดงประกอบไม่ว่าจะเป็นละครหรือดนตรี ห้องพักผ่อนแบบนายแบบ ห้องแต่งตัว ห้องหน้าที่ ส่วนเก็บอุปกรณ์ ห้องเตรียมอาหารซึ่งจะต้องมีการเตรียมพื้นที่ประมาณ 30 % ของพื้นที่จัดแสดง

2-9 ภาพการใช้แสงในการแสดงแบบ

ระบบแสงสีที่มีผลกับการแสดง Fashion Show

โดยทั่วไปแสงมีอยู่ 2 ชนิด คือ

- แสงธรรมชาติ

ซึ่งให้บรรยากาศตามธรรมชาติและมีชีวิตชีวา แต่ไม่สามารถควบคุมการส่องสว่างได้

- แสงประดิษฐ์

เป็นแสงที่มีประโยชน์สามารถควบคุมการส่องสว่างได้สามารถเปลี่ยนหรือแต่งบรรยากาศได้ตามความต้องการ แสงประเภทนี้แบ่งได้เป็น 2 ประเภทได้ดังนี้

1. Day Light มีอุณหภูมิสีอยู่ที่ประมาณ 6400 K แสงที่ได้จะเป็นแสงสีออกไปทางสีฟ้า
2. Tungstan มีอุณหภูมิสีอยู่ที่ประมาณ 3000 K แสงที่ออกมาจะเป็นสีขาวอมเหลืองและจะออกเป็นสีส้มเมื่ออุณหภูมิลดต่ำลงเรื่อยๆ

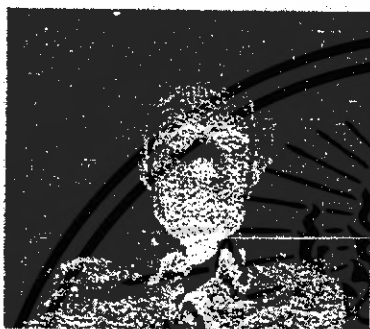
สำหรับการจัดแสงสีในการแสดง Fashion Show นั้นขึ้นอยู่กับชนิดของการจัดรูปแบบเวที เช่น การจัดแสดงเสื้อผ้าหรือเวทีที่มีสีสันสดใสควรใช้แสงสว่างของแสงที่ผ่านออกไปใกล้เคียงกับธรรมชาติมากที่สุดจะเห็นสีสันของเสื้อผ้าที่สมจริงและไม่หลุดตา ส่วนการแสดง Fashion Show เครื่องประดับควรใช้มุมที่จะส่อง เช่น เพชรควรให้เครื่องประดับแวววาวสะท้อนเข้าตาผู้ชมมากที่สุดจึงต้องคำนึงถึงระดับสายตาคนดูด้วย ส่วนของนั้นนิยมใช้แบบหลอดแบบ Tungstan เพราะถ้าใช้แบบ Day Light จะทำให้สีของทองหม่น ถ้าเป็นการแสดง Fashion Show เครื่องสำอางก็อาจมีการใช้แสงสีต่างๆเพื่อเพิ่มความน่าสนใจ

สำหรับในโครงการควรใช้แสงทั้ง 2 แบบร่วมกันโดยเลือกใช้ตามความต้องการทางประโยชน์ใช้สอยและความต้องการของบรรยากาศ บางส่วนจะใช้แสงประดิษฐ์ทั้งหมดเพื่อการควบคุมที่ง่ายและมีผลต่อการแสดงและมีการใช้แสงธรรมชาติตามส่วนทำงานและห้องสมุดเพื่อบรรยากาศและทราบสภาวะของการทำงาน

แสงและเงาที่มีผลกับการเดิน Fashion Show

แสงจากด้านล่างหรือไฟขึ้น (Lighting from below, Footlight)

มุมไฟพื้นที่และวัตถุจากด้านล่างไฟด้านล่างนั้นยากที่จะส่องเนื่องจากดูไม่เป็นธรรมชาติและสร้างความไม่สมจริง ก่อให้เกิดอารมณ์จากการจินตนาการจากการมองเห็นที่ไม่สมจริง การส่องไฟ Footlight เพื่อให้เห็นผู้ที่เดินแบบจะต้องส่องไฟทำมุม 45 องศาจะดีที่สุด

2-10 แสงจากด้านล่างหรือไฟขึ้น

2-11 แสงจากด้านบน

แสงจากด้านหน้า (Front light)

ตำแหน่งไฟจะอยู่ข้างๆ หรือข้างหลังผู้ดูและส่องไปยังพื้นที่ด้านหน้า ซึ่งลดความแปลกแยกระหว่างวัตถุและพื้นที่ได้มากกว่าไฟอื่น ช่วยให้กลมกลืน ไฟหน้าเป็นชนิดที่แบนที่สุดตั้งจะเห็นจากเงาทั้งหมดหรือบางส่วนหลังวัตถุได้ยากจากด้านหน้า พื้นที่จะสูญเสียความลึก อย่างไรก็ตามข้อเสียของไฟที่ส่องด้านหน้า คือมันไม่สามารถทิ้งไฟลงไปได้พร้อมกันทั้งหมดเพื่อให้เห็นการแสดงทั้งหมดโดยตรง ดังนั้นควรรักษาความเข้มของแสงให้น้อยที่สุดคงไว้ซึ่งขอบเขตที่ผู้ชมยังคงต้องเห็น

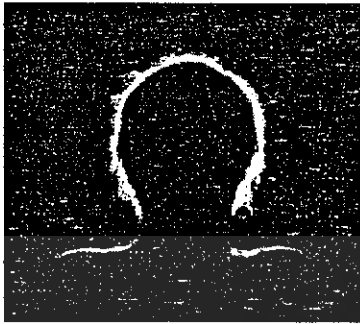
2-12 แสงจากด้านหน้า 45 องศา

2-13 แสงจากด้านหน้า 90 องศา

แสงจากด้านหลัง (Back light)

ตำแหน่งไฟจะอยู่ด้านหลังนางแบบ แสงส่องจากด้านหลังทอดเงาไปยังผู้ดู แสงนี้ส่วนใหญ่ใช้กับงานละครและบรรยากาศนี้ไม่สามารถเน้นแสงที่ตกกระทบได้

2-14 แสงจากด้านหลัง 90 องศา

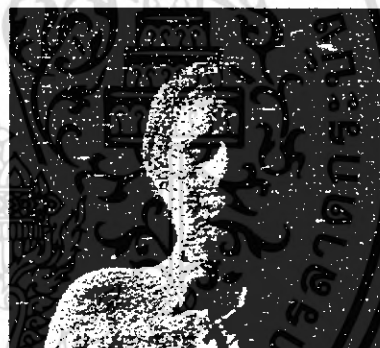
2-15 แสงจากด้านหลัง 45 องศาจากด้านบน

แสงจากด้านข้าง (Side lighting)

แสงส่องไปยังพื้นจากด้านข้างเป็นทิศทางที่ถูกใช้เป็นประจำ และมีประโยชน์ในการสร้างความรู้สึกที่ชัดเจนต่อพื้นที่

2-16 แสงจากด้านข้าง

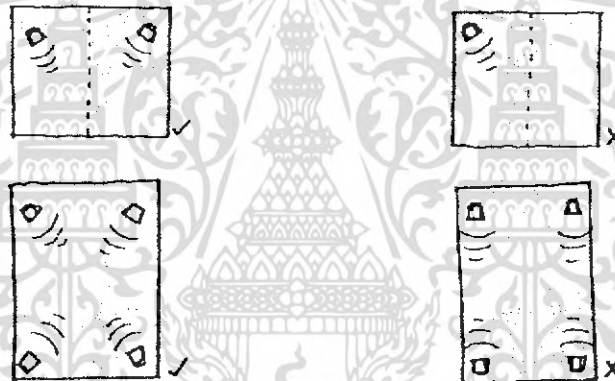
2-17 แสงจากด้านข้างและด้านบน

(ที่มา: หนังสือ Light Fantastic และ วรรณสาร คอนกรีต, ศูนย์แฟชั่นครบวงจร จุฬานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ; คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 2544)

สรุปสำหรับการเลือกใช้แสงไฟในงาน Fashion Show โดยทั่วไปแล้วต้องการไฟที่สว่างเพื่อการมองเห็น Model และตัวสินค้าได้ชัดเจน นิยมใช้ไฟส่องด้านหน้าในมุม 45 องศาจากด้านบน และมีการใช้ไฟแบบอื่นๆประกอบกันเพื่อให้ตรงแนวความคิดงาน ส่วนไฟ Foot Light นั้นไม่ควรใช้เลย เพราะจะทำให้ดูหน้ากลัว จะใช้เพียงแค่ช่วยลบเงาที่คอเท่านั้น

ระบบเสียงที่มีผลกับการแสดง Fashion Show

ปัจจุบันนิยมใช้ลำโพง Full range peaker ซึ่งเป็นลำโพงที่ให้เสียงในระดับสูง กลาง ต่ำ ในตัวเดียวกัน โดยพื้นที่ห้องประมาณ 500 ตรม.จะใช้ลำโพงชนิดนี้ประมาณ 8 ตัวรวมกับการใช้ Sub Base เสริมซึ่งจะให้เสียงเป็นจังหวะหนักๆข้างละประมาณ 2 ตัว ถ้ากรณีเป็นงาน Out Door จะต้องเผื่อลำโพงเพิ่มขึ้น อาจใช้ประมาณ 10 – 12 ตัว ส่วนปริมาณผู้ชมจะเป็นตัวกำหนดการวางตำแหน่งลำโพง อาจมีการวางหน้า กลาง และหลังของห้องเพื่อให้เสียงกระจายอย่างทั่วถึง แต่ลำโพงควรหลีกเลี่ยงการหันหน้าเข้าหากัน เพราะจะเกิดการแทรกสอดของคลื่นเสียง ควรหันหน้าลำโพงเข้าสู่กลางห้อง

2-18 ภาพการจัดระบบเสียง

ส่วนการเลือกใช้เสียงประกอบการแสดงนั้นขึ้นอยู่กับลักษณะ Concept ของงานและกลุ่มเป้าหมาย เพลงจะแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ เพลงบรรยากาศ เปิดเพื่อให้ได้บรรยากาศของงานควรเป็นเพลงกลางๆที่ไม่โดดเด่นมาก เพลงส่งตัวจะเป็นเพลงที่เปิดในช่วงส่งตัวนางแบบออกมาบนเวที หรือส่งตัวพิธีกรซึ่งอาจจะมีหรือไม่มีก็ได้และสุดท้ายคือเพลงไฮไลต์ ซึ่งจะเปิดเป็นจุดเด่นของงานในตอนที่มีการแสดงสำคัญ

หลักการทั่วไปการออกแบบส่วนประกอบของส่วนจัดแสดงหรือห้องประชุมกับผลทางระบบเสียง

1. เพดานจะต้องมีพื้นผิวที่สามารถกระจายเสียงได้เป็นสำคัญไม่ต้องการวัสดุดูดเสียง โดยทั่วไปพื้นผิวคอนกรีตจะถูกหลีกเลี่ยง นอกจากการออกแบบอย่างตีผนังและเพดานทั่วไปควรมีลักษณะ

เป็นหยักเป็นมุม เพื่อกระจายเสียงไม่ให้เกิดจุดโฟกัส หรือไม่ก็เป็นรูปโค้งหรือส่วนประดับที่ขนาดไม่เท่ากันซึ่งความกว้างของรูปตัดที่เป็นหยักมุมนี้ไม่ควรเกิน 10 ฟุต

2.ผนังและเพดานใกล้ๆเวทีควรจะถูกรอกแบบให้ช่วยขยายเสียงได้โดยสะท้อนไปให้ไกลจนถึงส่วนด้านหลังของห้อง

3. ส่วนความสูงระหว่างผนังและเพดานจะต้องช่วยกระจายเสียงไปถึงหลังห้อง

4. พื้นเวทีควรที่จะสามารถปรับเปลี่ยนได้หลากหลาย ประกอบกับมีมุมมองที่ดี

ผนังโดยทั่วไปกับระบบเสียง

1. ผนังที่แยกออกทั้งสองข้างใกล้เวทีจะช่วยขยายเสียงทางด้านหลังและช่วยป้องกันการสะท้อน Long-delayed reflections

2. ผิวโครงหยักใกล้เวที จะช่วยกระจายเสียงและสะท้อนเสียงสูงไปยังด้านหลัง

3. ผนังที่แยกออกมีส่วนช่วยในเรื่องความดั่งขึ้นของเสียงในแนวข้าง

4. เสียงที่สะท้อนไปแถวหลังโดยผนังและเพดานที่เป็นมุมหยักจะสะท้อนไปทางส่วนหลังและส่วนกลางของห้อง

(ที่มาวิทยานิพนธ์สถาบันออกแบบแพชั่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

การเลือกวัสดุ

การเลือกวัสดุควรพิจารณาตัวที่มีค่าดูดซับเสียงในขณะเดียวกันก็ต้องคำนึงถึงข้ออื่นด้วย เช่นการทนไฟ ความหนาและผิวของวัสดุ ซึ่งจะมีผลกระทบต่อการดูดซับเสียง ลักษณะของแผ่นดูดซับเสียงสามารถแบ่งได้ดังนี้

- วัสดุที่เป็นรูพรุน
- วัสดุที่เป็นเยื่อ
- วัสดุที่เป็นโพรง

ในแบบแรกอาจทำจากใยกระจกหรือใยแร่ การดูดซับเสียงได้สูงแม้แต่เสียงที่มีความถี่ต่ำ อาจเพิ่มการดูดซับได้โดยการซ้อนแผ่นเข้าไปหรือทำให้วัสดุหนาขึ้น แบบที่ 2 ประกอบด้วยแผ่นบางๆ โดยมากจะเป็นไม้อัดบนช่องอากาศ มีการดูดซับเสียงต่ำได้ดีและการดูดซับเสียงเพิ่มขึ้นเมื่อมีความถี่สูงขึ้นแบบสุดท้ายคือเป็นแบบที่ใช้อากาศ มีการดูดซับเสียงสูงเช่นกัน

Panel absorbers

การลดเสียงที่มีความถี่ต่างๆควรใช้วัสดุที่เป็นแผ่นบางๆ เช่น แผ่นใย ไม้อัด กระดาษอัดหรือแผ่นพลาสติก เป็นผ้าเพดานหรือไม้บังผนัง ตามปกติวัสดุเหล่านี้มีคุณสมบัติในการสะท้อนเสียงได้ดี ถ้าทำให้แข็งหรือเป็น Mass เช่น ติดแนบกันโครงสร้างผนังหรือผนังคอนกรีต ถ้าติดแน่นวัสดุเหล่านี้ไม่สามารถเคลื่อนไหวได้ เช่น ปะหน้ากับวัสดุที่อ่อนตัวตัวได้พวก Mineral wall blanket หรือทำให้เป็นช่องอากาศอยู่ตรงกลางหรือโดยวิธี Spot-cementing กับ Panel โดยตรงแล้วจะกลับไปมีคุณภาพดูดเสียงต่ำได้ดี แต่จะดูดได้มากขึ้นขึ้นอยู่กับคุณภาพวัสดุและระยะของช่องอากาศ

Resonator panel absorbers

การควบคุมการดูดซับเสียงตามความต้องการโดยใช้หลักการสั่นสะเทือน เช่น ใช้วัสดุที่มีรูพรุนทำเป็น Panel แล้วติดบานพับให้สามารถเปิดปิดได้ ทำให้ปริมาตรของช่องอากาศหลังเปลี่ยนแปลงอันมีผลถึงปริมาณการดูดซับเสียง ถ้าต้องการเสียงมากก็เปิด Panel ออกให้พอดีกับขอบที่ยกสูงขึ้น แต่ถ้าต้องการให้สะท้อนเสียงก็ปิด Panel ทำให้ไม่มีช่องว่าง การใช้วัสดุพวก Light parous cloth ปิดผิวหน้า Panel ทั้งภายนอกและภายใน จะช่วยเพิ่มคุณสมบัติการดูดเสียง

สรุปรายละเอียดและพื้นที่ใช้สอยส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

รูปแบบการจัดแสดงนิทรรศการ

ในการจัดพื้นที่ส่วนแสดงนิทรรศการนั้น จำเป็นจะต้องทราบถึงรูปแบบของการจัดแสดงนิทรรศการ , การใช้โสตทัศนอุปกรณ์ และอุปกรณ์ที่นำมาจัดแสดงแต่ละประเภทเสียก่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

รูปแบบการจัดแสดง

1) การใช้รูปแบบดั้งเดิม เป็นการจัดแสดงแบบรวบรวม , จำแนกประเภท และการจัดวางในลักษณะต่างๆ พร้อมคำบรรยาย ส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อหาเกี่ยวข้องกับการจัดแสดงแพ้น์โชว์และชนิดของสินค้าที่นำเสนอ

2) การใช้เทคนิค Multimedia เพื่อช่วยในการนำเสนอ และกระตุ้นให้ผู้ชมสนใจ ติดตาม โดยการใช้เทคนิคนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถของผู้ชมเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์นั้นๆ ด้วย

3) การใช้เทคนิคที่ผู้ชมสามารถมีส่วนร่วมกับการจัดแสดง ผู้ชมสามารถทดลอง สัมผัส และค้นหาคำตอบได้ด้วยตนเอง เทคนิคนี้ถ้ามีเจ้าหน้าที่ช่วยแนะนำ จะสามารถทำให้การจัดแสดงมีประสิทธิภาพมากขึ้น แต่ถ้าผู้ชมไม่สามารถเข้าไปทดลองก็จะไม่ได้รับความรู้

4) การใช้หุ่นจำลอง เพื่อให้ผู้ชมได้เกิดจินตนาการขณะเข้าชมทั้งขนาดเล็ก , เท่ากัน และใหญ่กว่าของจริง เพื่อได้สัมผัสกับบรรยากาศที่จำลองขึ้นมา ซึ่งผู้ชมไม่อาจเข้าไปได้จริงๆ

5) การใช้สถานการณ์จำลอง จะทำให้ผู้ชมได้สัมผัส และได้รับความรู้ลึกซึ้งมีส่วนร่วมมาก เป็นการจัดที่แสดงบรรยากาศได้อย่างสมจริงสมจัง และสามารถถ่ายทอดความรู้สึกต่างๆ ได้ดีมาก

สำหรับส่วนจัดแสดงของโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพนั้น เน้นการจัดแสดงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวงานหรือตัวสินค้าเพื่อให้ผู้เข้าชมได้ทราบถึงวัตถุประสงค์รายละเอียดและข้อมูลต่างๆ เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง การโฆษณา ฯลฯ มีลักษณะเป็น MULTI-PURPOSE HALL ซึ่งจะมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และส่วนประกอบอื่นๆตามความสมบูรณ์ของกิจกรรม

ลักษณะการจัดแสดง

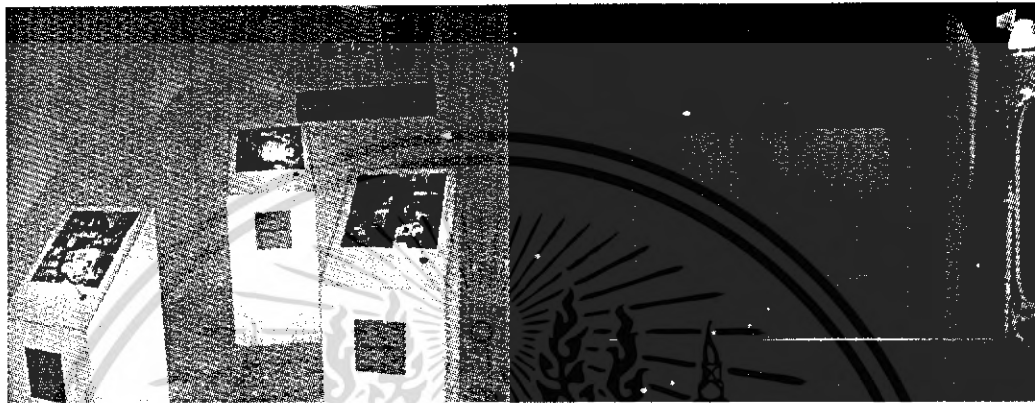
สำหรับการจัดแสดงโดยทั่วไปจะใช้โสตทัศนูปกรณ์ และอุปกรณ์ในการจัดแสดงประเภทต่างๆ ตามประเภทของวัตถุแสดง และวัตถุประสงค์ในการนำเสนอต่อผู้ชม เพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ ได้แก่

1) ประเภท Board 2 มิติ

มักจัดเป็นชุดตามหัวข้อเรื่อง โดยมีขนาดแตกต่างกันไม่มากนักในแต่ละแบบ เป็นการนำเอา Board ที่มีขนาดเท่าๆ กันมาจัดอย่างต่อเนื่อง ในลักษณะของ Module โดยลักษณะของ Board นี้ อาจเป็นแบบลอยตัว หรือติดผนัง แบ่งออกเป็น 3 ชนิด ดังนี้

- Wall Board เป็น Board ที่ใช้ติดผนังแสดงงาน 2 มิติทั่วไป มีความหนาไม่มาก
- Electric Board เป็น Board ที่ใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าเข้าช่วยในการจัดแสดง เพื่อเพิ่มความน่าสนใจ สามารถตอบสนองประสาทสัมผัสได้ดีกว่า และมีความหนามากกว่า Wall Board ทั่วไป เช่น ใช้วงจรไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ไฟกระพริบ เป็นต้น

- Display Board เป็น Board ที่มีการจัดบรรยากาศให้เกิดมิติ จะประกอบด้วยวัตถุแสดงต่างๆ เช่น Object หรือ Model และมีคำอธิบายประกอบ พร้อมทั้งมีการจัดแสงไฟ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจยิ่งขึ้น

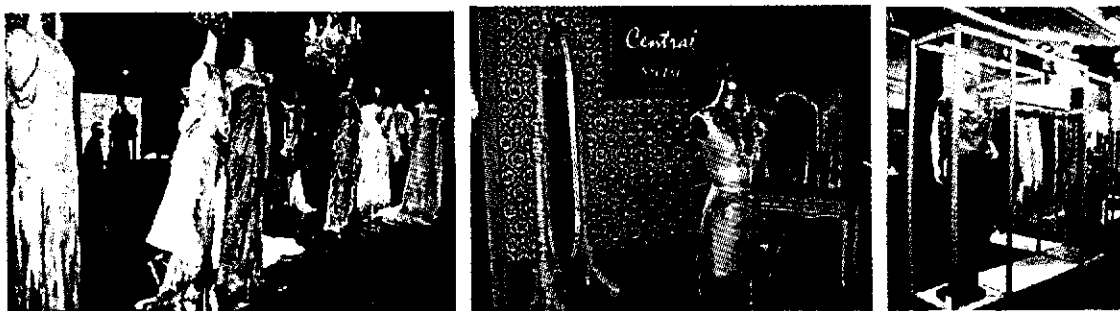
ภาพ 2-19 Display Board และ Electric Board

2) ประเภท Board กิ่ง 3 มิติ

เป็นการนำเอาวัตถุแสดง เช่น Object หรือ Model มาวางกับ Board ที่เป็นฉากหลัง เพื่อให้เกิดบรรยากาศ และธรรมชาติเนื้อเรื่องได้ใกล้เคียงความเป็นจริงมากขึ้น โดยมีขนาดเท่าของจริง หรือย่อส่วนลงมา เรียกว่า ฉัททัศน์ (Diorama) ผู้ชมสามารถเข้าไปสัมผัสเป็นส่วนหนึ่งของการจัดแสดงได้ เช่น การถ่ายรูปในยุคเริ่มแรก เป็นต้น มีตั้งแต่จัดจากเล็กๆ หรือจัดเป็นตู้ ไปจนถึงขนาดใหญ่เป็นห้อง

3) ประเภทวัตถุ 3 มิติ

ได้แก่ วัตถุซึ่งอาจเป็นตัวอย่างของจริง หรือวัตถุที่จำลองมา มีตั้งแต่ขนาดเล็กสุด การจัดแสดง อาจจัดเป็นวัตถุชิ้นเดียว หรืออาจนำมาประกอบกันเป็นสภาพจำลองในแบบต่างๆ เพื่อความน่าสนใจ ในการจัดแสดงวัตถุที่มีขนาดเล็ก หรือวัตถุที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์จำเป็นต้องมีฐานรองรับวัตถุ เช่น ชั้นวาง หรือกรอบแก้ว เป็นต้น

ภาพ 2-20 วัตถุซึ่งอาจเป็นของจริงโดยใช้นุ่นจำลอง

4) ประเภทอุปกรณ์ (Equipment)

เป็นอุปกรณ์ช่วยเสริมการจัดแสดง บางชนิดไม่สามารถทำได้ในลักษณะการจัดแสดงทั่วไป ได้แก่ การฉายภาพยนตร์ สไลด์ เพราะต้องการความมืดพอสมควร จำเป็นต้องมีการควบคุมแสงสว่าง ดังนั้นการจัดแสดงจึงต้องมีสัดส่วนเฉพาะที่เป็นห้องหรือส่วนที่ควบคุมแสงสว่างได้

อุปกรณ์บางชนิด เช่น เครื่องเสียงที่ประกอบการแสดงต่างๆ เพื่อทำให้เกิดเสียงโดยจะมีการบรรยายแฝงอยู่ในส่วนของการจัดแสดงนั้นๆ เช่น ลำโพง หรืออุปกรณ์อื่นๆ จึงไม่ต้องใช้พื้นที่พิเศษสำหรับการจัดแสดง การใช้โทรทัศน์หรือสไลด์ใช้ในลักษณะคล้ายกับเป็น Object หรือ Model โดยติดตั้งกับ Board หรือตู้จัดแสดงเป็นแบบ Electronic Board

การจัดแสดงในลักษณะอื่นๆ

1) Computers

ปัจจุบันการใช้ Computers มีส่วนสำคัญมากขึ้นในการจัดแสดง เพราะมีความยืดหยุ่นเรื่อง การบริการข้อมูลสูง แต่มักจะมีราคาแพง และเสียหายง่าย เนื่องมาจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของผู้ชม ดังนั้นการใช้ Computers ต้องพิจารณาจำนวนผู้ใช้, การป้องกันการทำลายต่างๆ จากผู้ชม

2) Holograms

การใช้ Holograms จะให้ผลมาในรูปแบบของการจัดแสดงแบบ 3 มิติ ซึ่งก็เป็นที่น่าสนใจของผู้ชม

3) Projections and Video walls

เป็นเทคนิคที่จะใช้การฉายภาพเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ต้องการแสดง โดยต้องมีการควบคุมแสงในพื้นที่นั้นๆ เป็นเทคนิคที่ใช้กันมากในปัจจุบัน เพราะสามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถดูได้หลายคน

เทคนิคการจัดแสดงนิทรรศการ

โดยหลักการพื้นฐาน ควรจัดแสดงให้แตกต่างกันออกไปตามประเภทของวัสดุ และจุดประสงค์ในการนำเสนอต่อผู้เข้าชม

1) การจัดแสดงเพื่อความงาม (Aesthetic Presentation)

มักใช้ในการจัดแสดงวัตถุตามพิพิธภัณฑ์สถาน และหอศิลป์ สามารถนำมาใช้กับพิพิธภัณฑ์เทคโนโลยีทางการถ่ายภาพได้ เน้นที่การจัดวางรูปห้อง , องค์ประกอบของสี , การให้แสงสว่าง , ฐานที่รองรับ และความประณีตในการจัดแสดง

การจัดเน้นความงามของวัตถุ องค์ประกอบต้องเป็นตัวช่วยในการส่งเสริมให้งามเด่นยิ่งขึ้น การเขียนคำบรรยาย และภาพประกอบ มักแยกไว้อีกส่วนหนึ่ง เพื่อให้ตัวงานเป็นสิ่งที่เด่นและดึงดูดความสนใจ

การให้สีของตัวงาน และฉากหลังก็เป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะวัตถุแต่ละชนิดมีคุณสมบัติต่างกัน แต่สีที่นิยมใช้มักเป็นสีกลางที่เข้าได้กับทุกสี เช่น สีขาวหม่น

แสงที่ใช้ก็มีความสำคัญต่อการจัดแสดง เพราะจะมีผลต่ออารมณ์และภาพลักษณ์ของงาน แสงที่ใช้นั้นมี 2 ชนิด คือ แสงธรรมชาติ และแสงประดิษฐ์ ซึ่งการเลือกใช้นั้นก็อยู่ที่ความเหมาะสม

2) การจัดแสดงเพื่อให้ความรู้ (Instructional Presentation)

เป็นการจัดแสดงที่ใช้ทั้งวัตถุ , คำบรรยาย , ภาพถ่าย และสิ่งต่างๆ ที่จะให้รายละเอียดกับสิ่งที่จัดแสดง ซึ่งถ้าขาดส่วนประกอบเหล่านี้จะทำให้เป็นเพียงแต่การแสดงวัตถุเท่านั้น ไม่มีความหมายอะไรเลย ผู้ชมจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ ตามคำบรรยายเหล่านั้น

3) การจัดแสดงตามสภาพทางธรรมชาติ (Natural Context Presentation)

เป็นการจัดแสดงวัตถุโดยจำลองสภาพจริงตามธรรมชาติ ใช้การสร้างฉากละคร (Diorama Technique) หลักสำคัญ คือ จัดแสดงให้เหมือนจริงที่สุด การใช้เทคนิคการจัดฉากมีทั้งขนาดจริงและขนาดย่อ โดยต้องแสดงข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและละเอียดประณีตเหมือนจริงให้มากที่สุด

4) การจัดแสดงตามสภาพจริง (Authentic Setting Presentation)

เป็นการจัดแสดงโดยปล่อยให้วัตถุอยู่ในสภาพที่ถูกพบ มักใช้ในพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม จัดแสดงตามสภาพที่เป็นจริงตามสมัย (Period Room Technique) ทำให้ผู้ชมเข้าใจและเรียนรู้ได้ง่าย โดยไม่ต้องใช้คำบรรยาย

5) การจัดแสดงแบบมีส่วนร่วม (Participate Presentation)

เป็นการจัดแสดงให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการชมนิทรรศการ เช่น การกดปุ่ม หรือการหมุนเพื่อให้ตัวงานเคลื่อนที่ หรือแสดงบรรยากาศของห้องแสดง อาจมีการฉายสไลด์ หรือ Video Wall ในการจัดแสดง ซึ่งการแสดงแบบนี้จะช่วยให้ผู้ชมมีส่วนร่วมกับการจัดแสดง ทำให้เกิดความเข้าใจในการเข้าชมมากขึ้น แต่มีข้อพึงระวัง คือ การใช้เทคนิคแบบนี้มากเกินไป อาจจะทำให้เกิดความตื่นเต้น แต่ไม่ได้รับรู้อะไรเลย

ในการจัดนิทรรศการประเภทใดก็ตาม สิ่งสำคัญที่จะต้องระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งก็คือ บรรยากาศของห้องแสดง จะต้องสัมพันธ์กับความต้องการของประชาชน ซึ่งรสนิยมและจุดประสงค์ของคนที่เข้าชมนิทรรศการนั้น โดยทั่วไปมี 2 แบบ คือ คนที่เข้าชมเพื่อต้องการหาความเพลิดเพลิน และคนที่เข้าชม เพื่อต้องการศึกษา – ค้นคว้า ผู้เข้าชมทั้งสองประเภทนี้ มีความต้องการหลักไม่เหมือนกัน และเพื่อสนองความต้องการของคนทั้ง 2 กลุ่ม ห้องแสดงควรมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1) ได้รับความสนใจในด้านความงาม (Aesthetic)

ความงามของวัตถุและการจัดแสดง เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นในการจัดแสดงวัตถุต่างๆ จะต้องถือว่าเรื่องนี้เป็นสิ่งสำคัญ ห้องแสดงใดที่แห้งแล้งไม่ได้รับความสนใจแล้ว ห้องแสดงนั้นจะไม่น่าสนใจของคนมากนัก

2) ได้รับความเพลิดเพลิน (Romantic) ความเพลิดเพลินในห้องแสดงเป็น

คุณสมบัติที่สำคัญอย่างยิ่งของห้องแสดงต่างๆ เพราะเพียงความงามของวัตถุและการจัดแสดงอย่างเดียว จะทำให้ประชาชนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่อยากเที่ยวเดินดู เดินชมนานเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ห้องแสดงจะต้องเข้าใจและให้ความเพลิดเพลินด้วย

3) ได้รับความอยากรู้อยากเห็น (Intellectual)

ความอยากรู้อยากเห็นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก เพราะเป้าหมายของห้องแสดงที่สำคัญที่สุดคือ การให้ความรู้เรื่องต่างๆ แก่ผู้เข้าชม หากห้องแสดงมีแต่ความงามและความเพลิดเพลินเท่านั้น ถือว่ายังไม่ประสบความสำเร็จในการจัดแสดง เพราะผู้ที่เข้าชมจะไม่ได้ความรู้เพิ่ม การกระตุ้นให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และอยากรู้ค่านั้น ทำได้หลายประการ เช่น

- ออกแบบลักษณะของห้องแสดงให้เข้าใจ เป็นชั้นเป็นตอน เมื่อผู้ชมเดินเข้าสู่ห้องแสดงตอนหนึ่ง ก็เห็นลำดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ทำให้ไม่สับสน และเกิดความอยากรู้ในการติดตามสิ่งที่อยู่ต่อไป การแบ่งออกเป็นส่วนๆ ทำให้การแสดงไม่ดูอ้างว้าง หรือ ละลานตาจนเกินไป

- คำอธิบายวัตถุในเชิงคำถาม เป็นส่วนสำคัญที่สุดที่สร้างความอยากรู้อยากเห็นของผู้ชม การตั้งปัญหาเป็นคำถามผู้ชม เพื่อจะได้หยุดและค้นคว้าคำตอบจากแผ่นป้ายในห้องแสดง สัมพันธ์ เช่นนี้อยู่ตลอดเวลา

ทั้งสามประการนี้ ล้วนแต่เป็นสิ่งที่สำคัญในการจัดแสดงไม่ว่าชนิดใดก็ตาม จำเป็นที่จะต้องมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับความงาม ความเพลิดเพลินและเร้าความรู้สึก หากไม่เช่นนั้นแล้วจะทำให้การจัดแสดงประสบความสำเร็จได้ยาก

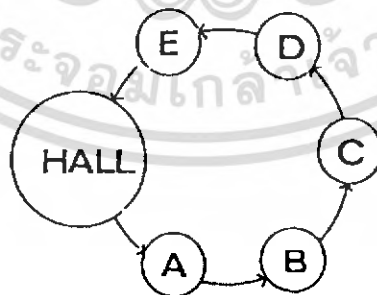
ระบบการจัดห้องแสดง

1) Room to Room Arrangement

เป็นการจัดห้องแสดงที่ให้ผู้ชมเดินจากห้องหนึ่งไปยังอีกห้องหนึ่งเรื่อยไป จบครบการแสดงโดยไม่ต้องย้อนกลับ ทำให้ชมได้ทั่วถึงตามลำดับ อาจจะใช้ห้องใหญ่ห้องหนึ่งแล้วกันเป็นส่วนๆ

ข้อดี จัดง่าย ประหยัดเนื้อที่ในการจัดแสดง และไม่มีปัญหาเรื่องการเคลื่อนตัวของผู้ชม

ข้อเสีย เมื่อปิดห้องใดห้องหนึ่งแล้วจะกระทบกระเทือนห้องอื่นด้วย และผู้ชมไม่สามารถเลือกชมเฉพาะส่วนหนึ่งส่วนใดได้

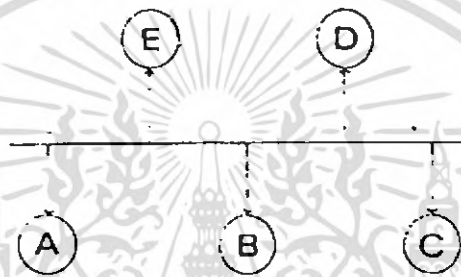
ภาพที่ 2-21 แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 1

2) Corridor to Room Arrangement

เป็นการจัดกลุ่มห้องแสดงแบบมีทางเดินยาว แล้วมีทางแยกออกไปยังส่วนห้องจัดแสดงต่างๆ แต่ละห้องมีทางออก ทางเข้าโดยตรงไม่ต้องผ่านห้องอื่น และส่วนทางเดินอาจจะใช้เป็นที่จัดแสดงได้อีกด้วย

ข้อดี ผู้ชมสามารถเลือกชมนิทรรศการเฉพาะส่วนได้ตามความพอใจ

ข้อเสีย การแสดงอาจไม่ต่อเนื่อง เป็นการขัดจังหวะการแสดงและเปลี่ยนเนื้อหาที่ส่วนที่เป็นทางเดิน

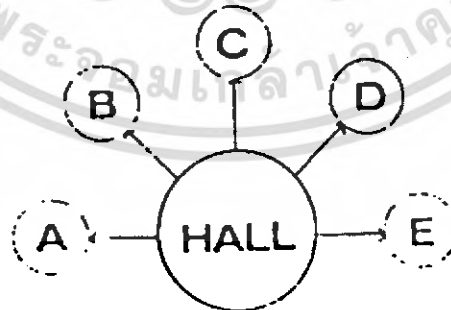
ภาพที่ 2-22 แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 2

3) Nave to Room Arrangement

เป็นการจัดกลุ่มห้องแสดงที่มีห้องโถงเป็นจุดศูนย์กลาง และมีห้องแสดงงานอยู่โดยรอบ

ข้อดี ผู้ชมสามารถเลือกชมนิทรรศการเฉพาะส่วนได้ตามความพอใจ

ข้อเสีย กรณีที่ผู้ชมมาก อาจเกิดปัญหาการเคลื่อนตัวของคนได้

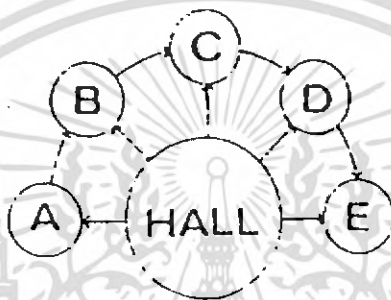

ภาพที่ 2-23 แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 3

4) Central Arrangement

เป็นการรวมเอาการจัดห้องแสดงทั้ง 3 ระบบเข้าด้วยกัน โดยมี Court หรือห้องโถงเป็นตัวกลางแยกเข้าสู่ห้องต่างๆ แต่ละห้องสามารถติดต่อถึงกันได้

ข้อดี สามารถปิดบางส่วนได้โดยไม่มีผลกระทบต่อส่วนอื่นมากนัก และสามารถเลือกชมเฉพาะส่วนได้ โดยมากมักเลือกการจัดแบบนี้ เนื่องจากมีความยืดหยุ่นมาก

ภาพที่ 2-24 แสดงแผนภูมิการจัดกลุ่มห้องลักษณะที่ 4

การจัดแนวทางการสัญจร (Circulation)

ในทุกๆ พื้นที่ที่การแสดงผลงาน จำเป็นต้องกำหนด Circulation ที่แน่นอนสำหรับเป็นแนวทางในการชมของผู้เข้าชมส่วนใหญ่ อย่างไรก็ตามควรเปิดโอกาสให้ผู้ชมเลือกเส้นทางสำหรับเข้าชมงานได้บ้าง จะเป็นการยืดหยุ่นให้แก่ห้องแสดงนิทรรศการ และไม่เกิดการบังคับเส้นทางเกินไป

ระบบ Circulation ภายในห้องนิทรรศการนั้น เมื่อพิจารณาตามลักษณะแกนสัญจรหลัก (Access) สามารถแบ่งออกได้ 2 ระบบ คือ

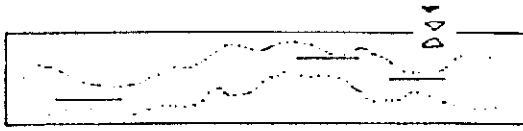
1) ระบบ Centralized System of Access

การจัดผังตามเส้นทางการเคลื่อนไหวของผู้เข้าชม ผู้ชมจะเดินไปตามเส้นทางสถาปัตยกรรมไปตามแบบแผนที่ตายตัวจากจุดเริ่มต้นจนถึงจุดสุดท้าย แต่อาจหยุดดูเป็นช่วงๆ ได้

ข้อได้เปรียบ คือ ความสะดวกในการควบคุมดูแล ผู้ชมจะถูกชักนำไปตามเส้นทาง

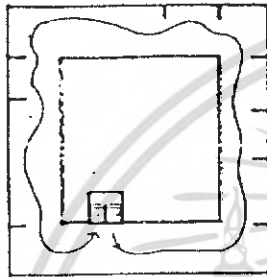
ข้อเสียเปรียบ คือ ถ้าสิ่งต่างๆ ที่จัดแสดงก่อนนั้นไม่ทำให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ชม จะมีผลต่อสิ่งแสดงที่เขาต้องการชมโดยเฉพาะ

ระบบนี้สามารถแบ่งออกได้เป็นแบบย่อยๆ ดังนี้

A Rectilinear Circuit

การเคลื่อนที่ชมเป็นแนวตรง มักพบในพิพิธภัณฑ์แบบเก่า

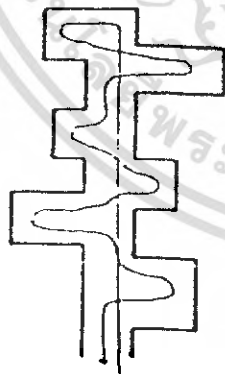
A Twisting Circuit

เส้นทางเดินเป็นวงจรมอบรอบโด่งกลาง เข้าจากบันไดกลางซึ่งเชื่อมต่อนระหว่างชั้น

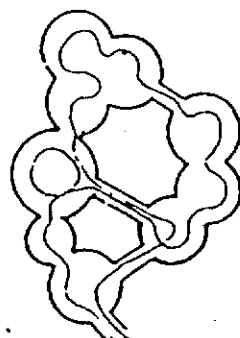
Weaving Freely Layout

ผังรูปसानไปมาอย่างอิสระ - ปกติมักใช้ทางลาดเข้าช่วยและใช้องค์ประกอบที่น่าสนใจในการเป็นตัวชักนำ ผังแบบนี้ผู้ชมอาจจะหลงทางได้ถ้าลักษณะรูปทางเรขาคณิตเป็นแบบต่อเนื่องกันทั้งหมด

Comb Type Layout

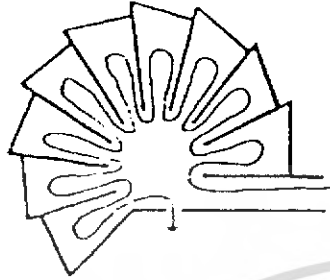
เป็นการวางผังที่มีทางเดินกลางเป็นหลัก มีส่วนให้เลือกชมในเวลาเดียวกัน ทางเข้าอาจจะมีทางด้านท้ายทางใดทางหนึ่ง หรือมีทางเข้าอยู่ตรงกลาง ซึ่งผู้ชมสามารถไปทางซ้ายหรือขวาได้ทันที เป็นการเพิ่มขอบเขตให้กับผู้ชม

Chain Layout

การวางผังแบบต่อเนื่อง เป็นการจัดโดยการนำหน่วยที่แตกต่างกันเข้ามาต่อเชื่อมกัน

Fan Shape

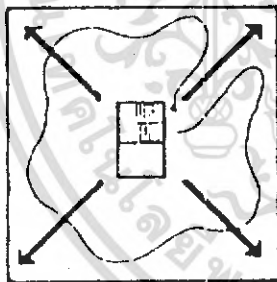
ทางเข้าจากกลางฝั่งเป็นรูปพัด การจัดแบบนี้ทำให้มีโอกาสมากในการเลือกชม แต่ผู้ชมต้องตัดสินใจในการชมเร็ว และในทางจิตวิทยาผู้ชมจะไม่ค่อยชอบนัก เพราะรู้สึกว่าเป็นการบังคับจนเกินไปและจุดที่รวมเป็นจุดที่มีความวุ่นวาย

Star Shape

เป็นการเข้าจากจุดศูนย์กลางของผังรูปดาวมีลักษณะคล้ายหวี ซึ่งผู้ชมไม่สามารถเลื่อนไหลไปได้อย่างสะดวก และสามารถแยกออกต่างหากได้ ความสมดุลของการจัดแกนจะทำให้เกิดปัญหาได้

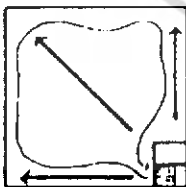
Block Arrangement

การเข้าสู่การจัดแสดงนิทรรศการในรูปบล็อกสี่เหลี่ยม มีการเปลี่ยนแปลงได้ดังนี้

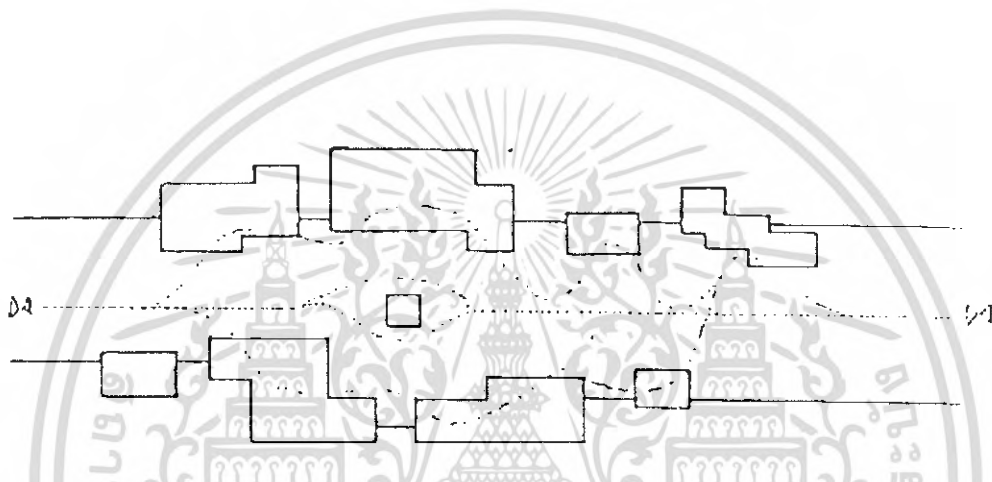
- บล็อกใหญ่ให้ความสะดวกในการจัดแสดง จุดทางเข้าอยู่ตรงกลาง

- ในบล็อกเล็ก ทางเข้าจำเป็นต้องอยู่ริม เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่ที่เหลือในการจัดแสดงได้อย่างเต็มที่

2) Decentralized System of Access

ระบบนี้มักจัดทางเข้า – ทางออก 2 ทางหรือมากกว่า ผู้ชมสามารถเดินชมได้อย่างอิสระ มีลักษณะเป็นทางเดินใจกลางเมือง ซึ่งตัวพิพิธภัณฑ์อาจเป็นส่วนหนึ่งของเมือง วิธีนี้อาจทำให้ผู้ชมไม่ได้ชมโดยครบถ้วน หรือไม่เป็นลำดับ ไม่เหมาะกับนิทรรศการที่มีเนื้อที่ของนิทรรศการต่อเนื่องกัน รวมทั้งการควบคุมด้านความปลอดภัยทำได้ยาก เนื่องจากมีทางเข้าออกมากเกินไป

ระบบความสัมพันธ์ของห้องจัดแสดง

การจัดส่วนนิทรรศการในพิพิธภัณฑ์ให้น่าสนใจนั้น การเรียงลำดับ หรือลำดับในการถ่ายทอดให้กับผู้ชมนับว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญด้วย และการวางระบบของพื้นที่จัดแสดงที่มีประสิทธิภาพย่อมเป็นการส่งเสริมการรับรู้ของผู้ชม และทำให้เกิดความสนใจชวนติดตามอีกด้วย

1) Centralized Organization Space

เป็นการวางผังที่มุ่งความสนใจ หรือให้ความสำคัญกับส่วนหนึ่งส่วนใดเป็นพิเศษ โดยมีพื้นที่จัดแสดงหลักเป็นจุดสนใจตรงกลาง โดยให้พื้นที่จัดแสดงรองอยู่ล้อมรอบ การวางระบบการจัดแสดงแบบนี้จะให้ภาพรวมที่ออกมาดูกระชับ

2) Linear Organization Space

เป็นการวางผังแบบเป็นลำดับที่ต่อเนื่องกันไป ซึ่งแต่ละส่วนอาจจะต่อเนื่องกันโดยตรง หรือมีพื้นที่อื่นๆ เป็นส่วนเชื่อมต่อกันได้ การจัดแสดงแบบนี้จะทำให้ภาพรวมออกมาในลักษณะพื้นที่ที่ยาว มีระบบสัญจรชัดเจน เข้าใจได้ง่ายแต่ไม่เร้าใจ ซึ่งอาจทำให้การจัดแสดงโดยรวมไม่น่าสนใจเท่าที่ควร

3) Radial Organization Space

เป็นลักษณะร่วมกันระหว่างแบบ Centralized และ Linear คือจะมีส่วนจัดแสดงหลักเป็นจุดศูนย์กลาง และมีส่วนจัดแสดงรองแยกออกจากศูนย์กลางนั้น ในลักษณะที่ต่อเนื่องกันเป็น Linear เป็นการวางผังที่ต้องใช้พื้นที่ค่อนข้างมาก

4) Clustered Organization Space

เป็นลักษณะที่มีพื้นที่จัดแสดงหลายๆ ส่วน มาเกาะกลุ่มอยู่ด้วยกัน พื้นที่เหล่านี้อาจซ้ำๆ กัน หรือแตกต่างกันทั้งหมดก็ได้ อาจมีแกนคล้ายแบบ Centralized หรือไม่มีก็ได้ โดยรวมแล้วเป็นการจัดแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย

5) Grid Organization Space

เป็นลักษณะของพื้นที่ซ้ำๆ กันมาประกอบกัน เมื่อมองโดยรวมจะเป็นตาราง หรือส่วนของตาราง มีความเร้าใจค่อนข้างน้อย เหมาะกับการแสดงเรื่องราวที่ไม่เน้นความหวือหวา แต่ต้องการความรู้ลึกสงบ

2.4 การศึกษาและวิเคราะห์ผู้เข้าใช้โครงการ

2.4.1 ประเภทของผู้เข้าใช้โครงการ

ในโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพนี้ จะสามารถแบ่งผู้เข้าใช้โครงการออกได้เป็น 3 ประเภท ดังนี้

1) กลุ่มผู้เข้าชม ตามการคาดคะเนกลุ่มเป้าหมายของโครงการ จะสามารถแบ่งกลุ่มผู้เข้าชมได้เป็น 2 ประเภท คือ

- ผู้ใช้บริการหลัก เนื่องจากเป้าหมายของโครงการต้องการที่จะให้บริการและเผยแพร่ความรู้ทางด้านแพชชั่นและการออกแบบ เพื่อการพัฒนาประเทศโดยจะสนับสนุน และส่งเสริมเยาวชนนักเรียน , นักศึกษาในและนอกโครงการ และผู้ที่ให้ความรู้โดยตรง อันได้แก่ ช่างภาพอาชีพ อาจารย์ , วิทยากร , ผู้ทรงคุณวุฒิ และสมาชิกของสมาคมต่างๆ เป็นต้น
- ผู้ใช้บริการรอง นอกจากเป้าหมายหลักดังกล่าวแล้ว ยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ ให้ความตื่นเต้นและความบันเทิงต่อผู้เข้าใช้โครงการ ดังนั้นผู้บริกากรรองนั้น จะได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่สนใจ และนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

2) กลุ่มผู้ให้บริการ ซึ่งสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

- ฝ่ายบริหารงาน ทำหน้าที่บริหารโครงการให้เป็นไปตามเป้าหมาย
- เจ้าหน้าที่ทั่วไป ทำหน้าที่ปฏิบัติงานภายในโครงการ และกิจกรรมอื่นๆ

3) กลุ่มผู้มาขอใช้บริการส่วนอื่นๆ ที่มีส่วนนิทรรศการ ซึ่งได้แก่ นักศึกษาของสถาบันต่างๆ ที่มีหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง , ผู้เข้าร่วมกิจกรรมประชุมและสัมมนาของสมาคม และบริษัท ห้างร้านต่างๆ

2.4.2 การคาดคะเนปริมาณของผู้เข้าใช้โครงการ

เนื่องจากโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ เป็นโครงการที่กำลังจัดตั้งขึ้น การคาดคะเนจำนวนผู้เข้าใช้โครงการ จะพิจารณาจากองค์ประกอบหลักต่างๆ ที่จะทำให้เกิดโครงการขึ้น แล้วจึงคาดการณ์ดูแนวโน้มของผู้ใช้บริการในอนาคต รวมทั้งศึกษาข้อมูลจากโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อนำมาทำการเปรียบเทียบ และอ้างอิงจากสถิติการจัดงานต่างๆ

1) การวิเคราะห์จำนวนผู้เข้าชมส่วนแสดงแพชชั่นโชว์

รายละเอียดการวิเคราะห์จากผู้เข้าชมในแต่ละครั้งไม่เป็นที่แน่นอนเนื่องมาจากความต้องการของผู้จัดงานพอจะจำแนกประเภทของงานในการแสดงแบบได้ดังนี้

- เดินแบบแฟชั่นของศูนย์ส่งเสริมการส่งออก	Model	ผู้เข้าชม
Bangkok weranaional fashion show 1995	38	600
Bangkok internationl fashion show 1996	38	600
Bangkok internationl fashion show 1996	40	600
Lussufeis rich : The congest catwalk	81	10,000
- เครื่องแต่งกายวัยรุ่น		
Anurak fashion show 1997	20	600
Colour 18 fashion show 1998	15	300
Topyy gpoop grand opening 1998	15	300
- เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่		
Torpent plack pearl fashion show 1996	12	300
Lycra dupont design fashion show 1995	20	300
Zen sommer collection 1997	10	200
Zen sommer collection 1998	12	200
Esquire magazine fashion show 1998	12	300
Celo magazine fashion show 1999	12	300
Ck clavin xline fashion show 1998	18	200
- เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่ High class		
De beer fashion show 1997	15	200
De beer fashion show 1998	10	150
Alta mode fashion show 1997	20	200
Versace 1997	6	300
Mark & spencer fashion show 1997	10	300
Alfred dunhill fashion show 1996	18	300
Gasorn plaza fashion show 1996	20	200
Jessica lepisode	16	300
Giorgio armani fashion show 1997	10	400

การวิเคราะห์ส่วนแสดงแฟชั่นโชว์ ในโครงการกำหนดให้โครงการสามารถรับผู้ชมได้โดยพิจารณาจาก case study ที่มีลักษณะผู้ชมใกล้เคียง ได้แก่ ประเภท เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่ High class และเครื่องแต่งกายวัยรุ่น ซึ่งสามารถสรุปจำนวนผู้ชมได้ประมาณ 300 - 400 คน จึงเลือกจำนวนที่มากที่สุด คือ 400 คน

2) การคาดคะเนปริมาณผู้ใช้งานส่วนบริการการศึกษา และคันทันควิวิจัย

เนื่องจากส่วนนี้เป็นส่วนที่ให้บริการการศึกษาเฉพาะด้านการออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ดังนั้นผู้ที่มาใช้บริการของส่วนบริการการศึกษา และคันทันควิวิจัยนั้น เราจะคาดคะเนปริมาณผู้ใช้งานบริการจากส่วนหนึ่งของนักศึกษาที่เรียนเกี่ยวข้องกับการเรียนในเรื่องของด้านการออกแบบแฟชั่นและเครื่องแต่งกาย ในสถาบันต่างๆ ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล (กรณีศึกษาเฉพาะระดับอุดมศึกษาของรัฐบาล) เราจะสามารถแบ่งได้ดังนี้

- คณะศิลปกรรมสาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์ มหาวิทยาลัยรังสิต	ปี 1 – ปี 4	=	200	คน
- คณะศิลปกรรมศาสตร์สาขาพัสดุราภรณ์ ธรรมศาสตร์	ปี 1 – ปี 4	=	40	คน
- คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ปี 1 – ปี 4	=	280	คน
- คณะศิลปกรรมศาสตร์สาขาวิชานฤมิตรศิลป์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	ปี 1 – ปี 4	=	104	คน
- คณะอุตสาหกรรม ภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	ปี 1 – ปี 4	=	140	คน
- คณะประติมากรรมออกแบบสิ่งทอ ภาควิชาเทคโนโลยีวัสดุออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ มหาวิทยาลัยศิลปากร	ปี 1 – ปี 4	=	80	คน
- ภาควิชาออกแบบทัศนศิลป์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร	ปี 1 – ปี 4	=	120	คน
- จำนวนผู้ใช้ห้องสมุด คิดจาก 60 % ของจำนวนนักเรียนในโครงการ ดังนั้นจะได้จำนวนผู้ใช้ 4 ห้องห้องละ 40 คน				
			$160/0.6$	= 96 คน
			รวมทั้งหมด	= 1,060 คน

คิดปริมาณผู้ใช้บริการประมาณ 10 % ของจำนวนนักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับการออกแบบ
แฟชั่นโชว์

ดังนั้นนักศึกษาที่มาใช้บริการส่วนการศึกษาประมาณ 106 คน

*หมายเหตุ Architects' Data กำหนดมาตรฐานผู้ใช้ห้องสมุดประชาชนในประเทศไทย
โดยจะคิด 20 % ของจำนวนประชากรในเขตที่ห้องสมุดนั้นตั้งอยู่แต่เนื่องจากโครงการนี้คิดจากจำนวน
นักศึกษาระดับมหาวิทยาลัยที่ทำการศึกษาโดยตรงซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะทางจึงปรับเหลือเพียง 10 %

3) การคาดคะเนปริมาณผู้ใช้งานส่วนการประชุมและสัมมนา

หน่วยงานหลักที่ทำหน้าที่ดูแลรับผิดชอบโครงการ

กระทรวงอุตสาหกรรม

- สำนักปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม
- สถาบันพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ

กระทรวงพาณิชย์

- กรมส่งเสริมการส่งออก

สมาคมต่างๆที่เกี่ยวข้องอยู่ในกระทรวง

อุตสาหกรรมสิ่งทอ

- สมาคมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ใยสังเคราะห์
  - สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
  - สมาคมอุตสาหกรรมทอผ้าไทย
  - สมาคมอุตสาหกรรมฟอกย้อม พิมพ์ และตกแต่งสิ่งทอไทย
  - สมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
  - สมาคมไหมไทย
  - สมาคมสหพ่อค้าผ้า
  - สมาคมชาวไบ้เบ้
  - สมาคมนักออกแบบไทย
  - มูลนิธิพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มไทย
- และกลุ่มที่กำลังอยู่ในระหว่างจดทะเบียนสมาคม คือ
- สมาคมตราสินค้าแฟชั่นแห่งประเทศไทย
  - กลุ่มไบ้หยก

โครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพจะจัดให้สมาคมต่างๆได้ใช้พื้นที่ในการจัดกิจกรรมและการประชุมสัมมนา ดังนั้นในแต่ละสมาคม จะมีการสัมมนา 7 – 8 ครั้งใน 1 ปี และมีผู้เข้าร่วมห้องประชุม ประมาณ 150 – 200 คน / ครั้ง / วัน

สรุปจำนวนผู้ใช้บริการโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพการต่อวัน

1) กลุ่มผู้เข้าชมสวนแสดงแพชชั่นโชว์	400	คน
2) กลุ่มผู้ใช้งานส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย	106	คน
3) กลุ่มผู้ใช้งานส่วนการประชุมและสัมมนา	200	คน
4) กลุ่มเจ้าหน้าที่ต่างๆ ของโครงการ	70	คน

2.4.3 พฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการ

พฤติกรรมต่างๆ ของผู้ใช้โครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ จะเป็นตัวกำหนดความต้องการก่อน – หลัง ของความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ การศึกษาพฤติกรรมของผู้เข้าใช้โครงการนั้น สามารถศึกษาได้จากโครงการที่มีลักษณะใกล้เคียง ได้แก่ ศูนย์แสดงสินค้า อาคารการเรียนการสอนด้านศิลปะและการออกแบบ หอศิลป์ เป็นต้น

พฤติกรรมต่างๆ ของผู้ใช้โครงการ จะสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

1) ผู้ใช้บริการ

1.1) กลุ่มผู้เข้าชม ผู้เข้าชมที่เข้ามาใน สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- เดินทางมาเอง ผู้เข้าชมทั่วไปจะเดินทางมาเองโดยทางรถโดยสารประจำทาง , รถส่วนตัว , รถรับจ้าง หรือเดินเท้ามา
- เดินทางมาเป็นหมู่คณะ ได้แก่ กลุ่มนักเรียน , นักศึกษา และกลุ่มนักท่องเที่ยวบ้าง

กลุ่มผู้เข้าชมที่เดินทางมาเองนั้น เมื่อมาถึงโครงการแล้วจะเข้าสู่โถงทางเข้าหลัก (Main Hall) ซึ่งเป็นศูนย์กลางในการรวมและกระจายผู้ชมไปยังส่วนต่างๆ ต่อไป ซึ่งบริเวณโถงทางเข้าหลักนี้

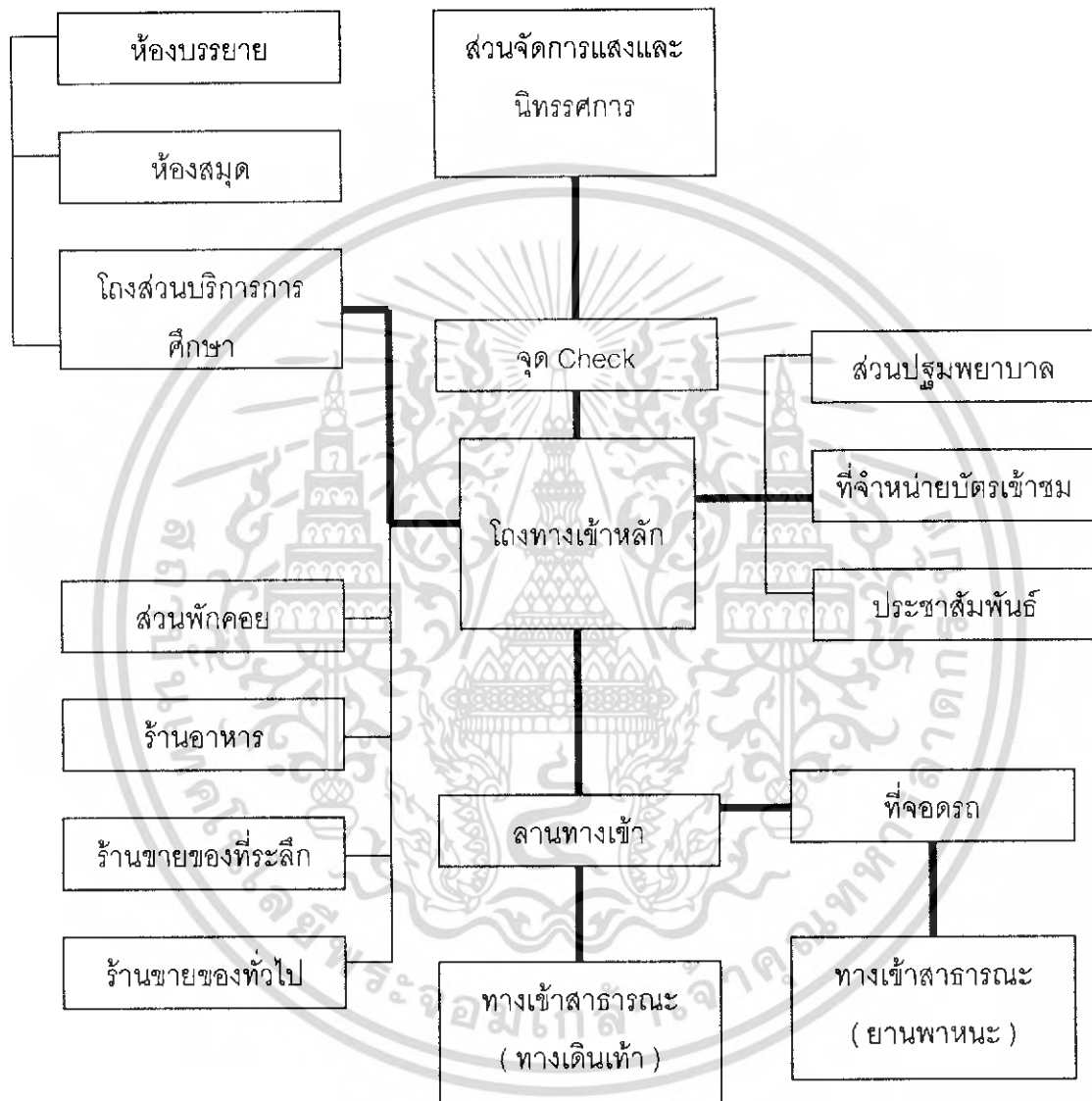
สามารถให้ผู้ชมติดต่อสอบถามรายละเอียดต่างๆ จากเจ้าหน้าที่แผนกประชาสัมพันธ์ (Information) หรือพักผ่อนในส่วนพักรถก่อน ก่อนจะมีการแยกย้ายออกไปสู่ส่วนต่างๆ ของโครงการ เช่น ห้องสมุด ร้านอาหาร ร้านขายของ เป็นต้น

เมื่อต้องการที่จะเข้าชมการแสดงหรือนิทรรศการต่างๆ ผู้ชมจะต้องซื้อบัตรเข้าชมจากส่วนจำหน่ายบัตรเข้าชม (Ticket Booth) แล้วจึงเดินผ่านจุด Check และที่รับฝากของในกรณีที่การจัดงานนั้นต้องการด้านความปลอดภัยเป็นพิเศษ เช่น การแสดงเครื่องประดับต่างๆที่มีค่าสูง ก่อนที่จะเข้าสู่ส่วนนิทรรศการ

เมื่อชมนิทรรศการเสร็จแล้ว ผู้ชมจะกลับมายังโถงทางเข้าหลักอีกครั้ง เพื่อรับของที่ฝากไว้ หลังจากนั้นอาจจะซื้อของที่ระลึก , ไปยังร้านอาหาร หรือกลับบ้าน

ส่วนกลุ่มผู้เข้าชมที่มาเป็นหมู่คณะนั้น จะมีพฤติกรรมแตกต่างจากผู้เข้าชมทั่วไปเล็กน้อย กล่าวคือ ก่อนที่จะเข้าชมนิทรรศการจะต้องไปยังส่วนห้องบรรยาย เพื่อฟังการบรรยายเกี่ยวกับการเข้าชมนิทรรศการเสียก่อน แล้วจึงเดินเข้าชมส่วนนิทรรศการ

จากพฤติกรรมดังกล่าว สามารถนำมาแสดงเป็นผัง (Diagram) ได้ดังนี้

ภาพที่ 2-25 แผนผังแสดงพฤติกรรมของกลุ่มผู้เข้าชมที่มาใช้บริการ

- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนืองที่มีความสำคัญหลัก
- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนืองที่มีความสำคัญโดยรอบ

1.2) กลุ่มผู้ขอใช้บริการทางด้านกิจกรรมต่างๆ

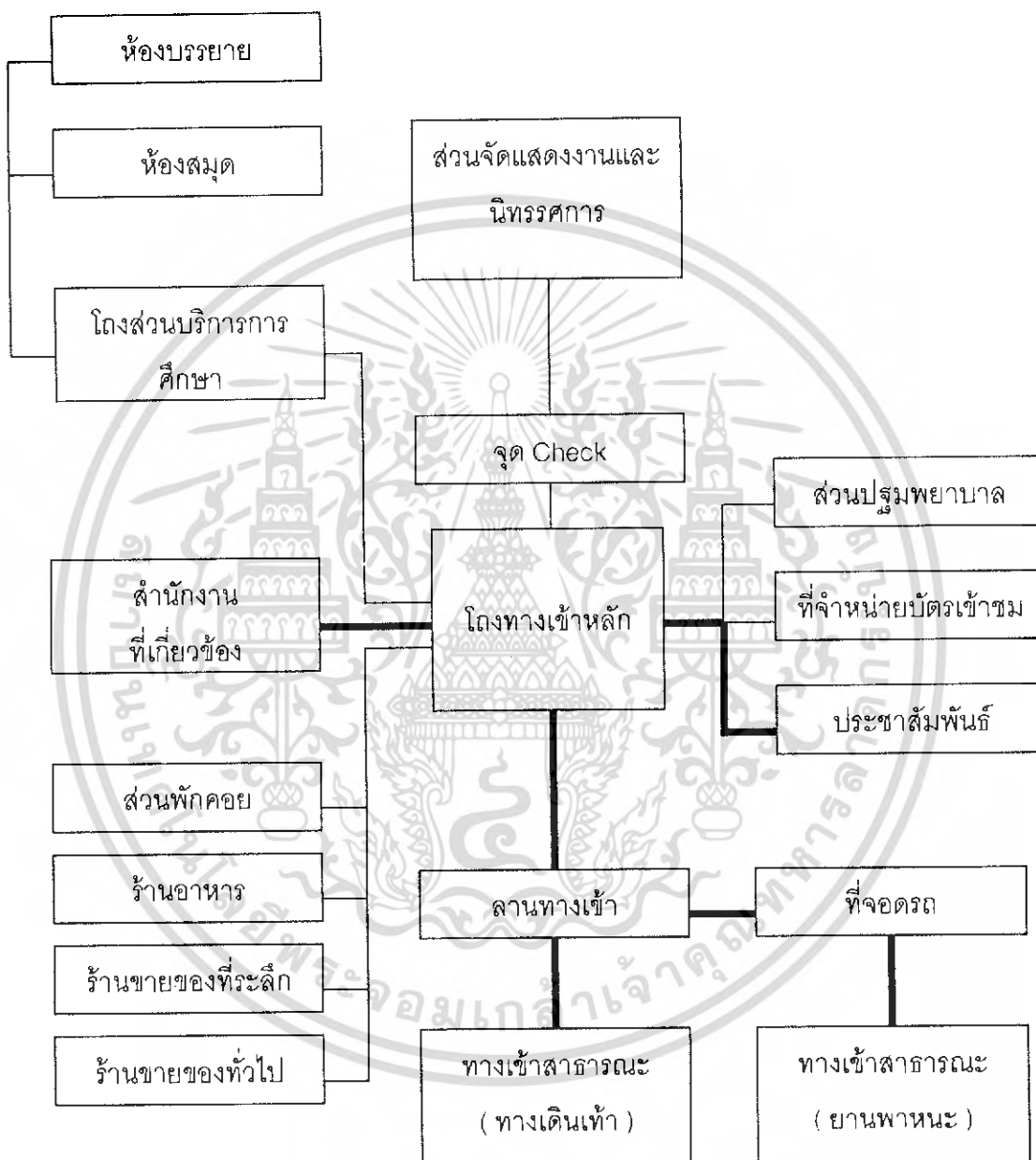
- ผู้ที่มาติดต่อกับทางโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ อาจมาเพื่อติดต่อทางราชการ , ติดต่อขอเอกสาร ข้อมูล และคำแนะนำต่างๆ รวมทั้งการติดต่อกับทางโครงการเพื่อใช้สถานที่บางประเภท เช่น ห้องประชุมสัมมนา , ห้อง Studio , ห้องสมุด เป็นต้น ซึ่งกลุ่มผู้ให้บริการนี้จะทำการติดต่อกับส่วนสำนักงานโดยตรง

ผู้เข้าชมที่มาติดต่อกับทางโครงการ จะเข้ามายังโถงทางเข้าหลัก เพื่อติดต่อกับแผนกประชาสัมพันธ์ก่อน แล้วจึงเข้าสู่ส่วนสำนักงานที่เกี่ยวข้อง โดยเมื่อติดต่อกับเจ้าหน้าที่ส่วนต่างๆ ตามความต้องการแล้ว จะกลับสู่โถงทางเข้าหลักอีกครั้ง เพื่อกลับออกไป หรืออาจจะไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการก็ได้ เช่น ร้านอาหาร , ร้านขายของ , ห้องสมุด หรืออาจเข้าชมนิทรรศการก็ได้

สำหรับผู้ที่ต้องการจัดแสดงงานและนิทรรศการในโอกาสพิเศษต่างๆ หลังจากทำการติดต่อกับทางโครงการเรียบร้อยแล้ว ก่อนจะเปิดการแสดงประมาณ 1 อาทิตย์จะต้องส่งผลงานต่างๆ ให้ทางโครงการเพื่อเตรียมการจัดแสดงให้พร้อมก่อนจัดงาน

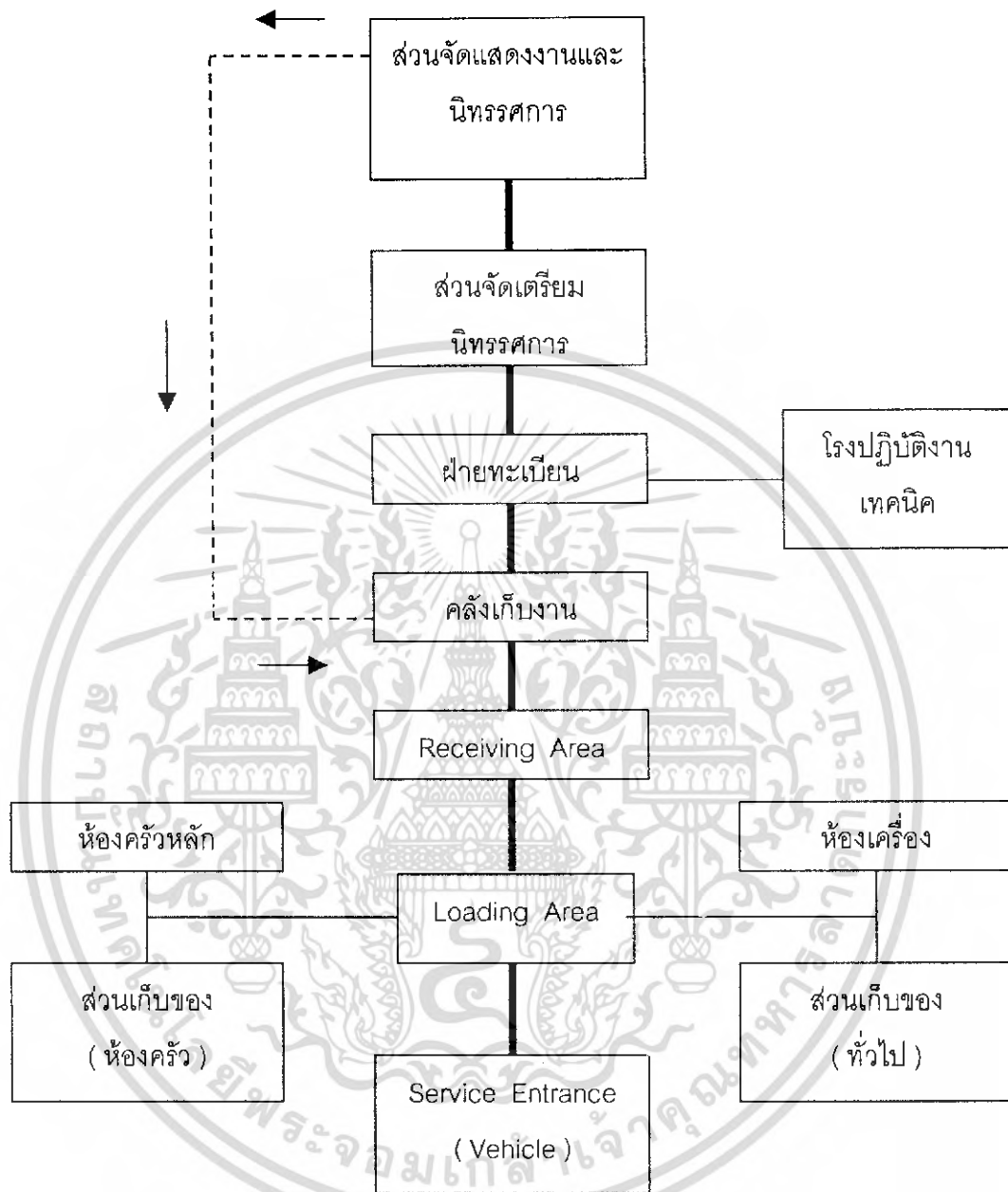
โดยการส่งของเพื่อการจัดแสดงนิทรรศการนั้นจะนำมาที่ทางเข้าสำหรับส่งของ (Service Entrance) แล้วนำของลงที่ Loading Area ซึ่งจะมีเจ้าหน้าที่ของทางโครงการ ทำการตรวจสอบที่บริเวณ Receiving Area ก่อนจะนำไปยังบริเวณที่เก็บงาน เพื่อทำการแกะหีบห่อ หลังจากนั้นนำไปยังห้องเพื่อตรวจสอบ และทำทะเบียนหลักฐานเอาไว้ ส่วนงานที่พร้อมทำการแสดงจะถูกนำไปยังส่วนจัดเตรียมนิทรรศการ เมื่องานแสดงเสร็จเรียบร้อยแล้วจะนำงานทั้งหมดมาไว้ที่เก็บงาน เพื่อเตรียมทำการบรรจุหีบห่อพร้อมที่จะนำกลับคืน

จากพฤติกรรมดังกล่าว สามารถนำมาแสดงเป็นผัง (Diagram) ได้ดังนี้

ภาพที่ 2-26 แผนผังแสดงพฤติกรรมของผู้ที่มาติดต่อกับทางโครงการ

- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนื้อที่มีความสำคัญหลัก
- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนื้อที่มีความสำคัญโดยรวม

ภาพที่ 2-27 แผนผังแสดงพฤติกรรมของวัตถุที่นำมาจัดแสดง

- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนื่องที่มีความสำคัญหลัก
- แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนื่องที่มีความสำคัญโดยรอบ
- - - - - แสดงถึงพฤติกรรมต่อเนื่องหลังจบการจัดแสดง

บทที่ 3

กรณีศึกษาอาคารตัวอย่าง

จากโครงการศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ ได้ทำการศึกษาอาคารตัวอย่างที่มีลักษณะการใช้งาน และคุณลักษณะที่ใกล้เคียงกัน เพื่อนำข้อมูลมาทำการออกแบบโครงการต่อไป โดยหัวข้อที่ทำการศึกษาจากอาคารตัวอย่าง มีดังต่อไปนี้

- ศึกษาแนวความคิดในการออกแบบ
- ศึกษาการวางผังบริเวณ
- ศึกษาการออกแบบสถาปัตยกรรม
- ศึกษาการออกแบบประโยชน์ใช้สอย
- ศึกษาระบบเทคโนโลยีอาคาร

อาคารตัวอย่างภายในประเทศ ที่ทำการศึกษามีดังนี้

1. ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ (SIRIKIT CONVENTION CENTER)
2. งาน BANGKOK FASHION WEEK ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า
- 3.โครงการ ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้า IMPACT ARENA, เมืองทองธานี

อาคารตัวอย่างต่างประเทศ ที่ทำการศึกษามีดังนี้

1. Mount Holyoke College Art Building, USA
2. TOKYO INTERNATIONAL FORUM, JAPAN
3. GALERIES LAFAYETE

3.1 อาคารตัวอย่างภายในประเทศ

1. ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ (SIRIKIT CONVENTION CENTER)

ที่ตั้ง ถนนรัชดาภิเษก กรุงเทพมหานคร

สถาปนิก บริษัทดีไซน์ 103 จำกัด

เจ้าของ รัฐบาลไทย

ภาพ 3-1 ทศนียภาพศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ เป็นหอประชุมขนาดใหญ่เปิดขึ้นอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม พ.ศ. 2534 ในบริเวณที่ดินของกระทรวงการคลังด้านถนนรัชดาภิเษกติดกับทะเลสาบขนาดใหญ่ ซึ่งพื้นที่ในบริเวณนี้จัดได้ว่าเป็นสถานที่ที่อยู่ใจกลางเมือง และมีแนวโน้มว่าจะเป็นศูนย์กลางกรุงเทพมหานครที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในอนาคต ที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างขึ้นครั้งแรกเพื่อรองรับการประชุมสภาผู้ว่าการธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ประจำปี 2534 และปี 2535 เป็นวโรกาสอันเป็นมหามงคลที่สมัยที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถจำเริญพระชนมายุครบ 5 รอบนักษัตร รัฐบาลแห่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงน้อมเกล้าฯถวายศูนย์การประชุมแห่งชาติเป็นเครื่องสักการะเพื่อเฉลิมพระเกียรติด้วยความสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณที่ทรงมีแก่ประเทศไทย

กิจกรรมระดับนานาชาติครั้งแรกของศูนย์การประชุมแห่งชาติ คือ การจัดการประชุมสภาผู้ว่าการธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ประจำปี 2534 เมื่อวันที่ 15 - 17 ตุลาคม พ.ศ. 2534 นับเป็นครั้งที่ 46 ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพในลำดับที่ 17 และเป็นลำดับที่ 5 ของทวีปเอเชีย ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์เป็นอาคารที่มีพื้นที่ไร้เสาขนาดความจุไม่ต่ำกว่า 5,000 ที่นั่ง มีขีดความสามารถในการรองรับระบบงานเพื่อสนับสนุนการประชุมที่ทันสมัยและสะดวกสบาย ประโยชน์ใช้สอยทั้งหมดต้องอยู่ภายใต้หลังคาเดียวกัน และสามารถปรับไป

ใช้ประโยชน์อื่น ๆ ได้ตามนโยบายได้อย่างคล่องตัว สามารถแข่งขันกับความก้าวหน้าและความต้องการใช้ศูนย์การประชุมแห่งชาติที่เกิดเพิ่มขึ้นในภูมิภาค

ข้อมูลพื้นฐานในการออกแบบ

เนื่องจากศูนย์การประชุมแห่งนี้จะต้องมีลักษณะเป็นอาคารเอนกประสงค์สำหรับใช้ในโอกาสต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อความสะดวกในการออกแบบจึงได้แบ่งพื้นฐานความต้องการใช้อาคารออกเป็น 4 ส่วนคือ

1. การจัดการประชุมสภาผู้ว่าการธนาคารโลกและกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ประจำปี 2534 และรองรับการประชุมระดับโลกที่สำคัญอื่น ๆ
2. การจัดประชุมสัมมนาในระดับนานาชาติของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และสมาคมส่งเสริมการประชุมนานาชาติ (ไทย) รวมทั้งการประชุมอื่น ๆ ที่จะจัดขึ้นในภูมิภาคเอเชีย
3. การจัดแสดงสินค้านานาชาติของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ และการแสดงสินค้าระดับภูมิภาค
4. การประชุม การแสดงทั่วไป นิทรรศการต่าง ๆ และการจัดการแข่งขันกีฬา

นอกจากจะต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยดังกล่าวแล้ว การออกแบบยังต้องให้ได้มาตรฐานระดับนานาชาติ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ การดูแลรักษาทำได้ง่าย สร้างได้ในงบประมาณที่เหมาะสม รวมทั้งทำการก่อสร้างได้รวดเร็ว ทั้งยังต้องแสดงถึงเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมและวัฒนธรรมไทยที่เข้ากันได้กับสภาสังคมไทยในปัจจุบัน

ผังแม่แบบของการก่อสร้าง

แบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 เป็นการก่อสร้างศูนย์การประชุมแห่งชาติพร้อมทั้งบริเวณรอบตัวอาคารศูนย์ โดยตัวอาคารมีลักษณะเป็นกลุ่มพื้นที่ต่อเนื่องและแผ่ขยายไปในแนวราบรวมพื้นที่ 65,000 ตารางเมตร พื้นที่ส่วนใหญ่แบ่งเป็น 2 ชั้น ยกเว้นในส่วนของสำนักงานและที่จัดแสดงสินค้าซึ่งจะมี 3 ชั้นและ 4 ชั้น มีที่จอดรถระดับผิวดิน 650 คัน

ระยะที่ 2 เป็นการก่อสร้างอาคารจอดรถและอาคารประกอบอื่น ๆ เพิ่มเติม รวมทั้งการก่อสร้างอาคารสูงที่สามารถใช้เป็นโรงแรมและสำนักงานได้ด้วย ที่จอดรถที่จัดสร้างเพิ่มขึ้นให้มีที่จอดรถเพิ่มขึ้นได้อีก 2,500 คัน

แนวความคิดในการออกแบบ

เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์ภายในศูนย์การประชุมให้เป็นประโยชน์มากที่สุดและทำการก่อสร้างได้ในเวลาที่จำกัด การออกแบบอาคารจึงเน้นพื้นที่ที่ปราศจากเสาขนาดกว้างพอ รับน้ำหนักได้มากและผสมผสานเอกลักษณ์ความเป็นไทยเข้ากับเทคโนโลยี เกิดเป็นสถาปัตยกรรมไทยยุคแห่งความก้าวหน้าทางวิทยาการ และเพื่อแสดงให้เห็นแบบแผนประเพณีที่ดั่งามของชาติ มีการจัดแบ่งพื้นที่ในการตกแต่งภายในให้มีองค์ประกอบหลักคือ ศิลปวัฒนธรรมของภาคต่าง ๆ ทั้ง 4 ภาค คือ ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้

การวางผังอาคาร

ได้ใช้แบบอย่างการจัดวางแผนผังหมู่อาคารของเรือนไทยภาคกลางมาประยุกต์จากเดิมที่เป็นหมู่เรือนหลายหลังตั้งอยู่บนพื้นที่เดียวกัน โดยจัดลำดับความสำคัญแบ่งเป็นชั้นประตู ซานเล่นสู่หอกกลาง เรือนนอน เรือนครัว ทั้งหมดเชื่อมต่อกันด้วยซานกลางบ้าน และทางเดินมีแนวหลังคาเชื่อมต่อกัน นำมาพัฒนาเป็นแผนผังกลุ่มอาคาร แต่ขยายตามแนวราบมีประธานคืออาคารห้องประชุมใหญ่ อาคารระดับรองตั้งอยู่ต่อออกมาด้านหน้า และอาคารบริวารตั้งขนานด้านทิศใต้ ทั้งหมดเชื่อมต่อกันได้ด้วยโถงทางเดิน ซึ่งมีผลทำให้อาคารทั้งกลุ่มอยู่ติดกันเช่นเดียวกันหมู่เรือนไทยโบราณ

สีของอาคาร

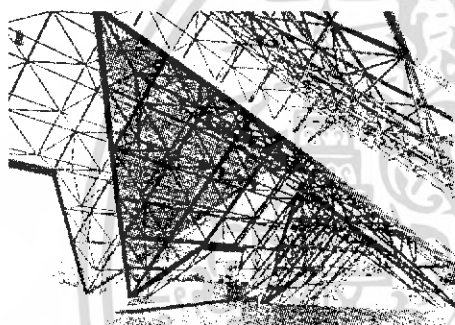
เป็นสถาปัตยกรรมที่มีการใช้สีสันทัดกันค่อนข้างมาก ทั้งสีเขียว , แดง , ส้ม , เหลือง และน้ำเงิน เป็นการนำสีสันท่าเข้ามาใช้ตามความเหมาะสมกับสภาพขนาด และวัสดุที่ใช้กับอาคารได้อย่างกลมกลืน

การออกแบบตกแต่งภายใน

ยึดหลัก " สถาปัตยกรรมภายในจะสะท้อนออกมาเป็นสถาปัตยกรรมภายนอก " (Interior speak out) การออกแบบโดยการใช้การเชื่อมโยงความหมายทางจิตใจของอาคารเข้ากับสถาปัตยกรรมหลักทางวัฒนธรรม แกนในการยึดเหนี่ยวจิตวิญญาณของหมู่อาคารส่วนใหญ่ จึงเป็นสถาบันพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นการย้ำเตือนผู้มาเยือนว่า กำลังประกอบกิจกรรมอยู่ในพระราชอาณาจักไทย และต้องการสื่อถึงประเด็นความหมายถึงพระบรมเดชาานุภาพที่ปกคลุมไปทั่วแผ่นดินไทย

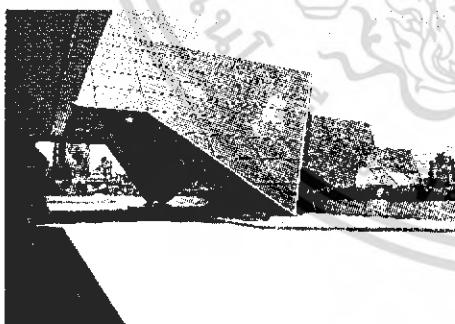
ลักษณะอาคารและโครงสร้าง

เน้นเส้นรอบนอกที่กลมกลืนกับเส้นขอบฟ้า และให้มีความสัมพันธ์กับที่ว่างขนาดใหญ่ของบึงน้ำทางด้านทิศเหนือ ทำให้อาคารมีชายคาแผ่กว้างและต่ำเกือบจรดพื้น มีระนาบหลังคาที่ลาดชันแบ่งระนาบหลังคาออกเป็นชั้น ๆ สะท้อนลักษณะเด่นของหลังคาไทย แต่เนื่องจากลักษณะการใช้งานภายในจำเป็นต้องมีพื้นที่ไร้เสาขนาดใหญ่ ประกอบกับระยะเวลาก่อสร้างจำกัด จึงได้เลือกใช้โครงสร้างของ Space Frame ร่วมกับวัสดุผนังหลังคาที่เป็นโลหะและกระจก เพื่อให้ผลด้านการให้แสงสว่างถึงเปิดโล่งแก่อาคาร เน้นทางเข้าหลักทางด้านหน้าด้วยมุขทำเป็นหลังคารูปจั่วซ้อน 3 ชั้น แสดงถึงรูปแบบของสถาปัตยกรรมไทยในอดีต

ภาพ 3-2 โครงสร้างสำเร็จรูปเป็นทางเข้า

การใช้โครงถักสำเร็จรูป Space Frame เป็นหลังคาจั่วซ้อน 3 ชั้น แสดงถึงการประยุกต์รูปแบบของสถาปัตยกรรมไทย

ภาพ 3-3 หลังคาชยาคาแผ่กว้างสะท้อนลักษณะของหลังคาไทย

หลังคาที่มีชายคาแผ่กว้างและต่ำเกือบจรดพื้น มีระนาบหลังคาที่ลาดชันรวมถึงการแบ่งระนาบหลังคาออกเป็นชั้น ๆ สะท้อนลักษณะของหลังคาแบบไทย

ระบบโทรคมนาคม

ภายในศูนย์การประชุมติดตั้งโทรศัพท์ถาวร 1,000 เลขหมาย เป็นระบบที่ต่อต่างประเทศได้อย่างรวดเร็ว โดยศูนย์การประชุมจะมีชุมสายโทรศัพท์ของตนเองพร้อมทั้งอุปกรณ์สัญญาณ

เชื่อมต่อระหว่างศูนย์กับองค์การโทรศัพท์ และการสื่อสารแห่งประเทศไทยโดยตรง สายสัญญาณจะเป็นชนิดรับสัญญาณเสียง ข้อความ และรูปภาพ จึงสามารถติดตั้งเครื่องโทรศัพท์ โทรสาร และเครื่อง Teleconference ได้ด้วย

ระบบไฟฟ้า

ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์รับต่อไฟฟ้าจากการไฟฟ้านครหลวง โดยที่จ่ายไฟภายในมีทั้งระบบ 220 V และ 110 V เพื่ออำนวยความสะดวกสำหรับผู้ที่ต้องการใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าที่นำมาจากต่างประเทศ สถานีไฟฟ้าย่อยมีแรงดัน 12 kV อยู่ 3 ชุด ประกอบด้วยหม้อแปลงไฟฟ้าชนิดแห้ง Cast Resin 2,000 kVA จำนวน 6 ชุด

ระบบแสงสว่าง

ภายในโครงการ จะมีแสงสว่างโดยใช้ระบบควบคุมอาคารอัตโนมัติ ส่วนแสงสว่างภายในห้องประชุมใหญ่ ควบคุมโดยใช้ Computer บันทึกความจำเป็นการจัดลำดับเปิด - ปิด หรือปรับบริเวณโถงทางเดินและในส่วนที่เป็นพื้นที่สำคัญ ๆ ก็มีการตั้งระบบไฟฉุกเฉินอัตโนมัติ

ระบบปรับระบายอากาศ

โครงการศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์มีการใช้ระบบปรับอากาศเป็นระบบ Chiller คือการควบคุมปริมาณน้ำเย็นจากเครื่องผลิตน้ำเย็น (Chiller) ส่งไปยังบริเวณต่าง ๆ เข้าสู่เครื่องผลิตลมที่จะแจกจ่ายลมออกไปตามห้อง (Air Handling Unit) การควบคุมลมเย็นกระทำโดยการปรับปริมาณลมเย็น การระบายความร้อนออกจากชุดผลิตน้ำเย็น ทำโดยใช้น้ำผ่านท่อน้ำเย็น

ระบบระบายอากาศ

มีเครื่องระบายควันไฟ เพื่อระบายควันที่เกิดจากไฟไหม้ออกไปยังภายนอกอาคาร มีระบบการจัดส่งอากาศบริสุทธิ์เข้าสู่บริเวณต่าง ๆ

ระบบป้องกันอัคคีภัย

มีการจัดตั้งระบบป้องกันเพลิงไหม้ และระบบดับเพลิงที่ทันสมัย โดยมีทั้งเครื่องแจ้งเหตุชนิดไวต่อความร้อนและควันไฟ พร้อมทั้งเสียงสัญญาณที่เชื่อมต่อกับระบบเสียง มีทั้งระบบฉีดน้ำดับเพลิงระบบอัตโนมัติพร้อมแหล่งน้ำดับเพลิงสำรองที่สามารถดับเพลิงได้ทันที ในด้านความปลอดภัยต่อทรัพย์สินและชีวิต มีการติดตั้งระบบโทรทัศน์วงจรปิด เครื่องตรวจค้นอาวุธ การจัดเวรยาม และสัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน

ระบบเสียง

มีการแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ระบบ Paging, ระบบเสียงในห้องประชุม และระบบเสียงในการแปล (Simultaneous Interpretation System) ระบบเสียงสำหรับการแปลในห้องประชุมใหญ่มีภาษาต้นเสียง 1 ภาษา ภาษาต่าง ๆ อีก 6 ภาษา และยังมีภาษาสำรองอีก 1 ภาษาด้วย , ส่วนในห้องประชุมเล็กมีภาษาต้นเสียง 1 ภาษา ภาษาต่าง ๆ อีก 5 ภาษา และยังมีภาษาสำรองอีก 1 ภาษา

ระบบประปา

มีถังน้ำสำรองขนาดใหญ่ถึงประมาณ 3,500 ลบ.ม. การจ่ายน้ำอาศัยเครื่องสูบน้ำ
 ประปาแบบ Constant Pressure Pump ขนาด 600 แกลลอน/ นาที 2 ชุด และเครื่องสูบน้ำ
 สำหรับเติม Cooling Tower

ส่วนประกอบในศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ประกอบด้วยอาคารหลัก 4 อาคารต่อเนื่องกัน ได้แก่

อาคาร A เป็นอาคาร 2 ชั้น ประกอบด้วย โถงทางเข้าชั้นล่าง (Entrance Hall) โถงต้อนรับชั้น
 2

(Reception Hall) 2,000 ตรม.

อาคาร B เป็นอาคาร 2 ชั้น ประกอบด้วย ห้องประชุมใหญ่ (Plenary Hall) 4,900 ตรม.

ห้องประชุมขนาดเล็ก (Small Meeting Hall) 4 ห้อง 520 ตรม.

ห้องอาหาร (Cafeteria) จุคนได้ 600 ที่นั่ง

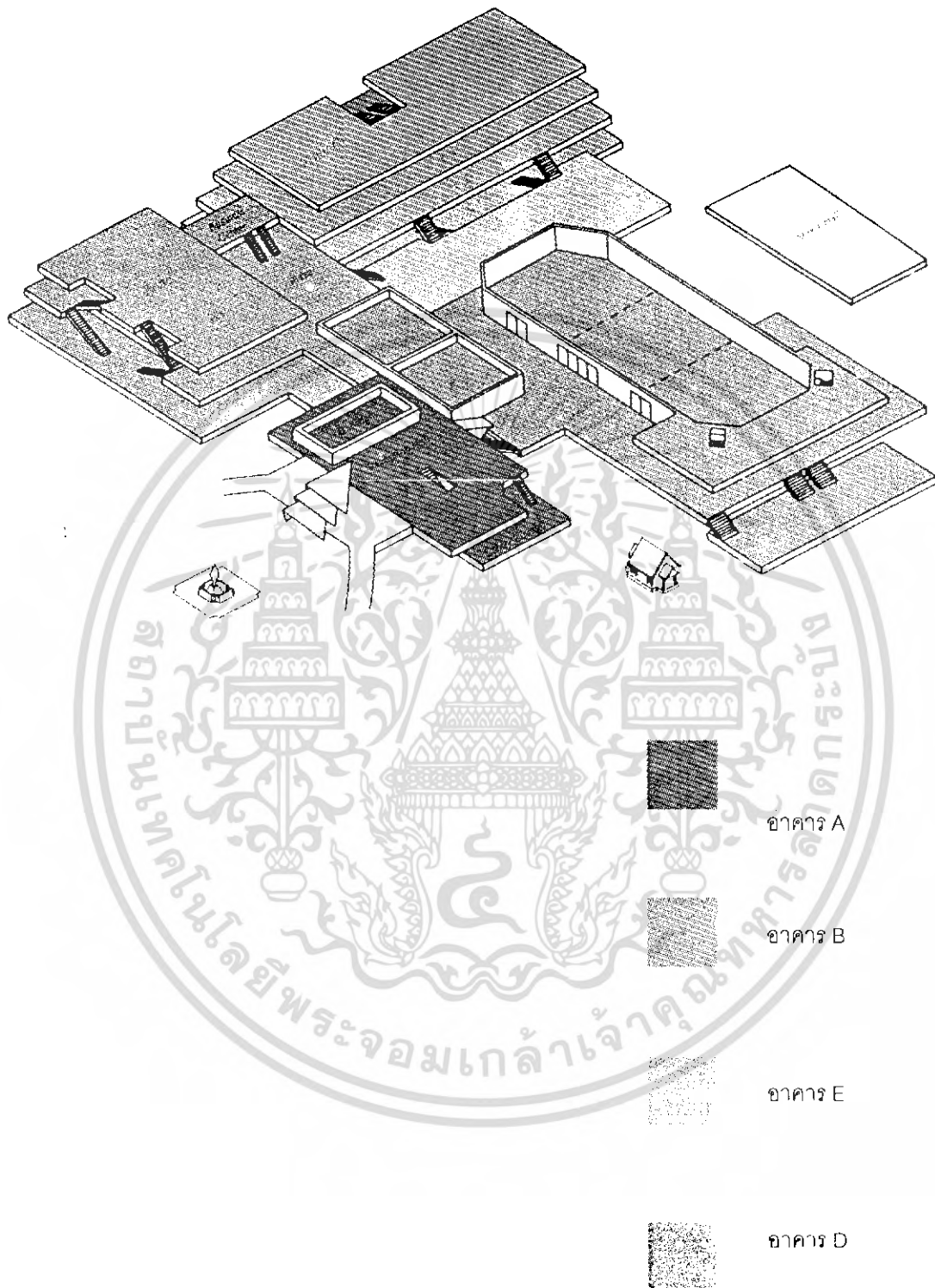
ภัตตาคาร (Restaurant) จุคนได้ 450 ที่นั่ง

ห้องเครื่อง และห้องระบบ

อาคาร C เป็นอาคาร 4 ชั้น ประกอบด้วย โถงจัดนิทรรศการขนาดใหญ่ (Exhibition Hall)
 ลาน

เอนกประสงค์ 1

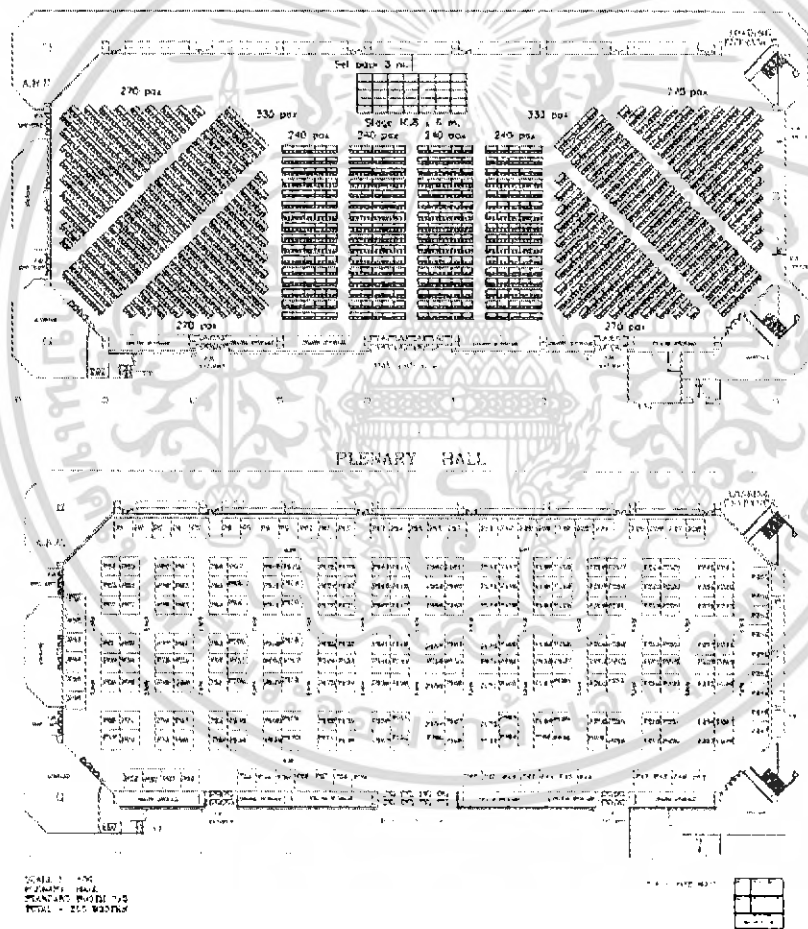
อาคาร D เป็นอาคาร 3 ชั้น ประกอบด้วย โถงจัดนิทรรศการ (Exhibition Hall) ลานเอนก-
 ประสงค์ 2 พื้นที่อาคาร C และ D ต่อเนื่องกันมีพื้นที่รวม 35,000 ตรม. แยกเป็น
 ส่วนสำนักงานประมาณ 7,000 ตรม. พื้นที่จัดแสดงนิทรรศการประมาณ 25,000 ตรม.

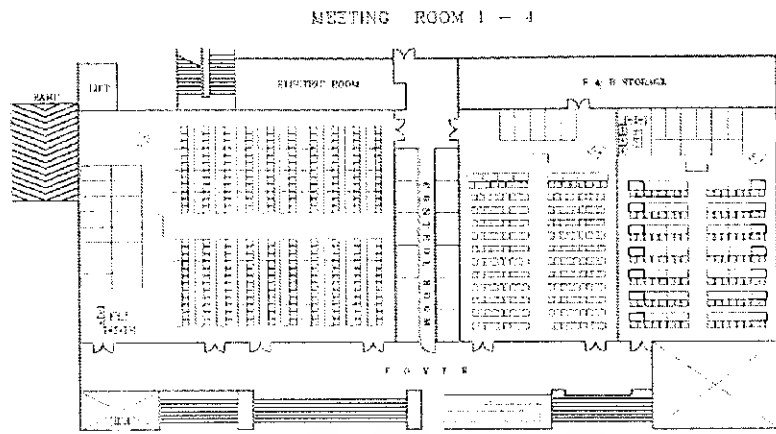
ภาพ 3-4 ส่วนประกอบในศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

ภาพ 3-5 ทศนิยมภาพของโครงการ

ภาพ 3-6 การจัด Plenary hall เป็นแบบการจัดแสดงสินค้า และการจัดแบบการประชุม

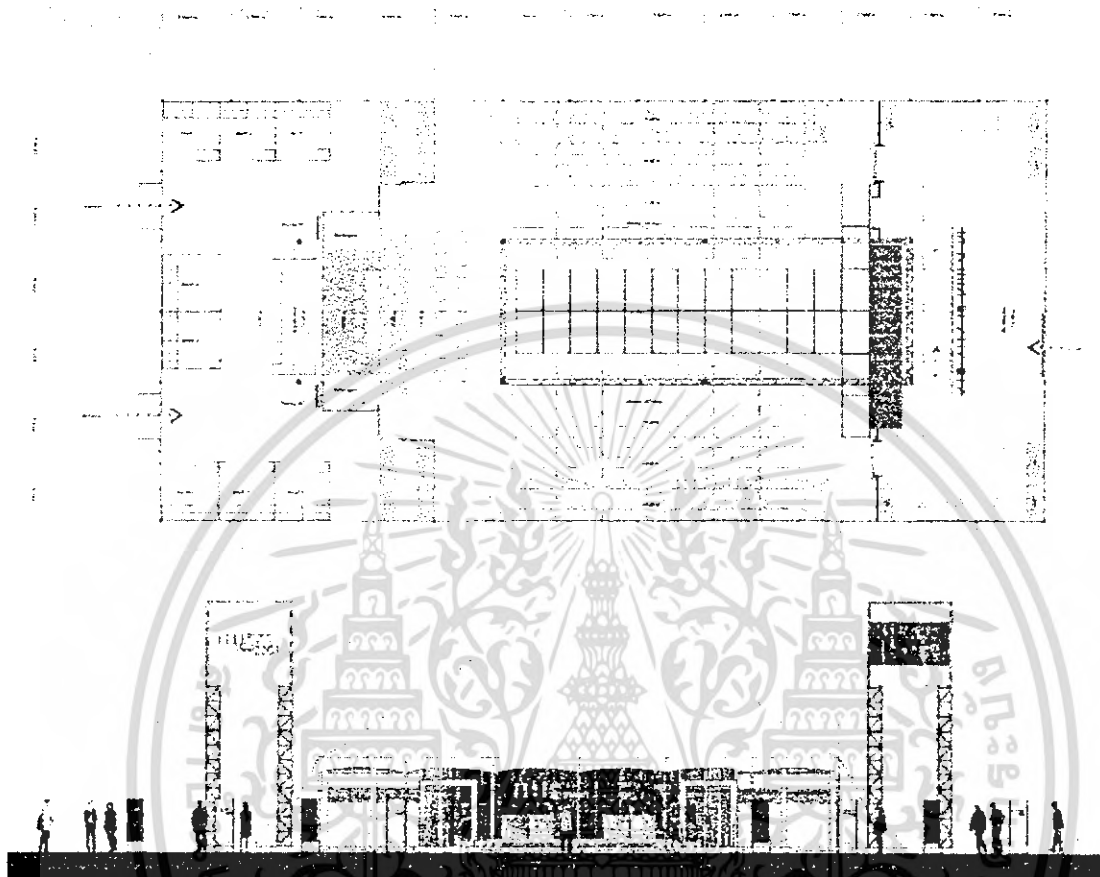

ภาพ 3-7 meeting room 1-4 โซน B

ภาพ 3-8 ห้องจัดแสดงสินค้า (Exhibition Hall) โซน C ชั้น 1 และ 2

2. งาน BANGKOK FASHION WEEK

ภาพ 3-9 งาน BANGKOK FASHION WEEK

ที่ตั้ง	ลานจอดรถ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลชิดลม
แนวความคิด	เพื่อสร้างเสริมแรงผลักดันความเคลื่อนไหวใหม่ๆ ในวงการแฟชั่นเมืองไทย สร้างความมั่นใจในการสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ของดีไซเนอร์เมืองไทย
ลักษณะอาคาร	เป็นกระโจมผ้าใบสีขาวขนาดใหญ่ เป็นการจัดแบบชั่วคราวขนาด 725 ตรม.จุ ผู้ชมได้ 300 คน มีพื้นที่ back stage 140 ตรม. เวทีขนาด 23x5 ตรม.
กิจกรรม	จัดแสดง FASHION SHOW โดยนำเสนอมผลงานของดีไซเนอร์ชาวไทยวิเคราะห์ เป็นอาคารที่ให้เป็นอาคารชั่วคราว เนื่องจากใช้โครงสร้างแบบโครงขึง โดยเป็น กระโจมผ้าใบสีขาวซึ่งสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ซึ่งอาคารดังกล่าวถูกจัดขึ้น ในปีก่อนบริเวณที่ว่างระหว่างศูนย์การค้าเกษรพลาซ่าและโรงแรมเพชรสิ- เดนต์ ซึ่งจะเห็นได้ว่าจัดขึ้นในใจการเมืองเดินทางสะดวกและใกล้สถาน Shopping จึงได้รับการตอบรับที่ดี

3.โครงการ ศูนย์การประชุมและแสดงสินค้า IMPACT ARENA, เมืองทองธานี

เจ้าของโครงการ	: บริษัท บางกอกแลนด์ จำกัด (มหาชน)
สถานที่ตั้ง	: เมืองทองธานี ถนนแจ้งวัฒนะ จังหวัดนนทบุรี
พื้นที่โครงการ	: 215 ไร่
สถาปนิก	: บริษัท ดีไซน์ ดีเวลลอป จำกัด
วิศวกรโครงสร้าง	: บริษัท พูนศิริวงศ์ คอนซัลแทนต์ จำกัด
งบประมาณ	: 1,800 ล้านบาท
ปีก่อสร้างเสร็จ	: ปี 2541

โครงการนี้เป็นโครงการที่มีขนาดใหญ่ รองรับผู้มาใช้โครงการได้จำนวนมาก และมีการแบ่งองค์ประกอบหลักๆ ได้ 3 ส่วนคือ

1. EXHIBITION CENTER

ใช้สำหรับการจัดแสดงงานต่างๆ มีพื้นที่มากกว่า 100,000 ตารางเมตร ซึ่งมีความกว้างขวาง และสามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบของผังได้หลายแบบ องค์ประกอบย่อยของส่วนนี้ประกอบไปด้วย

- ส่วน EXHIBITION (HALL 1 – 4) มีพื้นที่ใช้สอย 20,000 ตารางเมตร มีความสูง 21 เมตร เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ สามารถจัดแสดงงานได้หลายรูปแบบ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกครบวงจร
- น้ำหนักบรรทุกของพื้นได้ประมาณ 2 ตัน ต่อตารางเมตร
- มีระบบประปา ไฟฟ้า ระบบปรับอากาศ และระบบโทรคมนาคม ครบครัน
- ส่วน EXHIBITION ภายนอกอาคาร มีพื้นที่ประมาณ 100,000 ตารางเมตรไว้ใช้สำหรับจัดงานกลางแจ้ง สามารถจัดงานที่มีขนาดใหญ่ได้หลายประเภท รวมถึงการจัดคอนเสิร์ตกลางแจ้งได้เช่นกัน

2. CONVENTION CENTER

เป็นอาคารที่ใช้สำหรับการจัดประชุม หรือการจัดเลี้ยงเป็นสำคัญ ประกอบด้วย

- MEETING ROOM สำหรับการจัดการประชุม ประกอบด้วยห้องประชุมที่มีพื้นที่ 500 ตารางเมตรต่อห้อง รวมพื้นที่ใช้สอยประมาณ 30,000 ตารางเมตร และยังสามารถปรับเปลี่ยนใช้สอยได้ด้วย
- GRAND DIAMOND BALLROOM มีพื้นที่ประมาณ 2,000 ตารางเมตร ใช้สำหรับจัดงานเลี้ยงรับรองต่างๆ และสามารถรองรับคนจากการประชุมด้วยเช่นกัน
- ส่วนบริการ ประกอบด้วยพื้นที่ประมาณ 2,000 ตารางเมตร ประกอบด้วย สิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อให้บริการแก่คนจากการประชุม
- EXHIBITION HALL (HALL 5,6) เชื่อมต่อจากส่วนการประชุมใช้สำหรับการจัดงานแสดงควบคู่กับการประชุม มีพื้นที่ประมาณ 30,000 ตารางเมตร มีระบบอำนวยความสะดวกมากมาย
- FOOD & CATERING FACILITIES เป็นส่วนบริการอาหารเพื่อรองรับการประชุม และร้านอาหาร และการจัดเลี้ยง

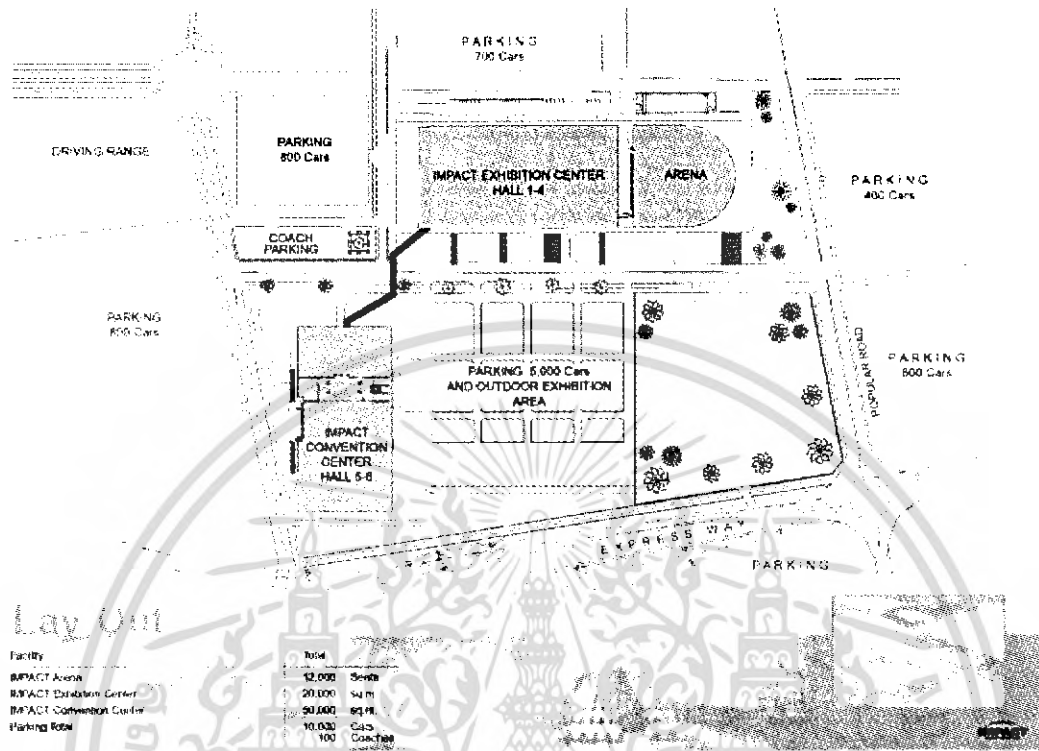
3. ARENA

ใช้สำหรับจัดงานอเนกประสงค์มากมาย เช่นการจัดคอนเสิร์ตขนาดใหญ่ การจัดกีฬาในร่ม รวมถึงงานแสดงต่างๆ มากมาย ประกอบไปด้วย

- ส่วนจัดแสดงงาน เป็นพื้นที่ขนาดใหญ่ ประกอบไปด้วยเก้าอี้ 12,000 ที่นั่ง มีความสูงของเพดาน 24 เมตร มีระบบแสง เสียงครบวงจร
- ห้อง VIP ใช้สำหรับแขกพิเศษ ประกอบไปด้วยห้องส่วนตัวจำนวน 25 ห้อง แต่

ละ

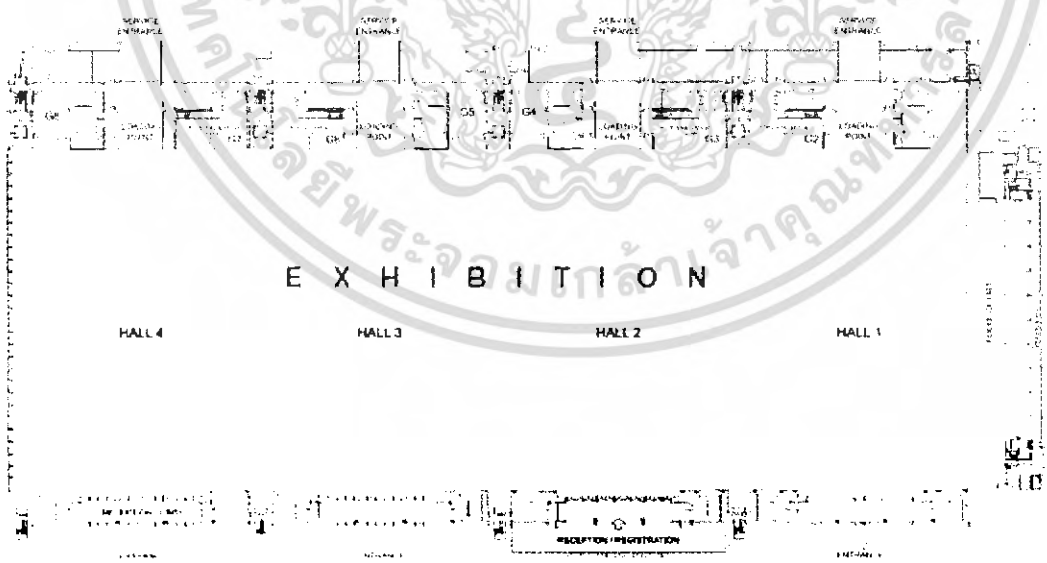
ห้องประกอบด้วยที่นั่ง 12 ที่ ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกในแต่ละห้อง

Lay Out

Facility	Total	Seats
IMPACT Arena	12,000	5,000
IMPACT Exhibition Center	20,000	5,000
IMPACT Convention Center	50,000	8,000
Parking Total	10,000	100

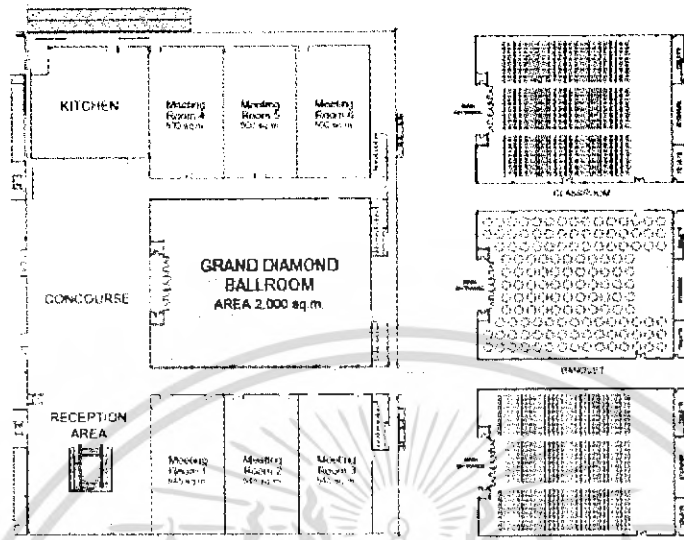
ภาพ 3-10 แสดงผังบริเวณโครงการ

Exhibition Hall 1-4 (Level 1)

Facility	Approximate Total Area (sq.m.)	Approximate Dimension (L x W x H m)	Approximate J x W x H m	Suggested Floor Capacities	
				Classroom	Exhibition
Exhibition Hall 1-4	20,000	240m x 210m	70m x 104m x 27m	14,000	14,000
Convention Area Hall 2	400	54m x 164m			

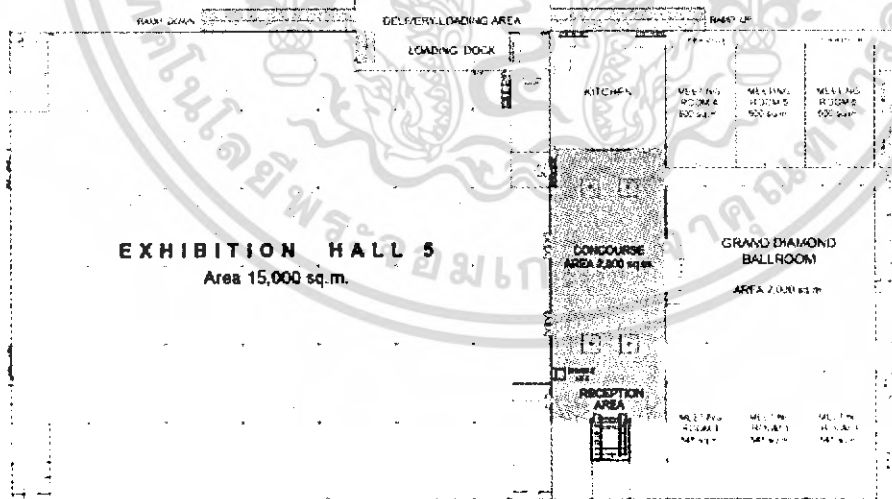
ภาพ 3-11 แสดงผังอาคาร EXHIBITION HALL ชั้นล่าง

Grand Diamond Ballroom

Facility	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Dimension (L x W x H) m	Approximate Dimension (L x W x H) m	Suggested Room Allocation	Classroom	Banquet
Grand Diamond Ballroom	2,000	21,128	31,638 x 415.59 m	17.11 x 24.23	2,000	1,250	1,300

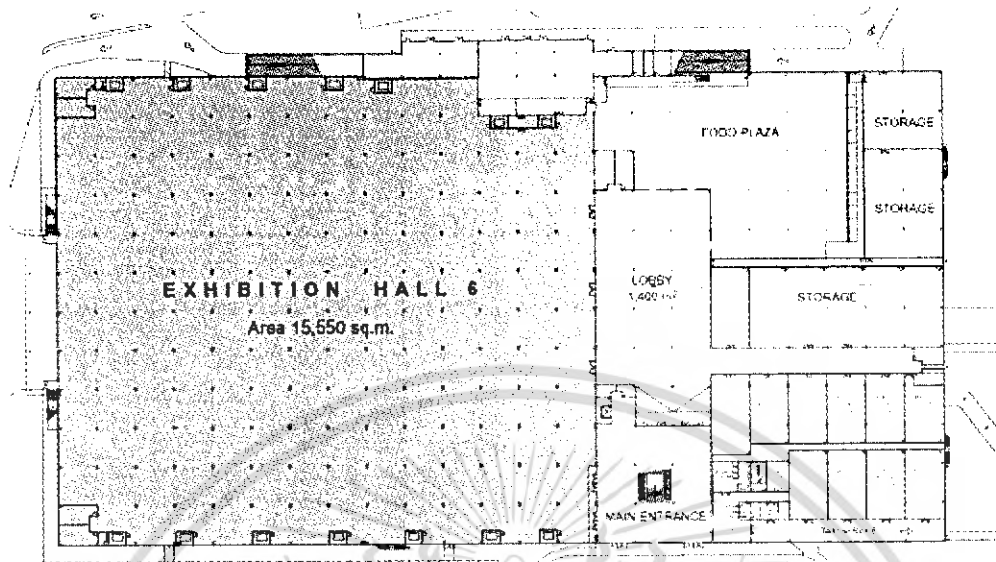
ภาพ3-12 แสดงผังห้องจัดเลี้ยง และห้องประชุมของอาคาร CONVENTION CENTER

Convention Center (Level 2)

Facility	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Dimension (L x W x H) m	Approximate Dimension (L x W x H) m	Standard Booth
Lobby Area Level 2i Exhibition Hall 5	7,688 15,000	21,200 104,500	26.67 x 134.6 x 115.7 x 5	9.6 x 22.2 x 23.4 x 11.3 x 4.2 x 3	700

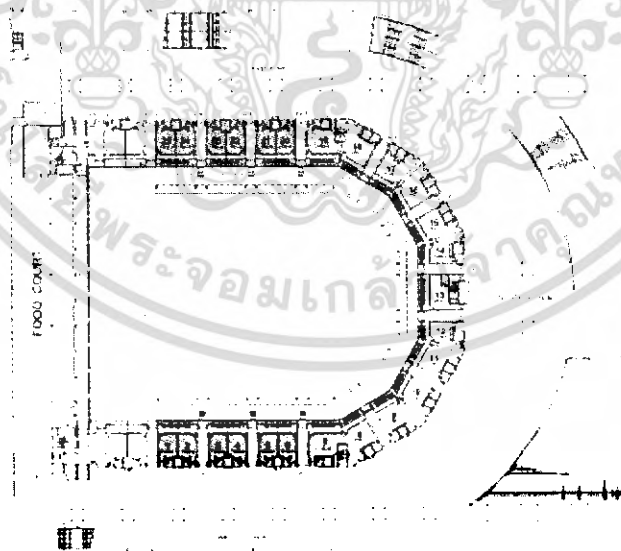
ภาพ3-13 แสดงผัง CONVENTION CENTER ชั้น2

Convention Center (Level 2)

Category	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Floor Area (sq.m.)	Approximate Dimension (L x W x H) (m)	Approximate Dimension (L x W x H) (m)
Exhibition Hall 6	15,550	15,400	134.45 x 115.22 x 6.5	44.5 x 24.5 x 14

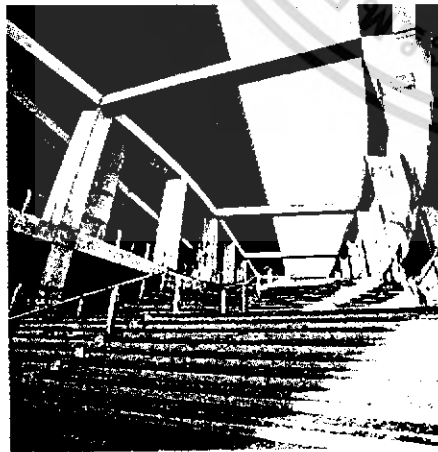
ภาพ 3-14 แสดงผัง CONVENTION CENTER ชั้นล่าง

Arena (Level 3)

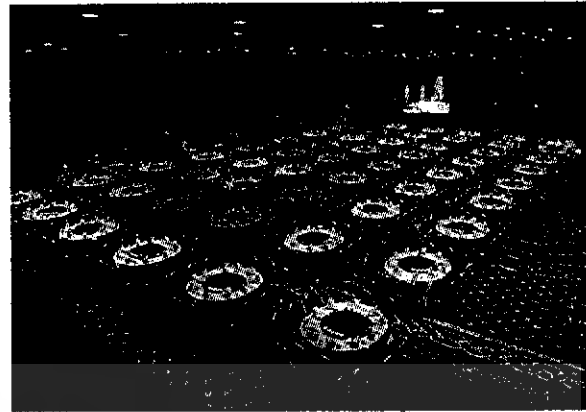
ภาพ 3-15 แสดงผังพื้นที่ส่วน ARENA ชั้น 3

ภาพ 3-16 แสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ

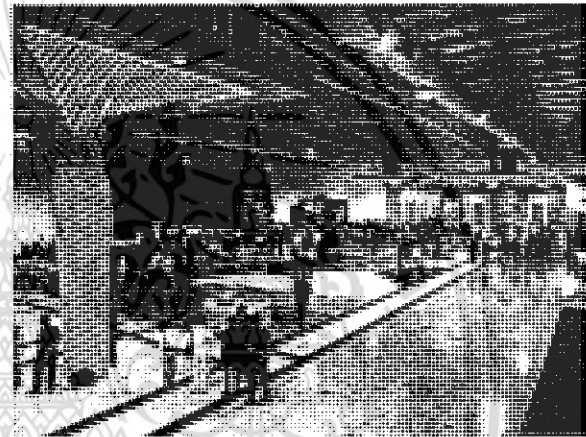
ส่วนแสดงนิทรรศการภายนอก

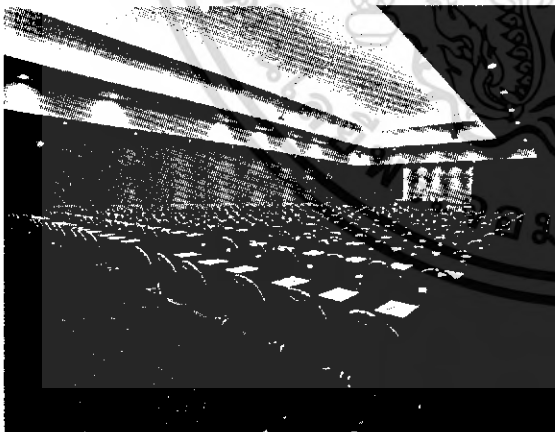
ห้องจัดเลี้ยง

ส่วนนิทรรศการภายใน

โถงรับรอง

ห้องประชุมขนาดเล็ก

ส่วนจัดเลี้ยง

ภาพ 3-17 แสดงทัศนียภาพส่วนต่างๆ ของโครงการ

3.2 การศึกษาอาคารตัวอย่างต่างประเทศ

1. Mount Holyoke College Art Building, USA.

สถาปนิก : HUGH STUBBINS

ปีที่สร้าง : 1966

ทัศนียภาพทางเข้าหลักจากชั้นล่าง

ทัศนียภาพทางเข้า ชั้นที่ 3 (ส่วนการเรียนการสอน)

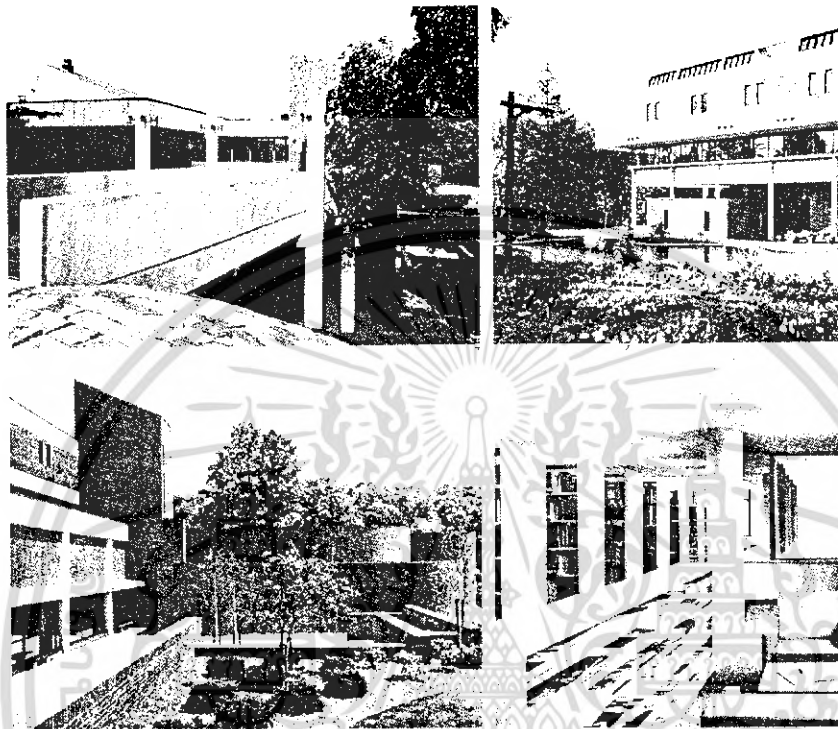
เป็นอาคารการเรียนการสอนด้านศิลปะ ตั้งอยู่ในพื้นที่ของวิทยาลัย มีทั้งหมด 3 ชั้น แบ่งส่วนการในแต่ละชั้นดังนี้

- ชั้นที่ 1 เป็นส่วนจัดนิทรรศการและ auditorium
- ชั้นที่ 2 เป็นส่วนบริการการศึกษา
- ชั้นที่ 3 เป็นส่วนการเรียนการสอนและห้องปฏิบัติการ (studio)

ตัวอาคารวางแกนตามยาวไล่ไปตามความลาดชันของที่ตั้ง มีทางเข้าอาคารได้สองทาง คือ ทางเข้าชั้นที่ 3 ที่มีสะพานข้ามมาจากระดับถนนที่เป็นความชัน ด้านสูงของที่ตั้งโครงการ ซึ่งเชื่อมต่อไปยังอาคารอื่นๆ ทางเข้าทางนี้จะเข้าสู่ห้องเรียนและห้องปฏิบัติการโดยตรง อีกทางหนึ่งคือทางเข้าชั้นล่างสุดโดยมีที่เทียบรถและลานทางเข้าซึ่งจัดเป็นทางเข้าหลักของโครงการและสามารถเข้าสู่ห้องนิทรรศการกับหอประชุมโดยตรง

ห้อง auditorium มีความจุ 400 ที่นั่ง สามารถกั้นแบ่งแยกห้องที่จุ 100 และ 300 ที่นั่งได้ ห้องนิทรรศการซึ่งอยู่ในชั้นเดียวกัน auditorium นั้นมีการแบ่งพื้นที่ใช้สอย เป็น galleries จำนวน 4 ห้อง สำหรับแสดงนิทรรศการถาวร พร้อมทั้งมีส่วนห้องโล่งโล่งเพื่อความยืดหยุ่น (flexible space) ต่อการจัดแสดงในรูปแบบพิเศษ พื้นที่ด้านนอกอาคารจัดเป็นส่วนสำหรับงานประติมากรรม (sculpture garden)

ระหว่างกิจกรรมที่เกิดขึ้นชั้นบนสุดและชั้นล่างสุด คือ กิจกรรมในชั้นที่สองซึ่งต้องการความเงียมมากกว่าชั้นอื่นๆ ประกอบด้วย ห้องปฏิบัติการสำหรับกิจกรรมภาพถ่าย, ห้องฉาย slide, ห้องสัมมนาห้องสมุด offices สำหรับผู้สอน และห้องพักผ่อน ซึ่งเกือบทุกห้องถูกออกแบบให้สามารถมองเห็น view ภายนอกที่เป็นสวนและ amphitheater ที่อยู่ในใกล้ๆ โครงการ

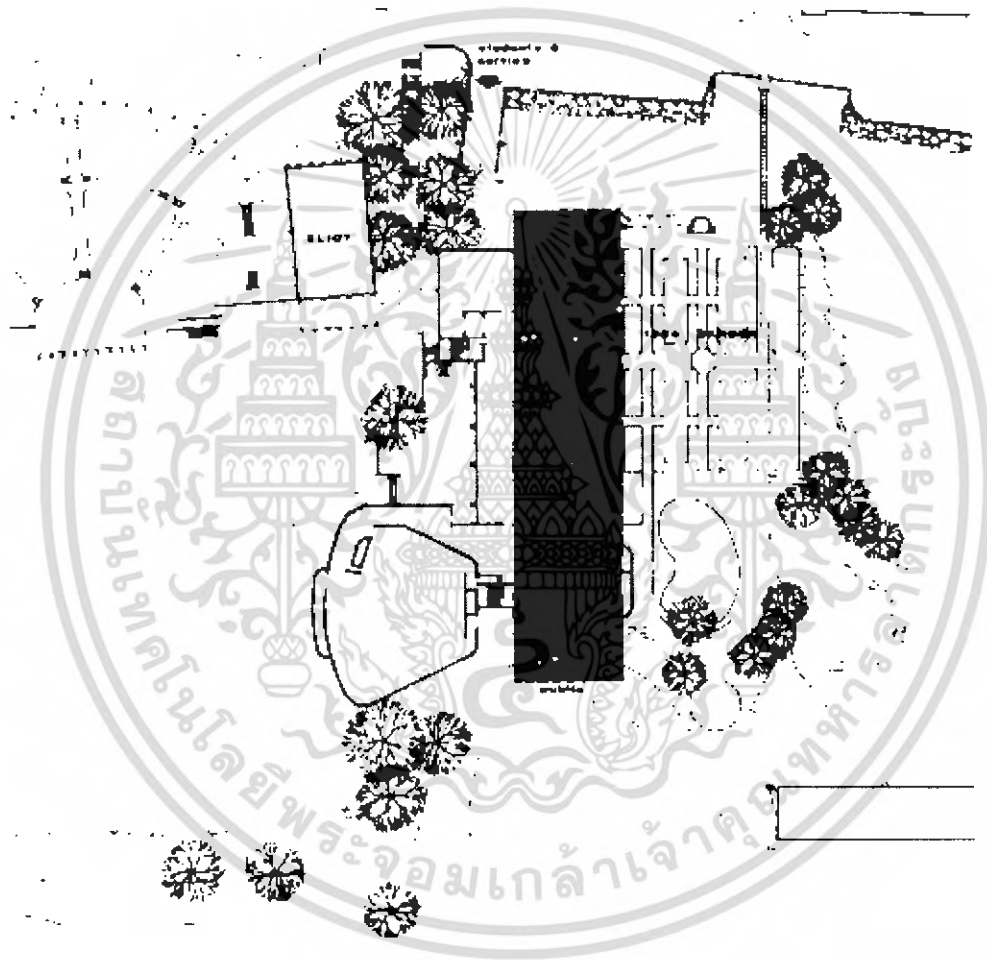

ภาพ3-19 แสดงมุมมองบรรยากาศทั้งภายนอกและภายในอาคาร อาทิ เช่น สวนหอประชุม ส่วนห้องสมุด

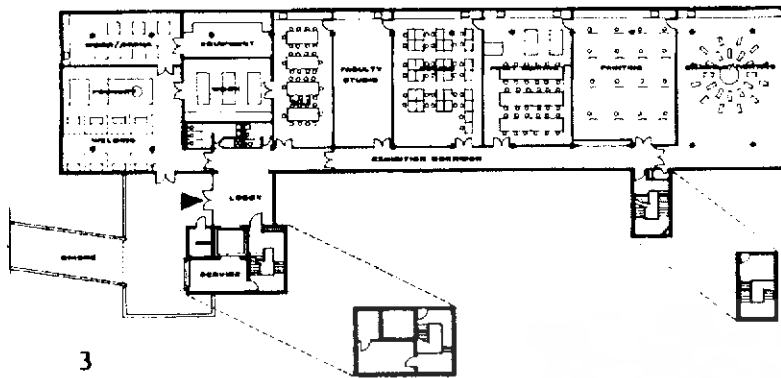
โครงสร้างหลักทั่วไปเป็นคอนกรีตหล่อในที่ก่อสร้าง (cast-in-place) เสาโครงสร้างเป็นแบบ tubular columns และพื้นระบบ flat slab วัสดุปิดผิวภายนอกเป็นแบบ water struck-brick เพื่อให้กลมกลืนกับอาคารอื่นๆ ในวิทยาลัย การเปลี่ยนแปลงรูปแบบช่องหน้าต่างในแต่ละชั้นและการไขว้โครงสร้างอย่างชัดเจน เป็นการแสดงให้เห็นถึงประโยชน์ใช้สอยที่เปลี่ยนแปลงในแต่ละชั้นที่มีความแตกต่างกันในอาคาร

ข้อดีของอาคารหลังนี้คือการจัดวางประโยชน์ใช้สอยที่แตกต่างกันอยู่ใน form ของอาคารหลังเดียวได้อย่างเป็นสัดส่วนรวมทั้งการใช้ประโยชน์จาก slope ของที่ตั้งให้มีส่วนในการกำหนดทางเข้าหลักและทางเข้ารองได้อย่างมีชั้นเชิง แต่มีข้อด้อยในเรื่องการออกแบบรูปทรงของอาคารดูไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ขาดความรู้สึกในแง่ของความเป็นอาคารทางศิลปะ ห้องปฏิบัติการขาดความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อมภายนอกและดูแน่นเกินไปเนื่องจากต้องจัดให้อยู่ในพื้นที่อาคารที่จำกัด

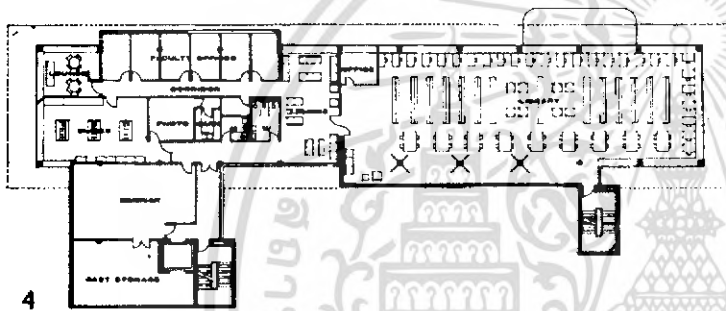
แสดงบริเวณที่ตั้งอาคารภายในวิทยาเขต Mount Holyoke College ส่วนสีดำคืออาคารเรียน 3 ชั้น มีรูปทรงที่เรียบง่ายและเชื่อมกับส่วนหอประชุมที่มีเส้นรอบรูปอาคารตาม ประโยชน์ใช้สอย จัดสวนนิทรรศการด้านหน้าและสวนพักผ่อนด้านหลัง

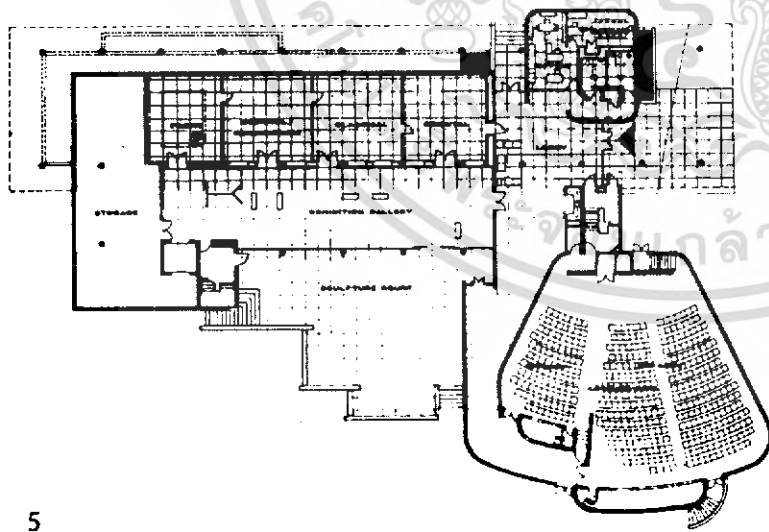
ภาพ 3-20 แสดงผังบริเวณโครงการ

ชั้นที่ 3 ส่วนการศึกษา
ประกอบด้วย studio ตาม
ลักษณะกิจกรรมการเรียน

ชั้นที่ 2 ส่วนบริการการศึกษา
ประกอบด้วย office และห้อง
สมุด

ชั้นที่ 1 ส่วนนิทรรศการ และ
หอประชุม

ภาพ 3-21 แสดงผังอาคารทั้ง 3 ชั้น

ภาพ 3-21 แสดงผังอาคารทั้ง 3 ชั้น

2. TOKYO INTERNATIONAL FORUM, JAPAN

ที่ตั้งโครงการ : กรุงโตเกียว ประเทศญี่ปุ่น

เนื้อที่โครงการ : 27,000 ตารางเมตร

สถาปนิก : RAFAEL VINOLY

งบประมาณ : 1,600 ล้าน US\$

สร้างเสร็จในปี : ค.ศ. 1996

อาคารนี้เป็นอาคารที่ใช้ในการจัดการประชุม การแสดงต่างๆ การจัดนิทรรศการ รวมไปถึงการจัดงานต่างๆ รูปลักษณะที่มีลักษณะเด่นได้แก่ การก่อสร้างโถงกระโจมขนาดใหญ่ โดยมีลักษณะคล้ายเรือ มีความยาว 207 เมตร และมีความสูงถึง 60 เมตร โดยโถงนี้ใช้สำหรับเป็นตัวแจกไปยังส่วนต่างๆของอาคาร โดยเป็นตัวเชื่อมต่อระหว่าง สถานีรถไฟฟ้า และสถานีรถไฟใต้ดิน กับตัวอาคาร

องค์ประกอบของอาคารประกอบไปด้วย ห้องประชุม จำนวน 3 แบบ ได้แก่

HALL A เป็นห้องประชุมขนาดใหญ่ มี 5,012 ที่นั่ง เป็นที่นั่งแบบ 2 ชั้น

HALL B เป็นส่วนที่ใช้ในการจัดนิทรรศการ มีพื้นที่ 5,000 ตารางเมตร และประกอบไปด้วยห้องประชุมขนาดเล็ก 34 ห้อง และห้องประชุมย่อย มีที่นั่งตั้งแต่ 26 - 285 ที่

นั่ง

HALL C เป็นห้องประชุมขนาด 1,502 ที่นั่ง แบบ 3 ชั้น ใช้สำหรับการจัดการ

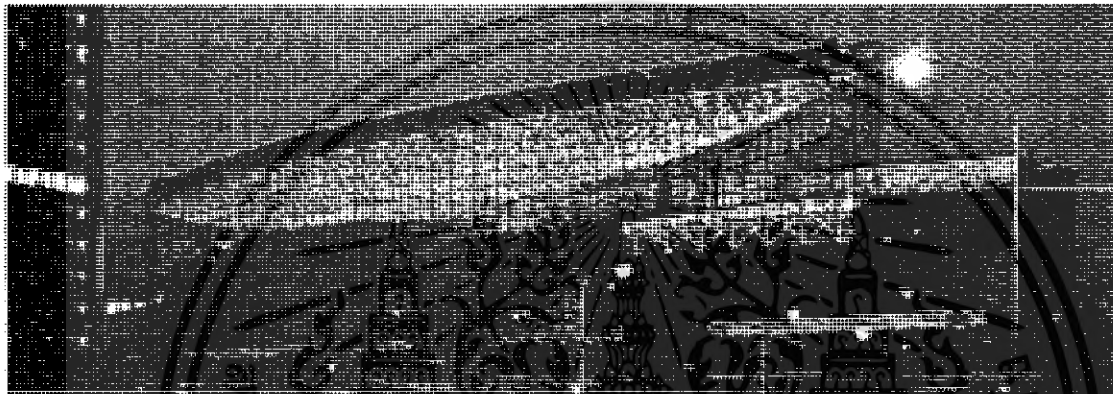
แสดง

คอนเสิร์ตต่างๆ

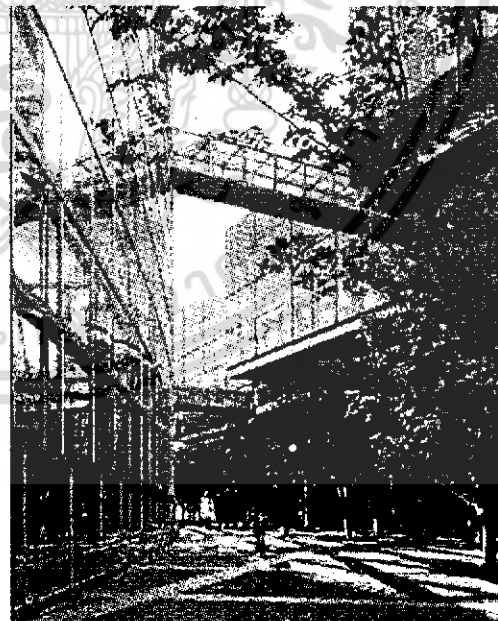
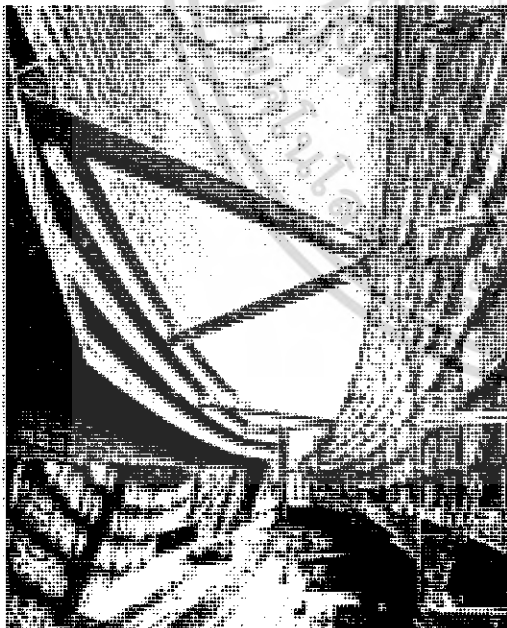
HALL D เป็นห้องประชุมขนาด 600 ที่นั่ง มีพื้นที่ 340 ตารางเมตร มีการออกแบบให้ใช้สำหรับการประชุม และเป็นโรงภาพยนตร์อีกด้วย

ในการออกแบบห้องประชุมนั้น โดยอาศัยเทคนิคแบบ “BOX IN BOX” มีการติดตั้งอุปกรณ์ป้องกันการทะลุทะลวงของเสียง และการสิ้นสะท้อน ในแต่ละห้องประชุมมีระบบการแปลภาษารวม 9 ภาษาด้วยกัน มีระบบแสง เสียงที่ทันสมัย

องค์ประกอบเสริมได้แก่ ร้านอาหารมากถึง 11 ร้าน coffee shop ร้านขายของ และสวนประชาสัมพันธ์ เพื่อความสะดวกสบายแก่ประชชนที่การใช้บริการ

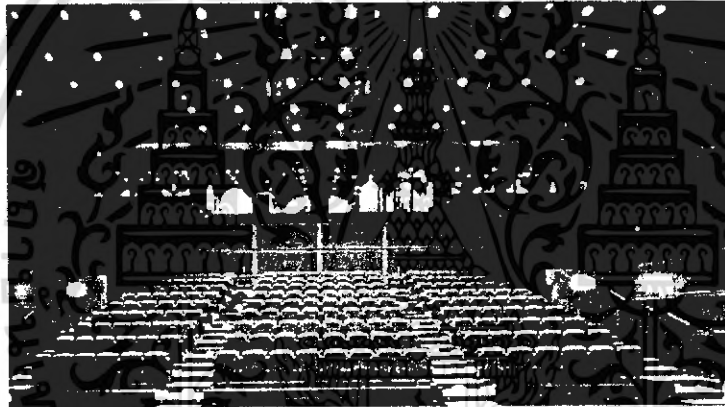
ภาพ 3-22 แสดงทัศนียภาพภายนอกโครงการ

ภาพ 3-23 แสดงทัศนียภาพบริเวณโถงรวมของอาคาร

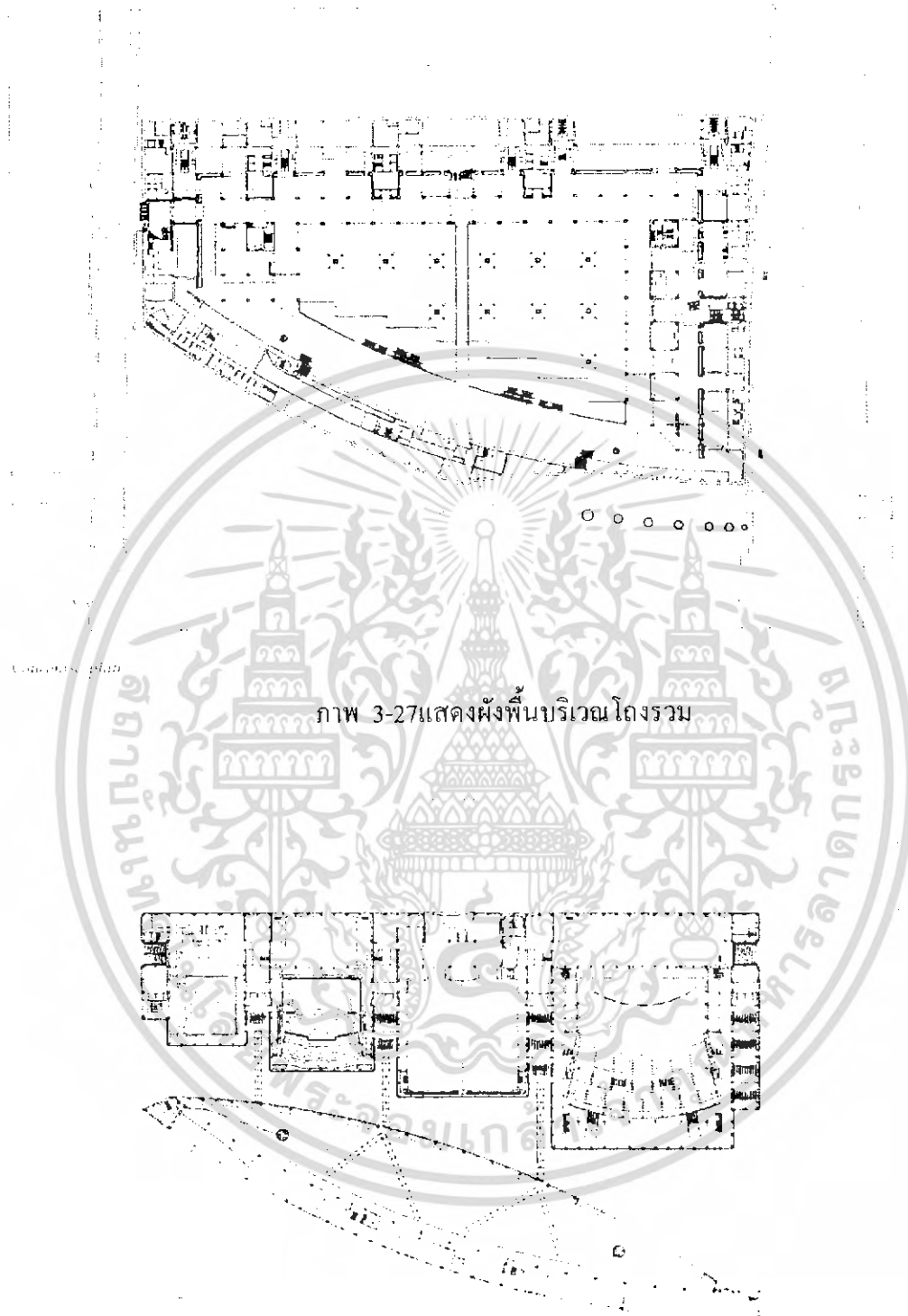
ภาพ 3-24 แสดงทัศนียภาพห้องประชุมขนาดใหญ่

ภาพ 3-25 แสดงทัศนียภาพห้องประชุมขนาด 600 ที่นั่ง

ภาพ 3-26 แสดงทัศนียภาพห้องจัดแสดงนิทรรศการ

ภาพ 3-27แสดงผังพื้นที่บริเวณโรงรวม

ภาพ 3-28แสดงผังพื้นที่บริเวณชั้นห้องประชุม auditorium

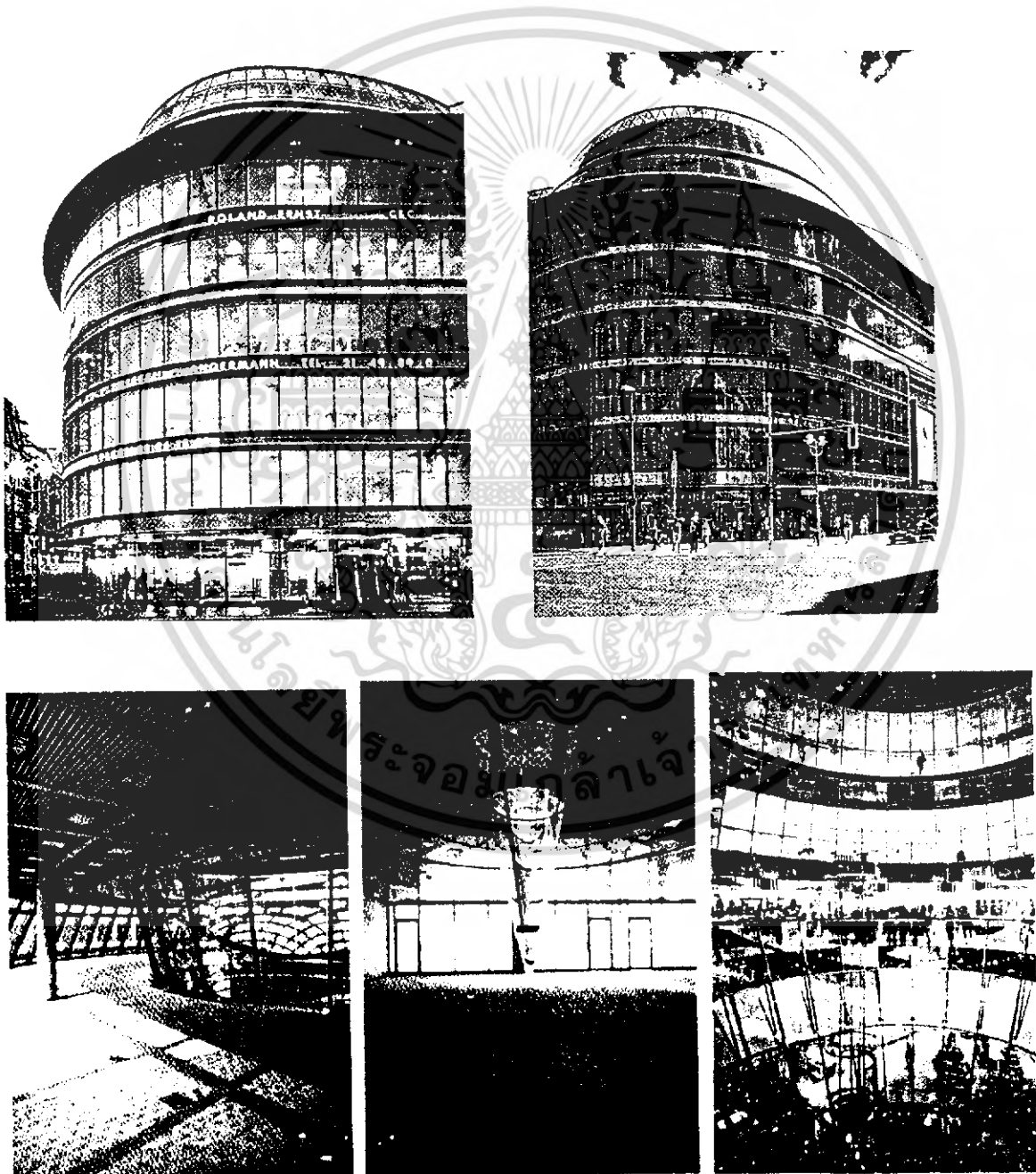
3. GALERIES LAFAYETTE

ที่ตั้ง เบอร์ลิน : ประเทศเยอรมันนี

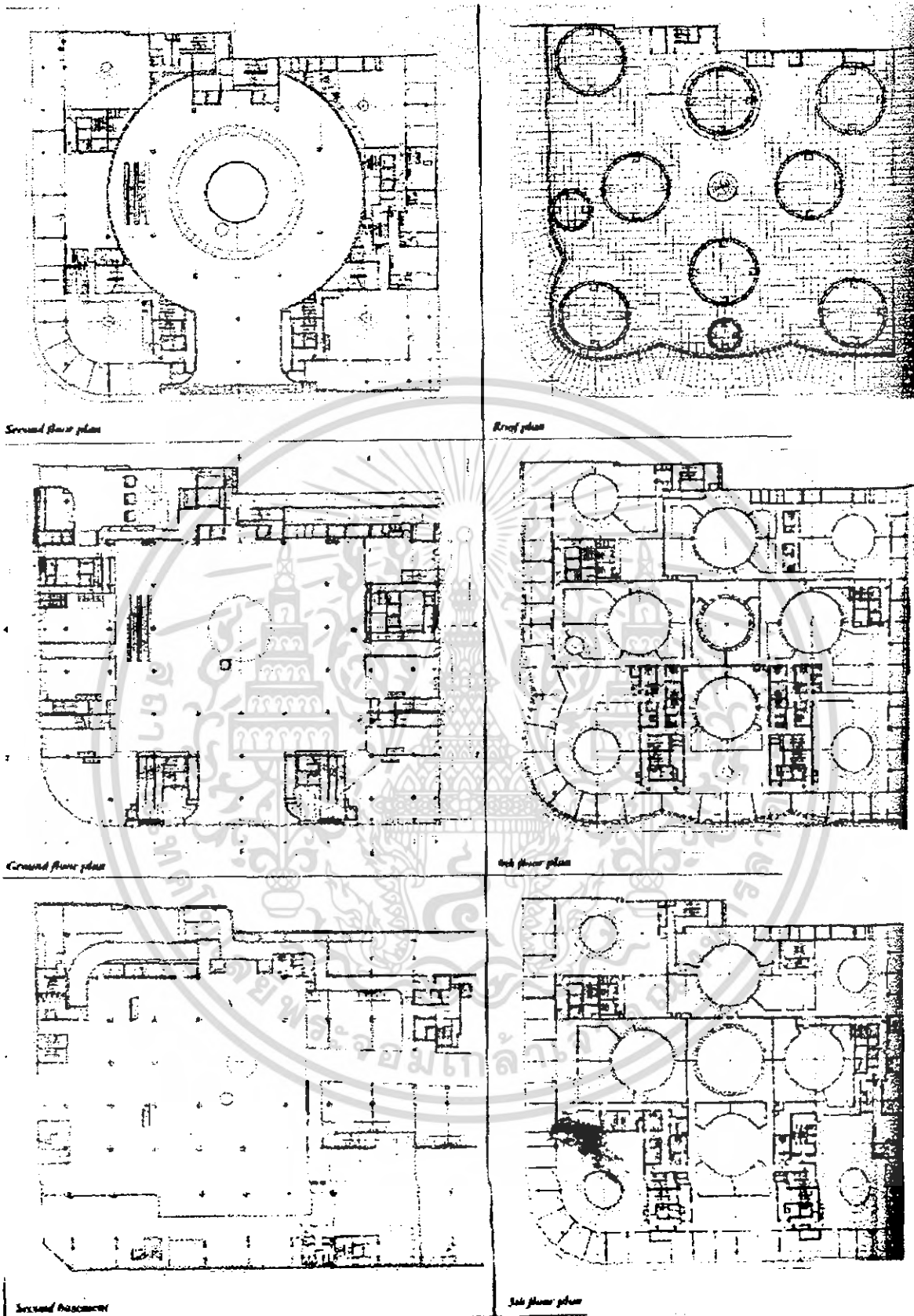
สถาปนิก : Jean Nouvel

ปีก่อสร้างเสร็จ : 1996

ลักษณะอาคาร : เป็นอาคารสถาปัตยกรรมร่วมสมัย มีFacade เป็นกระจกส่วนใหญ่ ผังอาคารเป็นรูปสี่เหลี่ยมตรงห้วมุมอาคารโค้ง มีกรวยแหลมจากหลังคานำแสงเข้าสู่อาคาร กิจกรรมหลักเป็นอาคารห้างสรรพสินค้าเน้นด้านเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายเป็นหลักมีส่วนจัดแฟชั่นโชว์ ส่วนสำนักงานและอพาร์ทเมนท์

ภาพ 3-29 แสดงทัศนียภาพภายนอกและภายในอาคาร

ภาพ 3-30 แสดงผังอาคารทั้ง 6 ชั้น

บทที่ 4

การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบของโครงการ

4.1 การกำหนดและศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ

4.1.1 การกำหนดองค์ประกอบของโครงการ

ในการกำหนดองค์ประกอบของอาคาร ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของโครงการ จะสามารถวิเคราะห์ได้จากข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ พฤติกรรม (Behavior) และกิจกรรม (Activity) ของผู้ใช้อาคาร อ้างอิงจากอาคารตัวอย่าง , ตัวอย่างวิทยานิพนธ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ ซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 ชนิด คือ

- องค์ประกอบที่จำเป็นต้องมีในโครงการ เป็นองค์ประกอบที่เกิดจากการแบ่งส่วนงาน , อัตรากำลังเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการ ซึ่งมีความจำเป็นต้องมีภายในโครงการเป็นเบื้องต้น เช่น ส่วนดำเนินงานบริหาร , ส่วนบริการการศึกษา และส่วนบริการต่างๆ เป็นต้น
- องค์ประกอบที่มีขึ้นเพื่อเสริมให้โครงการมีความสมบูรณ์ เป็นส่วนที่เพิ่มขึ้นตามพฤติกรรม และกิจกรรมของผู้ใช้โครงการ เช่น โถงทางเข้า ร้านขายของ ส่วนการจัดแสดง เป็นต้น

จากความต้องการทั้ง 2 ชนิด สามารถนำมาสรุปเป็นองค์ประกอบของโครงการ ศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ โดยแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนหลักๆ ดังนี้

- 1) ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)
- 2) ส่วนการศึกษาด้านการออกแบบแพชชั่น
- 3) ส่วนสนับสนุนโครงการ
- 4) ส่วนบริการ (Service)

การศึกษานี้มีขอบเขตรวมถึงการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเป็นพื้นฐาน ในการออกแบบโครงการ ศูนย์แพทย์นกรุงเทพ ซึ่งจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลักของโครงการดังนี้

1. สำนักงาน

เป็นส่วนบริหารโครงการ โดยจะแยกออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ สำนักงานที่ควบคุมการบริหารในส่วนศูนย์แพทย์ กับ ส่วนของสำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมสถาบันการออกแบบ

2. ส่วนให้การศึกษาด้านการออกแบบแพทย์

4-1 ภาพห้องเรียนตัดเย็บละออกแบบ

เป็นสถาบันที่สอนศาสตร์ที่เกี่ยวกับด้านแฟชั่นโดยเฉพาะ โดยเปิดสอนในหลักสูตรการออกแบบการตัดเย็บ การส่งออก การแต่งกาย โดยทุกหลักสูตรจะมีการสอบวัดผล สำหรับผู้ที่ผ่านหลักสูตรจะได้รับประกาศนียบัตร จากทางสถาบันตามมาตรฐานของกระทรวงศึกษาธิการ โดยจะมีส่วนประกอบเป็นส่วนของห้องเรียน ห้องเรียนตัดเย็บ ห้องบรรยาย ห้องสมุด ห้องคอมพิวเตอร์

4-2 ภาพห้องสมุด

3. ส่วนการจัดแสดง(MULTI -PURPOSE HALL)

เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง การโฆษณา ฯลฯ มีลักษณะเป็น MULTI -PURPOSE HALL ซึ่งจะมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียง ห้องแต่งตัว ห้องควบคุม และส่วนประกอบอื่นๆตามความสมบูรณ์ของกิจกรรม

4-3 ภาพห้องจัดแสดง FASHION SHOW

4. ส่วนของศูนย์แฟชั่น

4-4 Retail Shop

ลักษณะเป็น SHOPPING CENTER ที่ประกอบด้วยร้านค้าย่อย RETIAL SHOP ที่มีการกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ส่วนของร้านค้า โถงกิจกรรม ศูนย์อาหาร ที่มีลักษณะการให้บริการเป็นในรูปแบบอาหารนานาชาติ (INTERNATIONAL CUISINE)

5. ส่วนของร้านขายอุปกรณ์

4-5 ร้านขายอุปกรณ์ในการเรียนตัดเย็บ

เป็นส่วนให้บริการจำหน่ายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านการเรียน อุปกรณ์การตัดเย็บ รวมถึงหนังสือ และสินค้าอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

6. ส่วนจัดแสดงนิทรรศการ

เป็นส่วนจัดแสดงและเผยแพร่ความรู้และวัฒนธรรมเครื่องแต่งกายแลเครื่องประดับร่วมสมัยทั่วโลก โดยจะเป็นส่วนจัดแสดงนิทรรศการชั่วคราว ที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสงแฟชั่นโชว์

2.4 กลุ่มเป้าหมายของโครงการ

2.6.1 ผู้สนใจทั่วไป

เป็นประชาชนทั่วไปที่ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงานและวัยรุ่นมีความสนใจต้องการหาความรู้เพิ่มเติม จะใช้ในส่วนของการนิทรรศการ ส่วนการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ส่วนของสถาบันออกแบบแฟชั่น ร้านค้า ซึ่งกลุ่มนี้จะมีรสนิยมสูง ซึ่งจะเป็นกลุ่มสำคัญที่จะช่วยผลักดันวงการแฟชั่นให้พัฒนาในด้านการออกแบบมากขึ้นซึ่งจะทำให้เป้าหมายของโครงการบรรลุผลได้

2.6.2 นิสิตนักศึกษา

เป็นกลุ่มที่มีความสนใจต้องการหาความรู้ทางด้านนี้โดยเฉพาะซึ่งจะใช้ในส่วนของการนิทรรศการ ส่วนการจัดแสดงแฟชั่นโชว์ ส่วนของสถาบันออกแบบแฟชั่น ห้องสมุด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นนักศึกษา ที่เรียนเกี่ยวกับการออกแบบทางด้านนี้โดยตรง ซึ่งจะเป็น Designer ในอนาคต

รายชื่อสถานศึกษาด้านสิ่งทอและเครื่องแต่งกายในประเทศไทย

- มหาวิทยาลัยรังสิต คณะศิลปกรรม สาขาวิชาแฟชั่นดีไซน์
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขาพัสดุราภรณ์
ภาควิชาฟิสิกส์ – วิทยาศาสตร์
สิ่งทอ
- จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาการออกแบบอุตสาหกรรม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ สาขา
วิชานฤมิตรศิลป์
ภาควิชาวัสดุศาสตร์ คณะวิทยา
ศาสตร์
วิทยาลัยปิโตรเลียมและปิโตร
เคมี – เคมีสิ่งทอ

- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ภาควิชาวิทยาการสิ่งทอ คณะอุตสาหกรรมศาสตร์
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี คณะพลังงานและวัสดุ วิทยาการสิ่งทอ
- มหาวิทยาลัยศิลปากร คณะจิตรกรรมTextile คณะประติมากรรมออกแบบสิ่งทอ ภาควิชาเทคโนโลยีวัสดุออกแบบผลิตภัณฑ์สิ่งทอ
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เอกธุรกิจเสื้อผ้าและสิ่งทอ คณะคหกรรมศาสตร์
- ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ภาควิชาผ้าและเครื่องแต่งกาย
- สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ภาควิชาเคมีสิ่งทอ คณะวิชาอุตสาหกรรมสิ่งทอ คณะคหกรรมศาสตร์ออกแบบเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย
- วิทยาเขตเทคนิคกรุงเทพ คณะวิศวกรรมศาสตร์ - วิศวกรรมสิ่งทอ คณะศิลปหัตถกรรม - แผนกทอ-ย้อม
- วิทยาเขตเพาะช่าง แผนกผ้าและเครื่องแต่งกายวิทยาเขตโชติเวช

2.6.3 ช่างเสื้อผ้าทั่วไปและ Designer

เป็นกลุ่มที่ต้องการชมผลงานหรือแสดงผลงาน ใช้เป็นที่สถานที่หาความรู้และแลกเปลี่ยนแนวความคิดกันและกัน

2.6.5 นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

เป็นกลุ่มที่เข้ามาซื้อสินค้าและชมการแสดงแฟชั่นโชว์หรือนิทรรศการ ซึ่งกลุ่มนี้จะเป็นสื่อกลางที่จะช่วยเผยแพร่สินค้าไทย เห็นศักยภาพของผ้าไทย นักออกแบบไทยสู่สากล

2.6.6 ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเสื้อผ้าและการออกแบบ

เป็นกลุ่มที่ช่วยเผยแพร่ความรู้ที่ถูกต้องมีหลักการสู่บุคคลที่สนใจ

4.1.2 การศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบโครงการ

จากการกำหนดองค์ประกอบต่างๆ ของโครงการ สามารถนำมาศึกษารายละเอียดของส่วนต่างๆ ของโครงการได้ดังต่อไปนี้

1.) ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)

การจัดส่วนสำนักงานในปัจจุบันแบ่งออกเป็น 2 ระบบ คือ

- ระบบการจัดเป็นห้องโดยเฉพาะ (Individual Room Layout System)

ลักษณะของระบบนี้คือการกำหนดในการติดต่อเข้าถึงห้องต่างๆ โดยลักษณะเช่นนี้จะมีข้อดี คือ เป็นสัดส่วน มีความเป็นส่วนตัวมาก และสบาย แต่ข้อเสียคือมีราคาสูง

- ระบบการจัดแบบเปิด (Open Plan Layout System)

ไม่ต้องคำนึงถึงการใช้ทางติดต่อภายในระหว่างห้อง ระบบนี้เราสามารถใช้น้ำหนักของห้องทั้งหมดได้อย่างเต็มที่ สำหรับจัดเป็นที่ทำงานต่างๆ โดยไม่มีผนังมาบัง ทำให้มีราคาถูกกว่าแบบแรก แต่ต้องมีระบบระบายอากาศหรือปรับอากาศที่มีคุณภาพสูง และต้องคำนึงถึงระบบไฟฟ้า ซึ่งต้องใช้กระจายได้อย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพด้วย

ผลรับที่ได้มากที่สุดในการจัดผังแบบเปิด คือ สามารถประหยัดเนื้อที่สุทธิในการจัดสำนักงานใน 1 พื้นที่ขนาด 7.50 - 8.50 ตารางเมตร ต่อ 2 คน สำหรับเนื้อที่ที่ใช้ในการทำงานของเจ้าหน้าที่คนหนึ่งต้องไม่น้อยกว่า 14 ลบม. โดยเฉลี่ยความสูงของห้องต้องไม่เกิน

2.60 ม. นั่นคือต้องการเนื้อที่ในการทำงานประมาณ 3.8 - 6 ตารางเมตร ต่อ 1 คน ทั้งนี้ เป็นเนื้อที่เพียงพอสำหรับตั้งโต๊ะ เก้าอี้ และจัดเป็นทางเดินด้วย ถ้าหากเป็นการติดต่อกับคน ภายนอกด้วย เนื้อที่ที่จะต้องเพิ่มขึ้นอีก 1.8 ตารางเมตร และมีความกว้างหลังโต๊ะประมาณ 0.6 เมตรเป็นอย่างต่ำ ส่วนทางเดินผ่านก็คำนึงถึงความกว้างของร่างกายโดยประมาณ 0.50 - 0.55 เมตร

2) ส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย (Education and Research)

เป็นองค์ประกอบอีกส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อโครงการ เนื่องจากเป็นส่วนที่ผู้ใช้บริการอีก กลุ่มหนึ่งใช้เพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมเช่น นักศึกษาที่เรียนเกี่ยวกับการออกแบบเสื้อผ้า designer เป็นต้น นอกจากนี้จะเป็นที่สำหรับผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ศูนย์ ได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อประกอบการ ทำงานและจัดแสดงแล้วยังเป็นที่เผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการออกแบบและตัดเย็บเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเปิดโอกาสให้บุคคลภายนอกเข้ามาหาข้อมูลได้

2.1) ห้องสมุด (Library)

ห้องสมุดเป็นสถานที่ที่ใช้ในการค้นคว้าวิจัย วิชาการต่างๆ ในเรื่องราวของการ เทคโนโลยีการถ่ายภาพโดยเฉพาะ เป็นแหล่งเผยแพร่ความรู้ และให้บริการแก่นักเรียน , นัก ศึกษา , ประชาชนทั่วไป , นักวิชาการ , ช่างภาพอาชีพ และเจ้าหน้าที่

ส่วนประกอบที่สำคัญภายในห้องสมุด

- ที่ทำงานของบรรณารักษ์
  - มีเจ้าหน้าที่รับ - จ่ายหนังสือ
  - มีที่รับฝากของสำหรับผู้เข้าใช้บริการห้องสมุด
  - ควบคุมดูแลให้ทั่วถึง โดยเฉพาะทางเข้าออก

- ส่วนอ่านหนังสือ
  - ควรจัดให้มีขนาดเพียงพอ แสงสว่างเพียงพอ และสม่ำเสมอ
  - มีการป้องกันเสียงรบกวนจากภายนอก รักษาอุณหภูมิให้พอเหมาะ และสม่ำเสมอ วัสดุปูพื้นห้องใช้วัสดุเก็บเสียง
- ส่วนเก็บหนังสือ
  - ควรมีที่เก็บหนังสือ โดยทำเป็นตู้ หรือเป็นชั้นเก็บ ไม่จำเป็นต้องเป็นห้องเก็บถ้าเป็นห้องสมุดขนาดเล็ก
- ส่วนบริการสืบค้นข้อมูลด้วยระบบ Computer Network
  - ควรมีบริเวณวางเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอ แสงสว่างเพียงพอ และสม่ำเสมอ
- ส่วนซ่อมบำรุง
  - ควรมีบริเวณที่เพียงพอสำหรับซ่อมแซมหนังสือ และอุปกรณ์ต่างๆ
- บริเวณสำหรับการดูสไลด์ และฟิล์มสตริปต่างๆ ซึ่งจะมีอุปกรณ์จัดไว้ให้โดยเฉพาะ

การจัดวางเฟอร์นิเจอร์ในห้องสมุด

การเฟอร์นิเจอร์ในห้องสมุดนั้น ต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้ และหน่วยงานเจ้าหน้าที่ โดยมีหลักเกณฑ์ในการวางเฟอร์นิเจอร์พอสังเขป ดังนี้

- ให้ความสะดวกแก่การดูแลควบคุม เช่น โต๊ะรับ - จ่ายหนังสือ ควรอยู่ใกล้ทางเดินเข้าออก
- ให้ความสะดวกในการสัญจรภายใน เว้นทางเดินระหว่างโต๊ะ , เก้าอี้ และชั้นหนังสือให้เพียงพอ
- จัดที่นั่งอ่านหนังสือให้เพียงพอ

- ให้มีระเบียบ ดูงามตา ไม่เบียดเสียดจนแน่น สีและแบบกลมกลืนกับอาคารหรือแบบเดียวกับภายในห้อง
- คำนึงถึงความเหมาะสมในการวางเฟอร์นิเจอร์ชนิดต่างๆ เพื่อให้เกิดความสะดวกสบาย เห็นได้ง่าย และสะอาดตา

ในปัจจุบันการจัดวางเฟอร์นิเจอร์จะเป็นไปในลักษณะแบบสมัยใหม่ ที่ไม่วางเฟอร์นิเจอร์ไว้ตายตัว ซึ่งจะทำให้เกิดความน่าเบื่อหน่าย จึงได้มีการเปลี่ยนแปลงการจัดวางในลักษณะต่างๆ ควรจัดให้อยู่ในตำแหน่งที่ควรจะเป็น ทั้งยังต้องคำนึงถึงอนาคตด้วยว่าต่อไปจะมีหนังสือ และผู้ใช้เพิ่มขึ้นอีกมากน้อยเพียงใด เพื่อให้สภาพห้องสมุดสามารถรับได้เต็มที่ ฉะนั้นการจัดวางเฟอร์นิเจอร์ก็ควรจะเป็นในลักษณะที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ เพื่อให้สามารถรับสภาพในอนาคตได้

2.2) ห้องบรรยาย (Lecture Room)

ห้องบรรยาย เป็นลักษณะของห้องเรียนเพื่อการศึกษา ให้ความรู้ที่ต่อเนื่องกับองค์ประกอบอื่นๆ ของโครงการ กล่าวคือ ห้องสมุด และรายละเอียดเกี่ยวกับนิทรรศการต่างๆ

กลุ่มผู้ใช้จะประกอบ นักวิชาการหรือสมาชิกของสมาคมต่างๆ ที่มาใช้ในลักษณะของการสัมมนาที่มีความเป็นส่วนตัวมากกว่าห้องประชุม , นักเรียนนักศึกษาที่มาศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม โดยทางสถาบันการศึกษาต้องการการบรรยายโดยวิทยากรของทางศูนย์ หรือการบรรยายโดยนักวิชาการอื่นๆ ขนาดของห้องบรรยายมีที่นั่งประมาณ 80 ที่นั่ง

2.3) ห้องประชุมสัมมนา (Seminar Room)

เป็นห้องประชุมอเนกประสงค์ สามารถปรับแต่งเพื่อการใช้งานได้หลายลักษณะในการประชุมประเภทต่างๆ การจัดสัมมนา สามารถปรับแต่งปริมาตรของห้องและแสงสะท้อนเสียงที่สามารถปรับแต่งให้สอดคล้องกับปริมาตรของห้องและการใช้สอย

2.4) ห้องเรียนตัดเย็บ (Studio Work Shop)

มีลักษณะเป็น Studio เพื่อบริการส่วนการศึกษา ที่สามารถประกอบกิจกรรมการเรียนการสอนการตัดเย็บและออกแบบ ให้การบริการแก่กลุ่มนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นส่วนที่ต้องเป็นสตูดิโอที่มีเครื่องมือพร้อมจะปฏิบัติงาน (Workshop)

- ห้องทำงาน ทำหน้าที่ควบคุมดูแลบริการ
- ห้องที่เป็นส่วนที่ใช้ในการผลิตตัดเย็บและออกแบบมีเครื่องมือในการปฏิบัติงาน
- ห้องเก็บของอุปกรณ์เครื่องมือ (Equipment Shop)
- ห้องพักอาจารย์
- ห้องคอมพิวเตอร์

2.5) ห้องส่วนของร้านขายอุปกรณ์

เป็นส่วนให้บริการจำหน่ายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง เช่นด้านการเรียน อุปกรณ์การตัดเย็บ รวมถึงหนังสือ และสินค้าอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

3) ส่วนการจัดแสดง (Multi- Purpose Hall)

เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง การโฆษณา ฯลฯ มีลักษณะเป็น MULTI-PURPOSE HALL ซึ่งจะมีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์ เครื่องเสียง ห้องแต่งตัว ห้องพักผ่อนแบบ ห้องควบคุม และส่วนประกอบอื่นๆ ตามความสมบูรณ์ของกิจกรรม และมีส่วนนิทรรศการชั่วคราว หรือส่วน Temporary Section เป็นนิทรรศการที่จัดแสดงงานที่มีระยะเวลาสั้นๆ มีการเปลี่ยนแปลงหัวข้ออยู่ตลอดเวลาตามเทศกาลและเนื้อหาของงานแฟชั่น โดยมีเนื้อหาที่หลากหลาย ซึ่งจะมีหัวข้อที่มีการจัดเป็นประจำ

4) ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)

4.1 ส่วนของร้านค้าให้เช่า (Retail Shop)

ลักษณะเป็น Shopping Center ที่ประกอบด้วยร้านค้าย่อย Retail Shop ที่มีการกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ส่วนของร้านค้า โฉงกิจกรรม

4.2 ร้านอาหาร

ระบบบริการอาหารมีหลายระบบ เมื่อพิจารณาถึงจำนวนผู้ใช้อาคารซึ่งบางกลุ่มเป็นกลุ่มที่ค่อนข้างมีรสนิยมสูง และระยะเวลาในการเปิดบริการ จึงเลือกใช้ระบบบริการอาหารแบบ Cafeteria กับ ส่วนของร้านอาหารซึ่งมีความหรูหราสำหรับบริการกลุ่มที่ค่อนข้างมีรสนิยมสูง

โดยเลือกใช้ระบบบริการอาหารแบบ Cafeteria เนื่องจาก

- โครงการซึ่งมีจำนวนผู้ใช้โครงการไม่แน่นอน และปริมาณไม่มากเกินไป
- ง่ายต่อการควบคุม เนื่องจากเป็นระบบที่มีความสะดวกในการบริการตนเอง ไม่มีปัญหาด้านต่างๆ เช่น การบริการ , กลิ่น , เสียงรบกวน ซึ่งจะมีผลกระทบต่อส่วนอื่นของโครงการ
- ให้บริการได้ตลอดเวลาที่เปิดทำการ

ร้านอาหารแบบ Cafeteria เป็นระบบบริการอาหารโดยให้ผู้รับบริการทุกคนช่วยเหลือตนเอง โดยจัดเป็นเคาน์เตอร์จำหน่ายอาหาร ผู้ใช้บริการจะต้องเข้าแถวกันเดินไปรับอาหารจากเคาน์เตอร์เริ่มจากตอนต้นของเคาน์เตอร์ และเดินไปจนสุดปลายและชำระเงิน

ในร้านอาหารจะมีเคาน์เตอร์สำหรับซื้อ – ขายอาหาร ซึ่งเป็นเครื่องกั้นระหว่างครัวกับส่วนรับประทานอาหาร การบริการเป็นแบบผูกขาดในการบริการ อาหารทุกอย่างจะอยู่ในความรับผิดชอบของผู้ที่เป็นเจ้าหน้าที่ , ผู้จัดการร้านอาหาร ดังนั้นการจัดครัวต้องมีขนาดใหญ่พอที่จะประกอบอาหารทุกชนิด

การให้บริการเริ่มด้วยผู้ใช้บริการหยิบถาดใส่อาหาร เวียนไปตามช่องรับประทานอาหารแต่ละชนิดที่ต้องการ แล้วชำระเงินที่แคชเชียร์ จากนั้นยกถาดไปยังโต๊ะวางเครื่องปรุง , หยิบช้อน – ส้อม – แก้วน้ำ แล้วจึงเลือกหาที่นั่งรับประทานอาหาร เมื่อรับประทานเสร็จแล้วต้องนำภาชนะและเครื่องใช้ต่างๆ ไปวางยังที่ที่กำหนดไว้

การจัดองค์ประกอบต่างๆ ของร้านอาหาร

- 1) Service Counter ควรจัดให้สัมพันธ์กับทางเข้า เพื่อให้เนื้อที่เหลือเป็นทางเดิน ไม่ควรให้เกิดการพลุกพล่านตรงทางเข้า
- 2) การจัดโต๊ะ ควรจัดให้ใช้เนื้อที่น้อยที่สุด แต่จุคนได้มากและสะดวก
- 3) ห้องครัวควรอยู่ติดกับส่วน Service Counter
- 4) ห้องเก็บของรวม (Storage) ควรเข้าโดยตรงจากห้องครัวได้ และใกล้กับทางติดต่อกับทางจอดรถจ่ายของ (Service Drive Way)

ส่วนประกอบต่างๆ ที่จำเป็นสำหรับโรงอาหารแบบ Cafeteria คือ

- 1) การให้แสง แสงสว่างตามธรรมชาติ โรงอาหารมักจะกำหนดให้ได้แสงธรรมชาติทั้งสองด้าน
- 2) การให้สีของโรงอาหาร ควรเป็นสีอ่อนๆ เย็นตา ดูแล้วสดชื่น ก่อให้เกิดบรรยากาศที่น่ารับประทานอาหาร สีที่เหมาะสมที่สุด คือ สีเหลือง
- 3) การระบายอากาศและความร้อน อาจใช้เครื่องระบายความร้อนช่วยทั้งในโรงอาหารและห้องครัว
- 4) ที่น้ำดื่ม ควรติดตั้งในที่ที่สะดวก และสามารถเข้าถึงง่าย
- 5) โต๊ะ เก้าอี้ ควรเป็นแบบที่เคลื่อนย้ายได้ และไม่ก่อให้เกิดเสียงดัง

เนื่องจากส่วนนี้ เป็นจุดศูนย์กลางของการประกอบกิจกรรมการรับประทานอาหาร ดังนั้นการจัดวางตำแหน่งที่ตั้งของโรงอาหาร จึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบเพื่อความเหมาะสม และความสะดวก ตำแหน่งของโรงอาหารไม่จำเป็นต้องอยู่ศูนย์กลางแต่ควรอยู่ในตำแหน่งที่ทุกคนสามารถไปถึงได้อย่างสะดวก ควรจะต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมในการรับประทานอาหาร และพักผ่อน คลายอารมณ์จากความตึงเครียดและต้องจัดให้มีทางบริการได้อย่างสะดวก

สำหรับหลักการในการพิจารณาเลือกที่ตั้งของโรงอาหาร เราอาจแยกพิจารณาได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1) ข้อพิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งครัว

- ควรตั้งอยู่ในที่ไกลจากบริเวณที่ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องผ่านไปผ่านมา และไกลจากบริเวณห้องแสดงนิทรรศการด้วย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดเสียงของการทำงาน และกลิ่นอาหารกระจายไปรบกวนการชมนิทรรศการ

- อยู่ในบริเวณที่รถส่งของสามารถเข้าถึงได้ เพื่อสะดวกในการส่งอาหารแต่ละวัน รวมทั้งอาหารแห้ง เช่น ข้าวสาร ซึ่งหนักมาก ถ้ารถเข้าส่งถึงไม่ได้จะต้องสิ้นเปลืองแรงงานและเวลาของคนงานมาก

- ไม่ควรอยู่ด้านเหนือลมของอาคารนิทรรศการเพราะจะทำให้กลิ่นอาหารกระจายไปรบกวนการชมนิทรรศการ

2) ข้อพิจารณาในการเลือกสถานที่ตั้งของบริเวณโรงอาหาร

- ควรตั้งอยู่ในบริเวณที่ตั้งของผู้ชมส่วนใหญ่ไปถึงได้ง่าย
- เป็นบริเวณที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ แม้บริเวณอื่นของโครงการจะปิดบริการ
- ควรจะติดต่อกันได้โดยตรงกับพื้นที่กลางแจ้ง

3) ข้อพิจารณาในการเลือกทิศทางการวางผังโรงอาหาร

- ทิศทางลม ทั้งครัวและโรงอาหาร ควรสร้างให้ด้านยาววางทางลมที่พัดเป็นส่วนใหญ่ในรอบปี คือ ลมตะวันตกเฉียงใต้ จะทำให้ครัวและโรงอาหารไม่ร้อนเป็นที่พอใจของพนักงานและผู้รับประทานอาหาร

- ทิศทางแดด จะต้องไม่รับแดดจนเกินไป เพราะจะเกิดความร้อนและอบอ้าว ควรให้ด้านกว้างรับแดดน้อยกว่าด้านแคบ อาคารควรมีชายคายาวพอสวมควร เพื่อกันแดดและฝน

4.3 โถงทางเข้าหลัก (Entrance Hall)

ส่วนโถงทางเข้าหลัก เป็นองค์ประกอบที่ต้องมีลักษณะเด่น สามารถดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดความประทับใจแก่ผู้ชมเมื่อเข้าสู่ตัวอาคาร สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากภายนอกอาคาร โดยโถงทางเข้าจะต่อเนื่องกับบริเวณ Plaza และภูมิทัศน์ภายนอกอาคาร ทำหน้าที่เชื่อมต่อระหว่างภายในและภายนอกอาคาร

ส่วนโถงทางเข้าหลักจะมีองค์ประกอบย่อย ดังนี้

- โถงพักคอย (Waiting Hall) เป็นลักษณะของ Open Space เพื่อทำให้เกิดความรู้สึกโปร่งโล่งมีพื้นที่มากพอจะรองรับผู้ใช้อาคารโดยเฉพาะที่มาเป็นหมู่คณะ
- ที่ติดต่อสอบถาม (Information Booth) และที่จำหน่ายบัตร (Ticket Booth) ให้บริการเกี่ยวกับการขมนิทรรศการและกิจกรรมอื่นๆ ควรอยู่ใกล้กับทางเข้าออกอาคาร สะดวกในการติดต่อ
- บริการรถเข็นสำหรับคนพิการ (Wheel Chair Service)
- ห้องปฐมพยาบาล (First Aid Room) สำหรับบรรเทาอุบัติเหตุเล็กๆ น้อยๆ ก่อนการส่งไปยังโรงพยาบาลหากเกิดอุบัติเหตุต่างๆ
- หน่วยรักษาความปลอดภัย (Control and Security Station)
- โทรศัพท์สาธารณะ (Telephone Booth)
- ห้องน้ำ – ห้องส้วม (Water Closet) เป็นห้องน้ำสำหรับผู้ให้บริการ อยู่ต่อเนื่องกับโถงทางเข้า แต่ไม่ควรใกล้มากจนส่งกลิ่นรบกวน และมีห้องน้ำสำหรับคนพิการด้วย
- ร้านขายของที่ระลึกประกอบด้วยส่วน Counter สำหรับขายของที่ระลึก, หนังสือ จะต้องมีส่วนเก็บของอยู่ภายใน

ส่วนโถงทางเข้าหลักของโครงการจะต่อเนื่องกับส่วนอื่นๆ ที่สำคัญของโครงการ นำผู้ชมไปยังส่วนจัดแสดงนิทรรศการ และจัดแสดง ร้านอาหาร และส่วนบริการการศึกษาและค้นคว้าวิจัย

5. ส่วนบริการ (Service)

ส่วนเครื่องกล (Mechanical Room)

เป็นหน่วยที่ควบคุมระบบ Mechanical ต่างๆ ของอาคาร ประกอบด้วย ระบบปรับอากาศ , ระบบไฟฟ้า และงานระบบอื่นๆ ของโครงการ

ผู้ใช้ส่วนเครื่องกล จะเป็นเพียงเจ้าหน้าที่ช่างเทคนิคคอยควบคุมดูแลโดยตรง สถานที่ตั้งที่เหมาะสมของอาคารส่วนเครื่องกล จะอยู่ในส่วนที่ไม่รบกวนส่วนอื่นๆ ในโครงการ คือ ด้านหลังของโครงการ แต่ควรจัดเส้นทางรถบริการให้เข้าถึงได้อย่างสะดวกด้วย อาจจะต้องเชื่อมกับส่วนดูแลความสะอาด หรือส่วนซ่อมบำรุง เพื่อทำหน้าที่ซ่อมแซมอุปกรณ์ดูแลรักษาความสะอาดได้ง่าย

ส่วนเครื่องกลนี้ จะประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

- ห้องพักผ่อน (Staff Lounge) เป็นส่วนพักผ่อนของเจ้าหน้าที่ของแผนก ประกอบด้วยส่วนเปลี่ยนเสื้อผ้า , ห้องน้ำ – ส้วม
- ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ (Technician Room)
- ห้องเครื่องปั๊มน้ำ (Pump Room) เพื่อแจกจ่ายน้ำไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการ เช่น ห้องเครื่องปรับอากาศ , น้ำใช้ในโครงการ และระแนงน้ำภายนอกอาคาร เป็นต้น
- ห้องเครื่องทำความเย็น (A/C Machine Room) เพื่อแจกจ่ายลมเย็นไปยังส่วนต่างๆ ของอาคาร ต้องเตรียมพื้นที่ให้ใหญ่เพียงพอสำหรับติดตั้งเครื่องปรับอากาศ รวมทั้งต้อง

คำนึงถึงสถานที่ตั้งส่วนระบายความร้อน (Cooling Tower) ในท่อหมุนเวียนระบบปรับอากาศ

- ห้องเครื่องไฟฟ้า (Electrical Room) เป็นห้องที่ติดตั้งเครื่องควบคุมไฟฟ้า และจ่ายไฟตามจุดต่างๆ ของอาคาร รวมทั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้าฉุกเฉิน ในยามที่เกิดเพลิงไหม้หรือไฟฟ้าดับ.

- ห้องแปลงกระแสไฟฟ้า (Transformer Room) เป็นห้องที่ทำหน้าที่แปลงกระแสไฟฟ้าจากสายไฟฟ้าสาธารณะ ให้เป็นไฟฟ้าที่สามารถใช้ในอาคารได้

ส่วนดูแลความสะอาด (House Keeping)

เป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวกับการดูแลรักษาความสะอาดส่วนต่างๆ ของอาคาร รวมถึงการดูแลบริเวณรอบอาคารให้เกิดความสวยงาม เช่น ดูแลรักษาต้นไม้, สระน้ำ และการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

ที่ตั้งที่เหมาะสมสำหรับส่วนดูแลรักษาความสะอาด อาจแยกจากอาคารที่เป็นองค์ประกอบหลักของโครงการ โดยทำทางสัญจรให้เกิดความต่อเนื่อง ผู้ใช้จะเป็นเจ้าหน้าที่ส่วนดูแลรักษาความสะอาดของโครงการ

ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย ดังต่อไปนี้

- ห้องทำงานหัวหน้าแผนก ทำหน้าที่ควบคุมดูแลการรักษาทำความสะอาด
- ห้องพักพนักงานทำความสะอาด (Janitor Room)
- ห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าพนักงาน (Staff Locker and Toilet) ประกอบด้วย Locker สำหรับพนักงาน, ห้องน้ำ – ส้วม รวมทั้งห้องอาบน้ำด้วย
- ห้องเก็บอุปกรณ์ทำความสะอาดของอาคาร (Supply Storage)
- ห้องเก็บขยะ (Refuse Room) จะแยกออกจากส่วนอื่นๆ ของโครงการ เพื่อป้องกันกลิ่นรบกวน และเพื่ออำนวยความสะดวกดูแลรักษาความสะอาด ภายในแยกเป็นส่วนเก็บขยะที่เน่า และส่วนเก็บขยะที่ไม่เน่า เพื่ออำนวยความสะดวกขนส่งและกำจัดขยะ

-ห้องเก็บของ (Storage)

เก็บอุปกรณ์อยู่ในตำแหน่งที่สะดวกในการขนย้ายได้ง่าย

- ห้องซักกรีด

ใช้สำหรับทำความสะอาดเสื้อผ้าและอุปกรณ์ที่ใช้ในโครงการ

- ส่วนซ่อมบำรุง (Maintenance Room)

เป็นสถานที่สำหรับซ่อมแซมอุปกรณ์ที่ชำรุดภายใน โครงการอยู่ในตำแหน่งที่ห่างจากอาคารที่

ต้องการความเงียบสงบ

- ที่จอดรถ (Parking)

สำหรับจอดรถยนต์ของผู้มาใช้โครงการ

4.2 การวิเคราะห์พื้นที่ใช้สอยขององค์ประกอบโครงการ

1.) ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่				ความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	พท.รวม	
1.1) ส่วนทำงานฝ่ายบริหาร									
-ห้องผู้อำนวยการ	ห้องทำงานบริหาร โครงการ	8.00- 17.00	ผู้อำนวยการ	1	20		1	20	เป็นส่วนตัว ห้องน้ำ
-ห้องรองผู้อำนวยการ	ห้องทำงานบริหาร โครงการ	8.00- 17.00	รองผู้อำนวยการ	1	16		1	16	เป็นส่วนตัว ห้องน้ำ
-เลขา	ทำงานเลขานุการ	8.00- 17.00	รองหัวหน้าฝ่ายผู้ มาติดต่อ	2	12		1	24	เป็นส่วนตัว
-ห้องประชุม	การประชุม	8.00- 17.00	พนักงาน	20	2		1	40	ลักษณะเป็นห้อง ประชุม และมีส่วน pantry
-ส่วนพักคอย	พักคอย	8.00- 17.00	ผู้มาติดต่อ	10	1.5		1	15	

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้เข้า		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย		
1.2) ส่วนธุรการ									
-หัวหน้าฝ่ายธุรการ	ดูแลบริหารฝ่าย	8.00-17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12	เป็นส่วนตัว
-เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ	ทำงานฝ่ายติดต่อการเงิน การตลาด บุคคล	8.00-17.00	พนักงาน	2	8	1	16	16	
-เจ้าหน้าที่การเงินการบัญชี	ทำงานฝ่ายการเงิน และการบัญชี	8.00-17.00	พนักงาน	2	8	1	16	16	
-เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่	ทำงานฝ่ายอาคารสถานที่	8.00-17.00	พนักงาน	1	8	1	8	8	
-เสมียน		8.00-17.00	พนักงาน	2	8	1	16	16	

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย		พท.รวม
1.3) ส่วนการตลาด									
- หัวหน้าฝ่ายการตลาด	ดูแลบริหารฝ่าย	8.00-17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12	เป็นส่วนตัว
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด	ทำงานฝ่าย การตลาด	8.00-17.00	พนักงาน	1	8	3	24	24	
1.4) ส่วนงานบุคคล									
- หัวหน้าฝ่ายบุคคล	ดูแลบริหารฝ่าย	8.00-17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12	เป็นส่วนตัว
- เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล	ทำงานฝ่ายบุคคล	8.00-17.00	พนักงาน	1	8	1	8	8	

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย		พท.รวม
1.5) ส่วนประชาสัมพันธ์									
-หัวหน้าประชาสัมพันธ์	ดูแลบริหารฝ่าย	8.00-17.00	พนักงาน	1	12	1	12	12	เป็นส่วนตัว
-เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์	ประชาสัมพันธ์โครงการ	8.00-17.00	พนักงาน	2	8	1	16	16	
-เจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์	ดูแลงานสื่อประชาสัมพันธ์	8.00-17.00	พนักงาน	2	12	1	12	24	มีเครื่องมือพร้อมอุปกรณ์ต่างๆ
1.6) ห้องประชุม	ใช้ในการประชุม	8.00-17.00	พนักงาน	20	2	1	40	40	ลักษณะเป็นห้องประชุม และมีส่วน pantry
1.7) ห้องพักผ่อน	ที่พักผ่อนรับประทานของว่าง	8.00-17.00	พนักงาน	10	3	2	30	30	มี pantry tv. ตู้เย็น

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	
1.8)ห้องเก็บของ		8.00-17.00	พนักงาน	1	12	12		
1.9)ห้องนำชาย-หญิง	กิจกรรมส่วนตัว	8.00-17.00	พนักงาน		20	40		ไม่ประเจิดประเจ้อมี การระบายอากาศที่ดี
1.10)ห้องนักการ	เก็บอุปกรณ์ทำความสะอาด	8.00-17.00	พนักงาน	1	6	6		
รวมพื้นที่						419 ตรม.		
รวมพื้นที่ + Circulation Area						544 ตรม.		

2) ส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย (Education and Research)

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่				ความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	พท.รวม	
2.1) ห้องสมุด	ค้นหาข้อมูลข่าวสาร	8.00-17.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	72	-	210	1	พท.รวม ม	มีห้องประชุมเล็ก
2.2) ห้องบรรยาย (Lecture Room)	บรรยายเกี่ยวกับความรู้ด้านการออกแบบ	8.00-17.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	40	2	80	4	320	มีระบบป้องกันเสียงและเวทีจัดแสดง
2.3) ฝ่ายบริหารการศึกษา (Education Dept.)	ทำงานหัวหน้าฝ่าย	8.00-17.00	หัวหน้าฝ่าย ผู้มาติดต่อ	1	16	16	1	16	เป็นส่วนตัวมีห้องน้ำ
2.4) ห้องพักอาจารย์	ที่พักและทำงานส่วนตัว	8.00-17.00	อาจารย์ นักศึกษา	10	8	80	1	80	ลักษณะเป็นห้องประชุมและมีส่วน pantry มีห้องน้ำ
2.5) ห้องนำชาย/หญิง	กิจกรรมส่วนตัว	8.00-17.00	พนักงาน			14	4	56	ไม่ประเจิดประเจ้อมีการระบายอากาศที่ดี
2.6) ห้องพักวิทยากร		8.00-17.00	วิทยากร	3	8	24	1	24	

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้			พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	พท.รวม	
2.7) ห้องสัมมนา 200ที่นั่ง	เป็นที่จัดอบรมและ สัมมนา	8.00-17.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	200	1.5	1	300	300	มีระบบป้องกันเสียง และเวทีจัดแสดง พร้อมอุปกรณ์ต่างๆ
2.8) studio work shops - ห้องเก็บอุปกรณ์	การเรียนการสอนภาค ปฏิบัติ เก็บอุปกรณ์ที่ใช้	8.00-17.00	นักเรียนและ อาจารย์	40 160	2.5 1	2 1	100 160	200 160	มีอุปกรณ์ในการตัด เย็บครบ มีลักษณะเป็น lockerส่วนตัว
2.9)ห้องส่วนของ ร้านขายอุปกรณ์	ให้บริการจำหน่าย อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง ด้านการเรียน การตัด เย็บ	8.00-17.00	นักเรียน อาจารย์ บุคคลทั่วไป			1	40	40	
3.0) ห้อง คอมพิวเตอร์	สอนเกี่ยวกับความรู้ ด้าน การออกแบบโดยใช้	8.00-17.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	30	1.3	3	39	117	มีคอมพิวเตอร์และ อุปกรณ์ครบ

รวมพื้นที่	1,523 ตรม.
รวมพื้นที่ + Circulation	1,979 ตรม.

ส่วนสนับสนุนโครงการ

3.) ส่วนการจัดแสดง(Multi-Purpose Hall)

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	
3.1 ส่วนการจัดแสดง(Multi-Purpose Hall)	เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ	10.00-21.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	400	1.2	1	480	พท.รวม 480 ม
3.2 ประชาสัมพันธ์และขายบัตร		10.00-21.00	พนักงาน	4	5	1	20	20
3.3 ห้องพัก Model	ที่พักนอนก่อนแสดง	10.00-21.00	นักแสดง ช่างแต่งหน้า	30	2	1	60	60
3.4 ห้องรับแขก	รับรองแขก หรือ ผู้ที่มา กับ Model	10.00-21.00	นักแสดง ผู้ติดตาม	10	3	1	10	10
								มีห้องน้ำ มี t.v.

3.5 ห้องแต่งหน้า	แต่งหน้า ทำผม	10.00- 21.00	ช่างแต่งหน้า นักแสดง	30	2	1	60	60	มีกระจก อ่างน้ำ เหมือนร้านทำผม
------------------	---------------	-----------------	-------------------------	----	---	---	----	----	-----------------------------------

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้	พื้นที่				ความต้องการ เฉพาะ
				จำนวน คน	จำนวน หน่วย	พท./ หน่วย	พท./ รวม	
3.6 ห้องพักเจ้าหน้าที่และ Locker	ที่พักเจ้าหน้าที่	10.00- 21.00	พนักงาน	12	1	24	24	
3.7 ห้องเก็บอุปกรณ์	ที่เก็บอุปกรณ์ back stage	10.00- 21.00	พนักงาน	1	1	30	30	
3.8 ส่วนแสดงนิทรรศการชั่วคราว	จัดแสดงนิทรรศการที่ เกี่ยวข้องกับการจัดงาน ก่อนเข้างาน	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป นักศึกษา	1,084	1	320	320	มีทางเข้าออกที่ สังเกตเห็นง่าย
รวมพื้นที่				1,084			320	ตรม.
รวมพื้นที่ + Circulation Area				1,409.2				ตรม.

4.) ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่		ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวน		พท./หน่วย
4.1 พื้นที่ให้เช่า)retail shop(	จัดหน่วยสินค้า	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป				1800	
4.2 ศูนย์อาหาร (Food center)	เป็นที่รับประทาน อาหาร	10.00- 21.00	บุคคลทั่วไป พนักงาน	180	2	1	360	ใช้คุ้มครองแทนเงินสด
4.3 ครีว	เป็นที่ล้างทำความสะอาด สาธารณะ	10.00- 21.00	พนักงาน			1	90	มีการระบายนอกภาคที่ดี 25 % ของศูนย์อาหาร
4.4 ห้องนำชาย /หญิง	กิจกรรมส่วนตัว	10.00- 21.00	พนักงาน	15		4	30	ไม่ประเจิดประเจ้อมีการ ระบายนอกภาคที่ดี
4.5 ลานกิจกรรมกลางแจ้ง	เป็นบริเวณจัดกิจกรรมต่าง ๆ	10.00- 21.00	บุคคลที่สนใจ พนักงาน	600	1.5	1	900	
4.6 ส่วนเก็บ อาหาร		10.00- 21.00				1	36	10 % ของศูนย์อาหาร

4.7 Counter Service	10.00-21.00	บุคคลทั่วไป			1	72	72	20 % ของศูนย์อาหาร
4.8 โถง	10.00-21.00	มีบรรยากาศดีดึงดูด	บุคคลทั่วไป	100	1	105	105	
รวมพื้นที่				3483	ตรม.			
รวมพื้นที่ + Circulation Area				4,527.9	ตรม.			

5.) ส่วนบริการ

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้	พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ	
				จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย		
-ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง	ห้องพักทำงาน	8.00-17.00	ประเภทพนักงานช่าง	4	8	1	32	เป็นส่วนตัว
-ห้องเครื่องระบบไฟฟ้า		0.00-24.00	พนักงานช่าง				250	รถเข้าถึง
-ห้องเครื่องระบบสุขาภิบาล		0.00-24.00	พนักงานช่าง				100	

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่			ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย		พท.รวม
-ส่วนบริการซัก อบ รีด	บริการซัก อบ รีด	7.00-17.30	พนักงาน	3			1	50	
-โรงอาหาร (Canteen)	ที่รับประทานอาหาร	6.30-17.30	พนักงาน	60	2		1	120	
-ครัว (Kitchen)	ประกอบอาหาร	6.00-17.30	พนักงานครัว	10			1	40	
-ส่วนซ่อมบำรุง	ซ่อมแซมอุปกรณ์ต่างๆ	8.00-17.00		5			1	200	ใกล้ห้องเก็บของ
-Loading area	ขนส่งของ	0.00-24.00					1	40	
-ห้องน้ำชาย/หญิง	กิจกรรมส่วนตัว	00.00-24.00	พนักงาน	15	2		2	30	ไม่ประเจิดประเจ้อมี การระบายอากาศที่ดี
-ห้องเครื่องระบบปรับอากาศ		0.00-24.00	พนักงานช่าง					250	250

-ห้องพักขยะ	แยกขยะเปียกกับขยะแห้ง	0.00-24.00	พนักงาน				1	100	100	อยู่ในที่มีมิติชัดเจนเคลื่อนย้ายสะดวก
-ห้องพักพนักงานทำความสะอาด	พักผ่อน เก็บอุปกรณ์ Janitor Room	700-17.30	พนักงานทำความสะอาด	10	3	2	2	30	60	
-ห้องพักยาม	รักษาความปลอดภัย	0.00-24.00	ยาม	6	4	1	1	24	24	มี locker เก็บของเมื่อออกรเวร
รวมพื้นที่							1,326	100	100	ตร.ม.
รวมพื้นที่ + Circulation Area							1,723.8	100	100	ตร.ม.

6.) ที่จอดรถยนต์

ห้อง	กิจกรรม	ช่วงเวลา	ผู้ใช้		พื้นที่				ความต้องการเฉพาะ	
			ประเภท	จำนวน	พท./คัน	จำนวนหน่วย	พท./หน่วย	พท.รวม		
-ที่จอดรถยนต์		0.00-24.00		210	30	30	30	30	6300	มีจุดที่เข้าถึงง่าย
-ที่จอดรถจักรยานยนต์		0.00-24.00		80	3	80	240	240	240	30 % จำนวนรถยนต์ยนต์
รวมพื้นที่										
6,540 ตรม.										

สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ

1.) ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)	544	ตรม.
2.) ส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย (Education and Research)	1,979	ตรม.
3.) ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall)	1,929.2	ตรม.
4.) ส่วนศูนย์การค้า และร้านอาหาร (Shopping Center)	4527.9	ตรม.
5.) ส่วนบริการ	1,723.8	ตรม.
6.) ที่จอดรถยนต์	6,540	ตรม.

รวมพื้นที่ทั้งโครงการ ..... 17,243.9 ..... ตรม.

4.2 วิธีคิดพื้นที่ใช้สอยของโครงการ

4.3.1 ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)

1.1) ห้องผู้อำนวยการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 20 ตรม.

1.2) ห้องรองผู้อำนวยการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

1.3) ห้องเลขานุการ

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 2 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตรม.

1.4) ห้องประชุมย่อยขนาด 20 ที่นั่ง

กำหนดให้พื้นที่ห้องประชุมต่อคนประมาณ 2 ตรม.

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

1.5) ส่วนพักผ่อน

พื้นที่ต่อคน 1.5 จำนวนมากที่สุด 10 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 15 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

4.3.2 ส่วนธุรการ

2.1) หัวหน้าฝ่ายธุรการ

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 1 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตรม.

2.2) เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

2.3) เจ้าหน้าที่การเงินการบัญชี

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

2.4) เจ้าหน้าที่ฝ่ายอาคารสถานที่

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 1 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตรม.

2.5) เสมียน

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

4.3.3) ส่วนการตลาด

3.1) หัวหน้าฝ่าย การตลาด

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 1 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตรม.

3.2) เจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาด

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 3 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตรม.

4.3.4) ส่วนงานบุคคล

4.1)หัวหน้าฝ่ายบุคคล

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 1 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตรม.

4.2) เจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคล

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 1 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

4.3.5) ส่วนประชาสัมพันธ์

5.1) หัวหน้าประชาสัมพันธ์

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 1 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตรม.

5.2) เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์

พื้นที่ต่อคน 8 ตรม. จำนวน 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

5.3) เจ้าหน้าที่ด้านนิเทศศิลป์

พื้นที่ต่อคน 12 ตรม. จำนวน 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

4.3.6) ห้องประชุม

พื้นที่ต่อคน 2 ตรม. จำนวน 20 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

4.3.7) ห้องพักผ่อน

พื้นที่ต่อคน 3 ตรม. จำนวน 10 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30 ตรม.

4.3.8) ห้องเก็บของ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 12 ตรม.

4.3.9) ห้องน้ำชาย-หญิง

ห้องน้ำส่วนดำเนินงานบริหาร ประกอบด้วย

อ้างอิงจากตารางการใช้สุขภัณฑ์

จากจำนวนเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้งานส่วนดำเนินงานบริหารประมาณ 40 คน

ห้องน้ำชาย กำหนดให้มี WC = 2 , U = 2 , L = 1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตรม.

ห้องน้ำหญิง กำหนดให้มี WC = 3 , L = 1
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตรม.

* หมายเหตุ อ้างอิงจากตารางการใช้สุขภัณฑ์

4.3.10) ห้องน้การ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตรม.

คิดรวมเป็นพื้นที่ทั้งหมดในส่วนดำเนินงานบริหาร	419	ตรม.
รวมพื้นที่สัญจร (Circulation 30 %)	125.7	ตรม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนดำเนินงานบริหารทั้งหมด	544.7	ตรม.

4.3.11) ส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย (Education and Research)

11.1)ห้องสมุด (Library)

ตารางแสดงมาตรฐานห้องสมุด

ขนาด	พื้นที่ (ตรม.)	จำนวนผู้ใช้ (คน)	จำนวนหนังสือ (เล่ม)
ใหญ่	400	90	6000
กลาง	300	60	4000
เล็ก	200	40	2000

การหาจำนวนผู้ใช้ห้องสมุด คิดจาก 60 % ของจำนวนนักเรียนที่มาใช้ อาจารย์และ วิทยากร

ดังนั้นจะได้จำนวนผู้ใช้ $106 + 10 + 3 = 119 / 0.6 = 72$ คน

ห้องสมุดเปิดบริการ 8.00น.- 18.00น. คิดเป็น 10 ชั่วโมง ผู้ใช้ห้องสมุดโดยเฉลี่ย 2 ชั่วโมง ดังนั้นแบ่งได้
เป็น 5 ช่วง แสดงว่ามีผู้ใช้ห้องสมุด $72 / 5 = 15$ คน ต่อ 1 ช่วงเวลา

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2.5 ตรม.

ของผู้มาใช้โครงการ 15 คน

ฉะนั้นต้องการพื้นที่ 37.5 ตรม.

พื้นที่เก็บหนังสือ จำนวนหนังสือ 4,000 เล่ม

กำหนดให้ตู้หนังสือตู้ละ 800 เล่ม ดังนั้นต้องใช้ $4,000 / 800 = 5$ ตู้

ตู้ 1 ใบใช้ พื้นที่ $0.6 \times 2.5 = 1.5$ ตรม.

ดังนั้นได้คิดเป็นพื้นที่ $1.5 \times 5 = 7.5$ ตรม.

คอมพิวเตอร์ในการหาค้นหาหนังสือ กำหนดให้ 25 คน ต่อเครื่อง
ดังนั้นให้มี 5 เครื่อง ใช้พื้นที่ 1.5 ตรม.ต่อเครื่อง
ดังนั้นได้คิดเป็นพื้นที่ 7.5 ตรม.

ส่วนรับฝากของ จำนวนคนใช้ 21 คน ต่อ 1 ช่วงเวลา
ชั้นวางของ มี 4 ชั้น จะต้องการช่องจำนวน $21 / 4 = 5$ แถว
ความยาวของที่ฝากของ ยาว 0.4 เมตรต่อชั้น
จะได้ชั้นยาว $5 \times 0.4 = 2$ ตรม.
ดังนั้นได้คิดเป็นพื้นที่ 4 ตรม.

ห้องประชุมเล็ก

พื้นที่ต่อคน 2 ตรม. จำนวน 10 คน จำนวน 2 ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

11.2) ห้องบรรยาย (Lecture Room)

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2 ตรม. จำนวน 40 คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 4 ห้อง 320 ตรม.

11.3) ฝ่ายบริหารการศึกษา (Education Dept.)

พื้นที่ต่อคน 16ตรม. จำนวน1ห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 16 ตรม.

11.4) ห้องพักอาจารย์

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 8ตรม. จำนวน 10คนต่อห้อง
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 1ห้อง 80 ตรม.

11.5) ห้องน้ำสาธารณะ อาคารเรียนต่อนักเรียน 50 คน

จากจำนวนเจ้าหน้าที่ และผู้ใช้บริการห้องสมุดประมาณ 110 คน

ห้องน้ำชาย กำหนดให้มี WC = 2 , U = 2 , L = 1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตรม.

ห้องน้ำหญิง กำหนดให้มี WC = 3 , L = 1

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 6 ตรม.

รวมมีพื้นที่ 14 ตรม. มีผู้มาใช้มากที่สุด 200 คน

$14 \times 4 = 56$ ตรม.

* หมายเหตุ อ้างอิงจากตารางการใช้สุขภัณฑ์

11.6) โถง

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 0.8 ตรม. จำนวน 250 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 200 ตรม.

11.7) ห้องสัมมนา 200ที่นั่ง

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 1.5 ตรม. จำนวน 200 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 300 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

11.8) ห้องเก็บอุปกรณ์

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

11.9) ห้องส่วนของร้านขายอุปกรณ์

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

11.10) ห้องคอมพิวเตอร์

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 1.3 ตรม. จำนวน 30 คนต่อห้อง มี 3 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 117 ตรม.

11.11) ห้อง studio work shop

ขนาดโต๊ะปฏิบัติการเย็บผ้า $1.20 \times 0.42 = 0.50$ ตรม.

โต๊ะสร้างแบบตัด pattern 1 ตัว ขนาด 1.50 X 0.8 = 1.20 ตรม.

เก้าอี้ ขนาด 0.45 X 0.45 = 0.20 ตรม. พื้นที่ในการยืนตัด 0.6 ตรม.

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2.5 ตรม. จำนวน 40 คนต่อห้อง มี 2 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 200 ตรม.

คิดรวมเป็นพื้นที่ทั้งหมดในส่วนดำเนินงานบริหาร	1290 ตรม.
รวมพื้นที่สัญจร (Circulation 30 %)	387.9 ตรม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนดำเนินงานบริหารทั้งหมด	1677.9 ตรม.

4.3.12) ส่วนการจัดแสดง(Multi-Purpose Hall)

12.1) ส่วนการจัดแสดง(Multi-Purpose Hall)

รายละเอียดการวิเคราะห์จากผู้เข้าชมในแต่ละครั้งไม่เป็นที่แน่นอนเนื่องมาจากความต้องการของผู้จัดงานพอจะจำแนกประเภทของงานในการแสดงแบบได้ดังนี้

-เดินแบบแฟชั่นของศูนย์ส่งเสริมการส่งออก	Model	ผู้เข้าชม
Bangkok weranaional fashion show 1995	38	600
Bangkok international fashion show 1996	38	600
Bangkok international fashion show 1996	40	600
Lussufeis rich : The congest catwalk	81	10,000
- เครื่องแต่งกายวัยรุ่น		
Anurak fashion show 1997	20	600
Colour 18 fashion show 1998	15	300
Topyy gpoop grand openning 1998	15	300
- เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่		
Torpent plack pearl fashion show 1996	12	300
Lycra dupont design fashion show 1995	20	300

Zen sommer collection 1997	10	200
Zen sommer collection 1998	12	200
Esquire magazine fashion show 1998	12	300
Celo magazine fashion show 1999	12	300
Ck clavin xline fashion show 1998	18	200
- เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่ High class		
De beer fashion show 1997	15	200
De beer fashion show 1998	10	150
Alta mode fashion show 1997	20	200
Versace 1997	6	300
Mark & spencer fashion show 1997	10	300
Alfred dunhill fashion show 1996	18	300
Gasorn plaza fashion show 1996	20	200
Jessica lepisode	16	300
Giorgio armani fashion show 1997	10	400

(ที่มา : วิทยานิพนธ์ศุภยัฒเฑรศิลปะผ้าไทย ปี 2541 มหาวิทยาลัยศิลปากร)

การวิเคราะห์ส่วนแสดงแฟชั่นโชว์ ในโครงการกำหนดให้โครงการสามารถรับผู้ชมได้โดยพิจารณาจาก case study ที่มีลักษณะผู้ชมใกล้เคียง ได้แก่ ประเภท เครื่องแต่งกายผู้ใหญ่ High class และเครื่องแต่งกายวัยรุ่น ซึ่งสามารถสรุปจำนวนผู้ชมได้ประมาณ 300 - 400 คน จึงเลือกจำนวนที่มากที่สุด คือ 400 คน

พื้นที่ต่อคน 1.2 ตรม.

ดังนั้นจะได้พื้นที่ชมการแสดง 480 ตรม.

ห้องทั้งสามสามารถใช้งานร่วมกันได้โดยผนังที่สามารถเลื่อนเก็บได้

12.2) ประชาสัมพันธ์และขายบัตร

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 5 ตรม. 4 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 20 ตรม.

12.3) ห้องพัก Model

จากวิเคราะห์ส่วนแสดงแพชชั่นโชว์ จำนวน model อยู่ที่ประมาณ 15- 40 คน
จึงสรุปว่ามีจำนวน model ประมาณ 30 คน คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2 ตรม.
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตรม.

12.4) ห้องรับแขก คิดเป็น 10 % ของจำนวน Model

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 3 ตรม.
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30ตรม.

12.5) ห้องแต่งหน้า

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2 ตรม. จำนวน 30 คน
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตรม.

12.6) ห้องพักเจ้าหน้าที่และ Locker

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 2 ตรม. จำนวน 12 ตรม.
คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตรม.

12.7) ห้องเก็บอุปกรณ์ back stage

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30ตรม.

12.8) ส่วนแสดงนิทรรศการชั่วคราว

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 30 % ของส่วนจัดแสดง 960 ตรม. = 320 ตรม.

คิดรวมเป็นพื้นที่ทั้งหมดส่วนการจัดการแสดง	1484 ตรม.
รวมพื้นที่สัญจร (Circulation 30 %)	445.2 ตรม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนการจัดการแสดงทั้งหมด	1929.2 ตรม.

4.3.13 ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)

13.1) พื้นที่ให้เช่า (Retail shop)

คิดเป็นพื้นที่ต่อร้าน 50 ตรม. จำนวน 20

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 1800 ตรม.

13.2) ศูนย์อาหาร (Food center)

จำนวนผู้มาติดต่อในการใช้บริการร้านอาหาร จะอยู่ในช่วงเวลารับประทานอาหาร ซึ่งอยู่ระหว่าง 11:00 – 14:00 น. (ประมาณ 3 ชม.) โดยผู้ให้บริการในแต่ละช่วงจะประกอบด้วย

- จำนวนผู้ที่เข้าชมการจัดแฟชันโชว์
คิดประมาณว่าจะมีผู้มาใช้บริการมากที่สุด 400 คน
- เจ้าหน้าที่ต่างๆ ภายในโครงการ 50 - 60 คน
- ผู้มาใช้บริการในส่วนบริการการศึกษา คิด 10 % 16 คน
- ในกรณีที่มีการจัดประชุมสัมมนาของสมาคมต่างๆ 200 คน

ดังนั้นเฉลี่ยมีผู้มาใช้บริการร้านอาหารชั่วโมงละ $676 / 3 = 225$ คน

*หมายเหตุ อ้างอิง จาก Time Saver Standard for Building Types

- ส่วนรับประทานอาหาร

กำหนดให้พื้นที่รับประทานอาหารต่อคน ใช้พื้นที่ 2 ตรม.

ดังนั้นพื้นที่รับประทานอาหารทั้งหมด 360 ตรม.

- ส่วนครัว

กำหนดให้เนื้อที่ครัวมีขนาด 25 % ของพื้นที่สำหรับรับประทานอาหาร

ดังนั้นพื้นที่ครัวทั้งหมด 90 ตรม.

*หมายเหตุ พื้นที่ใช้สอยในส่วนต่างๆ อ้างอิงจาก Architects' Data

- ส่วนเก็บอาหาร

กำหนดพื้นที่รับอาหารมีขนาด 10 % ของพื้นที่ครัว 36 ตรม.

- Counter Service

กำหนดให้เนื้อที่ Counter Service มีขนาด 20 % ของพื้นที่รับประทานอาหาร คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 72 ตรม.

- ห้องน้ำสาธารณะ ประกอบด้วย

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 120 ตรม.

13.3 โถงทางเข้า

จำนวนผู้ใช้โครงการ จำนวนผู้เข้าชมการจัดแพชั่นโชว์

คิดประมาณว่าจะมีผู้มาใช้บริการมากที่สุด

- เจ้าหน้าที่ต่างๆ ภายในโครงการ	400	คน
- เจ้าหน้าที่ต่างๆ ภายนอกโครงการ	50-60	คน
- ผู้มาใช้บริการในสวนบริการการศึกษา คิด 10 %	16	คน
- ในกรณีที่มีการจัดประชุมสัมมนาของสมาคมต่างๆ	200	คน

ดังนั้นผู้เข้ามาในโครงการ ประมาณ 676 คน

โครงการเปิดตั้งแต่ 10.00-21.00 เป็นเวลา 11 ชั่วโมง

ใน 1 ชั่วโมงจะมีผู้เข้าชมโครงการ $676 / 11 = 61$ คน

เฉลี่ยผู้เข้าชม 1 คน ใช้เวลาอยู่ในโถงประมาณ 15 นาที คือ $1/4$ ชั่วโมง

ดังนั้น ใน 1 ชั่วโมง จะมีคนใช้พื้นที่ ประมาณ $61 \times 1/4 = 15$ คน

สำหรับผู้เข้าชมเป็นหมู่คณะมากที่สุด 90 คน

รวมมีคนใช้โถงทางเข้าประมาณ 105 คน

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 1 ตรม. คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 105 ตรม.

คิดรวมเป็นพื้นที่ทั้งหมดส่วนร้านอาหาร 4378 ตรม.

รวมพื้นที่สัญจร (Circulation 30 %) 1913.4 ตรม.

รวมเป็นพื้นที่ส่วนร้านอาหารทั้งหมด 5691.4 ตรม.

4.3.14) ส่วนบริการ

14.1 ห้องเจ้าหน้าที่ฝ่ายช่าง

ห้องทำงานหัวหน้าฝ่ายงานปฏิบัติการ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 8 ตรม.ต่อคน จำนวน 4 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 32 ตรม.

14.2 ห้องพักขยะ

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 100 ตรม.

14.3 ห้องพักพนักงานทำความสะอาด

คิดเป็นพื้นที่ต่อคน 3 ตรม. จำนวน 10 คน 2 ห้อง

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตรม.

14.4 ส่วนบริการซัก อบ รีด

จำนวน 3 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 50ตรม.

14.5 Janitor Room

คิดจากจำนวนผู้ใช้ และจำนวนเจ้าหน้าที่มีทั้งหมด 20 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 60 ตรม.

14.6ห้องพักยาม

คิดจากจำนวนเจ้าหน้าที่ทั้งหมด 6คน แบ่งได้เป็นผลัดๆ ละ 2 คน

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 24 ตรม.

14.7 ส่วนซ่อมแซม

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 50 ตรม.

14.8 Loading

คิดเป็นพื้นที่ทั้งหมด 40 ตรม.

คิดรวมเป็นพื้นที่ทั้งหมดส่วนบริการ	1326 ตรม.
รวมพื้นที่สัญจร (Circulation 30 %)	397.8 ตรม.
รวมเป็นพื้นที่ส่วนบริการทั้งหมด	1723.8 ตรม.

4.3.15 ที่จอดรถ

15.1 ที่จอดรถยนต์

ส่วนดำเนินงานบริหาร(Administration)+ส่วนบริการ

$$544 + 1,723.8 = 2267.8 \text{ ตรม.}$$

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์โดย 1 คันต่อ พื้นที่อาคาร 80 ตรม.

$$\text{ดังนั้นได้จำนวน } 2267.8/80 = 28 \text{ คัน}$$

ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall)

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์โดย 1 คันต่อคนดู 10 ที่

จำนวน พื้นที่จัดแสดงมีที่นั่งมากที่สุด 400 ที่นั่ง

$$\text{ดังนั้นได้จำนวน } 400/10 = 40 \text{ คัน}$$

ส่วนศูนย์การค้า (Shopping Center)

$$2340 \text{ ตร.ม.}$$

คิดจำนวนพื้นที่จอดรถยนต์โดย 1 คันต่อ พื้นที่อาคาร 20 ตรม.

$$\text{ดังนั้นได้จำนวน } 2340/20 = 117 \text{ คัน}$$

ส่วนการศึกษา

$$1677.9 \text{ ตรม.}$$

คิดจำนวนที่จอดรถ 1 คันต่อพื้นที่ 240 ตรม.

$$\text{ดังนั้นได้จำนวน } 1677.9/240 = 7 \text{ คัน}$$

ส่วนร้านอาหาร

คิดจากพื้นที่ตั้งโต๊ะ ให้มีพื้นที่ตั้งโต๊ะ 150 ตรม.แรก ต้องมีพื้นที่จอดรถ 10 คัน

ส่วนที่เกินให้มีที่จอดรถต่อพื้นที่ 20 ตรม.

$$\text{ดังนั้นพื้นที่รับประทานอาหารทั้งหมด } 360 \text{ ตรม.}$$

$$\text{จึงต้องมีที่จอดรถอย่างน้อย } 10 + 8 = 18 \text{ คัน}$$

ดังนั้นรวมทั้งโครงการมีพื้นที่จอดรถจำนวน $28+40+117+7+18 = 210$ คัน

ใช้พื้นที่ 30 ตรม. ต่อที่จอดรถ 1 คัน ดังนั้น จึงใช้พื้นที่ $210 \times 30 = 6300$ ตรม.

และที่จอดรถจักรยานยนต์ 80 คัน ใช้พื้นที่คันละ 3 ตรม. ดังนั้นจึงใช้พื้นที่รวม 240 ตรม.

ดังนั้นทั้งโครงการใช้ที่จอดรถรวมทั้งหมด 6,540 ตรม.

4.4 สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ

สรุปพื้นที่ใช้สอยโครงการ

1.) ส่วนดำเนินงานบริหาร (Administration)

544 ตรม.

2) ส่วนบริการการศึกษา และค้นคว้าวิจัย (Education and Research)

1,979 ตรม.

3.) ส่วนการจัดแสดง (Multi-Purpose Hall)

1,929.2 ตรม.

4.) ส่วนศูนย์การค้า และร้านอาหาร (Shopping Center)

4527.9 ตรม.

5.) ส่วนบริการ

1,723.8 ตรม.

6.) ที่จอดรถยนต์

6,540 ตรม.

รวมพื้นที่ทั้งโครงการ 17,243.9 ตรม.

บทที่ 5

การศึกษาและวิเคราะห์ที่ตั้งโครงการ

ในการเลือกตำแหน่งที่ตั้งของโครงการนั้นเป็นสิ่งสำคัญในการจัดทำโครงการเป็นอย่างยิ่ง เพราะการที่ได้ที่ตั้งที่เหมาะสมนั้นย่อมหมายถึงความสำเร็จส่วนหนึ่งของโครงการนั้นๆ โดยในการพิจารณาเลือกตำแหน่งที่ตั้งนั้นต้องทราบถึงลักษณะของที่ตั้งที่เหมาะสม และมีความสัมพันธ์กับโครงการมาเป็นข้อกำหนดในการเลือกที่ตั้งของโครงการ

5.1 เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ

เกณฑ์การเลือกที่ตั้งโครงการ มีดังนี้

1. การเชื่อมโยงของโครงการ(LINKAGE)

พิจารณาการเชื่อมโยงกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง แหล่งกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมภายในโครงการ แหล่งกิจกรรมของกลุ่มผู้ใช้โครงการ(USER) การเชื่อมโยงกลุ่มผู้ใช้โครงการหลัก

2. แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)

พิจารณาการให้ยานที่ตั้งอยู่ในทำเลที่ใกล้กับสถานที่สนับสนุนหรือเป็นศูนย์รวมที่สามารถดึงดูดคนให้มาในยานที่ตั้งและสนับสนุนกิจกรรมต่างๆของโครงการได้เช่นสวนสาธารณะพิพิธภัณฑ์ แหล่งนันทนาการชุมชนและห้างสรรพสินค้า เป็นต้น

3. สภาพแวดล้อม (SURROUNDING)

พิจารณาสภาพแวดล้อมที่มีศักยภาพเพียงพอที่จะสนับสนุนโครงการ

4. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)

มีความสะดวกคล่องตัวในการเข้าถึงเป็นที่รู้จักสำหรับคนทั่วไป ควรตั้งอยู่ในศูนย์กลางเมือง หรือใกล้ตัวเมืองมากที่สุด อยู่ในเส้นทางการเดินทางเพราะจุดที่นักท่องเที่ยวได้ดี เจ้าหน้าที่ ประชาชนในท้องถิ่นและนักเรียนนักศึกษาสามารถเดินทางไปยังโครงการได้ง่ายโดยสะดวก สถานที่ตั้งควรอยู่ในยานที่เหมาะสมซึ่งนักท่องเที่ยวผ่านไปมาพบได้สะดวก

5. การได้มาซึ่งที่ดิน(LAND ACQUISTION)

6. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ(UTILITY&FACILITY)

พิจารณาบริเวณยานที่มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอการระบายน้ำ

สภาพที่ดิน ไฟฟ้า ระดับถนน สัญญาณเครื่องหมายต่างๆ บกแหล่งที่ตั้งและการเข้าไปสู่อาคาร

7. แนวโน้มในอนาคต(FUTURE EXPLANSION)

ศักยภาพของพื้นที่ในอนาคตควรเป็นบริเวณที่สามารถรองรับกิจกรรมต่างๆและการขยายตัวของโครงการในอนาคต

5.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ ได้มีการคำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องระหว่างรูปแบบอาคารของโครงการ และขนาดของโครงการ ซึ่งความสอดคล้องของทั้ง 2 ส่วนนี้ ยังมีเกณฑ์ในการเลือกที่ตั้งของโครงการ โดยมีการคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ที่ตั้งโครงการเป็นสำคัญด้วย ซึ่งมีรายละเอียดและปัจจัยด้านอื่นๆ ดังต่อไปนี้

การพิจารณาเลือกที่ตั้งของโครงการ ศูนย์แพ่งชั้นกรุงเทพฯ นั้นสามารถแบ่งข้อพิจารณาได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่

- 5.2.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับภาค
- 5.2.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้ง
- 5.2.3 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับที่ตั้ง

5.2.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับภาค

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการอย่างกว้างๆ (Macro site survey) จะสามารถกำหนดได้ว่ากรุงเทพฯ และปริมณฑลเป็นแหล่งที่ตั้งที่เหมาะสมที่สุด จากข้อมูลสนับสนุนต่างๆ ดังนี้

- 1) กรุงเทพฯ เป็นแหล่งที่ตั้งของหน่วยงาน องค์กร และสถาบันสำคัญทั้งของรัฐบาลและเอกชน ซึ่งสามารถให้ความสนับสนุนโครงการได้อย่างสะดวก
- 2) กรุงเทพฯ เป็นศูนย์รวมของสถาบันการศึกษาทุกระดับ และมีอยู่เป็นจำนวนมาก
- 3) กรุงเทพฯ เป็นศูนย์กลางการปกครอง ความเจริญต่างๆ รวมทั้งการศึกษา ซึ่งสามารถแพร่กระจายออกสู่ส่วนภูมิภาคได้อย่างทั่วถึง
- 4) กรุงเทพฯ มีสาธารณูปโภคสาธารณูปการ และปัจจัยสนับสนุนพร้อมต่อการดำเนินการ
- 5) กรุงเทพฯ มีการคมนาคมขนส่งที่ติดต่อได้อย่างสะดวกจากทุกภูมิภาค

5.2.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้ง

ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้งนั้น เราจะสามารถแบ่งกรุงเทพฯ ได้เป็นกลุ่ม (Group) หรือย่านที่ตั้งตามข้อกำหนดทางผังเมืองได้ดังต่อไปนี้

1) เขตเมืองชั้นใน

กำหนดเขตพิจารณา 3 เขต ประกอบด้วยเขตพระนคร ,เขตป้อมปราบ ,เขตสัมพันธวงศ์

- เป็นเขตเมืองเก่า ประชาชนรู้จักดี
- เป็นพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นมาก ถนนคับแคบ
- การใช้ที่ดินมีความหนาแน่นมาก ทั้งด้านพาณิชยกรรม พักอาศัย ส่วนราชการ สถานศึกษา ศาสนสถาน และพื้นที่อนุรักษ์วัฒนธรรม
- ระบบสาธารณูปโภคพร้อม
- สภาพแวดล้อมมีคุณค่าทางวัฒนธรรมและสุนทรีย์ภาพ
- ราคาที่ดินสูง

2) เขตเมืองชั้นกลาง

กำหนดเขตพิจารณา 17 เขต ประกอบด้วยเขตบางรัก เขตประทุมวัน เขตดุสิต เขตพญาไท เขตธนบุรี เขตคลองสาน เขตบางกอกน้อย เขตบางกอกใหญ่ เขตบางคอแหลม เขตบางซื่อ เขตยานนาวา เขตสาทร เขตคลองเตย เขตพระโขนง เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตราชเทวี

- เป็นเขตที่พักอาศัยหนาแน่นมากปานกลาง เป็นย่านพาณิชยกรรมและสถาบันต่างๆ
- เป็นเขตที่มีโครงข่ายการคมนาคมต่อเนื่อง ทั้งเมืองชั้นในและชั้นนอก
- การจราจรแน่นในย่านธุรกิจบางส่วนมีความหนาแน่นมากแต่คลองตัวกว่าเมืองชั้นใน
- ระบบสาธารณูปโภคพร้อม
- ราคาที่ดินปานกลาง บางแห่งราคาสูงเนื่องจากเป็นเขตพาณิชยกรรม

3) เขตเมืองชั้นนอก

กำหนดเขตพิจารณา 30 เขต ประกอบด้วยเขตคลองสามวา เขตคันนายาว เขตจอมทอง เขตดอนเมือง เขตดินแดง เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา เขตทุ่งครุ เขตบางกะปิ เขตบางเขน เขตบางขุนเทียน เขตบางแค เขตบางซื่อ เขตบางนา เขตบางบอน เขตบางพลัด เขตบึงกุ่ม เขตประเวศ เขตภาษีเจริญ เขตมีนบุรี เขตราชบุรีบูรณะ เขตลาดกระบัง เขตลาดพร้าว เขตวังทองหลาง เขตวัฒนา เขตสะพานสูง เขตสายไหม เขตสวนหลวง เขตหนองจอก เขตหนองแขม เขตหลักสี่

- เป็นเขตที่พักอาศัยหนาแน่นปานกลาง และน้อย
- การจราจรไม่หนาแน่น เพราะความเบาบางของประชากร แต่ไม่ค่อยสะดวก
- สภาพแวดล้อมมีที่ว่างสำหรับพัฒนาในอนาคต
- เป็นย่านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม
- ไม่เป็นที่รู้จัก ชาวต่างชาติสนใจเข้าสู่ที่ตั้ง
- ระบบสาธารณูปโภคไม่ทั่วถึง
- ราคาที่ดินต่ำกว่าเมืองชั้นในและเมืองชั้นกลาง

เมื่อใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ โดยเน้นถึงพื้นที่ที่มีศักยภาพในการรองรับทางการศึกษา และสอดคล้องกับภาพลักษณ์ของโครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีรายละเอียดของที่ตั้ง ซึ่งสามารถนำมาเป็นข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งของโครงการ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

4	หมายความว่า	มีความเหมาะสมดีมาก
3	หมายความว่า	มีความเหมาะสมดี
2	หมายความว่า	มีความเหมาะสมปานกลาง
1	หมายความว่า	มีความเหมาะสมพอใช้

ตารางที่ 5.1 แสดงค่าน้ำหนักคะแนนในระดับย่านที่ตั้งโครงการ

ตารางการให้คะแนนการเลือกย่านที่ตั้งของโครงการ			
ข้อพิจารณา ในการเลือกย่านที่ตั้ง	ย่านที่ตั้ง		
	เขตชั้นใน	เขตชั้นกลาง	เขตชั้นนอก
ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
ความสอดคล้องกับประชากร	4	3	2
ความเป็นศูนย์กลางของพื้นที่	4	4	2
ความสัมพันธ์กับอาคารข้างเคียง	3	4	2
ด้านเทคนิค			
ความสะดวกในการเข้าถึง	4	4	3
ด้านสาธารณูปโภค	4	4	2
ความเหมาะสมด้านผังเมือง	3	3	2
โอกาสในการขยายตัว	1	3	3
ด้านสภาพแวดล้อม			
ปัญหาด้านมลภาวะ	0	0	1
ข้อได้เปรียบด้านสภาพแวดล้อม	2	3	3
ด้านเศรษฐศาสตร์และการลงทุน			
การได้มาซึ่งที่ดิน	2	3	4
ความเหมาะสมด้านการตลาด	2	3	2
ค่าประเมินรวมทั้งหมด	29	34	26

จากตารางแสดงค่าน้ำหนักคะแนนในระดับย่านที่ตั้งโครงการ สามารถที่จะสรุปได้ว่า เขต
กรุงเทพฯ ชั้นกลาง เป็นย่านที่เหมาะสมในการจัดตั้งโครงการ ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ โดยมีเหตุ
ผลสนับสนุนกว้างๆ ได้ดังต่อไปนี้

- เป็นบริเวณที่มีพื้นที่ว่างเพื่อการขยายตัวมาก ทำให้โครงการซึ่งเป็นโครงการที่มี
ลักษณะกระจายตัวของอาคารมีความเป็นไปได้สูงในการออกแบบ
- การสัญจรไปมาสามารถที่จะติดต่อกันได้โดยสะดวก
- มีระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการที่ดี มีการขยายตัวของประชากรได้ดีใน
ปัจจุบันและอนาคต รวมถึงเป็นบริเวณที่มีประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นด้วย

5.2.1 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้ง

จากพื้นที่ในเขตกรุงเทพฯ ชั้นกลาง มีหลายเขตที่สอดคล้องกับการเลือกที่ตั้ง ผนวกกับทางรัฐบาล
มีการจัดตั้งโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่นและได้มีการสนับสนุนให้มีการส่งเสริมโครงการดังกล่าวขึ้น
โดยเริ่มโครงการตั้งแต่ย่านถนนสีลม ถนนราชดำริ จนถึงถนนสุขุมวิท จึงได้เลือกที่ย่านที่ตั้งที่สอด
คล้องกับโครงการกรุงเทพเมืองแฟชั่น จึงได้พื้นที่ที่คิดว่าเหมาะสมสำหรับเป็นย่านที่ตั้งโครงการไว้
ดังนี้

LOCATION A ย่านสาทร สีลม บางรัก

1. การเชื่อมโยงของโครงการ (LINKAGE)

- มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัย
- มีระบบขนส่งมวลชนผ่านหลายสาย และยังมีรถไฟฟ้าบริการ
- เชื่อมโยงกับย่านอื่นๆ ได้สะดวกด้วยถนนสายสำคัญหลายสาย ได้แก่ ถนนสาทร ถนนสีลม ถนนเจริญกรุง ถนนพระรามที่ 4

2. แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)

- มีแหล่งกิจกรรมอื่นที่ดึงดูดผู้ใช้สอยในปัจจุบัน ได้แก่ ย่านการค้าสีลมและเจริญกรุง โรงแรมระดับ 5 ดาว หลายแห่ง และยังติดต่อกับย่านสยามแสควร์ได้สะดวก

3. สภาพแวดล้อม (SURROUNDING)

- เป็นแหล่งธุรกิจที่สำคัญ ดังนั้นจะมีอาคารสูงเกิดขึ้นหนาแน่น
- ไม่ค่อยมีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติมีสวนลุมพินีที่เป็นแหล่งธรรมชาติแหล่งใหญ่เพียงแห่งเดียว

4. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)

- มีระบบขนส่งมวลชนผ่าน
- การเดินทางการจราจรค่อนข้างคับคั่ง

5. การได้มาซึ่งที่ดิน (LAND ACQUISITION)

- เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจจึงมีราคาสูง

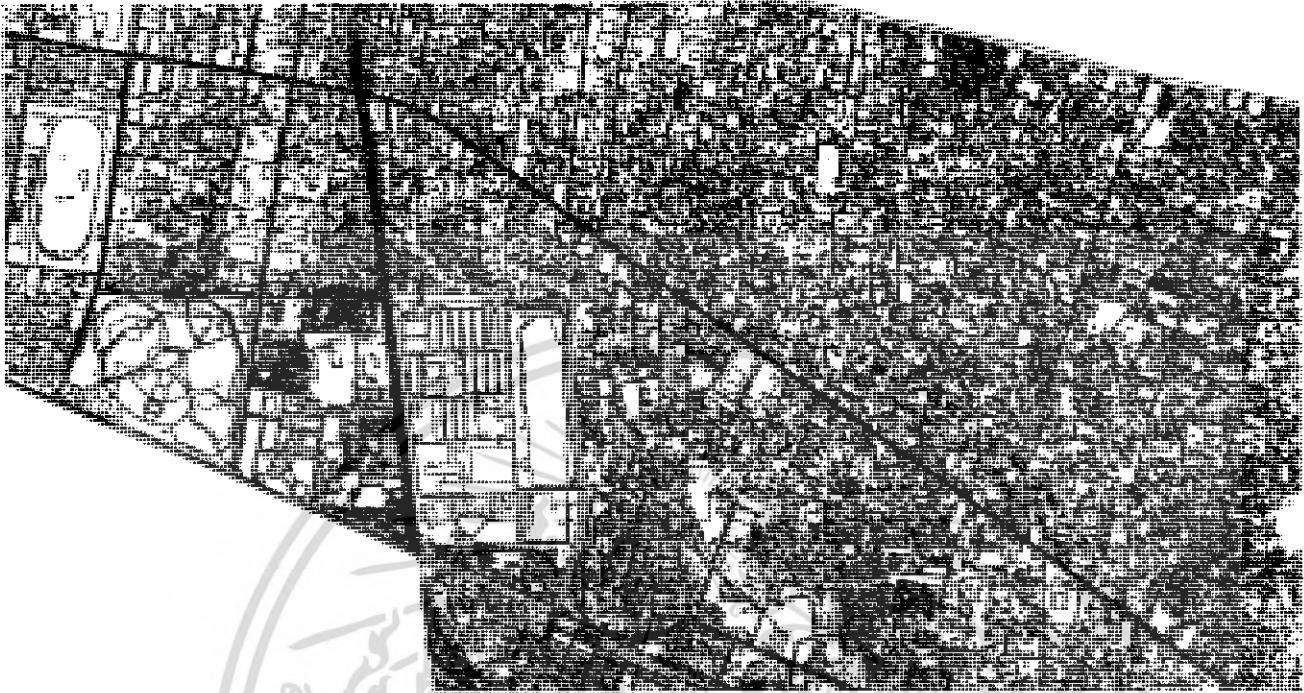
6. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ (UTILITY & FACILITY)

- มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอ

7. แนวโน้มในอนาคต (FUTURE EXPANSION)

- แนวโน้มโดยรอบน่าจะเป็นอาคารสูง

LOCATION B ย่านถนนสุขุมวิท

1. การเชื่อมโยงของโครงการ (LINKAGE)
  - มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาตั้งแต่อนุบาลถึงมหาวิทยาลัย
  - มีระบบขนส่งมวลชนผ่านหลายสาย และยังมีรถไฟฟ้าและ SHUTTER BUS บริการได้อย่างทั่วถึง
  - เชื่อมโยงกับย่านอื่นๆ ได้สะดวกด้วยถนนสายสำคัญหลายสาย ได้แก่ ถนนพระรามที่ 4 ถนนรัชดาภิเษก ถนนพระรามที่ 1 ถนนวิฑู
2. แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)
  - มีแหล่งกิจกรรมอื่นที่ดึงดูดผู้ใช้สอยในปัจจุบัน ได้แก่ ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ สวนเบญจศิริ สวนสาธารณะโรงงานยาสูบ ศูนย์การค้า EMPORIUM ศูนย์การค้าเซ็นทรัลพลาซ่า โรงแรมระดับ 5 ดาว หลายแห่ง และยังคงติดต่อกับย่านสยามแอสเคอร์ได้สะดวก
3. สภาพแวดล้อม (SURROUNDING)
  - เป็นแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัยหนาแน่นและย่านธุรกิจสำคัญดังนั้นจะมีอาคารสูงเกิดขึ้น สวนเบญจศิริ
  - มีสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ สวนสาธารณะโรงงานยาสูบ สวนเบญจศิริ

4. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)
  - มีระบบขนส่งมวลชนผ่าน
5. การได้มาซึ่งที่ดิน(LAND ACQUISTION)
  - เนื่องจากเป็นย่านธุรกิจที่ดินจึงมีราคาสูง
6. สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ(UTILITY&FACILITY)
  - มีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพียงพอ
7. แนวโน้มในอนาคต(FUTURE EXPLANSION)
  - แนวโน้มโดยรอบน่าจะเป็นอาคารสูง

ตาราง 5.2 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการในระดับย่านที่ตั้ง

CRITERIA	CREDIT	ย่านสาทร สีลม บางรัก		ถนนสุขุมวิท	
		คะแนน	รวม	คะแนน	รวม
LINKAGE	3	3	9	3	9
SUPPORTING	3	1	3	3	9
SURROUNDING	2	2	4	3	6
ACCESSIBILITY	3	3	9	3	9
LAND ACQUISTION	2	2	4	2	4
UTILITY&FACILITY	2	3	6	3	6
FUTURE EXPLANSION	2	2	4	3	6
	รวม		39		49

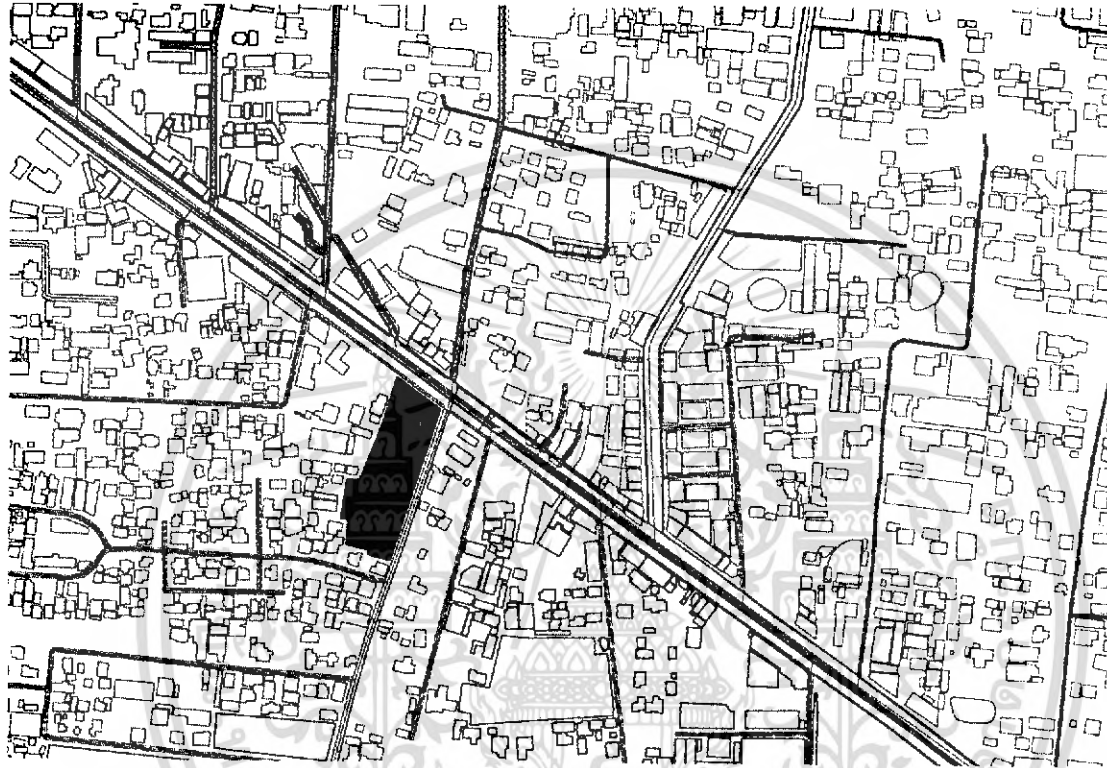
จากการพิจารณาข้างต้นเนื่องจากย่านถนนสุขุมวิทมีคะแนนสูงสุดจึงเลือก LOCATION ดังกล่าวมาพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

5.3 การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

จากพื้นที่ในย่านถนนสุขุมวิทมีหลายพื้นที่ที่สอดคล้องกับการเลือกที่ตั้ง โดยพอที่จะกำหนดพื้นที่ที่คาดว่าจะเหมาะสมสำหรับเป็นที่ตั้งโครงการไว้ดังนี้

- 1.) SITE A พื้นที่บริเวณปากซอยสุขุมวิท 23 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
- 2.) SITE B พื้นที่บริเวณใกล้หัวมุมสี่แยกเพลินจิต ถนนเพลินจิต กรุงเทพมหานคร
- 3.) SITE C พื้นที่บริเวณปากซอยสุขุมวิท 36 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร

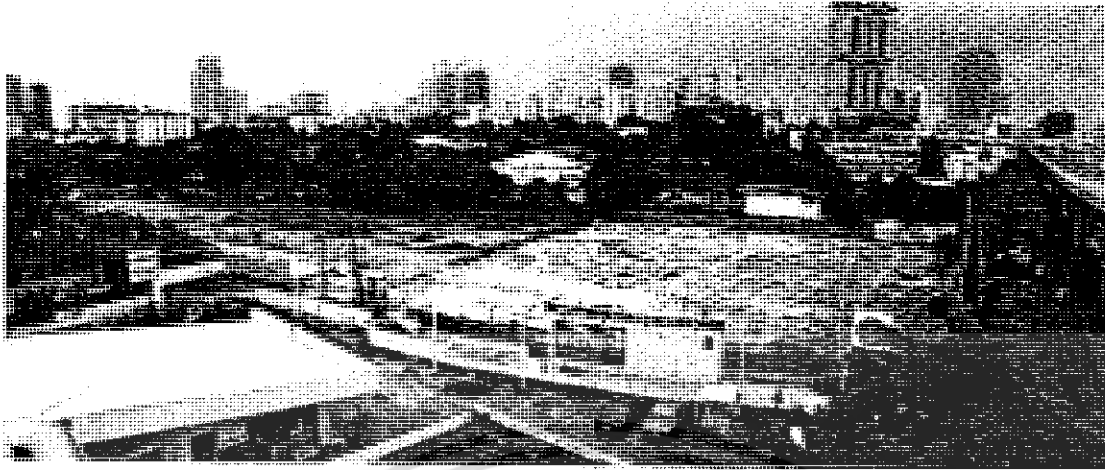
5.3 การวิเคราะห์รายละเอียดและข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการ

S-1 ทัดเนียบภาพจากสถานีรถไฟฟ้ามหานคร

SITE A

ที่ตั้ง	พื้นที่บริเวณปากซอยสุขุมวิท 36 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร	
อาณาเขต	ทิศเหนือ	ถนนสุขุมวิท
	ทิศใต้	บ้านพักอาศัย
	ทิศตะวันออก	ซอยสุขุมวิท 36
	ทิศตะวันตก	บ้านพักอาศัย
ขนาดที่ดิน	5 ไร่ 2 ตารางวา	
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เอกชน	
ราคาประเมิน	8,5000-120,000 บาทต่อตารางวา	

5-2 ที่ศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าทองหล่อ

1. การเชื่อมโยงของโครงการ(LINKAGE)

- มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาต่างๆโดยมีระบบขนส่งมวลชนผ่านหลายสาย และยังมีรถไฟฟ้าผ่าน
- เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมนันทนาการที่สนับสนุนโครงการได้แก่ สวนเบญจศิริ สวนลุมพินี ได้สะดวก โดยระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้า
- เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการโดยการเดินเท้าได้แก่ห้างสรรพสินค้า EMPORIUM เซ็นทรัลชิดลม เกสรพลาซ่าและเดินทางติดต่อกับย่านสยามสแควร์ได้สะดวก

2. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)

- สามารถเข้าที่ตั้ง โครงการได้สะดวก
- มีจุดขึ้นลงของระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้าไม่ไกลจากที่ตั้งโครงการนัก สามารถเดินเท้าเข้าไปยังโครงการได้

3. การขนส่งและการจราจร (TRANSPORTATION & TRAFFIC)

- เข้าถึงโครงการได้โดยถนนหลัก ได้แก่ ถนนสุขุมวิทซึ่งตัดผ่านหน้าที่ตั้งโครงการ เพลินจิต วิทยุและซอยนายเลิศทางด้านหลังของโครงการ

4. สภาพแวดล้อมและที่ว่าง (SURROUNDING & SPATIAL ENVIRONMENT)

- อยู่ในส่วนที่สภาพแวดล้อมมีลักษณะสมัยใหม่ทางสวยงามด้านถนนวิฑู อาคารแวดล้อมมี OPEN SPACE ที่เป็นพื้นที่สีเขียว เป็นย่านพานิชยกรรมได้รับผลกระทบจากอาคารสูง เนื่องจากที่ดินมีราคาสูง

-บริเวณที่ตั้งเป็นพื้นที่โล่งว่างไม่มีอาคาร

-อาคารที่ติดด้านข้าง WAVE PLACE ซึ่งเป็น OFFICE BUILDING ขนาดค่อนข้างสูงทำให้มุมมองด้านหน้าไม่ค่อยดีนัก

5.ขนาดและรูปร่างของที่ตั้ง (SHAPE)

-รูปร่างที่ดินเกือบจะเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดที่ดินเหมาะสมและเพียงพอที่จะรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้น ได้เล็กน้อย

-มีความยืดหยุ่นในการกำหนดขนาดรูปร่างที่ดินที่ตั้งโครงการไม่มากนัก

6.แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)

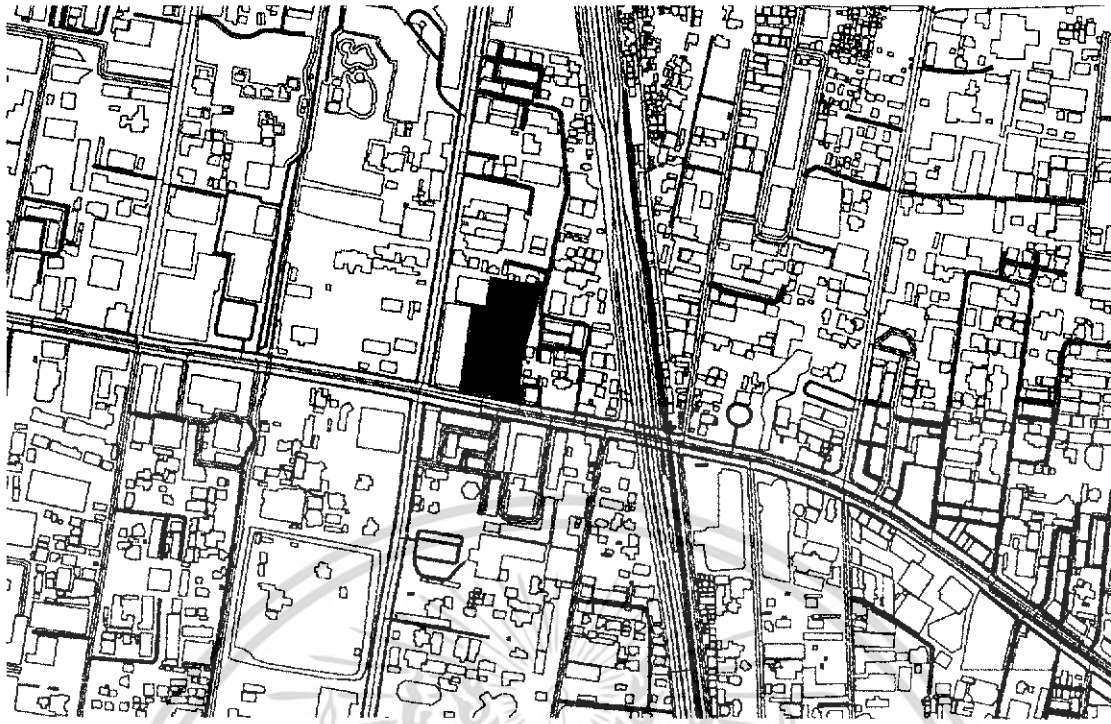
-มีสถาบันการศึกษาไม่ไกลจากที่ตั้งมากนัก

-อยู่ในบริเวณที่มีกิจกรรมหลากหลายสนับสนุนโครงการ เช่นศูนย์การค้า โรงแรม สถานชูดและสวนสาธารณะ

7.การได้มาซึ่งที่ดิน (LAND ACQUISITION)

-เป็นที่ดินเอกชนที่เป็นพื้นที่โล่งจึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้สูงที่จะใช้ที่ดินในส่วนนี้มาพัฒนาเป็นที่ตั้งโครงการ

5-3 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต

SITE B

ที่ตั้ง

พื้นที่บริเวณใกล้ห้วมุมสี่แยกเพลินจิต ถนนเพลินจิต กรุงเทพมหานคร

อาณาเขต

ทิศเหนือ บ้านพักอาศัย

ทิศใต้ ถนนเพลินจิต

ทิศตะวันออก บ้านพักอาศัย บัม น้ำมัน ซอยนายเลิศ

ทิศตะวันตก อาคาร WAVE PLACE

ขนาดที่ดิน

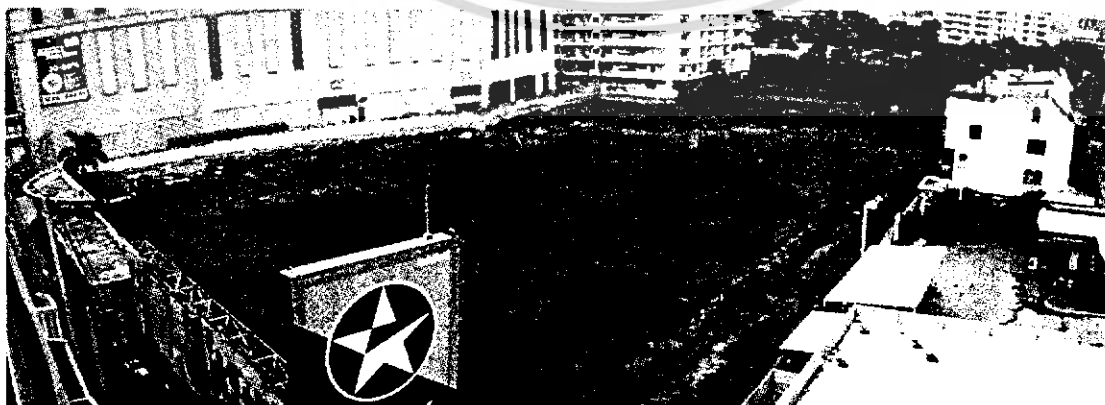
7 ไร่ 1 งาน

กรรมสิทธิ์ที่ดิน

บริษัท เพลินจิต อาเขต

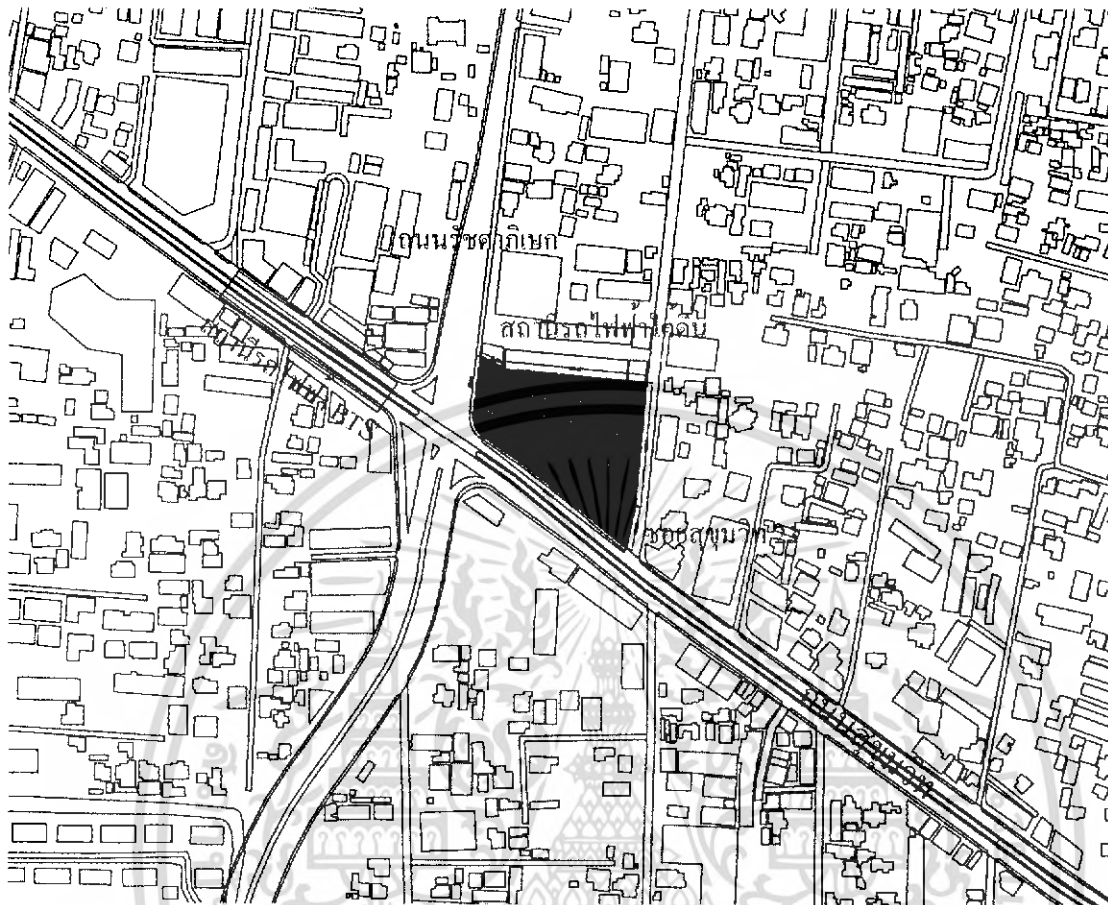
ราคาประเมิน

150,000 – 210,000 บาทต่อตารางวา

5-4 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าเพลินจิต

1. การเชื่อมโยงของโครงการ(LINKAGE)
  - มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาต่างๆโดยมีระบบขนส่งมวลชนผ่านหลายสาย และยังมีรถไฟฟ้าผ่าน
  - เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมนันทนาการที่สนับสนุนโครงการได้แก่ สวนเบญจศิริ สวนลุมพินี ได้สะดวก โดยระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้า
  - เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการโดยการเดินได้แก่ ศูนย์การค้าเซ็นทรัลชิดลม ไซโก้ เกสพลาซ่า ไซโก้ และสามารถติดต่อกับย่านสยามสแควร์ได้สะดวก
2. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)
  - สามารถเข้าที่ตั้ง โครงการได้สะดวก
  - มีจุดขึ้นลงของระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้าไม่ไกลจากที่ตั้งโครงการนัก สามารถเดินเท้าเข้าไปยังโครงการได้
3. การขนส่งและการจราจร (TRANSPORTATION & TRAFFIC)
  - เข้าถึงโครงการได้โดยถนนหลัก ได้แก่ ถนนสุขุมวิทซึ่งตัดผ่านหน้าที่ตั้งโครงการ และซอยทองหล่อ
- 4.สภาพแวดล้อมและที่ว่าง (SUROUNDING & SPATIAL ENVIRONMENT)
  - อยู่ในส่วนที่สภาพแวดล้อมมีลักษณะเป็นย่านพาณิชย์กรรม ได้รับผลกระทบจากอาคารสูงค่อนข้างน้อย บริเวณที่ตั้งเดิมเป็นที่โล่งว่าง
  - บริเวณโดยรอบข้างส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย ซึ่งไม่ค่อยมีสถานที่น่าสนใจที่จะสนับสนุนโครงการนักและมีสถานีรถไฟฟ้าอยู่ด้านหน้าโครงการซึ่งมีผลกระทบต่อมุมมองโครงการ
- 5.ขนาดและรูปร่างของที่ตั้ง (SHAPE)
  - รูปร่างที่ดินเกือบจะเป็นสี่เหลี่ยม ขนาดที่ดินเหมาะสมและเพียงพอที่จะรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้น สามารถรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตได้พอสมควร เนื่องจากบริเวณรอบยังมีพื้นที่เปิดโล่งเพียงพอ
  - มีความยืดหยุ่นในการกำหนดขนาดรูปร่างที่ดินที่ตั้งโครงการไม่มากนัก
- 6.แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)
  - มีสถาบันการศึกษาไม่ไกลจากที่ตั้งมากนัก
  - อยู่ในบริเวณที่มีกิจกรรมหลากหลายสนับสนุนโครงการ เช่นศูนย์การค้า โรงแรม สถานทูต และสวนสาธารณะ
- 7.การได้มาซึ่งที่ดิน (LAND ACQUISTION)
  - เป็นที่ดินเอกชนที่มีราคาไม่สูงนัก จึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้สูงที่จะใช้ที่ดินในส่วนนี้มาพัฒนาเป็นที่ตั้งโครงการ

5-5 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้ามหานคร

SITE C

ที่ตั้ง	พื้นที่บริเวณปากซอยสุขุมวิท 23 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร	
อาณาเขต	ทิศเหนือ	อาคารพาณิชย์ 6 ชั้น
	ทิศใต้	อาคารพาณิชย์และถนนสุขุมวิท
	ทิศตะวันออก	ซอยสุขุมวิท 23
	ทิศตะวันตก	ที่ว่างและอาคารพาณิชย์
ขนาดที่ดิน	8 ไร่	
กรรมสิทธิ์ที่ดิน	เอกชน	
ราคาประเมิน	130,000 - 250,000 บาทต่อตารางวา	

5-6 ทศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าอโศก

1. การเชื่อมโยงของโครงการ(LINKAGE)

- มีความเชื่อมโยงกับสถาบันการศึกษาต่างๆโดยมีระบบขนส่งมวลชนผ่านหลายสาย และยัง
มีรถไฟฟ้าผ่าน
- เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมนันทนาการที่สนับสนุนโครงการได้แก่ สวนเบญจศิริ สวนลุมพินี
ได้สะดวก โดยระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้า
- เชื่อมโยงกับแหล่งกิจกรรมที่สนับสนุนโครงการโดยการเดินได้แก่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์
ศูนย์การค้าEMPORIUM และสวนสาธารณะโรงงานยาสูบ

2. การเข้าถึง (ACCESSIBILITY)

- สามารถเข้าที่ตั้ง โครงการได้สะดวก
- มีจุดขึ้นลงของระบบขนส่งมวลชนและรถไฟฟ้าไม่ไกลจากที่ตั้งโครงการนัก สามารถเดิน
เท้าเข้าไปยังโครงการได้
- มีสถานีรถไฟใต้ดินอยู่หน้าโครงการ

3. การขนส่งและการจราจร (TRANSPORTATION & TRAFFIC)

-เข้าถึงโครงการได้โดยถนนหลัก ได้แก่ ถนนสุขุมวิทซึ่งตัดผ่านหน้าที่ตั้งโครงการ และซอย
สุขุมวิท 23 ถนนรัชดาภิเษกการจราจรมีความหนาแน่นพอสมควรในช่วงเวลาทำงานและ
เวลา

หลังเลิกงานโดยเฉพาะที่ มีการจัดงานที่ศูนย์ประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

-ที่ตั้งโครงการเป็นสี่แยกอยู่หัวมุมถนนจึงมีมุมมองที่ดีและมองเห็นได้ชัดเจนจากถนน
-พื้นที่เดิมเป็นบาร์เบียร์และที่จอดรถ

4. สภาพแวดล้อมและที่ว่าง (SUROUNDING & SPATIAL ENVIRONMENT)

-อยู่ในส่วนที่สภาพแวดล้อมมีลักษณะเป็นย่านพาณิชยกรรม ได้รับผลกระทบจากอาคารสูง
บ้างแต่ค่อนข้างน้อย

5. ขนาดและรูปร่างของที่ตั้ง (SHAPE)

-รูปร่างที่ดินเกือบจะเป็นสี่เหลี่ยม ขนาดที่ดินเหมาะสมและเพียงพอที่จะรองรับกิจกรรมที่
เกิดขึ้น สามารถรองรับกิจกรรมที่เกิดขึ้นในอนาคตได้พอสมควร เนื่องจากบริเวณรอบยังมี
พื้นที่เปิดโล่งพอสมควร

-มีความยืดหยุ่นในการกำหนดขนาดรูปร่างที่ดินที่ตั้งโครงการไม่มากนัก

6. แหล่งสนับสนุนโครงการ (SUPPORTING)

-มีสถาบันการศึกษาไม่ไกลจากที่ตั้งมากนัก

-อยู่ในบริเวณที่มีกิจกรรมหลากหลายสนับสนุนโครงการ เช่นศูนย์การค้า โรงแรม สถานทูต
และสวนสาธารณะ

7. การได้มาซึ่งที่ดิน (LAND ACQUISITION)

-เป็นที่ดินเอกชนมีป้ายโฆษณาขนาดใหญ่อยู่ด้านหน้าโครงการ จึงมีแนวโน้มความเป็นไปได้
สูงที่จะใช้ที่ดินในส่วนนี้มาพัฒนาเป็นที่ตั้งโครงการ

การพิจารณาเลือกที่ตั้งโครงการ

จากข้อพิจารณาทั้งหมด นำมาเปรียบเทียบกันเพื่อหาพื้นที่ที่มีความเหมาะสมที่สุดสำหรับ
การใช้เป็นพื้นที่ตั้งโครงการ โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังต่อไปนี้

4	หมายความว่า	มีความเหมาะสมดีมาก
3	หมายความว่า	มีความเหมาะสมดี
2	หมายความว่า	มีความเหมาะสมปานกลาง
1	หมายความว่า	มีความเหมาะสมพอใช้

ตารางที่ 5.3 แสดงค่าน้ำหนักในระดับที่ตั้งโครงการ

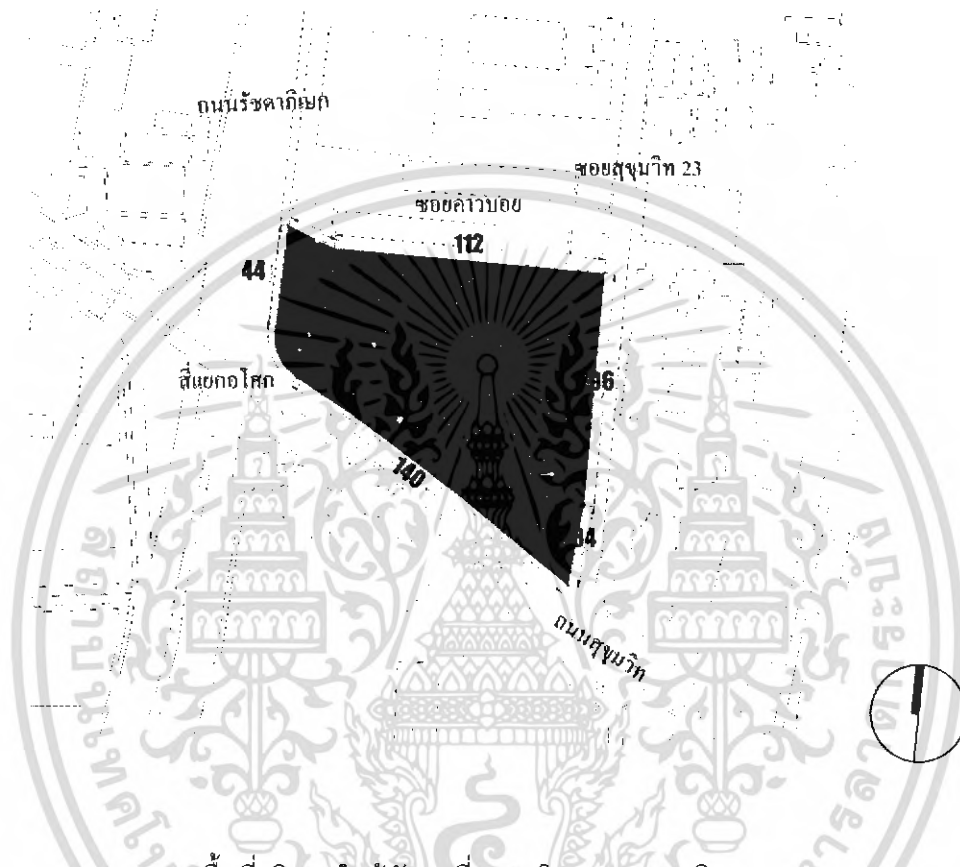
ตารางการให้คะแนนการเลือกที่ตั้งโครงการ			
ข้อพิจารณาในการเลือกที่ตั้งโครงการ	สุขุมวิ36 SITE A	เพลินจิต SITE B	อโศก SITE C
ด้านสังคมและวัฒนธรรม			
ความสอดคล้องกับประชากร	3	4	4
ความเป็นศูนย์กลางของพื้นที่	2	4	3
ความสัมพันธ์กับอาคารข้างเคียง	2	2	3
ความปลอดภัยจากอาชญากรรม	3	3	3
รวมผลประเมิน	10	13	13
คุณค่าเกณฑ์ความสำคัญ (x 2)	20	26	26
ด้านเทคนิค			
ด้านสาธารณูปการ สาธารณูปโภค	4	4	4
ความเหมาะสมด้านผังเมือง	3	3	3
การถูกจำกัดด้วยข้อกำหนด	3	2	3
การเข้าถึงทางรถยนต์	4	3	3
การเข้าถึงทางระบบขนส่งมวลชน	3	3	4
สภาพการจราจร	2	2	2
โอกาสในการขยายตัวในอนาคต	3	2	3
รวมผลประเมิน	22	19	22
คุณค่าเกณฑ์ความสำคัญ (x 2)	44	44	44

ด้านสภาพแวดล้อม	สุขุมวิท36 SITE A	เพลินจิต SITE B	อโศก SITE C
ปัญหาด้านมลภาวะ	2	2	1
มุมมองที่ดีจากที่ตั้งโครงการ	3	3	4
APPROACH	2	3	4
IMAGE ของที่ตั้งที่มีผลต่อโครงการ	3	3	3
สภาพที่ดิน	3	3	3
รูปร่างที่ดิน	3	3	3
รวมผลประเมิน	16	17	18
คุณค่าเกณฑ์ความสำคัญ (x 3)	48	51	54
ด้านเศรษฐศาสตร์ และการลงทุน			
การได้มาซึ่งที่ดิน	3	2	3
ความเหมาะสมด้านการตลาด	2	3	3
รวมผลประเมิน	5	5	6
คุณค่าเกณฑ์ความสำคัญ (x 1)	5	5	6
ค่าประเมินรวมทั้งหมด	112	121	124

จากตารางการให้คะแนนการเลือกที่ตั้งโครงการ จะเห็นว่าพื้นที่ที่มีความเหมาะสม และลงตัวที่สุดในการจัดตั้งโครงการ ศูนย์แฟชั่นกรุงเทพ นั้นได้แก่ พื้นที่บริเวณที่ 3 (SITE C) คือ พื้นที่บริเวณใกล้ห้วยมूसี่แยกอโศก ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร

5.4 สรุปรายละเอียดของที่ตั้งโครงการ

ในการศึกษารายละเอียด และข้อมูลทางกายภาพของที่ตั้งโครงการที่ได้ทำการวิเคราะห์มาแล้วนั้น สามารถนำมาสรุปเป็นหัวข้อต่างๆ ได้ดังนี้

- 1.ที่ตั้ง พื้นที่บริเวณใกล้หัวมุมสี่แยกโกสอ ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร
  - 2.อาณาเขต
    - ทิศเหนือ บ้านพักอาศัยอาคารพาณิชย์สูง 6 ชั้น
    - ทิศใต้ ถนนสุขุมวิท อาคารพาณิชย์
    - ทิศตะวันออก ซอยสุขุมวิท 23 อาคารบ้านฉาง
    - ทิศตะวันตก ถนนรัชดาภิเษกและสถานีรถไฟฟ้าใต้ดิน
  - 3.ขนาดที่ตั้ง 8 ไร่
  - 4.สภาพที่ดินปัจจุบัน เป็นพื้นที่รกร้างว่างเปล่า ปราศจากการใช้งาน มีการถมและปรับระดับแล้ว
  - 5.ระบบสาธารณูปโภค มีครบครันสะดวกสบายโดยได้รับบริการไฟฟ้าจากสถานีไฟฟ้าย่อย ประสานมิตร การประปานครหลวง และชุมสายโทรศัพท์สุขุมวิท
- การเข้าถึงโครงการ และการคมนาคมโดยรอบ

สามารถเข้าถึงโครงการได้จากถนนสายหลัก คือ สุขุมวิทมีทางเดินรถทั้งหมด 6 ช่องจราจร ฝั่งละ 3 ช่องจราจร มีเกาะกลางถนนเป็นตัวคั่น ซึ่งถนนสุขุมวิทสามารถเชื่อมต่อไปยังถนนสายหลักอื่นๆ ได้แก่ ถนนรัชดาภิเษก เพชรบุรีฯ พระรามที่ 4 สภาพการจราจรในปัจจุบันค่อนข้างหนาแน่น โดยเฉพาะในช่วงโมงเร่งด่วน

สภาพแวดล้อมและลักษณะทางกายภาพ

Positive potential area

สภาพที่ตั้งโครงการในปัจจุบันอยู่ในตำแหน่งที่มีการสัญจรระหว่างระบบรถไฟฟ้ากับระบบรถไฟใต้ดิน ทำให้มีความสามารถในการดึงดูดผู้คนเข้าสู่โครงการได้เป็นจำนวนมาก อาทิเช่น

1. ผู้ที่เข้ามาใช้ระบบรถไฟฟ้าหรือระบบรถไฟใต้ดิน
2. คนทำงานในสำนักงานหรือสถาบันทางธุรกิจที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียง
3. คนในย่านธุรกิจและย่านบันเทิงบริเวณถนนสุขุมวิท
4. คนที่อาศัยอยู่ในเขตที่พักใกล้ๆ ภายในซอยสุขุมวิท

ซึ่งกลุ่มคนเหล่านี้จะเป็นผู้เข้าใช้โครงการกลุ่มหลักที่สามารถเข้าถึงโครงการได้ง่ายและสะดวก อีกทั้งยังมีจำนวนมากด้วย

Negative environment area

ปัญหาการจราจรที่ติดขัดรอบบริเวณแยกอโศก ซึ่งทั้งบนถนนรัชดาภิเษกและถนนสุขุมวิทต่างมียานพาหนะที่หนาแน่นก่อให้เกิดความอึดอัด บรรยากาศรอบที่ตั้งโครงการจึงไม่ค่อยเป็นมิตรนัก อีกทั้งรางรถไฟฟ้ายังทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่องระหว่างสองฝั่งถนนสุขุมวิท การพัฒนา ปรับปรุงในพื้นที่นี้จึงต้องคำนึงถึงการแก้ปัญหาในจุดนี้อีกด้วย เช่นการทำให้พื้นที่รอบแยกอโศกเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากกว่าที่เป็นอยู่หรือแม้แต่การปรับปรุงสภาพแวดล้อมให้มีความเป็นมิตรและยกระดับคุณภาพชีวิตของคนแถวนี้ให้ดีขึ้น

สภาพการจราจรบริเวณที่ตั้งโครงการ

บริเวณที่ตั้งโครงการนับว่าเป็นจุดที่มีความสำคัญทางการคมนาคมแห่งหนึ่ง เนื่องจากอยู่ในบริเวณที่ถนนสายสำคัญสองสายคือถนนรัชดาภิเษกกับถนนสุขุมวิทมาตัดกันและยังเป็นจุดที่ผู้ที่พักอาศัยในเขตเมืองชั้นนอก เช่น บางกะปิ รามคำแหง ฯลฯ เดินทางผ่านเพื่อเข้าสู่เมือง จึงทำให้การจราจรบริเวณที่ตั้งโครงการคับคั่งไปด้วยรถยนต์ยานพาหนะเกือบตลอดทั้งวันโดยเฉพาะในช่วงเวลาเร่งด่วน

1.ถนน ถนนที่อยู่ในบริเวณที่ตั้งโครงการมี 2 สาย ซึ่งเป็นถนนที่มีความสำคัญ มีรายละเอียดดังนี้

ถนนรัชดาภิเษก เป็นถนนวงแหวนรอบกรุงเทพมหานครสร้างขึ้นเพื่อระบายการจราจรที่คับคั่งในเขตเมือง ชั้นในสามารถเชื่อมโยงกับถนนลาดพร้าว พหลโยธิน วิภาวดีรังสิต ฯลฯ ลักษณะเป็นถนนคอนกรีตขนาด 6 ช่องทางมีเกาะกลางกว้าง 3 เมตร แต่บริเวณหน้าที่ตั้งโครงการมีจำนวน 9 ช่องทางไม่มีเกาะกลางกว้างทั้งหมดประมาณ 32 เมตร และมีทางเดินเท้าทั้งสองข้างกว้างด้านละ 4 เมตร

ถนนสุขุมวิท สามารถเชื่อมต่อกับถนนสายอื่นได้หลายสายเช่น ถนนพหลโยธิน พระราม4 อ่อนนุชบางนา-ตราด ฯลฯ เป็นถนนคอนกรีตขนาด 6 ช่องทางมีเกาะกลางกว้าง 3 เมตร แบ่งการจราจรเป็นสองทางไปกลับ ความกว้างทั้งหมดประมาณ 30 เมตร มีทางเดินเท้าทั้งสองข้างกว้างด้านละ 4.5 เมตร

2.รถโดยสารประจำทาง รถโดยสารประจำทางที่ทำการเดินทางผ่านบริเวณที่ตั้งโครงการสามารถแบ่งตามเส้นทางถนนได้ดังนี้

จากถนนรัชดาภิเษก มีรถประจำทางผ่าน 4 สายได้แก่

รถโดยสารธรรมดา ได้แก่ สาย 38,98,136,185

รถโดยสารปรับอากาศ ได้แก่ สาย 136,185

จากถนนสุขุมวิท มีรถประจำทางผ่าน สาย 9 ได้แก่

รถโดยสารธรรมดา ได้แก่ สาย 2,25,38,40,48,98

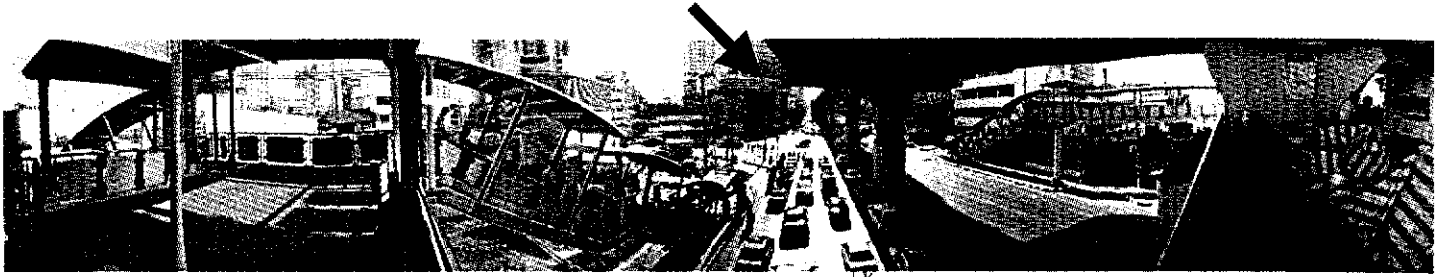
รถโดยสารปรับอากาศ ได้แก่ สาย 1,2,11,12,25,38

3.รถไฟฟ้าBTS บริเวณที่ตั้งโครงการอยู่ติดกับสถานีรถไฟฟ้าBTSอโศก ซึ่งวิ่งตามถนนสุขุมวิทเป็นจุดที่มีผู้โดยสารขึ้นลงเฉลี่ยในแต่ละวันมากถึง 13,000คน และมีแนวโน้มว่าจะมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น

4. รถไฟฟ้าใต้ดิน ซึ่งที่ตั้งโครงการเป็นส่วนหนึ่งของทางขึ้นลงสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินสุขุมวิทด้วย โดยทางเดินของรถไฟฟ้าใต้ดินจะวิ่งยาวไปตามถนนรัชดาภิเษกผ่านถนนสุขุมวิทไปจนบรรจบกับถนนพระราม4

การวิเคราะห์ทัศนียภาพมุมมองจากจุดต่างๆ จากสภาพปัจจุบัน

ทิศเหนือ	เป็นบริเวณที่ติดกับบ้านพักอาศัย และอาคารพาณิชย์
ทิศใต้	ติดถนนสุขุมวิทใกล้แยกอโศก ซึ่งเป็นด้านหน้าของโครงการ ทำให้มุมมองมีผลต่อ Approach สามารถมองเห็นได้ชัดเจนจากถนนรัชดาภิเษก
ทิศตะวันออก	เป็นด้านที่ติดกับอาคารพักอาศัยทั่วไป ซอยควาบอยหรือซอยสุขุมวิท 23 ซึ่งสามารถเชื่อมไปยังถนนเพชรบุรีตัดใหม่และติดบีเอ็มน้ำมัน
ทิศตะวันตก	อยู่ติดกับถนนรัชดาภิเษกและสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินและเห็นมุมมองของโครงการได้ชัดเจนเมื่ออยู่บนถนนสุขุมวิท

5-7 ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าbtsoโคกมอกลงไปทางแยกอโคกจะเห็นที่ตั้งโครงการทางด้านซ้ายมือ

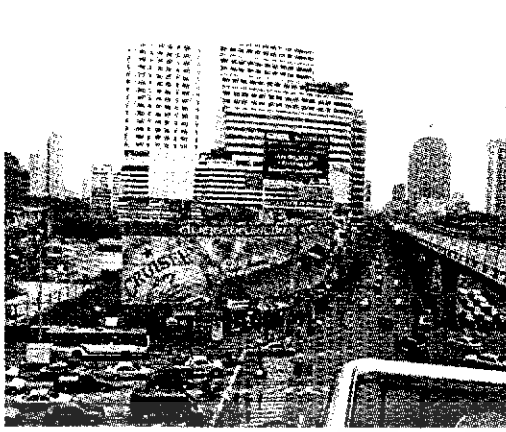
5-8 ทัศนียภาพจาก pedestrian bridge ของสถานีรถไฟฟ้าbtsoโคกมอลงบริเวณห้วยมแยกอโคก

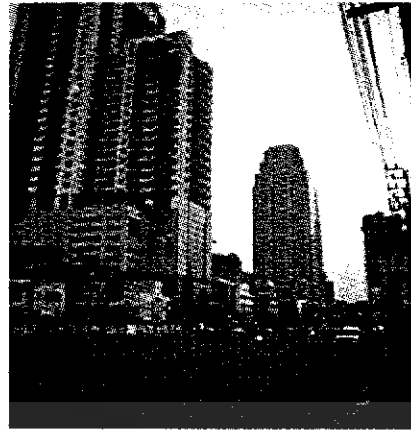
5-9 ทัศนียภาพจากบริเวณแยกอโคกมอกลงไปทางที่ตั้งโครงการ

5-10 ทัศนียภาพมุมมองจากฝั่งตรงข้าม site

5-11 ทัศนียภาพจากสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก

5-12 ทัศนียภาพจากทางลงสถานีรถไฟฟ้าวัดโศก

การบริการสาธารณูปการ

ตาราง 5.4 จำนวนประชากร

แขวง	จำนวนประชากร(คน)	
	ชาย	หญิง
คลองเตยเหนือ	4,157	4,432
คลองตันเหนือ	21,541	23,364
พระโขนงเหนือ	12,904	14,133
	38,629	41,971
รวม	80,531	

พื้นที่เขต จำนวน 13.287 ตารางกิโลเมตร

สภาพผังเมือง เป็นเขตชั้นกลางของกรุงเทพฯ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบ้านพักอาศัย และมีโรงเรียนและสถานศึกษาต่างๆ อยู่มาก

สภาพการจราจร มีการจราจรที่หนาแน่นเนื่องจากเป็นย่านอุตสาหกรรมของกรุงเทพฯ บริเวณด้านหน้าโครงการติดกับถนนสุขุมวิท

การเข้าถึงบริเวณที่ตั้ง

- ทางรถยนต์ สะดวกสบาย สามารถเข้าได้จากถนนหลัก คือ ถนนสุขุมวิท ซึ่งสามารถเชื่อมต่อกับเขตต่างๆ ได้สะดวก เช่น เขตบางกะปิ เขตห้วยขวาง เขต ปทุมวัน เขตยานนาวา และสะดวกในการเข้าถึงจากเขตรอบนอก และต่างจังหวัด

- รถประจำทาง บริเวณด้านหน้าโครงการมีป้ายรถประจำทางผ่านหลายสาย เนื่องจากมีความเป็นย่านธุรกิจที่สำคัญ
- อื่นๆ สามารถเข้าถึงบริเวณที่ตั้งได้โดย
  - สามารถเดินจากทางเท้าได้โดยรอบโครงการ
  - มีระบบรถไฟฟ้า BTS ผ่านด้านหน้าของโครงการ
  - สามารถเดินทางจากรถไฟใต้ ที่ผ่านบริเวณด้านหน้าโครงการโดยตรง

การดึงดูดเข้าสู่ที่ตั้ง

- อยู่ในเขตศูนย์กลางชุมชน ใกล้กับย่านธุรกิจและสถานที่ราชการต่างๆ ทำสะดวกสบาย
- เป็นแหล่งศูนย์รวมการท่องเที่ยวยอดนิยมสำหรับชาวไทยและชาวต่างประเทศ เช่นห้างสรรพสินค้า Emporium Major Cineplex และสามารถเดินทางติดต่อกับย่านสยามสแควร์ได้สะดวก
- การเดินทางสะดวกสบาย เข้าถึงที่ตั้งโครงการได้หลายทางเช่น รถยนต์ รถไฟฟ้า

สถานศึกษา

1. ระดับอุดมศึกษา มีจำนวน 1 แห่ง
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
2. ระดับมัธยมศึกษา มีจำนวน 11 แห่ง
- 3.ระดับประถมศึกษา มีจำนวน 18 แห่ง

สถานพยาบาล

โรงพยาบาลในเขตวัฒนามีดังนี้

1. โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ ที่ตั้ง 33 สุขุมวิท 3 (ซอย นานาเหนือ) วัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร 0-2253-0256-9
2. โรงพยาบาลพร้อมมิตร ที่ตั้ง ซอยสุขุมวิท 49 โทร.259-0373-8
3. โรงพยาบาลสมิติเวช ที่ตั้ง 133 สุขุมวิท 49 คลองตันเหนือ วัฒนา กรุงเทพฯ 10110
โทร: (662)3920011 โทรสาร: (662)3911290

4. โรงพยาบาลคามิลเลียน ที่ตั้ง ซอยทองหล่อ สุขุมวิท 55 โทร.391-0136
5. โรงพยาบาลสุขุมวิท ที่ตั้ง ถนนสุขุมวิท โทร.391-0011
ศูนย์สาธารณสุข มีจำนวน 2 แห่ง ได้แก่
1. ศูนย์สาธารณสุข 21 ทางเข้าวัดธาตุทอง โทรศัพท์ 0-2391-6082
2. คลินิกยาเสพติด ที่ตั้ง วัดธาตุทอง โทรศัพท์ 0-2391-6082

สถานีตำรวจและสถานีดับเพลิง

สถานีตำรวจในพื้นที่เขต มีจำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1. สถานีตำรวจนครบาลพระโขนง ที่ตั้ง 2007 ถนนสุขุมวิท แขวงพระโขนงเหนือ
2. สถานีตำรวจนครบาลทองหล่อ ที่ตั้ง ทองหล่อ สุขุมวิท 55 แขวงคลองตันเหนือ
3. สถานีตำรวจนครบาลลุมพินี ที่ตั้ง ตรงข้ามสวนลุมพินี ถนนวิฑู เขตปทุมวัน
4. สถานีตำรวจนครบาลคลองตัน ที่ตั้ง ซอยปิ่นรม ถนนพัฒนาการ

หน่วยบรรเทาสาธารณภัย และแหล่งน้ำดับเพลิง มีจำนวน 2 แห่งได้แก่

1. หน่วยอาสาบรรเทาภัยศรีนครา0 ที่ตั้ง 108/3 ซอยพร้อมพรรค แขวงคลองตันเหนือ
2. หน่วยอาสาบรรเทาสาธารณภัยชุมชนสุขเหράบ้านดอน ที่ตั้ง ศูนย์ชุมชนสุขเหράบ้านดอน ซอยประเสริฐสิทธิ์ แขวงคลองตันเหนือ

สวนสาธารณะและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

- สวนสาธารณะโรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย นอกจากจะเป็นปอดของชาวสุขุมวิทเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจยามว่างแล้ว ยังเป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่ให้ความรู้ด้านพันธุ์ไม้อีกด้วยต้นไม้
- สวนสาธารณะโรงงานยาสูบ มีลักษณะเป็นบึงน้ำขนาดใหญ่และมีพื้นที่สีเขียวอยู่รอบๆ
- สวนเบญจศิริ
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร
- สวนลุมพินี

การศึกษาพฤติกรรมของผู้ใช้รถไฟฟ้าใต้ดินและรถไฟฟ้าBTS

ในการพิจารณาถึงพฤติกรรมผู้ใช้สอยจะแบ่งกลุ่มผู้ใช้สอยตามประเภทผู้ใช้อาคาร (user classification) ออกเป็น 6 ประเภท คือ

1. ผู้โดยสารที่ขึ้น-ลงที่สถานี
2. ผู้โดยสารที่เปลี่ยนเส้นทาง
3. พนักงาน เจ้าหน้าที่ทั่วไปของสถานี
4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิค
5. พ่อค้า กลุ่มผู้ดำเนินการอิสระในสวน commercial rental space
6. กลุ่มผู้สัญจรทั่วไป

ตาราง 5. 5 แสดงพฤติกรรมของผู้ใช้รถไฟฟ้าใต้ดินและรถไฟฟ้าBTS

1. ผู้โดยสารขึ้น-ลงที่สถานี

1.1 ผู้โดยสารที่เข้ามาที่สถานี

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
1.1 มาโดย transportation mode อื่นๆ(รถประจำทาง ฯลฯ) หรือเดินมา 1.2 มาโดยแท็กซี่หรือรถยนต์ส่วนตัวที่จะมาแวะลงยังจุดจอดรับส่ง			<ul style="list-style-type: none"> - อยู่ใน walking distance - สะดวกรวดเร็ว ปลอดภัยในการแวะส่งหรือจอดและเข้าสู่สถานี
2. มาตามทางเท้าและเดินต่อเนื่องไปยัง foyer ที่จะนำไปยังส่วนอื่นๆ โดยที่ระหว่างทางอาจเดินซื้อของในบริเวณ ร้านค้า หรือทำธุรกรรมกับสำนักงานของหน่วยงานราชการที่อยู่ภายในโครงการเช่น ไปรษณีย์ จ่ายค่าน้ำค่าไฟฟ้า			<ul style="list-style-type: none"> - ต้องการการสัญจรที่ไหลได้สะดวกไม่หยุดชะงัก - พิจารณาถึงข้อควรคำนึงเรื่องทางเดินที่ชัดเจน คล่องตัวและประกอบไปด้วยสัญลักษณ์ที่ทำให้การเคลื่อนตัวเป็นไปอย่างถูกต้องไม่สับสน - ร้านค้าให้เช่าและจุดบริการต่างๆภายในโครงการจะทำให้เกิดความรู้สึกมีชีวิตชีวา สร้างความรู้สึกเพลิดเพลิน ปลอดภัย แต่ต้องไม่กีดขวางการสัญจรของกลุ่มคน
3. ไปสู่ passenger handling area ซึ่งเป็นที่รวมของกลุ่มคนแล้วกระจายไปยังส่วนต่างๆของสถานี (collecting & distributing area)		1-3 นาที	<ul style="list-style-type: none"> - บริเวณโล่งรับกลุ่มคนได้มาก สามารถมองเห็นบริเวณอื่นๆที่จะไปได้ง่ายและใช้เป็นที่พักผ่อนสำหรับผู้โดยสารได้ด้วย - สะอาด มีทัศนียภาพที่ดี ไม่อึดอัด

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
4. กรณีที่ใช้บริการรถไฟใต้ดิน ซื้อตั๋วโดยสาร ที่ส่วน ticket hall ที่อยู่ต่อเนื่องกันและใช้บริการห้องน้ำในบริเวณนี้ รวมถึงการติดต่อ สอบถามคำแนะนำการซื้อตั๋ว		1-3 นาที	- สังเกตเห็นได้ง่ายจากส่วน passenger handling area - ไม่กีดขวางทางสัญจรของกลุ่มคน
5. กรณีที่ใช้บริการรถไฟฟ้า BTS จะแยกออกจาก passenger handling area ไปยังสถานีรถไฟฟ้า โดยซื้อตั๋วบนสถานีรถไฟฟ้า			- ต้องการการสัญจรที่ไหลได้สะดวกไม่หยุดชะงักบริเวณทางขึ้น-ลงมากนัก - ควรแสดงตำแหน่งทางขึ้นที่สะดวกและสั้นที่สุด
6. เมื่อซื้อตั๋วโดยสารที่ ticket hall ผู้โดยสารจะผ่านเข้าไปยังส่วนอื่นๆ ของสถานีโดยการผ่านเครื่องตรวจตั๋วที่บริเวณจุดตรวจตั๋ว		1-3 นาที	- ไม่ติดขัดอยู่นาน - แนวทางชัดเจนไม่สับสนเพื่อไปสู่ส่วนอื่นๆ ได้อย่างรวดเร็ว
7. เมื่อผ่านจุดตรวจตั๋วไปแล้ว ผู้โดยสารจะอยู่ภายในสถานี บริเวณชานชาลาที่ต้องการ			- สะอาด มีทัศนียภาพที่ดี ปลอดภัยและมีการสัญจรที่สะดวก ไม่ติดขัด
8. เข้ามาภายในส่วนของชานชาลา สถานีเพื่อคอยรถไฟหรือรถไฟใต้ดิน โดยส่วนใหญ่จะยืนรอเนื่องจากใช้เวลาคอยไม่มากนัก		ประมาณ 5-10 นาที	- ต้องการความสะอาด เรียบง่าย ปลอดภัย - การสัญจรไม่ติดขัด - มีป้ายสัญลักษณ์ที่บอกรายละเอียดเส้นทาง ชื่อสถานี ข้อเสนอแนะการใช้สถานี

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
9. ลงจากรถไฟฟ้าตามช่วงเวลาของการจอดในแต่ละขบวน (ใช้เวลาประมาณ 18 วินาที)ลงมาบนชานชาลาสถานี			- ต้องการความคล่องตัวรวดเร็ว มีพื้นที่เพียงพอรองรับผู้โดยสาร
10. เคลื่อนตัวออกจากชานชาลาสถานีทั้งกรณีที่ใช้รถไฟฟ้าและรถไฟใต้ดิน		ประมาณ 3 นาที	- ทิศทางเดินควรชัดเจน ไม่มีการตัดกันของเส้นทางสัญจร เพื่อลดการสับสน
11. ผ่านเครื่องตรวจตั๋วบริเวณจุดตรวจตั๋ว โดยที่มีพื้นที่สำหรับปรับราคาตั๋ว (fare adjustment) อยู่ด้วย		1-3 นาที	- ทางสัญจรต้องมีความคล่องตัวเพื่อลดการติดขัดของกลุ่มผู้โดยสาร - พื้นที่สำหรับปรับราคาตั๋วต้องไม่กีดขวางเส้นทางสัญจร
12. ไปยังส่วน passenger handling area เพื่อกระจายคนไปสู่ส่วนต่างๆ อาจนั่งทานอาหารที่ร้าน พักคอยหรือเดินเล่นที่ช้อปปิ้ง		1-3 นาที ไม่เกิน 30 นาที	- ควรมีสัญลักษณ์และการออกแบบที่แสดงให้เห็นถึงเส้นทางที่เดินชัดไม่สับสน และ สังเกตเห็นได้ง่ายจากระยะไกลเพื่อลดความแออัดของกลุ่มชน - มีพื้นที่พักคอยพอเหมาะอยู่ในที่เห็นได้ชัดเจนและไม่มีสิ่ง กีดขวางการสัญจร
13. ที่ stair & escalator hall จะจ่ายคนไปสู่ระดับพื้นถนนปกติตามตำแหน่งและทิศทางที่ต้องการหรือจากรถไฟฟ้าสู่รถไฟใต้ดิน จากส่วน passenger handling area จะจ่ายผู้โดยสารออกไปยังที่จอดแท็กซี่ บ้ายรถประจำทางและจุดจอดรับ-ส่ง		1-3 นาที	- ควรแยก ลิฟท์ ทางขึ้น-ลงรวมทั้งบันไดที่มีปริมาณคนขึ้น-ลงหนาแน่นให้เด่นชัดด้วย

3. พนักงาน เจ้าหน้าที่ทั่วไปของสถานี

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
<p>1. พนักงานที่มาจาก transportation mode ต่างๆ (รถไฟฟ้า รถไฟใต้ดิน รถประจำทาง แท็กซี่หรือเดินมา)</p> <p>2. สำหรับผู้ที่มาจากภายนอกสถานี (ไม่ได้มาด้วยรถไฟฟ้าหรือรถไฟใต้ดิน) จะมีส่วน staff entrance เพื่อแยกไม่ให้เกิดความสับสนและง่ายต่อการรักษาความปลอดภัย</p> <p>3. เข้าสู่ส่วนสำนักงานเพื่อติดต่อบัตรลงเวลาทำงาน โดยในบริเวณนี้อาจมีพื้นที่ที่เป็นส่วนพักผ่อนของพนักงาน เช่น แพนทรี อยู่ด้วย</p>		1-3 นาที	- มีความเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกับผู้โดยสารและสะดวกในการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ
<p>4. จากนั้นเจ้าหน้าที่และพนักงานแต่ฝ่ายจะกระจายไปยังส่วนทำงานของแต่ละบุคคลภายในสำนักงานและตามจุดบริการต่างๆ</p> <p>5. การขนถ่ายสิ่งของสำหรับธนาคารหรือไปรษณีย์ เช่น เงินหรือพัสดุไปรษณีย์ จะใช้ service entrance ที่แยกต่างหากโดยอาจเป็นทางเดียวกับ staff entrance</p>		1-3 นาที	มีความเป็นสัดส่วนไม่ปะปนกับผู้โดยสารและสะดวกในการติดต่อกับหน่วยงานอื่นๆ

4. เจ้าหน้าที่ฝ่ายเทคนิค

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
พฤติกรรมเหมือนกับพนักงานและเจ้าหน้าที่ทั่วไปของสถานี แต่งานของเจ้าหน้าที่ในส่วนนี้จะเป็นการดูแล ควบคุม กลไกและอุปกรณ์ต่างๆของสถานี ซึ่งอยู่ในตำแหน่งเฉพาะ ดังนั้น staff lounge ควรจะอยู่ในบริเวณใกล้เคียงเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างสะดวก รวดเร็ว ซึ่งตำแหน่งของ staff lounge จะอยู่บริเวณชั้นใต้ดินของสถานี			- มีความเป็นสัดเป็นส่วนไม่ปะปนกับผู้โดยสารเหมือนดังเช่นพนักงานและเจ้าหน้าที่ทั่วไปของสถานี

5. พ่อค้าหรือกลุ่มดำเนินการอิสระ

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
<ol style="list-style-type: none"> จะขึ้นลงสถานีโดยใช้เส้นทางเดียวกับผู้โดยสาร ซึ่งคนกลุ่มนี้มีอยู่เป็นจำนวนน้อยไม่รบกวนกับการสัญจรของผู้โดยสารหลัก เปิดทำการค้าในส่วนของร้านค้าให้เข้าตามบริเวณต่างๆภายในสถานี ผู้ทำการค้าอาจได้รับสิทธิพิเศษในการใช้เส้นทางต่างๆภายในสถานีโดยการติดบัตรอนุญาต ซึ่งจะใช้ได้เฉพาะกรณีที่จำเป็นเท่านั้น ผู้ทำการค้าจะเก็บสินค้าในส่วนของตัวเอง โดยสามารถใช้ห้องเก็บขยะร่วมกับของสถานีได้ ส่วนห้องน้ำใช้ร่วมกับห้องสาธารณะ 			- ความต้องการพื้นฐานเหมือนร้านค้าทั่วไป ซึ่งต้องการอยู่ในตำแหน่งที่สามารถมองเห็นได้ง่าย เข้าถึงได้สะดวกโดยที่ไม่กีดขวางทางสัญจรของผู้โดยสาร ซึ่งส่วนของร้านค้านี้จะช่วยทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยและมีบรรยากาศที่ดี

6. กลุ่มผู้สัญจรทั่วไป

พฤติกรรม (behavior)	เวลา (time)	วาระ (session)	ความต้องการพื้นฐาน (need)
จะเข้ามาใช้บริการของสถานีโดยไม่จำเป็นต้องใช้บริการรถไฟฟ้าหรือรถไฟใต้ดิน เช่น โทรศัพท์ ใช้สะพานลอย เดินขึ้นของหรือทำธุระทางราชการต่างๆ ซึ่งคนกลุ่มนี้มีจำนวนไม่มากนัก โดยการสัญจรภายในสถานีจะเป็นไปในทางเดียวกันกับผู้ใช้อาคารกลุ่มอื่นๆ เพื่อลดความสับสนและความไม่สะดวกในการสัญจร			

จำนวนผู้โดยสารที่เข้าออกสถานีรถไฟฟ้า BTS อโศก

เข้า	11,618 คน
ออก	13,126 คน
รวม	24,747 คน

จำนวนผู้โดยสาร interchange สถานีอโศก

Am peak hour

เข้า	400 คน
ออก	100 คน

Pm peak hour

เข้า	800 คน
ออก	1200 คน

รวมจำนวนผู้โดยสารตลอดวัน

เข้า	3500 คน
ออก	2800 คน

จำนวนผู้โดยสารเข้า ออก สถานีรถไฟ

เข้า	26,300 คน
ออก	25,600 คน
รวม	51,900 คน

การหาจำนวนผู้โดยสารที่ผ่านเข้า ออกบริเวณสถานี

ช่วงเวลาเร่งด่วนในตอนเย็น(pm peak hour) มีผู้โดยสารผ่านสถานีเพื่อทำการ interchange มากที่สุดถึง 1200 คน มากกว่าชั่วโมงเร่งด่วนในตอนเช้า ช่วงเวลาเร่งด่วนจะกินเวลาประมาณ 3 ชม. จาก 4 โมงเย็นถึง 1 ทุ่ม จำนวนคน 1200 คน ในช่วง 3 ชม. ดังนั้นใน 1 ชม. จะมีผู้โดยสารผ่านสถานี

บทที่ 6

อิทธิพลที่มีผลต่อการออกแบบ

6.1 สรุปรงานระบบที่เกี่ยวข้องกับโครงการ โดยมีหัวข้อดังนี้

- 1) ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง
- 2) ระบบปรับอากาศ
- 3) ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร
- 4) ระบบป้องกันเสียงรบกวน
- 5) ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย
- 6) ระบบป้องกันอัคคีภัย
- 7) ระบบรักษาความปลอดภัย
- 8) ระบบกำจัดขยะ
- 9) ระบบสื่อสาร
- 10) ระบบการขนส่งในอาคาร

1) ระบบวิศวกรรมโครงสร้าง

การเลือกใช้ระบบโครงสร้างอาคาร ต้องคำนึงถึงความต้องการขององค์ประกอบซึ่งในแต่ละส่วนมีลักษณะการใช้งานแตกต่างกัน ดังนั้นต้องการศึกษาสภาพโครงการที่เหมาะสมกับองค์ประกอบในแต่ละส่วน โดยไม่ขัดแย้งกับสภาพทั่วไปและคุณสมบัติแต่ละชนิดสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ระบบอาคารพาดช่วงสั้น (Short Span)

ระบบอาคารพาดช่วงสั้น เลือกใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็ก พื้นระบบ Post Tension มีระยะพาดช่วงที่เหมาะสมที่ 12 เมตร เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในเขตร้อนชื้น และสามารถลดความสูงในแต่ละชั้นได้ดีกว่าระบบหล่อในที่ ข้อดีของระบบนี้ก็คือ

- อาคารสามารถเปิดโล่งได้ เพื่อการระบายอากาศหรือต้องการแสงสว่าง หรือปิดที่บตามความเหมาะสมในการใช้งาน ซึ่งสามารถเลือกใช้ระบบผนังได้หลากหลาย
- มีความยืดหยุ่นในการกั้นผนัง สามารถปรับเปลี่ยนตำแหน่งได้ง่าย
- สามารถต่อเติมขยายอาคารได้
- การก่อสร้างทำได้อย่างรวดเร็ว

2. ระบบอาคารพาดช่วงยาว (Long Span)

ระบบโครงสร้างพาดช่วงยาว ใช้กับบริเวณที่ต้องการพื้นที่ภายในกว้างโดยที่ไม่มีเสา เช่น บริเวณโถงจัดแสดงนิทรรศการ ห้องประชุม ห้องบรรยาย เป็นต้น

- โครงสร้าง Truss เหมาะสำหรับ Long Span ในโครงการเพราะมีน้ำหนักเบา มีความสะดวกในการก่อสร้าง ช่างในประเทศไทยมีความชำนาญ และราคาเหมาะสมกับชนิดของโครงสร้างนี้มากที่สุด
- Truss เป็นโครงสร้างที่ประกอบจากชิ้นส่วนของวัสดุขนาดสั้นๆ สามารถคลุมพื้นที่ให้กว้าง 24-35 เมตร มีน้ำหนักเบาต่อการคำนวณและก่อสร้าง

2) ระบบปรับอากาศ

ระบบปรับอากาศที่เหมาะสมกับโครงการ ซึ่งเป็นอาคารขนาดใหญ่ ควรใช้ ระบบปรับอากาศแบบศูนย์รวม (Central System)

เครื่องปรับอากาศแบบนี้มีขนาดใหญ่มากใช้สำหรับสำนักงานหรืออาคารใหญ่ๆ ส่วนประกอบต่างๆ แต่จะอย่างจะตั้งอยู่โดดๆ มีท่อต่อถึงกัน และอากาศที่ใช้ในการนำความเย็นจะถูกส่งออกทางท่อไปยังส่วนต่างๆ ของสถานที่ตามระบบที่ส่งจ่ายการปรับอากาศด้วยระบบซิลเลอร์ (Water Cooled Chilled System)

การติดตั้งเครื่อง

จัดให้มีห้องโดยเฉพาะและตั้งอยู่ประมาณส่วนกลางของอาคาร ห้องที่ใช้ระบบปรับอากาศต้องมีปริมาณที่เหมาะสม ไม่ควรมีที่ว่างมากเกินไปเกินความต้องการเพื่อความประหยัดและสะดวกในการจ่ายไปยังส่วนต่างๆ ของอาคารอีกด้วย ระบบการถ่ายเทอากาศในห้อง ลมเย็นจะไปตาม Supply Air Duct ไปช่วยระบายความร้อนภายในห้อง และอากาศเสียกับลมร้อนจะถูกดูดกลับมาทาง Air Return Duct และที่นั่นจะมี Filter กรองอากาศเสีย ปล่อยแต่ลมเย็นประมาณ 75% ผสมกับอากาศบริสุทธิ์จากภายนอกอีก 25% ผ่านไปยังความเย็นที่เกิดจากน้ำกลายเป็นลมเย็นต่อไป

ระบบчилเลอร์อาศัยการทำน้ำให้เย็นก่อน แล้วจึงส่งน้ำนี้ไปเข้าเครื่องเป่าลม เป่าลมให้น้ำเย็นก็จะได้ลมเย็น โดยเครื่องเป่าลมนั้นเรียกว่า แพนคอยล์ยูนิต หรือแอร์แฮนด์ดีดิงยูนิต มีระบบการทำงานง่าย คือ มีเครื่องทำน้ำเย็นเก็บในห้องเครื่อง (อาจเป็นที่ใต้ถุนตึก) แล้วต่อท่อน้ำเย็นจากห้องเครื่องไปยังเครื่องเป่าลม (ติดตั้งตามชั้นต่างๆ ของตึก) มีห้องเครื่องเป่าลมเย็น อาจมีท่อลมต่อจากเครื่องเป่าลมแจกจ่ายตามจุดต่างๆ

3) ระบบไฟฟ้าและการให้แสงสว่างภายในอาคาร

สายไฟฟ้าแรงสูงที่ต่อจากสายหลักของการไฟฟ้านครหลวงเข้าอาคาร ใช้สายเคเบิลร้อยในท่อ Rigid Stet Conduct ผึงในดินต่อเข้าในห้อง Voltage Transformer ผึงติดตั้งในห้องเครื่องไฟฟ้า โดยมี High Voltage Transformer 2 ตัว ตัวหนึ่งใช้กับเครื่องปรับอากาศ อีกตัวหนึ่งใช้กับไฟฟ้ากำลังและไฟฟ้าแสงสว่าง และตู้ควบคุมการจ่ายกระแสไฟฟ้าสำหรับ Chiller

1. ไฟฟ้ากำลัง เป็นระบบ 300 โวลต์ , 3 เฟส , 4 สาย สำหรับใช้เดินเครื่องอุปกรณ์ปรับอากาศ
2. ไฟฟ้าแสงสว่างและกำลังเป็นระบบ 200 โวลต์ , 1 เฟส สำหรับใช้กับไฟฟ้าแสงสว่าง 1 ตัวเสียบและเครื่องมืออุปกรณ์ต่างๆ
3. ไฟฟ้าฉุกเฉิน ติดตั้งเครื่องกำเนิดไฟฟ้ามีขนาดเพียงพอ จะใช้กับแสงสว่างของอาคารเพื่อการทำงานอัตโนมัติรวมทั้งอุปกรณ์ป้องกันและระบบสัญญาณกันภัยต่างๆ

ลักษณะโคมไฟแบบต่างๆที่ใช้ในการจัดแสดงงาน

ลักษณะโคมไฟแบบต่างๆ

1. ไฟ PAR 64 (PARABOLAR)

เส้นผ่านศูนย์กลาง 8 นิ้ว เมืองไทยไม่นิยม ใช้ไฟกำลังนี้ มากที่สุดเพราะราคาถูกหน่อย หลอดไฟที่นิยมใช้ทั่วไปมีกำลัง 1000 วัตต์ โคมไฟที่ใส่สลับกับหลอดไฟ PAR เรียกว่าโคม PAR แต่การใช้ไฟชนิดนี้ต้องมีการจัดวางระยะต่อกันให้ดีเพื่อให้ต่อกันไม่เป็นจ้ำๆ

ไฟ PAR ADJUSTMENT สามารถปรับ TUBE ขึ้นลงได้ มีคำว่า BEAM SHADE หมายความว่า แสงจะออกมาเป็นวงรี ถ้ามีการหมุนหลอดทั้งหลอดวงรีจะหมุนตามไปด้วย เรียกว่าการปรับ BEAM SHADE

ไฟ ETC 4 PAR เป็นไฟ PAR รุ่นใหม่ของยี่ห้อ ETC ใช้กำลังไฟต่ำกว่า คือ 575 วัตต์ แต่ให้แสงพอกับหลอดไฟ 1000 วัตต์ รูปทรงทันสมัยแบ่งเป็น VNSP (VARY NARROW SPOT) แสงจะแคบที่สุด, NSP (NARROW SPOT), MFL (MEDIUM FLOOD LIGHT), WFL (WIDE FLOOD LIGHT) แสงบานที่สุด

2. BEAM PROJECTOR หรือ BEAM LIGHT

ภายในจะมีแผ่นสะท้อนแสง แสงจะออกมาเป็นลำ ประเภทนี้จะปรับความกว้างความแคบของ วงไม่ได้

3. FRESNEL

มีชิ้นส่วนของเลนส์ FRESNEL เข้ามาประกอบ เลนส์สามารถเลื่อนเข้าเลื่อนออกได้ เพื่อปรับระยะระหว่างหลอดไฟ จะทำให้บานมากบานน้อย แต่ไฟชนิดนี้ไม่ค่อยนิยม เนื่องจาก ราคาแพงกว่าไฟ PAR 4 เท่า และอายุการทำงานสั้นกว่า

4. PC SPOTLIGHT

คล้าย FRESNEL มากแต่ใช้เลนส์ PC ซึ่งหมุนเกลี้ยงทำให้แสงที่ออกมาขอบคมชัดกว่า

5. PROFILE SPOT

ปรับวงได้ ขอบคมชัดกว่า PC SPOTLIGHT ให้ฉายรูปแบบลวดลายต่างๆ ซึ่งเป็นแผ่นโลหะเจาะรู เรียกว่า GOBO

6. FOLLOW SPOT

เปรียบได้กับ PROFILE ขนาดใหญ่ ไฟวิ่งตามได้ ขอบคมชัด มีช่องใส่ฟิลเตอร์ ได้ อีกหลายปุ่มสื่มีปุ่มไว้ เฟลตอินเฟลตเอาท์แสง (ค้อยๆ สว่างขึ้นหรือมืดลง) มี IRICH สำหรับ ไฟกัสแสงให้คมได้

7. FLOOD LIGHT หรือ STRIP LIGHT

แสงจะบานมากๆ ทำหน้าที่ย้อมสีผนังที่เป็นฉากหลังทั้งยัง สามารถเอาไฟมาต่อกัน 4 อัน อาจใช้หลายสี แล้วควบคุมการปิดเปิดเอา

4) ระบบป้องกันเสียงรบกวน

การควบคุมเสียงภายในอาคาร

1. ที่ตั้งของห้อง แยกห้องที่ต้องการความเงียบไปบริเวณที่ไม่มีเสียงรบกวน
2. วัสดุที่ควบคุมเสียง design sound lock ทำให้เสียงเกิดการเบี่ยงเบน เพราะจะทำให้พลังงานของเสียงลดลง
3. ฝ้าเพดานที่มีความหนาแน่นน้อยกว่า 6 มม. ไม่สามารถป้องกันเสียงได้
4. ทำลายแหล่งกำเนิดเสียง ควบคุมแหล่งกำเนิดเสียงที่คิดว่าเป็นมลพิษ เช่น การลดการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร
5. เอาแหล่งกำเนิดเสียงไปจากการทำกิจกรรมต่างๆ

การป้องกันเสียงจากด้านบน

1. ทำหลังคา 2 ชั้น ทำให้เกิดสุญญากาศซึ่งเสียงผ่านไม่ได้ การทำหลังคา 2 ชั้นลดความดังได้ 20 - 50 เดซิเบล
2. การใช้ฉนวนดูดซับเสียง มี 2 ลักษณะ
  - ฉนวนที่สอดตรงกลาง
  - ฉนวนที่พันตามหลังคา

5) ระบบสุขาภิบาลและการบำบัดน้ำเสีย

ระบบสุขาภิบาล

สำหรับโครงการนี้ใช้ระบบจ่ายน้ำแบบจ่ายขึ้น (Up-Feed System) ใช้หลักการนำแรงดันน้ำจากข้างล่างดันน้ำขึ้นสู่ชั้นบนโดยอาศัยปั้มน้ำเนื่องจากเป็นอาคารที่มีความสูงไม่มากนัก

ระบบบำบัดน้ำเสีย

โดยทางโครงการเลือกใช้การบำบัดโดยวิธีชีวะ โดยแบคทีเรียที่ใช้ออกซิเจน (Aerobic Bacteria) เนื่องจากมีประสิทธิภาพในการทำงานค่อนข้างสูง ใช้เนื้อที่ในการก่อสร้างค่อนข้างน้อย ควบคุมการทำงานง่าย ใช้ทำงานน้อย

การบำบัดโดยวิธีเคมี คือการใช้สารเคมีฆ่าเชื้อโรคที่เป็นอันตรายต่อมนุษย์ที่เหลือนอยู่ให้หมดไปก่อนที่จะทิ้งออกสู่ท่าสาธารณะ สารเคมีที่นิยมใช้คือ คลอรีน ไอโอดีน และโอโซน โดยใช้สารเคมีเหล่านี้ผสมกับน้ำที่ผ่านจากบ่อบำบัดทางชีวะในถังฆ่าเชื้อโรคเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 75 นาที และให้ความเข้มข้นของสารเคมีอิสระเหลือนอยู่ในน้ำออก เพื่อให้แน่ใจว่าเชื้อโรคได้ถูกฆ่าตายเป็นส่วนใหญ่

สรุปกระบวนการระบบบำบัดน้ำเสียของโครงการ

1. น้ำโสโครกจากโถส้วมและโถปัสสาวะจะต่อเข้า Septic Tank
2. น้ำเสียจากอ่างล้างมือ ห้องน้ำ ห้องครัว จะต่อเข้าบ่อดักไขมัน
3. นำน้ำที่ได้จากข้อที่ 1 และข้อที่ 2 ไปบำบัดโดยวิธีทางชีวะโดยแบคทีเรียที่ใช้ออกซิเจน

ออกซิเจน

4. เติมคลอรีนลงในถังฆ่าเชื้อที่บรรจุน้ำที่ได้จากข้อที่ 3
5. สูบออกสู่ท่าสาธารณะ

6) ระบบป้องกันอัคคีภัย

ในการศึกษาเรื่องการป้องกันอัคคีภัยสามารถแบ่งเนื้อหาออกได้เป็น

1. การป้องกันอัคคีภัย

การป้องกันอัคคีภัย โดยติดตั้งระบบเตือนภัยแบบระบบเตือนควัน (Smoke Detector) ภายในห้องที่มีความจำเป็นโดยเฉพาะส่วนสำนักงานที่อยู่ชั้นบนของอาคาร และห้อง

ที่มีสารไวไฟ เมื่อมีควันเกิดขึ้น ระบบจะมีสัญญาณเตือนที่ Central Board ว่าเกิดขึ้นที่จุดใด ชั้นใด เพื่อหาทางป้องกันได้ถูกต้อง

2. ระบบการหนีไฟ

ในอาคารแห่งนี้มีระบบการหนีไฟด้วยบันไดหนีไฟ โดยในกรณีที่เกิดไฟไหม้ การหนีไฟจะไม่ใช้ลิฟต์ ทั้งนี้เพราะจำนวนความจุของลิฟต์ได้น้อย และจะมีปัญหาด้านไฟฟ้าขัดข้องเมื่อเกิดเพลิงไหม้ ทำให้ลิฟต์ไม่ทำงาน และตัวห้องลิฟต์เองก็ยังไม่ป้องกันความร้อนได้ดีมากนัก

3. ระบบการดับเพลิง

โดยในการดับเพลิง อาคารจะติดตั้งระบบหัวฉีดอัตโนมัติ (Sprinkler) และติดตั้ง ตู้ อุปกรณ์ (Fire Hose Cabinet) ซึ่งจะมีอยู่ทุกๆ บริเวณอาคาร แต่ละตู้จะมีสายฉีดดับเพลิง ซึ่งมีความยาว 30 เมตรและสามารถต่อเชื่อมกันได้ทุกสาย

7) ระบบรักษาความปลอดภัย

การป้องกันโจรกรรม

ใช้สัญลักษณ์แจ้งภัย โดยประกอบการทำงานของยามรักษาการณ์ ที่ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา พร้อมทั้งจะเผชิญกับสถานการณ์ สัญญาณแจ้งภัยระบบใดก็ตามที่ติดตั้ง จะต้องสามารถแจ้งสัญญาณ

ตรงไปที่ยาม และสามารถส่งสัญญาณไปที่สถานีตำรวจใกล้เคียง เสียงสัญญาณไซเรนจะต้องดังไปทั่วบริเวณ เพื่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือได้ทันทั่วทั้ง เจาะห้องยามควรมีเครื่องหมายให้ทราบว่าจะเกิดที่ห้องใด และส่วนไหนของอาคารขนาดเล็กที่มีเจ้าหน้าที่ไม่พอ ระบบแจ้งภัยควรที่จะติดตั้งโดยระบบอัตโนมัติ หมายความว่า เมื่อเกิดเสียงสัญญาณภัยขึ้นแล้ว ประตูต่างๆ จะปิดเองโดยอัตโนมัติเพื่อให้ค้นหาตัวคนร้ายได้

เจ้าหน้าที่รักษาการณ์

การจัดเวรรักษาการณ์ จะต้องคำนึงถึงการรักษาความปลอดภัยตลอด 24 ชม. ตลอดทั้งกลางวัน และกลางคืน เนื่องจากเวลากลางวันที่เปิดดำเนินการอาจจะมีผู้เข้าไปทำการโจรกรรม หรือก่อความเสียหายให้วัตถุจัดแสดงได้

การรักษาความปลอดภัยในเวลาเปิด

ในเวลาเปิดทำการ คือเวลากลางวัน จะมีเจ้าหน้าที่เฝ้าหน้าห้อง และเจ้าหน้าที่รักษาการณ์ทำหน้าที่ดูแลความปลอดภัยตามจุดต่างๆ ที่กำหนดไว้ อีกทั้งจะต้องมีเจ้าหน้าที่ประจำอยู่หน้าจอโทรทัศน์วงจรปิดอีกด้วย

การรักษาความปลอดภัยในเวลากลางคืน

หลังเวลาปิดทำการจะต้องมีเวรรักษาการณ์ผลัดเปลี่ยนกันตลอดทั้งคืน ซึ่งจะมียามที่ทำหน้าที่เดินตรวจภายใน และภายนอกอาคาร ยามรักษาการณ์ประจำตำแหน่งต่าง ๆ

8) ระบบกำจัดขยะ

เพื่อให้การเก็บและขนย้ายขยะในโครงการเป็นไปอย่างสะดวกและถูกสุขลักษณะ จำเป็นต้องมีห้องเก็บรวมขยะ เพื่อให้เป็นที่เก็บรวบรวมขยะก่อนการขนย้ายไปกำจัด โดยในแต่ละวัน เจ้าหน้าที่ทำความสะอาดจะทำความสะอาดบริเวณอาคารและบริเวณโดยรอบอาคาร ทำการรวบรวมขยะในโครงการทั้งหมด โดยการแยกประเภทขยะตามลักษณะ เช่น ขยะเปียก , ขยะแห้ง , ขยะที่สามารถนำไปแปรรูปและนำกลับมาใช้ใหม่ได้ ขยะที่เป็นสารเคมีหรือเป็นวัตถุมีพิษเป็นต้น จากนั้นก็จะทำการบรรจุให้มิดชิดแล้วนำมาเก็บไว้ยังห้องเก็บรวบรวมขยะเพื่อรอรถเก็บขยะของเทศบาลมารับเพื่อนำไปทำการกำจัดในขั้นต่อไป

9) ระบบสื่อสาร

ระบบโทรศัพท์ที่ใช้ในโครงการมี 2 ระบบ คือ

1. Private Automatic Branch Exchange (PABX หรือ PBX) เป็นการติดต่อระหว่างภายนอกกับภายใน หรือภายในกับภายใน โดยผ่านเครื่องอัตโนมัติหรือพนักงาน สามารถติดต่อได้มากกว่า 50 คู่สาย

2. Intercom or Direct Speech System เป็นระบบการติดต่อโดยตรงระหว่างคู่สายภายในปกติจะสามารถรวมการติดต่อได้เต็มที่ 8 คู่สาย แต่อาจเพิ่มได้ถึง 64 คู่สาย

10) ระบบการขนส่งในอาคาร

ใช้ลิฟต์ระบบ Hydraulic เป็นระบบที่ใช้พลังงานไฟฟ้าป้อนให้แก่มอเตอร์เครื่องปั๊ม Hydraulic เพื่อขับเคลื่อนโดยใช้ระบบ Hydraulic ระบบนี้เหมาะสำหรับอาคารที่มีความสูงไม่มากนัก จึงเหมาะกับโครงการ โดยจะเน้นการให้บริการกับคนพิการ และการขนส่ง

บทที่ 7

แนวความคิดในการออกแบบ

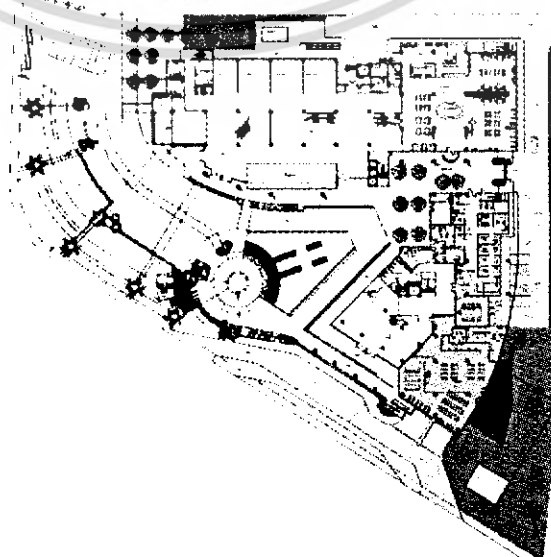
7.1 การวางผังบริเวณ

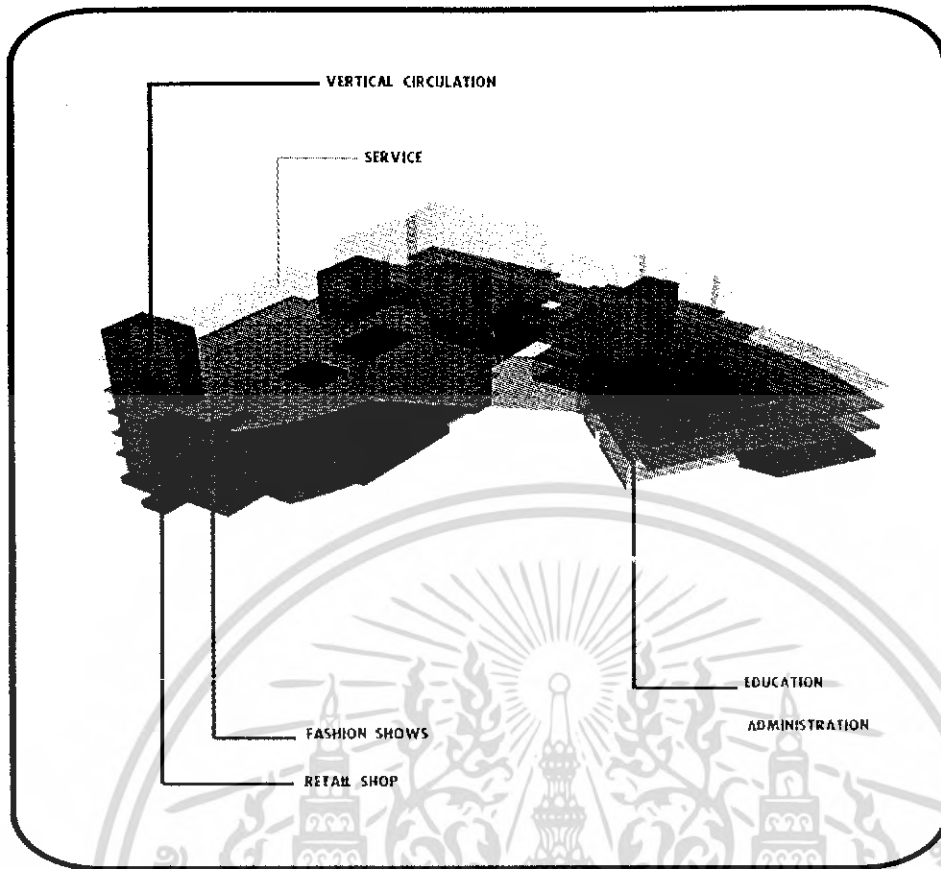
แนวความคิดในการวางผังบริเวณของโครงการ " ศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ " นั้น ในขั้นต้นได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์จากสถานที่ตั้งของโครงการ ซึ่งในที่นี้ได้ทำการวิเคราะห์ในเรื่องทิศทางลม , มุมมองที่มีผลต่อโครงการ , ทางเข้าออกหลักของโครงการ , ขนาดและรูปร่างของที่ตั้งโครงการ ดังที่ได้แสดงไว้ในบทต้นๆ

ซึ่งผลที่ได้จากการวิเคราะห์เหล่านี้จะนำมาคิดในลักษณะของ Schematic Plan เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการวางผังบริเวณของโครงการต่อไป โดยจะแบ่งออกได้เป็นลักษณะต่างๆ ดังนี้

- การจัดวาง Zoning

เนื่องจากที่ตั้งโครงการมีขนาดค่อนข้างใหญ่ เมื่อเทียบกับพื้นที่ใช้สอยของอาคาร ดังนั้นการวางผังบริเวณจึงมีลักษณะเป็นกลุ่มอาคารเดี่ยว โดยจะแยกออกเป็นอาคาร shopping , อาคารบริการ , อาคารการศึกษา

1. สำนักงาน

เป็นส่วนบริหารโครงการ โดยจะแยกออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ สำนักงานที่ควบคุมการบริหารในส่วนศูนย์แฟชั่น กับ ส่วนของสำนักงานฝ่ายการศึกษาที่ดูแลควบคุมสถาบันการออกแบบ ซึ่งจะตั้งอยู่ทางด้านหน้าของโครงการเพื่อง่ายต่อการเข้าถึงและแยกผู้มาติดต่อกับโครงการให้อยู่ในชั้นเดียวเท่าเท่านั้น ซึ่งจะอยู่ติดกับส่วนห้องพักของอาจารย์

2. ส่วนให้การศึกษาด้านการออกแบบแฟชั่น

เป็นสถาบันที่สอนศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับด้านแฟชั่นโดยเฉพาะโดยจะมีส่วนประกอบเป็นส่วนของห้องเรียน ห้องเรียนตัดเย็บ ห้องบรรยาย ห้องคอมพิวเตอร์ ซึ่งจะอยู่ในชั้น 2-3 ซึ่งทำ
ให้ไม่

ถูกรบกวนจากผู้มาใช้โครงการ และมีห้องสมุดแยกอยู่ในชั้น 1 ของโครงการเพื่อสะดวกแก่ผู้ที่จะเข้ามาใช้และไม่วุ่นวายกับส่วนของการเรียนการสอน มีทางเข้าด้านหลังสำหรับการ SERVICE เพื่อไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวาย

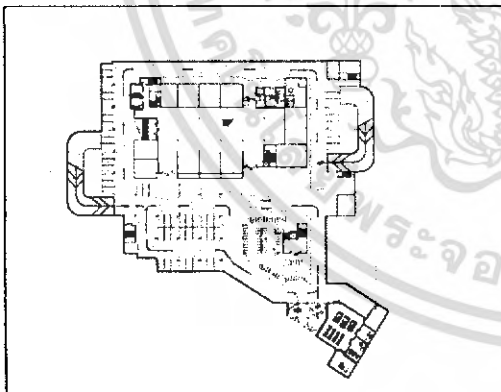
3. ส่วน FASHION SHOW

เป็นสถานที่จัด FASHION SHOW การเดินแบบ ตลอดจนกิจกรรมต่างๆ เช่น การเปิดตัวสินค้า การแสดง การโฆษณา ฯลฯ มีลักษณะเป็น MULTI-PURPOSE HALL ซึ่งจะอยู่ทางด้านบนสุดสามารถเห็นได้ชัดเจนเมื่อมองเข้ามาในตัวโครงการอยู่ติดกับส่วนของห้องพักผ่อน - นายแบบ

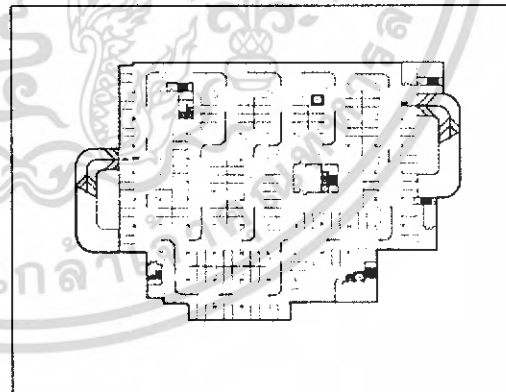
และติดกับส่วน ร้านค้าเพื่อสามารถให้ผู้มาใช้โครงการเข้ามาใช้ในส่วนของร้านค้าก่อนที่จะเข้ามาชมการแสดงแฟชั่นโชว์

4. ส่วนของร้านค้า

ลักษณะเป็น SHOPPING CENTER ที่ประกอบด้วยร้านค้าย่อย RETAIL SHOP ที่มีการกำหนดให้เป็นผลิตภัณฑ์แฟชั่นชั้นนำทั้งในและต่างประเทศ ส่วนของร้านค้า โถงกิจกรรม ศูนย์อาหารซึ่งอยู่ทางชั้นล่างของอาคารง่ายต่อการ service จะตั้งอยู่ทางด้านหน้าของโครงการสามารถมองเห็นได้ชัดเจนและง่ายต่อการเข้าถึงจากสถานีรถไฟฟ้าใต้ดินที่ตั้งอยู่ทางด้านข้างโครงการ สามารถเชื่อมต่อได้ง่ายกับส่วน service ทางด้านหลังของโครงการทางชั้นบนสุดจะเป็นส่วนของส่วนแสดงแฟชั่นโชว์และส่วนที่สัมมนา 200 ที่นั่ง

ที่จอดรถใต้ดินชั้น 1

ที่จอดรถใต้ดินชั้น 2

5. ส่วนที่จอดรถ

จะแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ สำหรับผู้ที่มาชมใช้โครงการ โดยจะอยู่บริเวณชั้นใต้ดิน มีทั้งหมด 2 ชั้น อีกส่วนนั้นสำหรับเจ้าหน้าที่ระดับสูงของโครงการ และรถยนต์ที่ใช้ในโครงการ ซึ่งจะแยกจากกัน

6 . ส่วนบริการ service

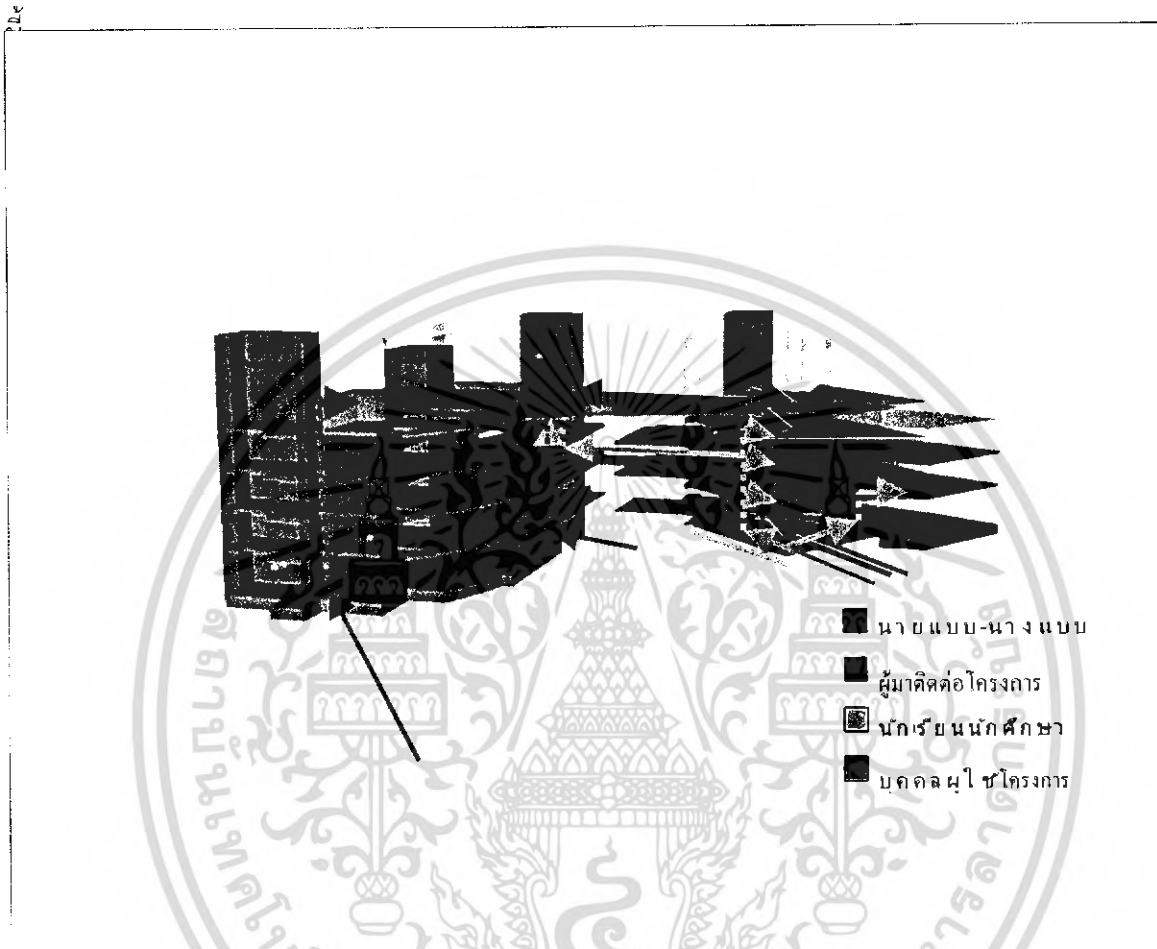
จะอยู่ทางด้านหลังของโครงการเพื่ออำนวยความสะดวกการเข้าถึงและบังสายตามีทางเข้าของรถ service ซึ่งแยกออกจากทางเข้าหลักเพื่อลดความวุ่นวายและไม่หม่นมอง

- การกำหนดแนวแกนของโครงการ

สามารถแบ่งแกนหลักของอาคารได้เป็น 2 แกน เนื่องจากที่ดินมีลักษณะเป็นสามเหลี่ยมและต้องการจะเปิดมุมมองของโครงการซึ่งอยู่บริเวณสี่แยก จึงวางแกนของอาคารในลักษณะรูปตัว L เปิดให้ทางด้านหน้ามุมโครงการเป็นลานกิจกรรมซึ่งเป็นด้านที่สามารถเห็นได้ชัดเจนและสามารถดึงดูดผู้คนให้เข้าสู่โครงการโดยจะมีแนวของส่วนเดินเท้าขึ้นโถ้วางพาดอยู่ทางด้านหน้าบริเวณของลานกิจกรรมเพื่อให้เป็นจุดเด่นและให้ลมเงาสู่ลานด้านล่าง

7.2 การแบ่งแนวทางสัญจรของผู้ใช้โครงการ จะสามารถแบ่งแนวทางสัญจรได้ตามพฤติกรรมของผู้ ใช้โครงการ โดยจะสามารถแบ่งได้เป็นลักษณะต่างๆ ดัง

สีเขียว เป็นแนวทางสัญจรของคนที่มาใช้บริการส่วนร้านค้าทั้งทางรถยนต์และทางเท้า โดยเมื่อมาถึงจะมี Drop off แล้วลงไปจอดรถใต้ Plaza จากนั้นจะขึ้นไปที่โถงบันได ซึ่งจะเป็นตัวแจกคนไปยังส่วนต่างๆ ของโครงการ ได้แก่ส่วนโรงอาหาร ส่วนแสดงงาน และส่วนการศึกษา ส่วนคนที่มาทางเท้าจะมี Plaza ด้านหน้าเป็นตัวนำเข้าสู่โถงทางเข้าหลัก แล้วจึงแยกไปยังส่วนต่างๆของโครงการต่อไป

สีดำ เป็นแนวทางสัญจรนางแบบ-นายแบบ โดยเจ้าหน้าที่โดยเมื่อมาถึงจะมี Drop off แล้วลงไปจอดรถใต้ Plaza จากนั้นจะขึ้นไปที่โถงบันไดแล้วขึ้นไปยังห้องพักนางแบบ แบบ

สีฟ้า เป็นแนวทางสัญจรของผู้มาติดต่อ มี Drop off แล้วลงไปจอดรถใต้ Plaza ส่วนคนที่มาทางเท้าจะมี Plaza ด้านหน้าเป็นตัวนำเข้าสู่อาคารแล้วเข้ามาติดต่อที่โถงทางเข้าแล้วจึงไปส่วนที่ต้องการที่จะติดต่อ

7.2.1 การให้แสงในส่วนแสดงนิทรรศการ

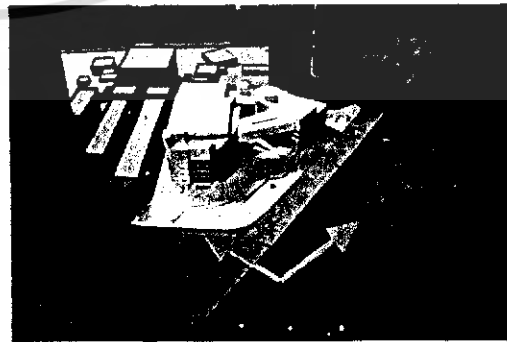
โดยทั่วไปในการจัดแสดงนิทรรศการส่วนใหญ่จะใช้แสงประดิษฐ์ในการแสดงผลงาน เนื่องจากบางที่การจัดแสดงต้องมีการควบคุมแสงด้วย แต่จะมีการนำแสงธรรมชาติเข้าสู่ตัวอาคารในบางจุด เพื่อลดการใช้พลังงานในอาคาร เช่น การเปิดรับแสงเหนือบริเวณทางเดิน หรือทางลาดอย่างเต็มที่ หรือการเปิดรับแสงจาก Skylight บริเวณโถงหลักในส่วนร้านค้า เป็นต้น

7.2.2 การออกแบบ Space ภายในส่วนนิทรรศการ

การออกแบบ Space ในส่วนจัดแสดงนิทรรศการนั้นจะมีลักษณะเป็นแบบ Space in Space คือจะมีการทำลาย Space ภายในซึ่งจะทำให้เกิด Space ที่น่าสนใจขึ้นมาใหม่ โดยการใช้ Partition กันเพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการจัดแสดง และสามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้

7.3 การออกแบบ Mass , Form ของอาคาร

ลักษณะการนำสายตาสู่ที่ตั้งนับว่าสำคัญ เนื่องจากบริเวณโดยรอบที่ตั้งโครงมีลักษณะปิดกันและโอบล้อมโดยอาคารสูงรอบๆที่ตั้งโครงการ จึงต้องการเปิดมุมมองบริเวณด้านหัวมุมของโครงการให้มีลักษณะเปิดโล่งเป็นลานพลาซ่าและสร้างกิจกรรมเชื่อมต่อระหว่างพลาซ่าด้านนอกและกิจกรรมด้านในของอาคารซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะเป็นตัวเชื้อเชิญให้คนเข้ามาใช้โครงการและทำให้โครงการมีลักษณะแตกต่างกับสภาพแวดล้อมโดยรอบ

Building Approach จะเป็นการนำสายตาจากรูปร่างโค้งถูกนำมาใช้บริเวณด้านหน้าโครงการ ทำให้อาคารไว้เหลี่ยมมุมซึ่งสามารถดึงดูดสายตาได้มากกว่าและช่วยสร้างเอกลักษณ์ในเรื่องรูปทรงให้แก่อาคารอีกด้วย

ลักษณะของ Form อาคารจะสะท้อนถึงลักษณะเฉพาะตัวของการถ่ายภาพ โดยจะใช้รูปทรงของวงรีเพื่อแสดงถึงความเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลาของเทคโนโลยีการถ่ายภาพที่เจริญก้าวหน้าในปัจจุบันนี้

นอกจากนั้นยังสร้าง Mass ให้มีลักษณะ Contrast กับอาคารโดยรอบ เพื่อเน้นให้อาคารเป็นจุดหมายตาในสภาวะโดยรอบได้ และใช้การเจาะช่องเปิดบริเวณทางเดินเพื่อให้เกิดมิติของเวลาเมื่อมีแสงธรรมชาติมากระทบ ทำให้อาคารเสมือนเคลื่อนไหวตลอดเวลา

7.4 การเลือกใช้โครงสร้าง

สำหรับในส่วนของโครงสร้างจะเลือกใช้โครงสร้างคอนกรีตเสริมเหล็กเป็นส่วนหลักของอาคาร นอกจากนี้ยังใช้ Truss เหล็ก และโครงสร้างเหล็กในส่วนของพื้นที่แสดงแพชชั่นซึ่งพาดลอยอยู่ในอากาศและมีระยะพาดช่วงกว้างเพื่อลดน้ำหนักและลดความทึบตันของคอนกรีตลง เน้นความเบาและทันสมัยของโครงสร้าง

โครงสร้างหลังคาจะเน้นที่โครงสร้าง Truss เป็นหลัก เนื่องจากราคาถูกและสามารถ Take Span ได้กว้าง ส่วนบริเวณรับแสงทางด้านบนจะใช้กระจก Stain Glass 2 ชั้น เป็นฉนวนกันความร้อน

7.5 การเลือกใช้วัสดุ

เพื่อเป็นการสื่อถึงอาคารที่ทันสมัย และง่ายต่อการดูแลรักษา โครงการศูนย์แพชชั่นกรุงเทพ จึงได้เลือกวัสดุภายนอกอาคารหลักๆ ไว้ดังนี้

- ส่วนของผนังภายนอกจะใช้เป็นคอนกรีตสำเร็จรูป
- ส่วนที่เป็น Cladding ปิดผิวด้านนอก จะใช้เป็น Aluminum Composite เพื่อง่ายต่อการดูแลรักษาและได้มาตรฐานในการก่อสร้าง
- กระจกที่ใช้จะเป็นกระจกสะท้อนแสง เพื่อลดความร้อนที่เข้าสู่อาคาร
- โครง Truss จะใช้เป็นเหล็ก เพื่อเน้นความทันสมัย และความเบาให้กับอาคาร
- แผงกันแดด จะมีลักษณะเป็นอลูมิเนียม

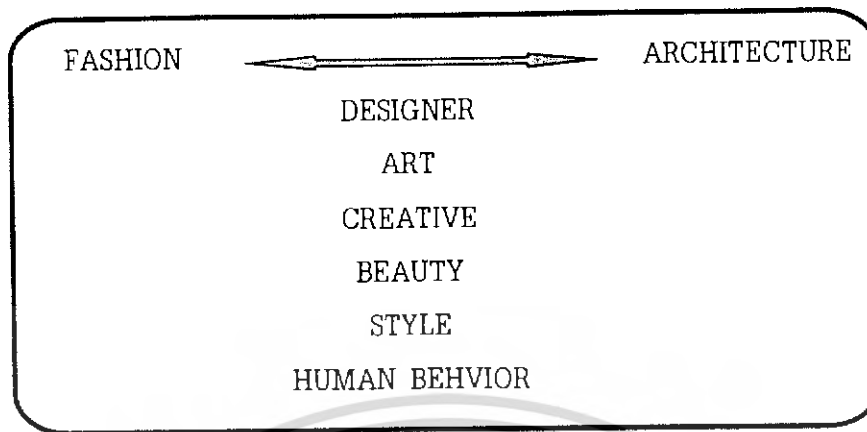
7.6 การใช้สื่อ MULTIMEDIA FACADE

เนื่องจากโครงการต้องการสื่อถึงความทันสมัยและความก้าวหน้าที่ไม่หยุดนิ่ง จะใช้สีของภาพถ่าย ป้ายต่างๆ และแสงประดิษฐ์ภายในที่สื่อถึงความทันสมัยสะท้อนออกมาสู่ภายนอกอาคาร จากสภาพโดยรอบที่ตั้งโครงการที่มีการจราจรจอแจแออัดและคับคั่งทำให้เกิด concept ของโครงการขึ้นมาเพื่อตอบรับกับสภาพที่ตั้งนั้นความผ่อนคลาย สงบและแลดูสบายตา จึงถูกนำมาใช้ในโครงการนี้เพื่อลดและผ่อนคลายความความตึงเครียดให้กับผู้สัญจรไปมาในบริเวณแยกอโศกนี้ และต้องสามารถกระจายสื่อซึ่งเป็นสิ่งสำคัญสำหรับคนเมือง คนที่รถติดอยู่รอบๆแยกสามารถมองเห็นได้ชัดเจน (multimedia ที่สื่อถึงความเป็นเมือง)

ตัวอย่างสถานที่ต่างๆที่มีลักษณะของความเป็นเมืองผสมกับสื่อให้ผู้สัญจรไปมาได้พบเห็น

7.7 การเลือกใช้สีสััน

- ■ ■ การปรับเปลี่ยนการใช้งาน
  - ■ ■ การปรับเปลี่ยน image
  - ■ ■ การปรับเปลี่ยนอารมณ์
- ลักษณะรูปแบบของโครงการนั้นจะสามารถปรับเปลี่ยนการใช้งานไปตามการใช้งานภายในอาคารและเมื่อปรับเปลี่ยนตามการใช้งานของภายในอาคารจะทำให้Imageภายนอกอาคารเปลี่ยนไปด้วย

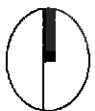
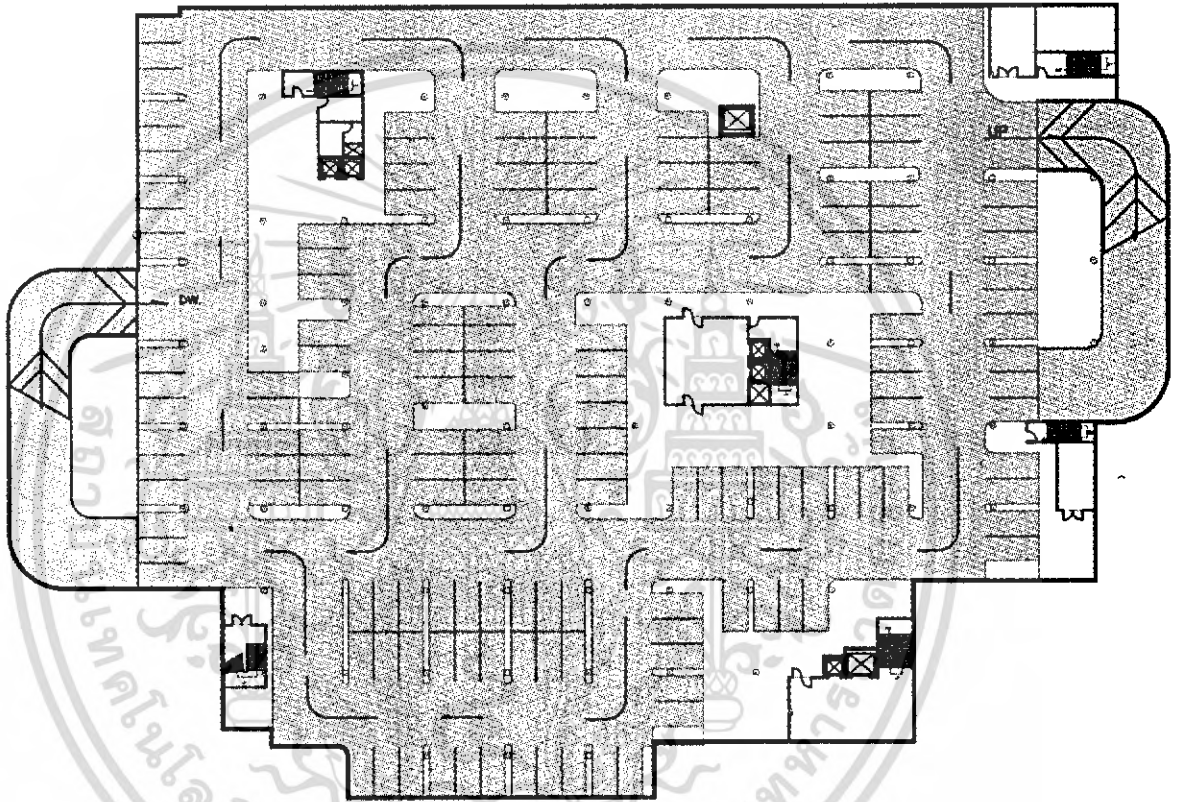

C O L O R

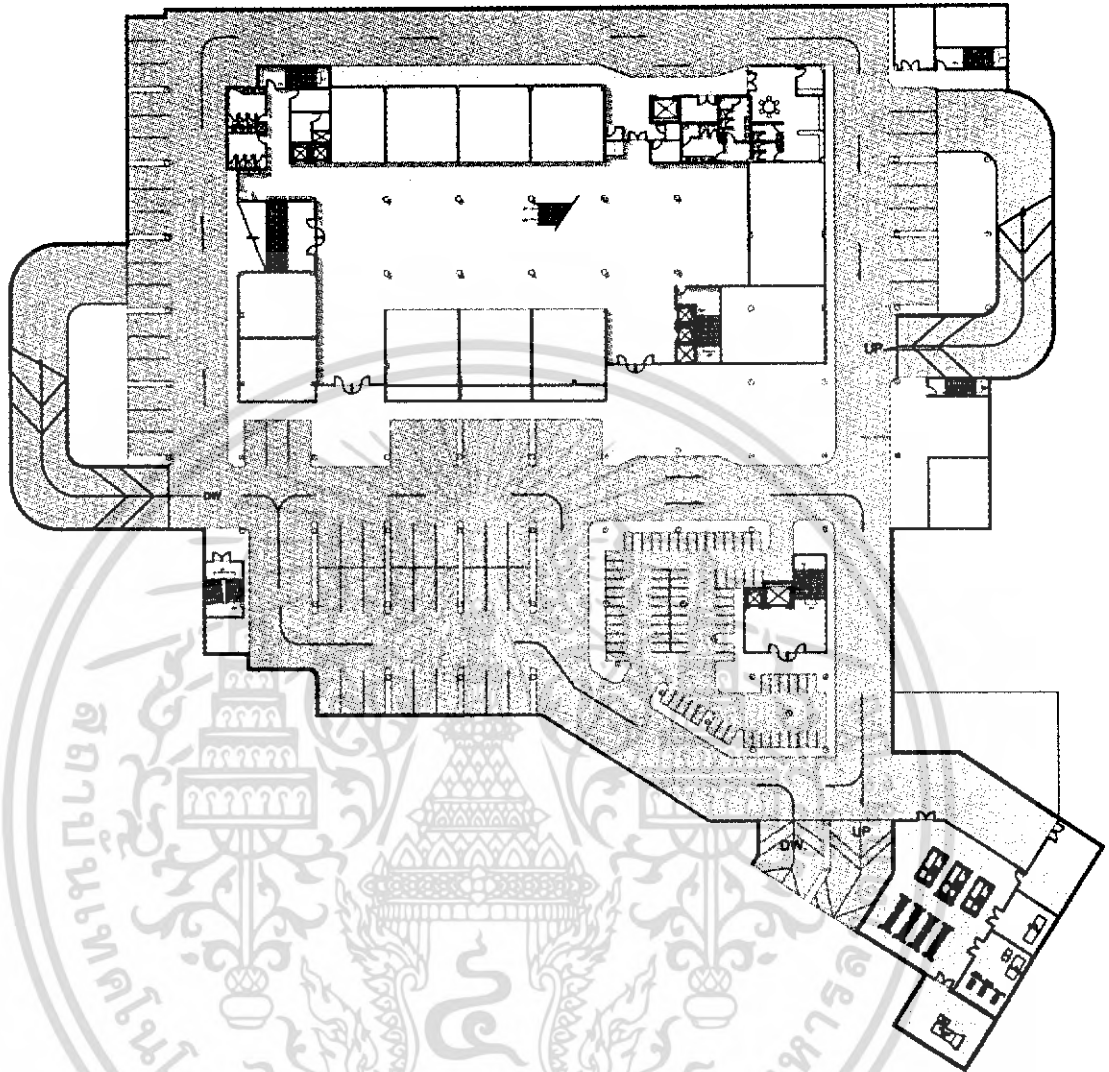
การนำสีมาใช้กับผนังของโครงการซึ่งเป็นผนัง 2 ชั้น double Skin โดยใช้สีที่เข้มขึ้น สดใส ทำให้ผนังอาคารดูมีชีวิตชีวา ทำให้เกิดมุมมองที่แตกต่างทั้งในเชิงมุมมองจากภายนอกสู่ภายในอาคาร และในมุมมองจากภายในสู่ภายนอกนั้นยังสามารถช่วยป้องกันแสงแดดที่ส่องมาทางด้านหน้าของโครงการซึ่งเป็นทิศใต้และผนังด้านในนี้สามารถปรับเปลี่ยนรูปแบบไปตามการใช้งานของพื้นที่ต่างๆในโครงการ

บทที่ 8
สรุปผลการออกแบบ

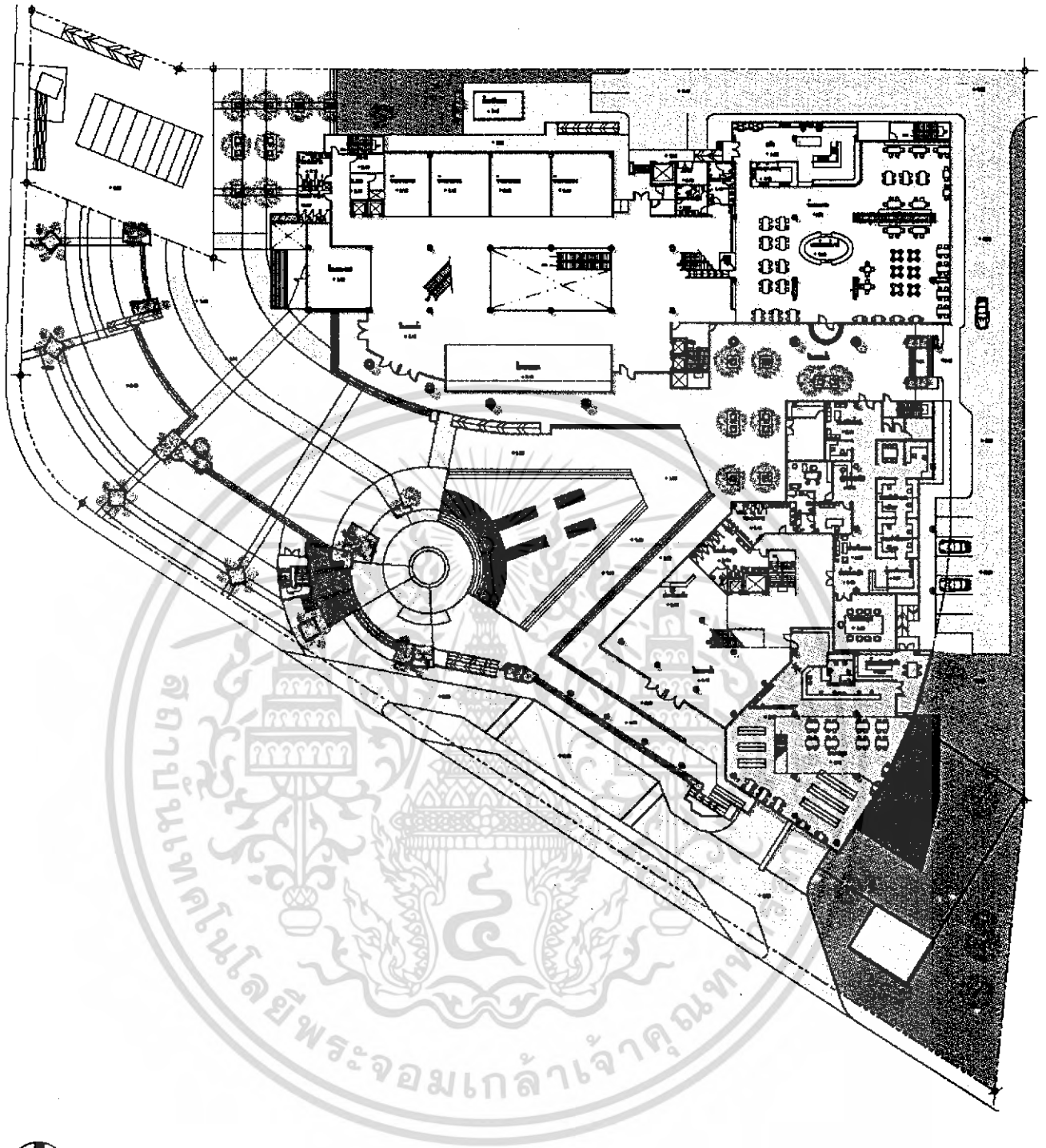
ผลงานการออกแบบและภาพถ่ายหุ่นจำลอง

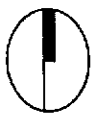
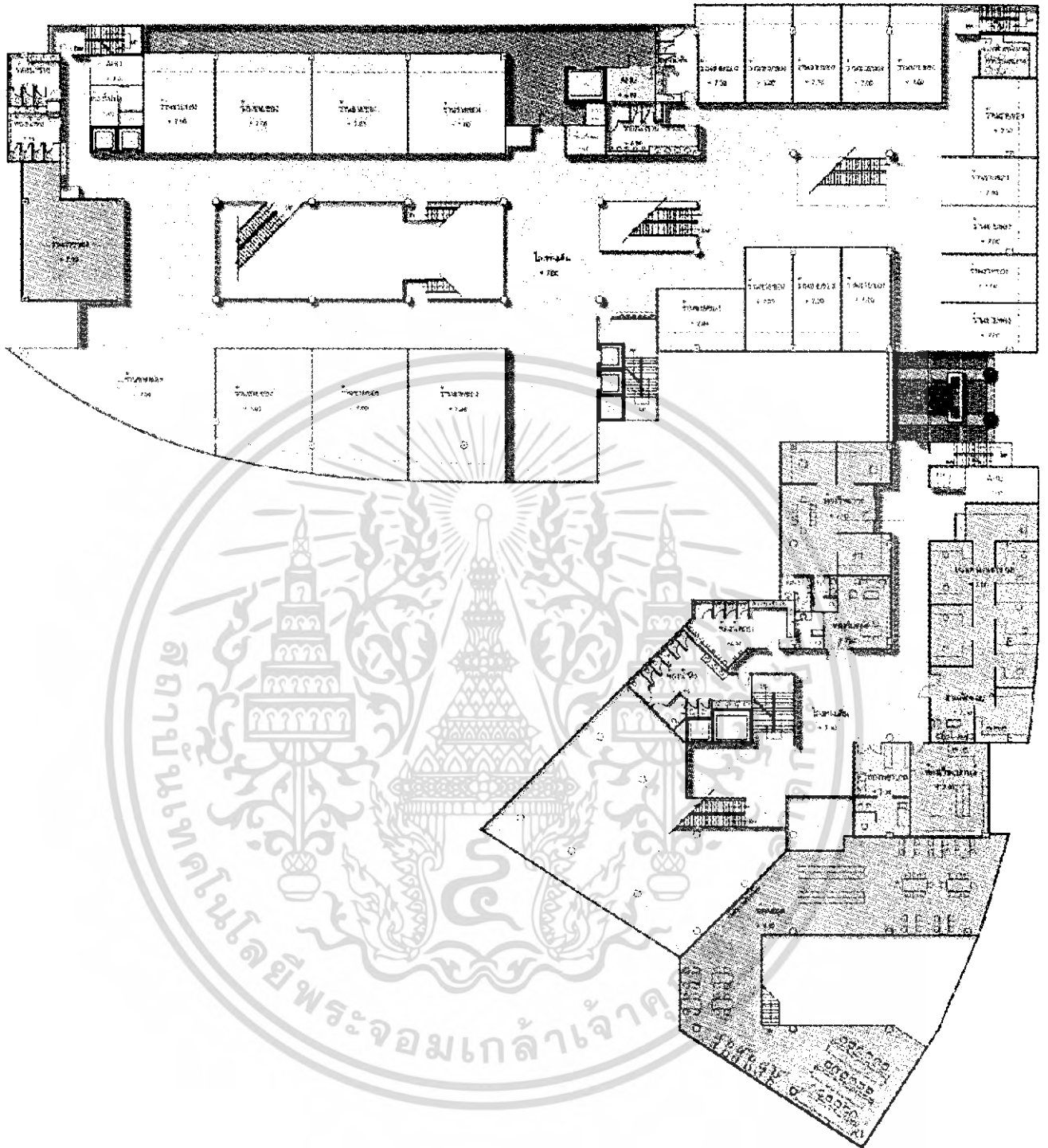
ผังพื้นที่จอดรถใต้ดินชั้น 2

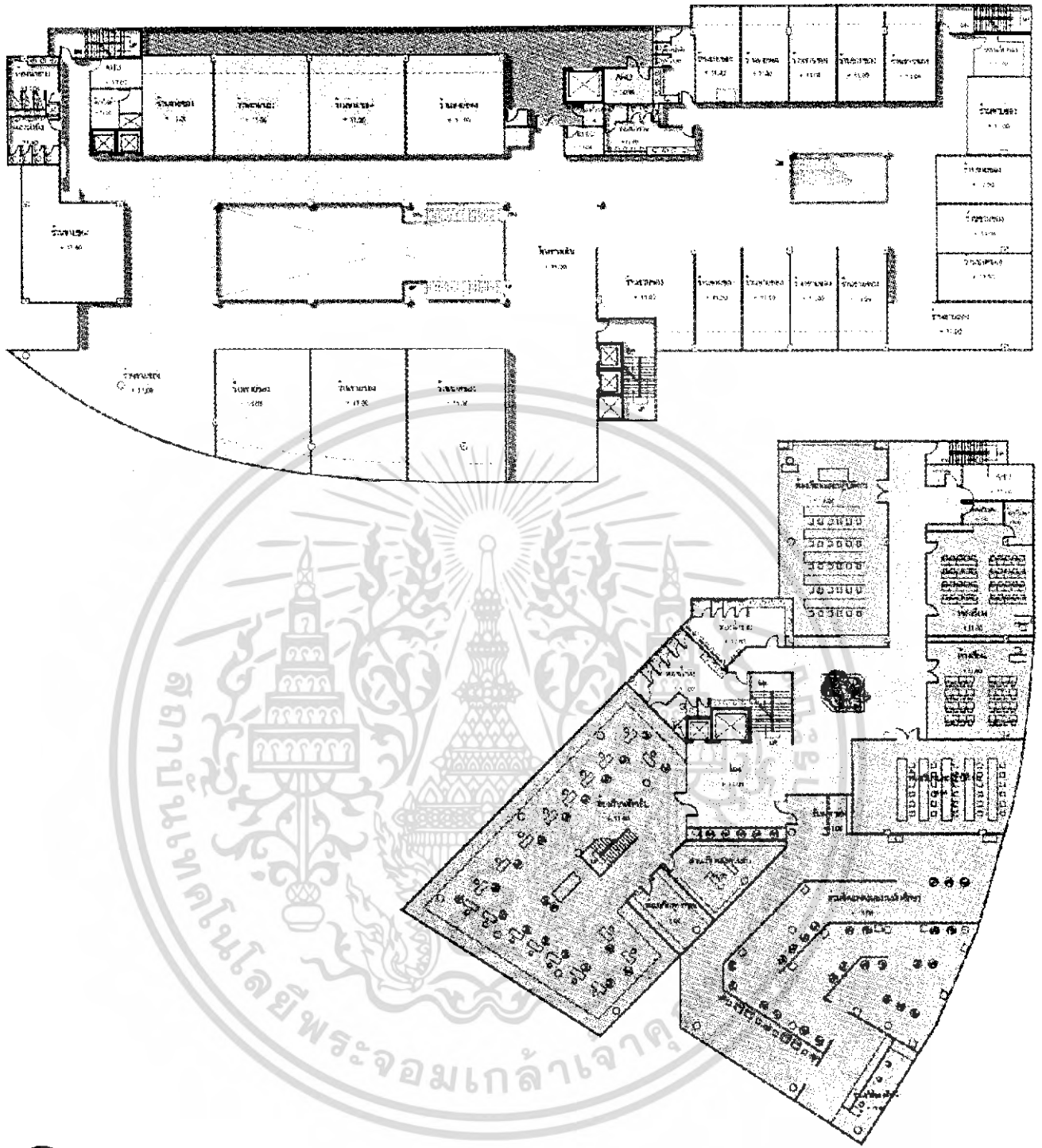
ผังพื้นที่จอดรถใต้ดินชั้น 1

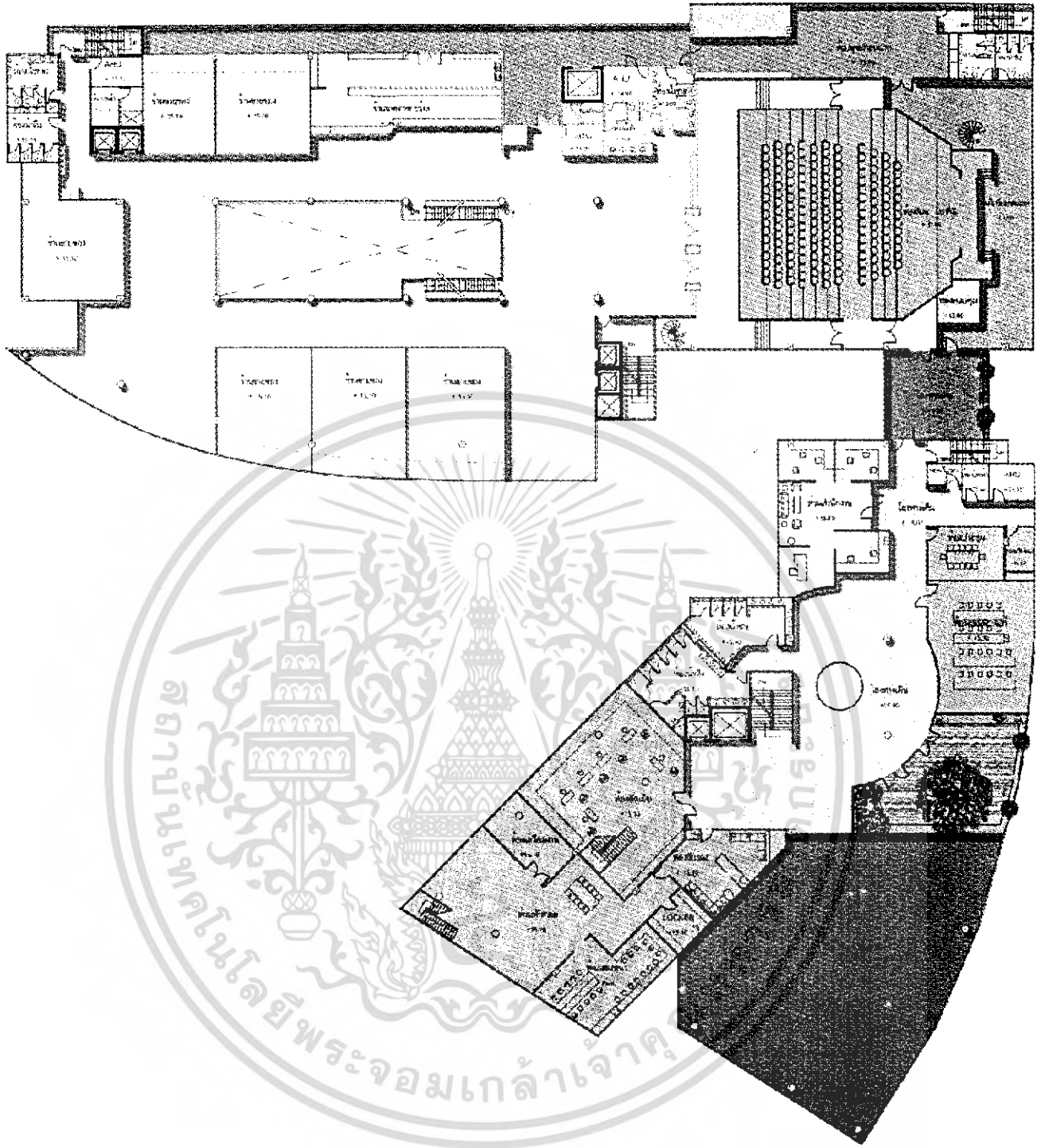
ผังพื้นที่ 1

ผังพื้นที่ 2

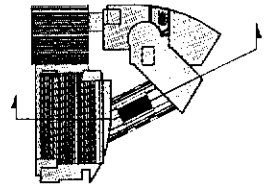
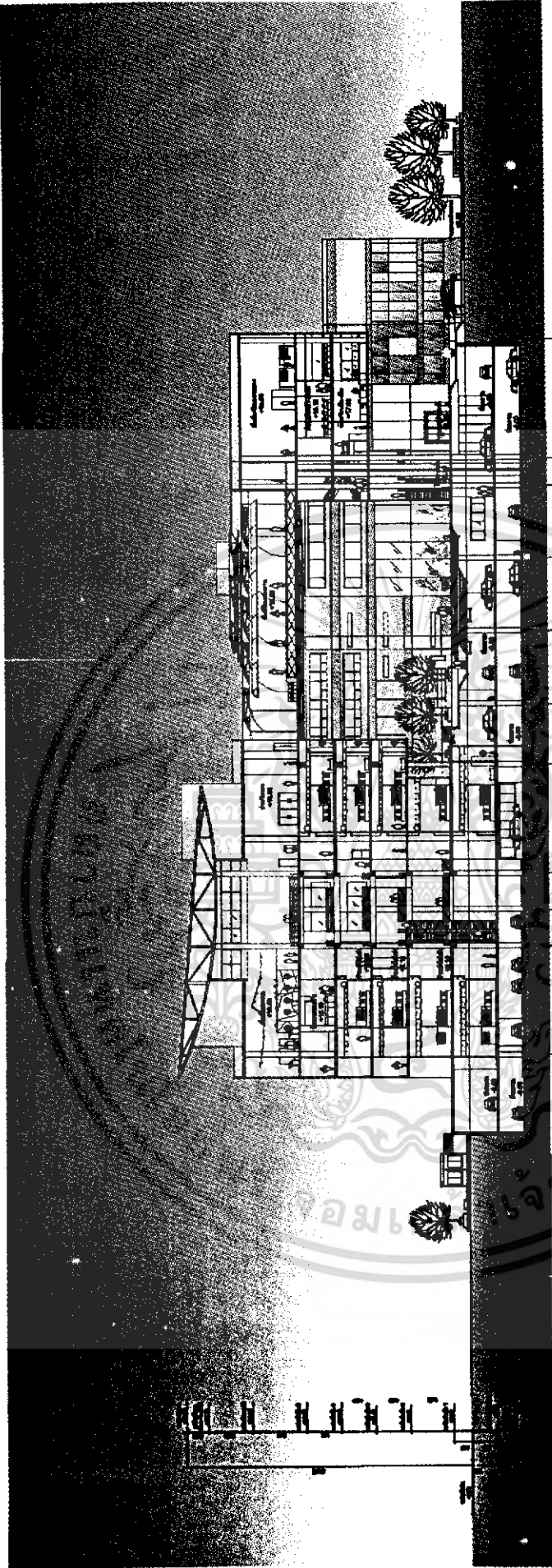

ผังพื้นที่ 3

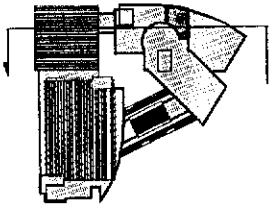
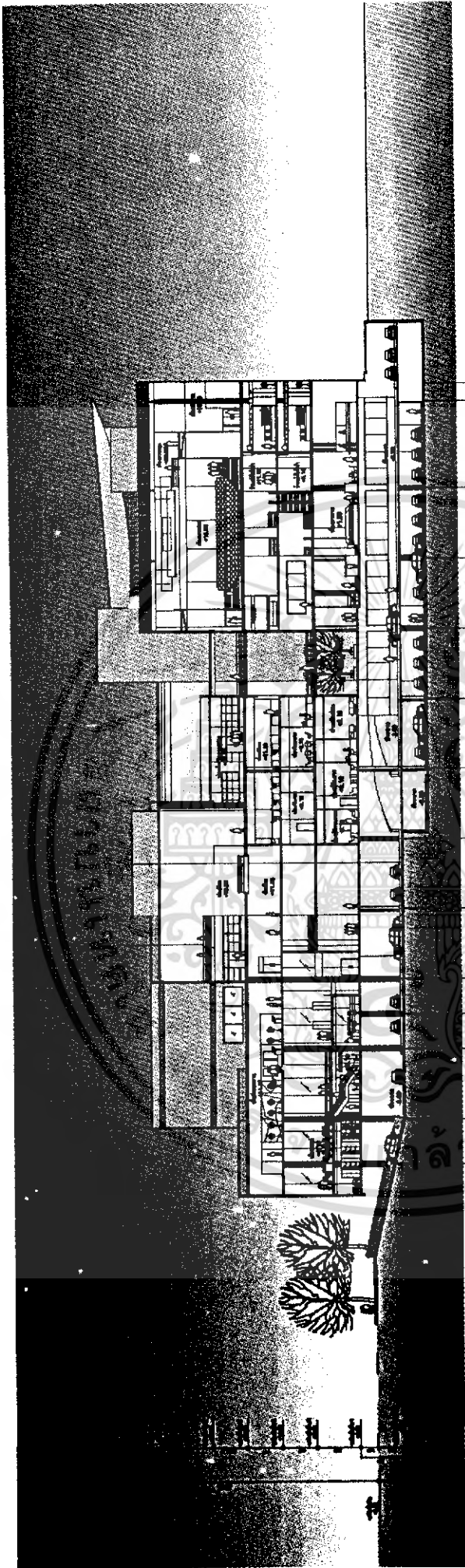
ผังพื้นที่ 4

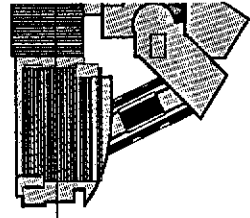
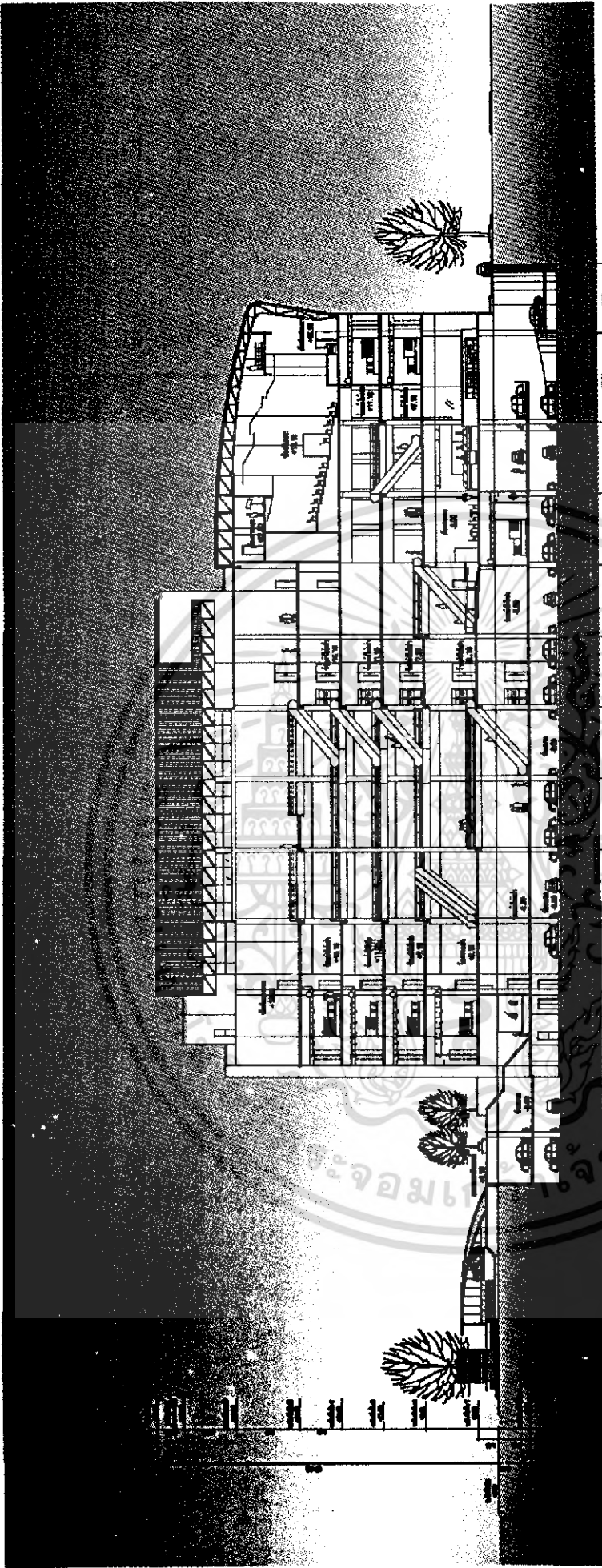
รูปตัด A - A

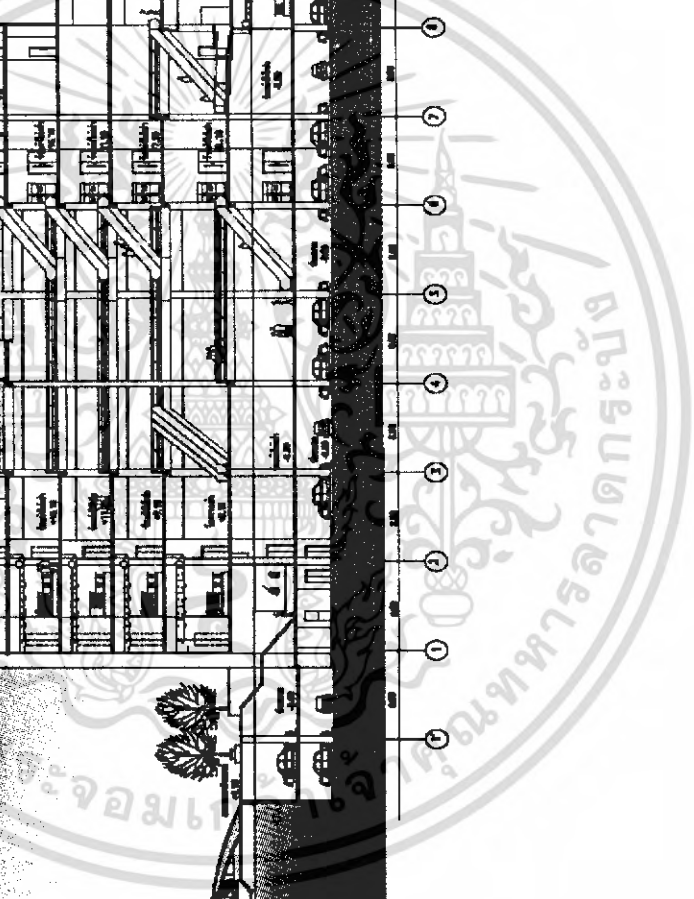

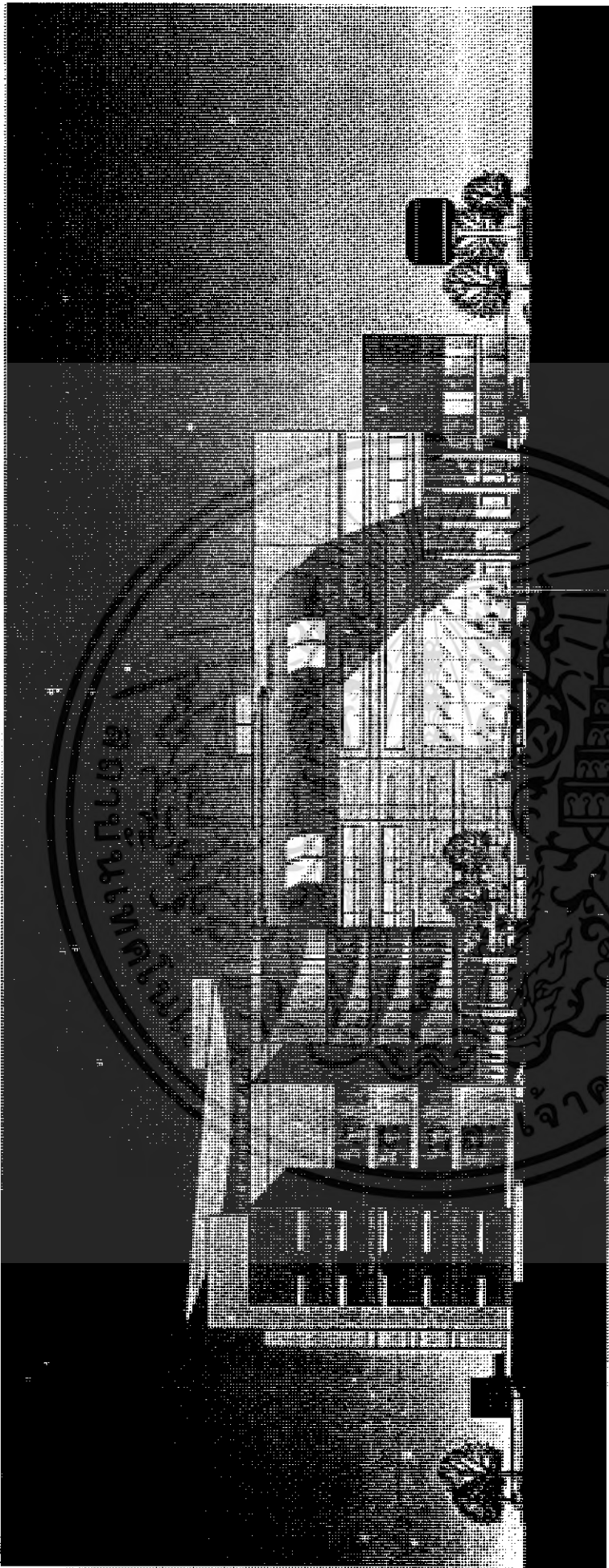
รูปตัด B-B

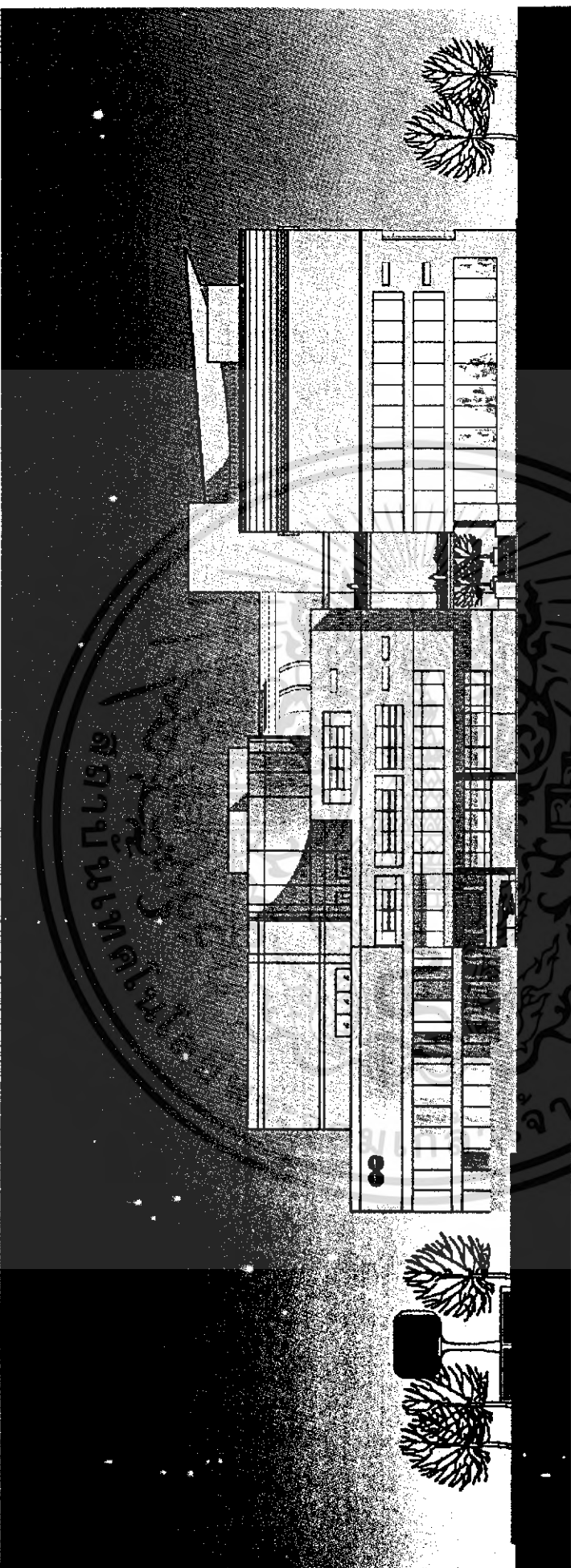

รูปตัด C-C

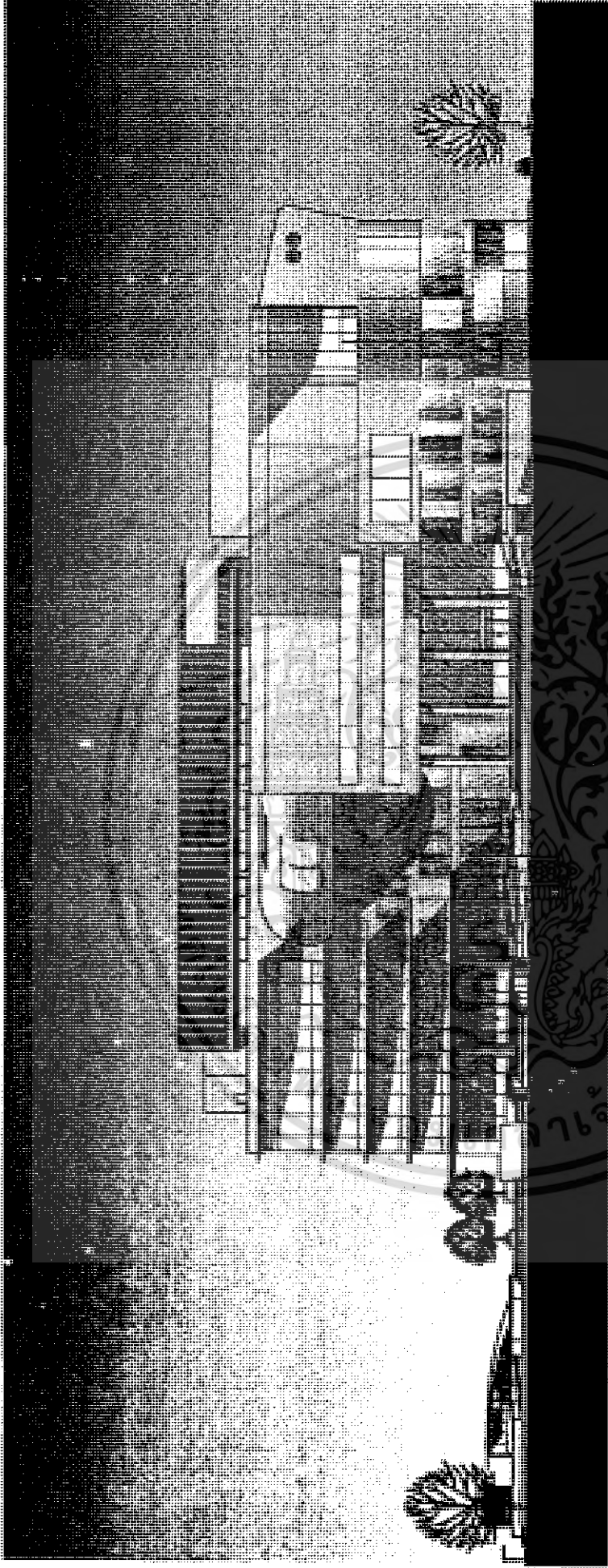

รูปด้านทิศตะวันตก

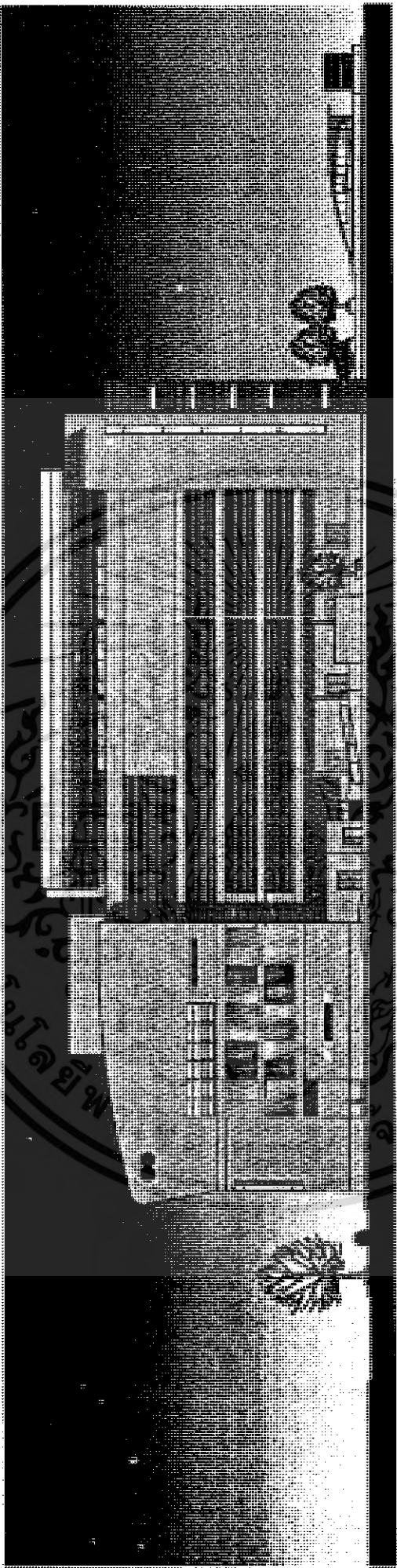

รูปด้านทิศตะวันออก

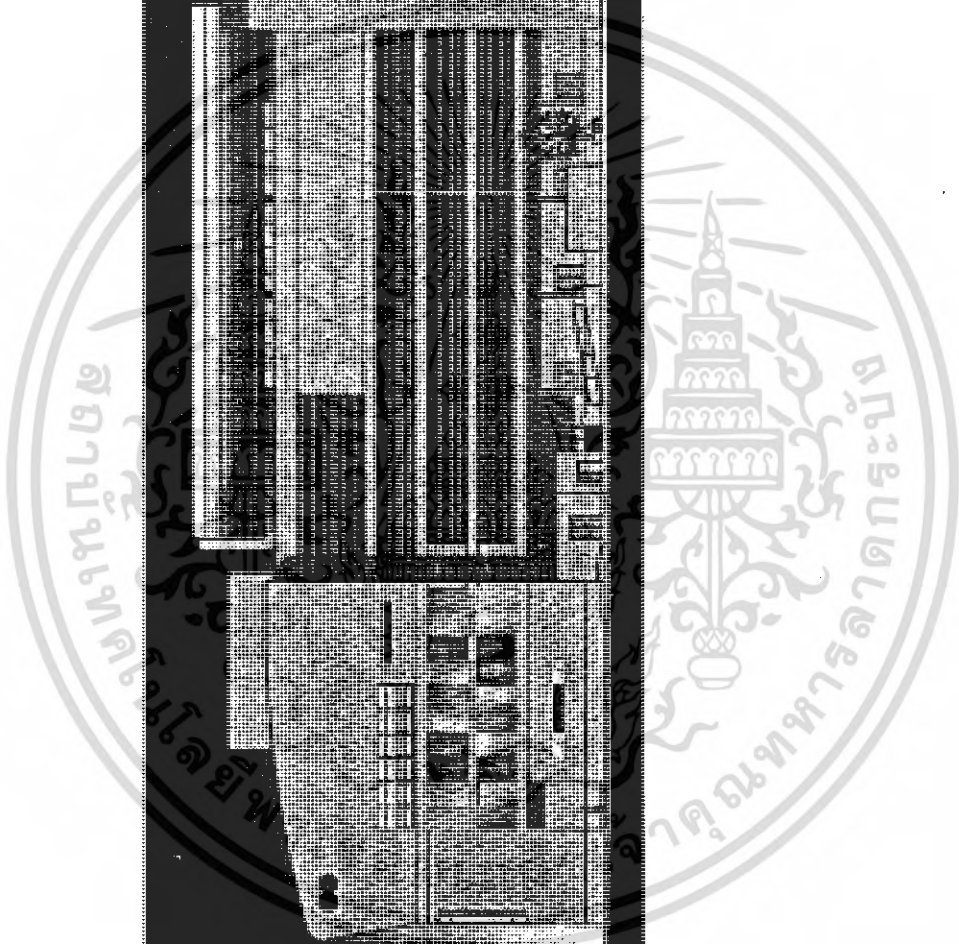

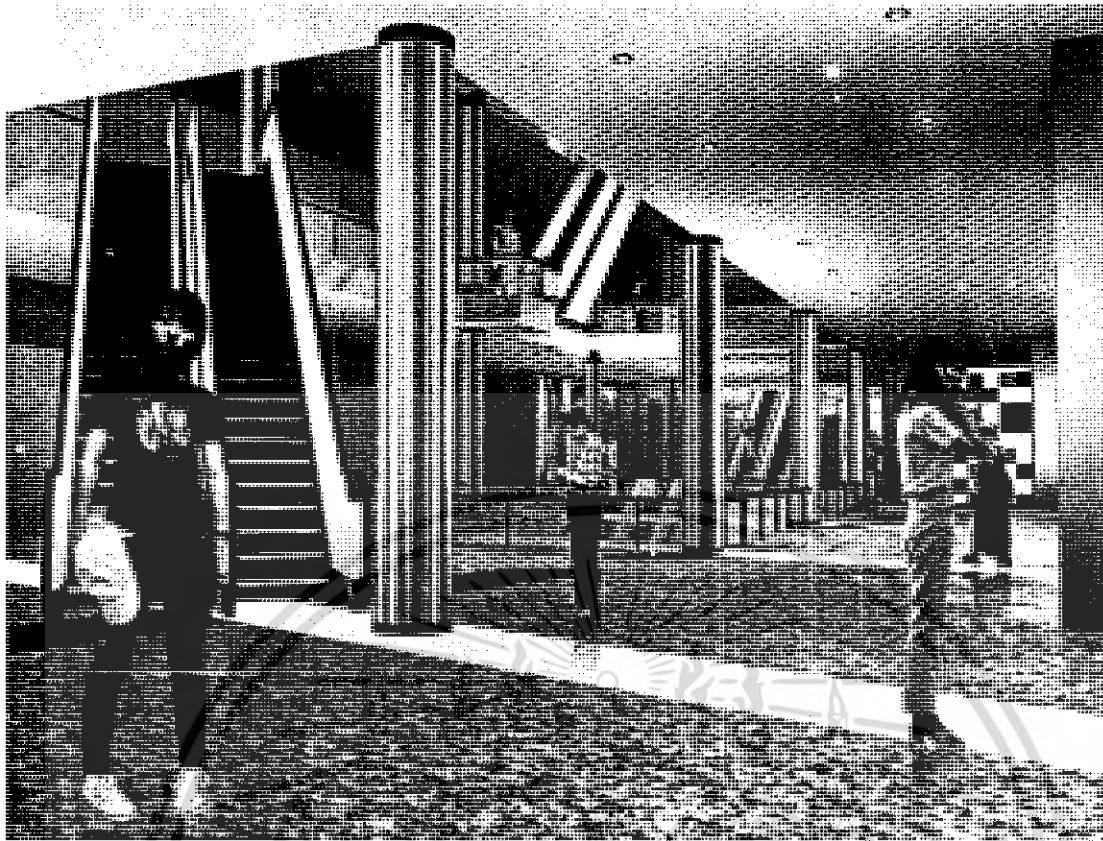
รูปด้านทิศใต้

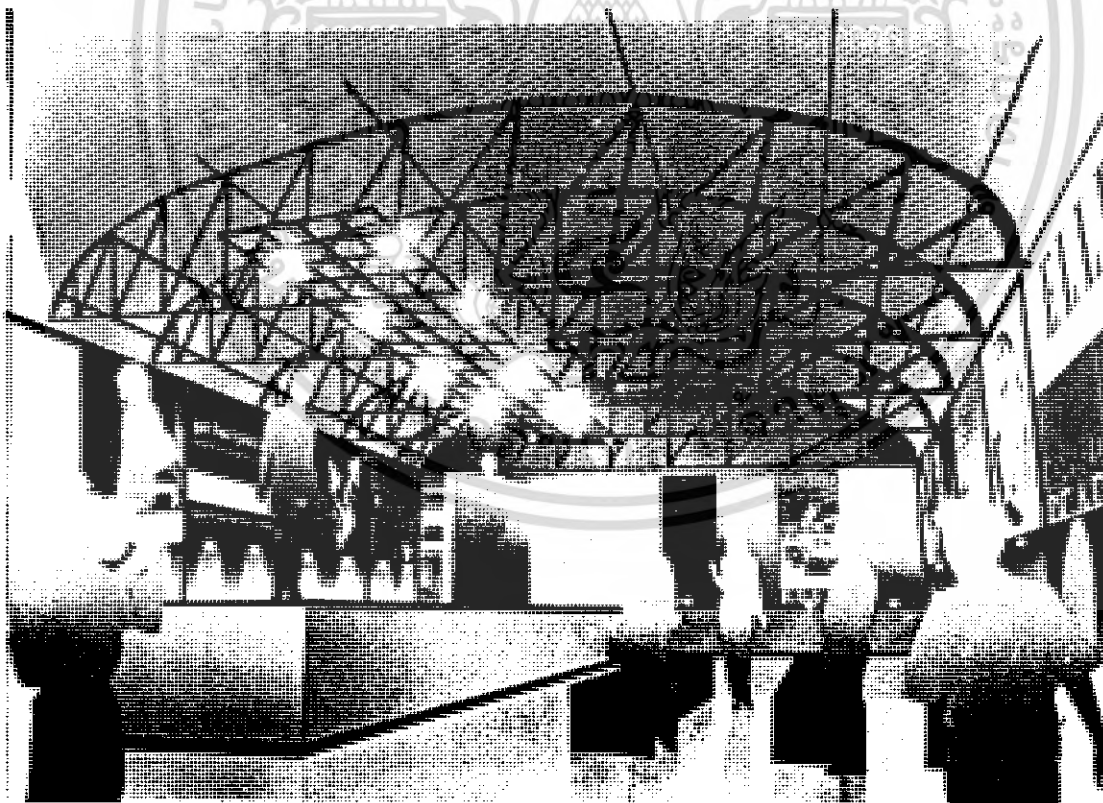

รูปด้านทิศเหนือ

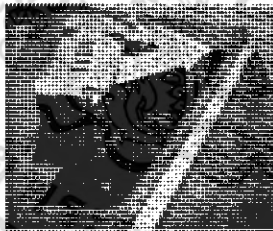
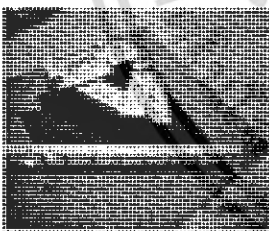
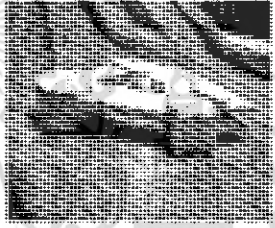
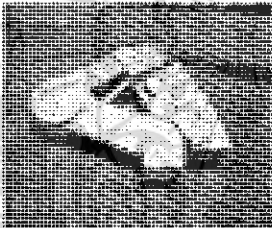
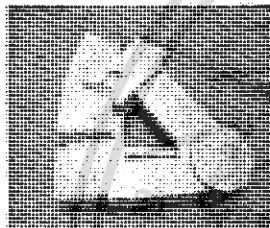
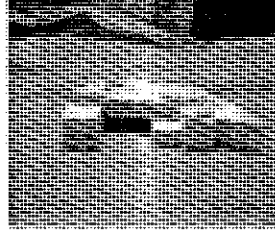
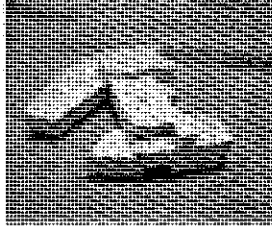
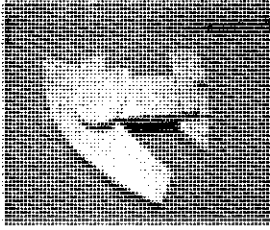

ทัศนียภาพภายในส่วน RETAIL SHOP

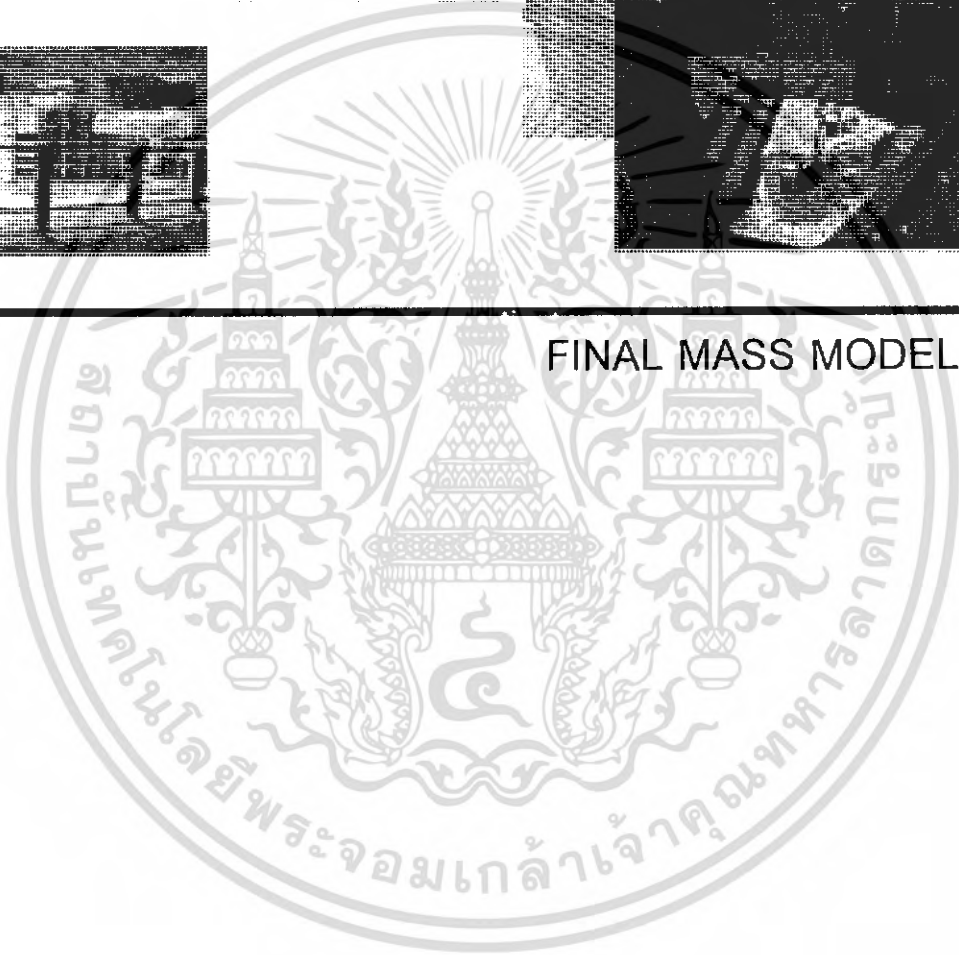
ทัศนียภาพภายในส่วนแสดงพื้นที่โชว์

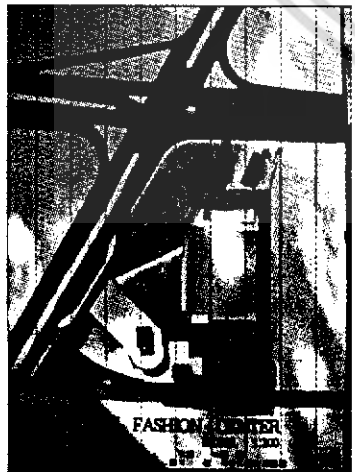
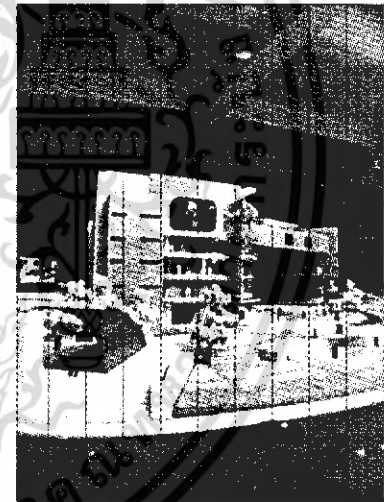
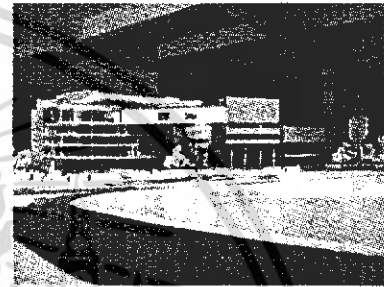
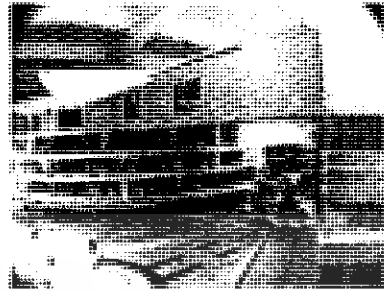

MASS DEVELOPMENT

FINAL MASS MODEL

FINAL MODEL

บรรณานุกรม

วรรณสาข์ คอนกรีต. : "โครงการศูนย์แพ่งันครบวงจร " วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์ .

มหาวิทยาลัยศิลปากร 2544

"โครงการศูนย์เผยแพร่ศิลปะผ้าไทย " วิทยานิพนธ์สถาปัตยกรรมศาสตร์ .

มหาวิทยาลัยศิลปากร 2541

ERNEST NEUFERT . ARCHITECT ' S DATA . CROSBY LOCKWOOD STAPLES ,
LONDON , 1970

ภาคผนวก

กฎหมาย และ เทศบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับอาคาร

พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร

พ.ศ. 2522

มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน โรง เรือน ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงานและ
สิ่งก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือใช้สอยได้ และหมายรวมถึง

(2) เชื้อน สะพาน อุโมงค์ ทางหรือท่อระบายน้ำ อุโมงค์ คานเรือ ทำน้ำ ทำจอดเรือ
รั้ว กำแพงหรือประตู ที่สร้างขึ้นติดต่อกับหรือใกล้เคียงกับที่สาธารณะหรือสิ่งก่อสร้างให้บุคคลใช้สอย
ได้ทั่วไป

(4) พื้นหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักบรรด และทางเข้าออกของรถสำหรับ
อาคารที่กำหนดตามมาตรา 8 (9)

หมวด 1
บททั่วไป

มาตรา 8 (9) เพื่อประโยชน์แห่งความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย การป้องกันอัคคีภัย
การสาธารณสุข การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม การผังเมือง การสถาปัตยกรรมและการอำนวยความสะดวก
ความสะดวกแก่การจราจร ตลอดจนการอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้รัฐมนตรี
โดยคำแนะนำของคณะกรรมการควบคุมอาคาร มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนด

(9) พื้นหรือสิ่งก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นที่จอดรถ ที่กักบรรด และทางเข้าออกของรถสำหรับ
อาคารบางชนิด หรือบางประเภท ตลอดจนลักษณะและขนาดของพื้นที่หรือสิ่งก่อสร้างขึ้นดังกล่าว

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2526)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ อาคารสาธารณะ ” หมายความว่า อาคารที่ใช้ประโยชน์ในการชุมนุมคนได้โดยทั่วไป เพื่อกิจกรรมทางราชการ การเมือง การศึกษา การศาสนา การสังคม การนันทนาการหรือการพาณิชยกรรม

“ อาคารพิเศษ ” หมายความว่า อาคารที่ต้องการมาตรฐานความปลอดภัยเป็นพิเศษ

(1) โรงแรมหรูพ อัครจัณฑ์ หอประชุม หอสมุด หอศิลป์ พิพิธภัณฑ์สถานหรือศาสนสถาน

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 33 (พ.ศ. 2535)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

ข้อ 1 ในกฎกระทรวงนี้

“ อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ” หมายความว่า อาคารที่ก่อสร้างขึ้นเพื่อใช้อาคารหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของอาคารเป็นที่อยู่อาศัยหรือประกอบกิจการประเภทเดียวหรือหลายประเภท โดยมีพื้นที่รวมกันทุกชั้นหรือชั้นหนึ่งชั้นใดในหลังเดียวกัน $\geq 10,000$ ตารางเมตร

“ ที่ว่าง ” หมายความว่า พื้นที่อันปราศจากหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุม เช่น บ่อน้ำ สระว่ายน้ำหรือที่จอดรถ รวมถึงสิ่งก่อสร้างหรืออาคารที่สูง ≤ 1.20 เมตร และไม่มีหลังคาหรือสิ่งก่อสร้างปกคลุมเหนือระดับนั้น

“ ถนนสาธารณะ ” หมายความว่า ถนนที่เปิดหรือยินยอมให้ประชาชนเข้าไปหรือใช้เป็นทางสัญจรได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเรียกเก็บค่าตอบแทนหรือไม่ก็ตาม

หมวด 1

ลักษณะของอาคาร เนื้อที่ว่างภายนอกอาคารและแนวอาคาร

ข้อ 2 ที่ดินที่ตั้งของอาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีเนื้อที่อาคาร $\geq 30,000$ ตารางเมตร ด้านสั้นสุดของที่ดินต้อง ≥ 12.00 เมตร ติดถนนสาธารณะที่กว้าง ≥ 10.00 เมตรตลอดแนวถนน นับตั้งแต่ที่ตั้งอาคารไปจนเชื่อมกับถนนสาธารณะอื่นที่กว้าง ≥ 10.00 เมตร

ข้อ 3 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีถนนหรือที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุมโดยรอบอาคาร กว้าง ≥ 6.00 เมตร และระดับเพลิงสามารถเข้าออกได้สะดวก

ที่ว่างดังกล่าวให้รวมระยะเขตห้ามก่อสร้างอาคารบางชนิดหรือบางประเภทริมถนนหรือทางหลวงตามข้อบัญญัติท้องถิ่นหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 4 พื้นหรือผนังของอาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องห่างเขตที่ดินของผู้อื่นและถนนสาธารณะ ≥ 6.00 เมตร

ข้อ 5 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีค่าสูงสุดของอัตราส่วนระนาบ พื้นที่อาคารรวมทุกชั้น / พื้นที่ดินของทุกอาคารที่อยู่บนที่ดินแปลงเดียวกัน $\leq 10/1$

ข้อ 6 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีที่ว่างปราศจากสิ่งปกคลุม $\geq$

(2) อาคารสาธารณะที่ไม่ได้ใช้เป็นที่อยู่อาศัย ต้องมีที่ว่าง $\geq 10\%$ ของที่ดินแปลงนั้น

ข้อ 7 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบระบายอากาศ ระบบบำบัดน้ำเสียและระบบระบายน้ำทิ้ง ตามหมวด 2 และหมวด 3 ถ้าเป็นอาคารที่มีชั้นใต้ดิน ระบบดังกล่าวต้องแยกออกจากระบบเหนือพื้นดิน

หมวด 2

ระบบระบายอากาศ ระบบไฟฟ้าและระบบป้องกันเพลิงไหม้

ข้อ 9 การระบายอากาศในอาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องจัดให้มีการระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติหรือวิธีกล ดังต่อไปนี้

(1) การระบายอากาศโดยวิธีธรรมชาติ ใช้เฉพาะกับผนังด้านนอก โดยให้มีช่องเปิดสู่นอกอาคารได้ ซึ่งต้องเปิดไว้ระหว่างใช้สอยพื้นที่นั้น พื้นที่ช่องเปิดต้องมีขนาด $\geq 10\%$ ของพื้นที่นั้น

(2) การระบายอากาศโดยวิธีกล ให้มีอุปกรณ์ขับเคลื่อนอากาศเพื่อให้เกิดการนำอากาศเข้ามาตามอัตราดังนี้

การระบายอากาศ

ลำดับ	สถานที่	อัตราการระบายอากาศไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง
2	ห้องน้ำ ห้องส้วม ของอาคารสาธารณะ	4
6	สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	7
10	ห้องครัวของสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	24
11	ลิฟต์โดยสารและลิฟต์ดับเพลิง	30

ตำแหน่งช่องนำอากาศเข้าโดยวิธีกล ต้องห่างจากที่เกิดอากาศเสียและช่องระบายอากาศทิ้ง $\geq$ 5.00 เมตร สูงจากพื้นดิน $\geq$ 1.50 เมตร

ข้อ 10 การระบายอากาศในอาคารขนาดใหญ่พิเศษที่มีการปรับภาวะอากาศด้วยระบบปรับอากาศ ต้องมีลักษณะดังนี้

(1) ต้องมีการนำอากาศภายนอกเข้ามาในพื้นที่ปรับภาวะอากาศหรือดูดอากาศจากภายในพื้นที่ปรับภาวะอากาศออก $\geq$

การระบายอากาศในกรณีที่มีระบบปรับภาวะอากาศ

ลำดับ	สถานที่	อัตราการระบายอากาศไม่น้อยกว่าจำนวนเท่าของปริมาตรของห้องใน 1 ชั่วโมง
14	ห้องประชุม	6
15	ห้องน้ำห้องส้วม	10
16	สถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม	10
18	ห้องครัว	30

ข้อ 11 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าเพื่อการแสงสว่างหรือกำลัง ซึ่งต้องมีการเดินสายและติดตั้งอุปกรณ์ไฟฟ้าตามมาตรฐานของการไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ข้อ 14 อาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบจ่ายพลังงานไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน และต้องเพียงพอตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(1) จ่ายพลังงานไฟฟ้าเป็นเวลา ≥ 2 ชั่วโมง สำหรับสัญลักษณ์ทางฉุกเฉินทางเดิน ห้องโถง บันไดและระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้

(2) จ่ายพลังงานไฟฟ้าตลอดเวลาสำหรับลิฟต์ดับเพลิง เครื่องสูบน้ำดับเพลิง ห้องช่วยชีวิตฉุกเฉิน เป็นต้น

ข้อ 18 อาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบป้องกันเพลิงไหม้ ซึ่งประกอบด้วยระบบท่อเย็นที่เก็บน้ำสำรอง และหัวรับน้ำดับเพลิงดังนี้

(5) ปริมาณการส่งจ่ายน้ำสำรองต้องมีปริมาณไม่น้อยกว่า 30 ลิตร / วินาที สำหรับท่อเย็นท่อแรก และไม่น้อยกว่า 15 ลิตร / วินาทีสำหรับท่อเย็นที่เพิ่มขึ้นในอาคารหลังเดียวกัน แต่รวมแล้วไม่จำเป็นต้องมากกว่า 95 ลิตร / วินาที และสามารถจ่ายน้ำเป็นเวลา ≥ 30 นาที

ข้อ 19 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องติดตั้งเครื่องดับเพลิงมือถือตามชนิดและขนาดที่เหมาะสม โดยมี 1 เครื่อง / พื้นที่อาคาร $\leq 1,000$ ตารางเมตร @ ≤ 45.00 เมตร แต่ละชั้น ≥ 1 เครื่อง

การติดตั้งต้องให้ส่วนบนสุดของตัวเครื่องสูงกว่าพื้นอาคาร ≤ 1.50 เมตร ในที่สามารถอ่านคำแนะนำได้สะดวก

ข้อ 20 อาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องจัดให้มีระบบดับเพลิงอัตโนมัติหรือระบบอื่นที่เทียบเท่า

หมวด 3

ระบบบำบัดน้ำเสียและการระบายน้ำทิ้ง

ข้อ 31 การระบายน้ำฝนจากอาคารขนาดใหญ่พิเศษ จะระบายลงสู่แหล่งน้ำโดยตรงก็ได้ แต่ต้องไม่ก่ออันตรายแก่สุขภาพ

หมวด 4 ระบบประปา

ข้อ 36 อาคารขนาดใหญ่พิเศษ ต้องมีระบบสำรองน้ำที่สามารถจ่ายน้ำในชั่วโมงการใช้น้ำสูงสุดได้นาน ≥ 2 ชั่วโมง

หมวด 5 ระบบกำจัดขยะมูลฝอย

ข้อ 38 อาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีระบบกำจัดขยะโดยวิธีขนลำเลียงหรือทิ้งลงปล่องทิ้ง
มูลฝอย

ข้อ 39 ปริมาณขยะมูลฝอย ที่เกิดขึ้นในอาคารคิดจาก
(2) การใช้เพื่อการพาณิชย์กรรมหรือการอื่น ปริมาณมูลฝอยไม่น้อยกว่า 0.4 ลิตร / ตารางเมตร / วัน

ข้อ 40 อาคารขนาดใหญ่พิเศษต้องมีที่พักรวมมูลฝอยต้องมีลักษณะดังนี้

- (1) ขนาดความจุ ≥ 3 เท่าของปริมาณมูลฝอยที่เกิดขึ้นในข้อ 39
- (2) ผนังต้องทำด้วยวัสดุถาวรและทนไฟ
- (3) พื้นผิวภายในต้องเรียบและกันน้ำซึม
- (4) ต้องมีการป้องกันกลิ่นและน้ำฝน
- (5) ต้องมีการระบายน้ำเสียจากมูลฝอยเข้าสู่ระบบบำบัดน้ำเสีย
- (6) ต้องมีการระบายอากาศและป้องกันน้ำเข้า

ที่พักรวมมูลฝอยต้องห่างจากที่ประกอบและที่เก็บอาหาร ≥ 4.00 เมตร

ถ้าที่พักรวมมูลฝอยมีความจุ > 3 ลูกบาศก์เมตร ต้องห่างจากที่ประกอบและที่เก็บอาหาร ≥ 10.00 เมตร

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 39 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

หมวด 1
แบบและระเบียบวิธีการเกี่ยวกับการติดตั้งระบบป้องกันอัคคีภัย

ข้อ 2 อาคารต่อไปนี้ต้องมีวิธีการเกี่ยวกับการป้องกันอัคคีภัย

(2) อาคารที่ใช้เป็นที่ชุมนุมของประชาชน เช่น โรงมหรสพ หอประชุม สถานศึกษา สนามกีฬา หอสมุด เป็นต้น

ข้อ 3 อาคารตามข้อ 2 (2) ต้องมีเครื่องดับเพลิงมือถือตามชนิดและขนาดที่กำหนดไว้ในตาราง

ชนิดของเครื่องดับเพลิง	ขนาดบรรจุ $\geq$
(1) โฟมเคมี	10 ลิตร
(2) ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์	4 กิโลกรัม
(3) ผงเคมีแห้ง	4 กิโลกรัม
(4) HALON 1211	4 กิโลกรัม

ข้อ 5 อาคารตามข้อ 3 ที่มีพื้นที่รวมกันในหลังเดียวกัน 2,000 ตารางเมตร ต้องมีสัญญาณเตือนเพลิงไหม้ทุกชั้น

ข้อ 6 ระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(1) อุปกรณ์แจ้งเหตุทั้งแบบอัตโนมัติและแบบใช้มือเพื่อให้อุปกรณ์สัญญาณส่งเตือนเพลิงไหม้ทำงาน

(2) อุปกรณ์สัญญาณส่งเตือนเพลิงไหม้ที่สามารถส่งเสียงหรือสัญญาณให้คนที่อยู่ในอาคารทราบได้

หมวด 2
แบบและจำนวนห้องน้ำและห้องส้วม

ข้อ 8 อาคารที่บุคคลจะเข้าใช้สอยได้ ต้องมีจำนวนห้องน้ำ ห้องส้วม $\geq$

ชนิดหรือประเภทของอาคาร	ห้องส้วม		ห้องน้ำ	อ่างล้างมือ
	โถส้วม	โถปัสสาวะ		
(7) หอประชุมหรือโรงมหรสพ ต่อพื้นที่อาคาร 200 ตารางเมตร หรือ 100 คน				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1
(9) สำนักงานต่อพื้นที่อาคาร 300 ตารางเมตร				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1
(10) ภัตตาคารต่อพื้นที่สำหรับตั้งโต๊ะอาหาร 200 ตารางเมตร				
ก. สำหรับผู้ชาย	1	2	-	1
ข. สำหรับผู้หญิง	2	-	-	1

ข้อ 9 ห้องน้ำ ห้องส้วมจะแยกหรือรวมกันก็ได้ แต่ต้องทำความสะอาดได้ง่าย มีช่องระบายอากาศ $\geq 10\%$ ของพื้นที่ห้อง หรือมีพัดลมระบายอากาศได้เพียงพอรยะตั้งจากพื้นถึงฝ้าเพดาน ≥ 1.80 เมตร

ถ้าห้องน้ำ ห้องส้วมแยกกัน ต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละห้อง ≥ 0.9 ตารางเมตร และต้องมีความกว้าง ≥ 0.9 เมตร

ถ้าห้องน้ำ ห้องส้วมอยู่รวมกันต้องมีพื้นที่ภายในแต่ละห้อง ≥ 1.50 ตารางเมตร

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 41 (พ.ศ. 2537)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร
พ.ศ. 2522

- ข้อ 2 ที่จอดรถต้องเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าและมีขนาด
- (1) $\geq 2.40 \times 6.00$ เมตร กรณีจอดทำมุม $\leq 30^\circ$ กับแนวทางเดินรถ
  - (2) $\geq 2.40 \times 5.00$ เมตร กรณีจอดตั้งฉากกับแนวทางเดินรถ
  - (3) $\geq 2.40 \times 5.50$ เมตร กรณีจอดทำมุม $\geq 30^\circ$ กับแนวทางเดินรถ

ข้อ 3 ที่จอดรถแต่ละคันต้องแสดงลักษณะและขอบเขตของที่จอดรถไว้ชัดเจน และต้องมีทางเดินรถเชื่อมต่อโดยตรงกับทางเข้า - ออก และที่กลับรถ

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2517)
ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการก่อสร้างอาคาร
พ.ศ. 2479

- ข้อ 3 จำนวนที่จอดรถยนต์ ต้องจัดตามกำหนดดังนี้
- (2) อาคารขนาดใหญ่ ให้มีที่จอดรถยนต์ ≥ 1 คันต่อพื้นที่ 240 ตารางเมตร เศษของ 240 ให้ปัดเป็น 240

ข้อ 8 ทางเข้าออกของรถยนต์ต้องกว้าง ≥ 6.00 เมตร ถ้าจัดให้รถวิ่งทางเดียวทางเข้าออกต้องกว้าง ≥ 3.50 เมตร และปากทางเข้าออกต้องมีลักษณะดังนี้

- (1) ศูนย์กลางทางเข้าออกต้องห่างจากจุดเริ่มโค้งหรือหักมุมของทางร่วม ทางแยก ≥ 20 เมตร

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 116 (พ.ศ. 2535)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการผังเมือง
พ.ศ. 2518

ข้อ 7 การใช้ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินจำแนกประเภทไว้ดังนี้

(1) ที่ดินในบริเวณหมายเลข 1.1 ถึง 1.54 กำหนดไว้เป็นพื้นที่สีเหลือง ให้เป็นที่ดินประเภทที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย

ข้อ 8 ที่ดินตามข้อ 8 (1) ให้ใช้ประโยชน์เพื่อการอยู่อาศัยซึ่งไม่ใช่อาคารขนาดใหญ่ สถาบันราชการ สำหรับการในพื้นที่เพื่อกิจกรรมอื่นอีก $\leq 10\%$ ของที่ดิน และห้าม

- (1) การประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่ เว้นแต่ขออนุญาตเป็นพิเศษ
- (2) โรงงานทุกประเภท
- (3) คลังสินค้า
- (4) คลังเชื้อเพลิงเพื่อการขนส่ง
- (5) สถานที่บรรจุก๊าซ โรงเก็บก๊าซ
- (6) คลังวัตถุระเบิดหรือวัตถุมีพิษ
- (7) คอกปศุสัตว์

ระเบียบกรุงเทพมหานคร

ว่าด้วย การขออนุญาตตัดคั่นหินทางเท้า ลดระดับคั่นหินทางเท้าและทำทางเชื่อมในที่
 สาธารณะ
 พ.ศ. 2531

ข้อ 8 การตัดคั่นหินทางเท้าหรือลดระดับคั่นหินทางเท้าเพื่อเป็นทางเข้าออกของอาคาร ตามกฎเกณฑ์ดังต่อไปนี้

8.2 อาคารที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร

8.2.1 ทางเข้าออกสำหรับทางรถวิ่งทางเดียวให้ตัดคั่นหินทางเท้าได้กว้าง $\leq$
 4.50 เมตร

8.2.2 ทางเข้าออกที่ให้รถวิ่งสวนทางได้ ให้ตัดคั่นหินทางเท้าได้ $\leq$ 8.00 เมตร

8.2.3 ทางเข้าออกของรถยนต์จำนวน > 30 คัน ให้ตัดคันหินทางเท้า ถ้า ≤ 30 คัน ให้ลดระดับคันหินทางเท้า

8.6 ถนนที่มีข้อบัญญัติกรุงเทพมหานคร ห้ามก่อสร้างอาคารบางประเภทในระยะ ≥ 15 เมตร การตัดหรือลดระดับคันหินทางเท้า ให้มีกฎเกณฑ์เพิ่มดังนี้

8.6.1 ในที่ดินแปลงหนึ่งสามารถทำทางเข้าออกได้ทางเดียว ยกเว้นสถานบริการจำหน่ายน้ำมัน จำหน่ายแก๊สให้ทำทางเข้าออกได้สองทาง

8.6.2 ที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์เดียวกันยาว > 300 เมตรตามแนวถนน ให้ทำทางเข้าออกได้มากกว่า 1 ช่องทาง ศูนย์กลางของแต่ละช่องห่างกัน ≥ 300 เมตร

8.6.3 ที่ดินที่มีทางเข้าออกทางอื่นอยู่แล้ว ห้ามทำทางเข้าออกอีก เว้นแต่ถนนซอยที่เชื่อมทางเข้าออกเดิมกว้าง < 6.00 เมตร และเป็นทางเข้าออกของอาคารที่ต้องมีที่จอดรถยนต์ตามกฎหมายที่กำหนดให้มีที่จอดเกิน 30 คัน

